

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د سه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیت

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دیاره‌گه‌راییی تاراوگه

پیشکشه:

بهو مرقانهی له دۆزهخی تاراوگه یان، بههشتی داهیتان و
سه ربه رزی سازده کهن.
به په نابهره جوانه کانی وهک خۆم.
به جه بار جه مال غه ریب که نیشتمانی پین به خشیمه وه.

ناوی کتیب: دیارده گه رای تاراوگه

دانانی: ریوار سیوهیلی

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۱۳۸

دهرهیتانی هونه ری: به دران ئه حمه د جه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سه ر به رگ: محه مه د زاده

پیت لیدان: ریوار سیوهیلی

هه له گری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل + مراد جه کیم

سه ر به رشتیبی کاری چاپخانه: ئاوره حمان مه حمود

تابلوئی به رگ: یوهانز هولبیک. ناوی تابلۆ «به به رده بوون ۱۸۹۴»

تیریتۆ: ۸۰۰ دانه

چاپی به که م - ده زگای بلاوکرده وهی باران - ستۆکهۆلم ۱۹۹۵

چاپی دووه م - ده زگای ئاراس - چاپخانهی وهزاره تی په روه رده، ۲۰۰۲

له کتیبخانهی به ریتوه به رایه تی گشتیبی روشنبیری و هونه ر له هه ولیر ژماره

(۱۴۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه تی

دیارده گه رای تاراوگه

ریوار سیوهیلی

ناوه پړوك

7	پيشه كى
17	به شى به كه م - نه زموننه كان
19	نه فسانه كان
41	پوليس: باوكيكي ناحه ز له سه ر شه قامى نازادى
55	دهقى پوليسى
65	روخسار و سيما: وهك هوبه كى نالوگور كردن
79	خواردن: له نالوگوره وه بو گوشه گيرى
93	له تاكه وه بو جووت
109	به هه شت له نانا بيل نييه
121	به شى دووهه م - خويندنه وه كان
123	هه ندئ خه تى پيچاوپيچى رهش و سپى
151	«تو ته نيا نيت!»
165	وهرزى گه رانه وه
173	ياداشت و سه رچاوه كان
175	فه ره نگو كى زارا وه به كار هينرا وه كان

پیشه کی

روونکردنه وهی چه مک و زاراوه

کتیبی «دیارده گهرایی تاراوگه» ههولدانیکی تاییه تی و تاکه که سییه بو نووسینه وهی شیتوازیکی ژبان، که ده کری ناوی بنیتین: «سیسته می ژبانی په نابهران». که ده لیم هم بهرهمه ههولدانیکی تاییه تییه، مه بهستی سه ره کیم نه وهیه، که دیدی روانین و شیکردنه وه، دیدیکی سوژه کتیقی و تاییه ته. به ده برپینیکی دی، زوره ی نه و بابه تانه ی له م کتیبه دا له باره یانه وه نووسراوه، نه و بابه تانه که من بو خوم تیایاندا ژیاوم و نه زمونم کردون؛ که واته هم بهرهمه نه وندده ی که ورووخستنی کومه لئ نه زموننی شه خسییه له بهرهم رای گشتیدا، (نه ویش به هوی فیللی نووسینه وه) نه وندده بهرهمیک نییه بو نه وه نووسرابیت که بیته قسه که ری رسمیی گشت په نابهران.

هه رجه ندی جهخت له سه ره نه وه بکه مه وه که «نه زموننی تاییه تی سه رچاوه ی باسه کانی هم بهرهمه یه»، هیشتا ناتوانم نه و فیلله داپوشم، که له گه ل چاپکردن و به کتیبه کردنی بهرهمه که دا له دایک ده بیت! هه موو «تاییه تییه ک» کاتی ده خرته روو و بلاو ده کرتته وه و چاپ ده کرت، ئیدی تاییه تمه ندییه تی خوی له دست ده دات و ده بیته هوی ئاشکرکردنی نه و «تاییه تییه نه ی» که له خوی ده چن و، ده که ویتته نیوه ندیکی گفتوگو و دیالوگه وه بو نه وهی هه موو نه و «تاییه تییه نه ی» دی که هیشتا نه خراونه ته روو، قسه یان له باره وه نه کراوه و هتد. ئاشکرا بکات. نه مه ش به مانای نه وهی چ په سه ندکردن و به شانویال هه لداننی هم کتیبه (له لایه ن خویته ره کانیه وه) و چ ره تکردنه وهی و ره خنه لیگرتنی له خزمه تی ئامانجی

مندان: به قسه هیتانی بیده نگییه کان، گفتوگو له سه ره نه گوتراوه کان و دوا جار ئاشکرکردنی شاراوه کان.

ههروه کو گوتم چوارچیتوهی بنه ره تیبی باسه کان له نه زموننی تاییه تییه وه ناو ده خونه وه. به لام من نه موسته وه نه زموننی (یه ک کهس، یان یه ک په نابهر) بنووسمه وه. به لکو له و مانا و نادیار و نه بینراوانه ده گه ریم که شیتوازی ژبانی په نابهران ده بیته هوی سه ره ه لدانیان. به زمانیکی دی، ده کری بلیم: نه گه رچی هم کتیبه له دوا شیکردنه وه دا ورووخستنی نه زموننه کانی تاکه که سییه، به لام نه زمون و بیرکردنه وه و ره فتاره کانی نه و که سه هه لقه یه ک دروست ده کات، که نه و هه لقه یه هه رگیز ناتوانی به «ته نیا» و گوشه گیرانه به رده وام بی. (نه مگوت به ته نیا بوونی هه بی، چونکه نه گه ره هه بوونیکی نه و توش له ئارادا بیت، نه وه بیگومان بوونیکی ناچالاکه)، نه و هه لقه یه ش که ناتوانی گوشه گیرانه به رده وام بی، نه وه به شداره له پیکه وه گرتدانی هه لقه کانی تری چوارده وری خوی. نه مه ش زنجیره یه کی یه کگرتوی سه ره خوی پیکدیتنی، که من ناوی ده نیم «دیارده گهرایی تاراوگه».

په نابهر له ژبانی تاراوگه یی خویدا رووبه رووی چه ندین دیارده ی جوړبه جوړ ده بیته وه که دوا جار دیارده کان ده بنه چوارچیتوه یه ک بو شیتوازی نه و ژبان. لیره وه، من پاشگری «گهرایی» که له زمانی فارسییه وه وهرمگرتوه و له کوردیدا به رامبه ریکی نه و تزی نییه، به و مانایه به کار ده بم، واته په نابهر له ده ره وهی دیارده کان ناژی، به لکو دیارده کان شیتوازی ژبانی بو ده ستنیشان ده کن و ده یخه نه ژیر ده سه لاتی خویانه وه. له و ریگه یه شه وه ده یکه نه «دیارده گه را» و ملکه چی یاساکانی خویانی ده کن. به کارهیتانی چه مکی «دیارده گهرایی» ده بی نه و هیزه یاخود دیارده نامو ده ره کییه پیشان بدا، که نه ک به خواستی په نابهر خوی، به لکو به زور شیتواز ژبانی داگیر ده کات و به تاییه تمه ندییه کانی خوی موته لای ده کات. که واته

ئەم کتیبە باس لە (دیاردەناسی) ناکا و ناكرۆ بلیین هەولدا نیککی دیاردەناسانە یە. کردە ی «ناسین» کردە یە کە لە دەرهو ی دیاردەکان دەمانهیلێتەوه، لە کاتیکدا من لەناو دیاردەکانەوه قسان دەکەم.

هیچ پەنابەرێک بەبێ پەنابەرێکی دی مانای نییە، ئەمە حوکمییکە دەشی بۆ کەسێ کە لە تاراوگەدا نەژیابیت، هەروا بەئاسانی پەسەند نەکرێ، بەلام ئەم حوکمە بنەمایەکی شیکاریی هەیه: پەنابەرانی هەر یەکیان، بەش و هەلقەکانی ئەو زنجیرە یە پیکدین کە لەناو سیستەمی ژیان و هەلسوکەوتیاندا مانا و نرخ دەدات بەناوهرۆکی پەنابەر یوو نەکیان. لێرهو، هەر پەنابەرێک هیمایە بۆ گشت پەنابەرانی دیکە، هەر وەک چۆن دەشیت هەلقە یەکی تایبەتیش بێ لە هەلقەکانی بازنی «دیاردەگەرایی تاراوگە» دا.

تاراوگە چیدی وەک سەردەمەکانی رابردوو، بارودۆخی تاکە کەسێک نییە کە دوور لە نیشتمان و زێد و کولتوری خۆی دەژیا و بەهۆی چەمکی وەک: «شاعیری ئاواره» و «سیاسی دوورخراوه» و «دیپلۆماتی هەلاتوو» هەو دەناسرایهوه. لە ژیان ی هاوچەرخدا، تاراوگە دیاردە یە کە خاوهنی خەسەت و تایبەتمەندی قوولی خۆ یە تی. رەهەندی دەروونی و کاراکتەری تایبەت و، دەتوانم بلیم گوتاری تایبەت بەخۆشی هەیه. دیاردە یە کە نەک هەر سنووره جوگرافیەکانی ژیان ی پەنابەر هەلدەگێرتەوه بەلکو، گۆرانیککی بنەماییش لە کەسیتییە کەیدا دەکات.

ئەم دیاردە یە هەر وەک گشت دیاردە یەکی دیکە ی دنیا، ریزمان و سیستەمی میتۆلۆژیانە ی خۆی هەیه و خاوهنی چەندین نیشانە ی تایبەت بەخۆ یە تی. دیاردە یەکی نیشانە ناسانە یە، بۆ یە دەکرێ ئەم کتیبە بەهەولدا نیککی نیشانە ناسانە (Semilogisk) ناوبەرین و بۆ روونکردنەوه ی مانا و کۆدی ئەو ئەفسانانە کار دەکا کە مروقی پەنابەر لە رێگە یانەوه و بەهۆیانەوه خۆیمان پیدەناسینێ.

بەو تێگە یشتەنی کە لە «رۆلان بارت» هوه فیر بووین، ئەفسانە لەبەر

ئەوه شوین گرنگی نییە کە «پە یامیکە لەسەر بابەتیک»، بەلکو گرنگی یە کە ی لەوه دایە کە «ئەو پە یامە چۆن دەگات؟»

ئەفسانەکانی نیو ژیان ی پەنابەرانی هەر تەنیا ئەوانە نین کە لە رێگە ی زمانی قسە کردنەوه خۆیان دەردە یرن، بەلکو لە ژیان ی پەنابەر دا هەموو شتی بۆ ی هەیه بێتە ئەفسانە: هەر لە نیکاریکی فۆتۆگرافیەوه تا رازاندنەوه ی نیومال، جلوبەرگ پۆشین، خواردن دروستکردن، سەفەر و ژنە یان و هتد...

ئەرکی ئەم بەر هەمە ئەوه یە لە هەندی لەو لایەنانە ی ژیان ی پەنابەرانی بکۆلێتەوه کە دوا جار وەک «مانا و ناوهرۆک» ی ئەفسانەکانی ژیان یان دەردە کەون، بەبێ ئەوه ی سەلەتیککی پە یوهندییان لەگەل ژیان ی راستە قینە یاندا هەبیت. تێگە یشتن لە مانای ئەفسانە یی ئەو شیوازه ژیانە ییش تەنیا ئەو کاتە ئەنجامیککی دەبێ کە وەک سیستەمیکی سەر بەخۆ تەماشای بکەین. سیستەمییک کە حەقیقەت و زمان و شیواز (Stil) ی خۆی هەیه. بەلام کیشە ی هەرە گەوره ئا لێره دا بریتییە لەوه ی، کە حەقیقەت و زمان و شیوازی نیو ئەو سیستەمە هەرگیز بەشیو یەکی رەوان و راستەوخۆ، دەرپری خۆی نییە، هەرگیز مانای ئەو رستە و دەستەوازانە ی لە سیستەمی ناویراودا رەواجیان هەیه تاک رەهەند نین، لە بنەمادا ئەرکی زمان لە جیهانی پەنابەر دا گۆرانیککی گرنگی بەسەر دا دیت، گۆرانیک لە بەکاره ینانی «پەند» و «حیکمەت» و «قسە ی نەستەق» هوه بۆ پەنابردنە بەر «بەلگە ی لۆژیککی» و «دەستنیشان کردنی کۆنکریتی» و هتد... بەو چۆرە ییش ژیان ی پەنابەر و ئەفسانەکانی ناوی دەبنە دەمامکیکی گەوره ی پر لە نهینی و تەمومژاوی و نادیار.

من هەولمداوه بە پشت بەستن بە ئەزموونی خودیی و لە دیدیککی سۆرتە کتییقانەوه هەنگاوی بەره نووسینەوه ی رووی، یاخود رووهکانی ژیرەوه ی ئەو دەمامکە گەوره یە بنیم، ئەم کارەش تەنیا بەهۆی «خۆکردن بەبابەتیک بۆ لیکۆلینەوه» و لە رێگە ی رەتکردنەوه ی تاقە میتۆدەوه مەیسەر دەبوو.

میتۆدەکان (بەچاوپۆشین لە ئاستی زانستی و پەلی ئەپیسستمۆلۆژی -

معرفی-یان) ئەو چه مکانه مان دهخه نه بهردهست که دهکری بههویانه وه له دیارده و بابه ته ئارام و ئوقره گرتوه کان بکۆلینه وه و لییان تیبهگه یه، له کاتی که ژبانی په نابهران و دیارده کانی تاراوگه، وهک بابه تی بههویانه وه؛ بابه تیبهگه نا ئارام و ئوقره نه گرتوه، بابه تیبهگه بهردهوام له گۆران و ههلهوه شانده وه و دروستبوونه وهی جوربه جورده ایه. هوی تیبهگه لکردن و کارکردن به میتۆدیک زیاتر، جگه له وهی دیسپلینیکی نیشانه ناسانه یه (Semiologisk Disciplin) چونکه نیشانه ناسی وهک میتۆدیک زانستی ئەوهی له بهرچا و گرتوه، که خوی تیبهگه ل بکا و سوود وهر بگری، به تایبه تیش ئەو باله ی ئەمرۆ به «Psyko-semiotik» (نیشانه ناسی و دهروونناسی) به نیویانگه (۱)، به لام ئەم تیبهگه لکردنه میتۆدیی به له لایه ن منه وه به و مه بهسته ییش بووه، که، هه م دیدی سوژه کتیفانه ی کتیبه که خوی ده ربیری و هه م بۆ ئەوه ییش چه مکی «دیارده» و «تاراوگه» وهک دوو چه مکی ئوقره نه گرتوو مامه له یان له گه ل بگری.

نامه وی ئەمه ش بشارمه وه که وێرای ئەو لایه نانه ی پیشتر هیمام بۆ کردن، له کاتی نووسینی بابه ته کانی ئەم کتیبه دا، به تایبه تی له باسه کانی به شی به که مدا، هه رده م پرسیاریکم له خۆم دوو باره کردۆته وه: کاتی که من وهک په نابهر هه ندی لایه نی ژبانی کولتوری خۆئاوا وهرده گرم و ده یانکه م به به شی له پیکه یته ره کانی ژبانی خۆم، نایا ده توانم به هوی هه مان ئەو لایه نانه وه که له کولتوری ئیره وهرمگرتوون، جاریکی دی په یوه ندی به خۆئاوا خۆیه وه بکه مه وه؟ نایا ئیمه ده توانین به هوی ئەو دیارده وه که له کولتوری ئه ورو پیدا به ره هم هاتوون و باون، په یوه ندییبه کی ئالوگۆری له گه ل هه مان کولتوردا دروست بکه یه به یه ئەوه ی وا هه ست بکه یه ئەو کاره ی ئیمه لاسایه کردنه وه یه کی ناشیانه یه؟ ئەمه ئەو پرسیاره یه که نه وه ی دووهم و سیهه می په نابهران به ده ستییبه وه ده نالین، ئەو نه وه یه کی که نه ریشه یه کی نا ئه وروپی هه یه و، نه بۆشی ده لوی په یوه ندییبه کی هاوسه نگ

به و کولتور وه بکا. من وه لامیکی ئەوتۆم بۆ ئەم پرسیاره نییه، به لام پیتموایه وه لامدانه وهی ئەم پرسیاره به ره شویتیکمان ده با که جیا وازه له و ژینگه یه «سه مان روشدی» له نۆقیلیتی خۆره لات و خۆئاوا (۱۹۹۴) ده سبارت به گۆزه رانی په نابهران خستویه تیبه روو، ره نگه بتوانین نای بنین «بارودۆخی تاراوگه له سه رده می پۆست- روشدی» دا، وهک سه ره تایه ک بۆ باسی «توندوتیژی سیمبولی» به تیبه گه یشتنی کۆمه لناسی به ناویانگ «پیر بۆردیو»، له جیهانی تاراوگه دا لیتی بکۆلینه وه.

که موکۆری

شوینی هه ندی باس له ناو لاپه ره کانی ئەم کتیبه دا نادیاره، بۆ نمونه ده شیا دیارده ی «سه فه رکردنه وه» و «گه رانه وهی کاتی بۆ ولات» له دوو گۆشه نیگاوه ته ماشا کرابا.

۱- په نابهر وهک کی سه فه ر ده کاته وه؟ وهک هاوولاتی یاخود وهک گه شتگه ر؟

۲- خالی هاوبه ش چیه له نیوان په نابهران و ئەنترۆپۆلۆژیسته کانی کلاسیکدا؟

نایا گه رانه وهی په نابهر بۆ زید و نیشتمانی خوی، چ هاوشیوه یه کی له گه ل سه فه ری ئەو کۆمه لناسانه دا هه یه، که به نیازی دۆزینه وهی هۆزه دووره ده سه ته کان و خیزانه مرۆفایه تیبه کان ده که وتنه ری و، ئەم پرۆژه یه ش دواجار به جۆری له «کۆلۆنیالیزمی کولتوری» که وته وه؟

لیکۆلینه وه یه کی ئەوتۆ گرنگه، چونکه لیمان ئاشکرا ده کات، که تا چ ئاستیک ده توانین سه فه ر کردنه وهی په نابهران و گۆزه راندنی «پشووی هاوینه» له نیشتمانی خۆئاوا، له بهر تیشکی پرۆژه ی کۆمه لناسی

كلاسيكدا ههئسه نكيين؟ گرنگترين خالي هاويهش به لاي منه وه له ههردوو پرؤژه كه دا بريتييه له پرؤسه ي «به دؤكيسومنت كردن» چونكه نه نجامي هه ره يه كئي له وه گه رانه وانه دواچار له كؤمه لئي به لگه نامه دا، بؤ نمونه، وئنه، فيلم، جلويه رگ و هتد... كو ده بيتته وه، به كورتى ده توانين پرسيسار بكه ين: ئايا تاراوگه توانيو به تى له «په نابهر» نه وه جوژه كؤمه لئاسانه دروست بكا كه ئيمه له پرؤژه ي كؤمه لئاسي كلاسكدا وه ك دادوهر و پاريزهر (محامى) به سه ر كولتووره نا نه وروپييه كانه وه ده يانينين؟

ههروه ها له جيگه ي خويدا بوو به باسيكي تاييه ت- نه گه رچى به كورتيش بيت، له مه ر زانستى سيميؤلؤژيا وه بنوسريت، به لام من نه كاره م نه كرده وه، چونكه پيم وايه نه م كتيبه هينده ي نه وه ي به كارهيئاني هه ندي چه م ك و ئيمكانياتى نه وتؤيه كه نيشانه ناسى ده يخاته به رده ستمان، كتيبيك نييه له مه ر نيشانه ناسييه وه، بؤ كه سيك بيه ويت له مه ر تيؤرى نه م زانسته وه زياتر قوول بيته وه، پيشنيار ده كه م بگه رپته وه بؤ نه وه سه رچاوه زؤرانه ي له م باره وه له به ر ده ستدان.

باسيكي ديكه كه شويني ليره دا نادياره، بريتييه له وه لامدانه وه ي چه ند پرسيساريكي گرنگ:

نه وه كه سه ي له پشت ديژه كاني نه م كتيبه وه وه ستاوه كييه ؟ ئايا نه وه كه سه «ليكوئه ره وه به» «رؤشنبيره» يا خود «په نابهر يكه ؟» ئايا راناوى «من» ده گه رپته وه بؤ كئي و بيده ينه پال كام يه ك له وه ناوانه ي ناوم بردن؟ ئايا نه وه كه سه ي ده يه ويت به هوئى وه رووخستنى نه زمونه «شه خسييه كاني» خوئى و دارشته وه يان له ئاستيكي «با به تيدا» شتيكمان له مه ر «ديارده گه رايى تاراوگه» وه پيئليت كييه ؟ نه گه ر ديارده گه كان شتوازه سه پاوه كاني ژيانى په نابهر بن، چؤن دلنيا بين له وه ي نووسه رى نه م كتيبه ده توانيت له وه ديو ديارده گه كانه وه بدوئى؟

ئايا نه مه ش جوړيكي دى يا خود لايه نيكي دى ژيانى ديارده گه رايى نييه

كه چه مكي «رؤشنبيرى» كردؤته ده مامكيك بؤ نه وه ي ديسانه وه رووه راسته قينه كه ي خويمان لئى بشاريته وه؟

به هه ر حال نه م پرسيسارانه سه رجه م به ره وه پرسيسارى فراوانترمان ده به ن: رؤلى رؤشنبيرى كورد له تاراوگه دا: ئايا هوشيارى و بيكردنه وه ي نه م جوژه «رؤشنبيره» له جوړى كام هؤشياريه ؟ به رنامه كاني چين؟ چؤن له تاراوگه و شويني خوئى وه ك په نابهر يكي ديارده گه را، ده روانيت؟ ئايا نه وه ده توانيت خوئى له وه بارودؤخانه بپاريزت كه ده يكه نه ديارده گه را؟ نه گه ر ناتوانيت بؤ به خوئى ده لئى رؤشنبيرى؟ (۲).

ناوه رؤك

وتارى (ئه فسانه كان: ئاستى سفرى رؤشنبيرى)، هه م حوكمى نووسينه وه ي سه ره تاكاني تاراوگه ي له نه ستؤيه و، هه م سه ره تايه كي گشتيشه بؤ نووسينه وه ي ريزماني نه وه سه ره تايه، خالي به ره تاييه بؤ وه بيه ئانه وه ي گه ليك لايه ني ژيانى په نابهر، كه له گفتوگو و ليكوئينه وه په سميه كان و مشتومرى ساده ي رؤژانه دا له بير ده كريت!

له وتارى «پؤليس: باوكيكي ناحه ز له سه ر شه قامى ئازادى» دا، هه ولمداوه له ميكانيزمى نه وه وئنايه بدوئيم كه وشه ي «پؤليس» له بيره وه رى ئيمه دا دروستى ده كات، يا خود زيندوى ده كاته وه. هه وئى من بؤ نه وه بووه، له وه ديو نه وه پيناسه «نهرم و نيان» ه ي له خوژئاوا بؤ پؤليس و كؤنترؤلكردن ده كرى، نه وه ياسا و ره فتار و پرئسيپانه بنووسمه وه كه دواچار پؤليس ده كه نه «پؤليس»! وتاره كه سه ره تا وتاريكي سيميئارى بوو، بؤيه وه ك ده رده كه وئى له نووسينه وه يشيدا به چاكم زانى به هه مان شتوه دا بپريئمه وه. وتارى نيؤبراو هه وئدانتيكي سه ره تاييه بؤ گفتوگو كردن له گه ل زه نييه تى پؤليسيدا به شتوه به كي گشتى، به لام بؤ كه سيك بيه ويت به شتوه به كي تاييه تى و كؤنكرتتى له دريژه ي نه م باسه ئاگادار بيت. نه وه ده كرى پاشكؤى «ده قى پؤليسى» يارمه تيدهر بيت.

له وتاری «روخسار و سیما...» دا، ههولمداوه له جۆری ئەو سیستمه‌یه ئالوگۆر و په‌یوه‌ندییه (سیستمه‌می Cummiunication) بدویم، که (نیگا) و (ته‌ماشاکردن) رۆلی سهره‌کی تیدا ده‌گه‌یێن. پرسپاری سهره‌کی ئەوه‌یه: کاتێ ئیمه‌ بابه‌تیکین بۆ «ته‌ماشاکردن» و خۆمان ده‌بینه «ته‌ماشاکه‌ر» چی پرووده‌دات؟ ئەم باسه‌ ده‌کرت و هه‌ک سهره‌تایه‌کیش بۆ دوان له‌سه‌ر دیارده‌ی «مۆده» بخویندریته‌وه، ئەویش له‌ چوارچێوه‌ی رۆشنبیری کوردی و له‌و ئاسته‌دا که مۆده‌ کاریگه‌ری تایبه‌ت ده‌کاته‌ سه‌ر ژبانی په‌نابه‌ران.

«خواردن: له‌ کۆبوونه‌وه‌ بۆ گۆشه‌گیری»، به‌هه‌مان شیوه‌ی باسی «روخسار و سیما» نووسینه‌وه‌ی جۆرتیکی دیکه‌ی سیستمه‌می ئالوگۆر کردنه. له‌ وتاریکی «رۆلان بارت» وه‌ که‌ تیییدا چوارچێوه‌کانی «نیشانه‌ناسیی خواردن» ده‌ستنیشان ده‌کات دێینه‌ سه‌ری بۆ ده‌ستنیشان کردنی بونیاده‌کانی سیستمه‌می خواردنی په‌نابه‌ران. خواردن به‌تایبه‌تی «خواردنی خۆمالی» چ رۆلتیک له‌ ژبانی تاراوگه‌دا ده‌گه‌یێ؟ ئاگایی به‌رامبه‌ر به‌خواردن مانای چیه‌؟ ئایا خواردن ته‌نیا بابه‌تیکه‌ بۆ تیربوون، یاخود بابه‌تیکه‌ بۆ چێژ و هه‌رگرتن؟

وتاری «له‌ تاکه‌وه‌ بۆ جووت» هه‌ولدانیکه‌ بۆ ئاخواتنی سۆسیۆلۆژیانه‌ی ژبانی جووته‌کی: هه‌زلێکردن و خۆشه‌ویستی. سه‌ره‌تا له‌ ناساندن و شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ چه‌مکه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات که‌ له‌ بواری لیکۆلینه‌وه‌ی ئەو دوو بابه‌ته‌دا گه‌رنگی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه. دواي ئەوه‌ش هه‌ولمداوه‌ له‌ چوارچێوه‌ی ژبانی په‌نابه‌ردا بۆ نرخ و شوینی ئەو چه‌مکانه‌ بگه‌رێم. پرسپاری سهره‌کی من بریتییه‌ له‌وه‌ی: ئەو هه‌یزه‌ چیه‌ که‌ په‌نابه‌ر ناچار ده‌کا بگه‌ریته‌وه‌ بۆ نیشتمانی خۆی تا برپاری ژبانی خیزانی بدات؟

باسی «بیره‌وه‌ری و له‌ش» گه‌رانه‌ به‌دواي جۆری له‌ هه‌یزدا که‌ له‌ش کۆنترۆل ده‌کا: ئایا بیره‌وه‌ری دواچار هه‌یزتیکی کۆنترۆلکه‌ر نییه‌ له‌ ژێر توێخه‌کانی له‌شدا، له‌ ژێر پیستماندا که‌ چاوه‌ڕێی مۆسیقای خۆبه‌تی؟ چیه‌ ئەو هه‌یزه‌ی که‌ به‌گوێگرتن له‌ گۆرانییه‌کی خۆمالی هه‌ندێ جووله‌ی تایبه‌ت به‌سه‌ر له‌شماندا ده‌سه‌پینی؟

به‌شی دووه‌می ئەم کتێبه‌ له‌ سێ خویندنه‌وه‌ پیکهاتوه‌:

- سێ تابلۆی «ولیه‌م هاینه‌سن» شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندی «باکوور» ی دنیا. ناوه‌رۆکی سه‌فه‌رنامه‌یه‌ک پیکه‌دین. سه‌فه‌ریک هه‌م حوکمی رۆچوونه‌ به‌ناخدا و هه‌م لیۆردبوونه‌وه‌یه‌کیشه‌ به‌ناو مانای کاره‌کانی هونه‌رمه‌نددا.

- هه‌ندێ ده‌ق فیلی تایبه‌تیمان لێده‌که‌ن: مرۆتیک ده‌یه‌وی خۆی بکوژی، ئیمه‌ ده‌مانه‌ویت پتی لیبگرین، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌ولدانه‌که‌ی ئەو مرۆقه‌ جۆرتیکه‌ له‌سه‌رگه‌رم کردمان: ئایا ئیمه‌ دواچار ئەو مرۆقه‌ رزگار ده‌که‌ین، یاخود چێژ له‌ حاله‌ته‌که‌ی وه‌رده‌گرین؟ ئەمه‌ ناوه‌رۆکی خویندنه‌وه‌ی کورته‌ چیرۆکیک پیکه‌دینی.

له‌ کۆتایی کتێبه‌که‌دا فه‌ره‌هه‌نگۆکی زاراوه‌ به‌کارهێنراوه‌کانمان ئاماده‌ کردوه، هه‌ولمداوه‌ به‌مۆنه‌وه‌ ئەو زاراوانه‌ روون بکه‌مه‌وه‌ که‌ به‌کارمان هه‌یناون و بۆ تیگه‌یشتن له‌ باسه‌کانی ئەم به‌ره‌مه‌ گه‌رنگی تایبه‌تیان هه‌یه. پێشنیار ده‌که‌م خویننه‌ر سه‌ره‌تا و له‌ پێش هه‌موو شتیکیدا چاوی به‌و فه‌ره‌هه‌نگۆکه‌دا بگه‌ریته‌وه‌.

له‌ کۆتایییدا ده‌مه‌وی بلیم، ئەم به‌ره‌مه‌ به‌مانا کۆنکرتییه‌که‌ی، به‌ره‌مه‌مێکی زانستی نییه‌. به‌لکه‌ هه‌ولدانیکه‌ بۆ چێژوه‌رگرتن له‌و بابه‌تانه‌ی که‌ له‌ رۆشنبیری ئیمه‌دا وه‌ک بابه‌تی چێژبه‌خش ته‌ماشایان نه‌کراوه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش نه‌خویندراونه‌ته‌وه‌ و نه‌بوونه‌ته‌ رووبه‌ری بۆ بزواندن سهرنجمان.

چاوه‌ڕوانم خویندنه‌وه‌ و ره‌خنه‌ی شیلگی‌راوه‌، بینه‌ هۆی پرکردنه‌وه‌ی که‌موکۆرییه‌ به‌کجار زۆره‌کانی ئەم کتێبه‌.

ریبوار سیوه‌یلی

10/10/1992 RODOVRE دافارک

به شی یه که م

نهمونه کان

ئه فسانه كان

په نابهر بوو يكي ئه فسانه سازه، به لام بوو يكي شه به ئه فسانه چوارده وري گيراوه: له باري به كه مدا توانايه كي له راده به در به كار دهبا بو ئه فراندني ئه فسانه له سه رخوي، له باري دووه ميشدا وزه يه كي زور بو به دروخستنه وهي ئه و ئه فسانانه ته رخان دهكات كه چوارده وريان گرتوه، ئه وهش له ژياني په نابهراندا چاره نوويي كه نه كه هه لئار دن!

ساته وهختي په نابهر بوون، ساته وهختي بهر گر بگردن له مافيكه مرؤف دهيه ويته به دهستي بهيني، مافيك پيويستي به وه هه يه شهري مان و نه ماني له سه ر بگريته. ئه م شه ره بو زوري په نابهران له فرؤكه خانه ي پايته ختي ولا تيكدا، له يه كي له ئيستگه كانى پوليسه وه يان له سه ر سنوورى نيوان ولا تان، يا خود له يه كي له كه مپ و ئوردو وگا گانه وه ده ست پيده كا. له يه كي له شو تانه دا كه ئيدي په نابهر بو ي نيه به نه يني به رده و امبيته له رويشتن، ده بي ده ست به گيرانه وه ي به سه رهاته كانى ژياني، ئه زمونه كانى و ئه فسانه كانى ژياني خو ي بكا. ئه و ده كرينه راوى ئه و رووداوانه ي هه رگيز به و جو ره روويان نه داوه كه رپوايه تيان ده كا. هه ميشه ده بي به جو ري به سه رهاته كانى، ئه زمونه كانى سه فه ر و سه ربورده ي خو ي بگير پيته وه، كه سوود به خش بن بو داها تووي و بواري به رده و امبوونى بو پره خستين. چه نده له به رده مى پوليس و لئير سراواندا ورد و به مشوور بيت و رووداوه كان له چيني كي ماجه را ئامبازدا بگير پيته وه هينده ش داها توو ده كاته مالى خو ي. لئير وه، ئه و ناچاره په نا بو فه نتازيا و خه يالى چر و بو وزه ي گير دن و تيكه وه گلانى گو تيره كانى بيا. خه يال ده بيته هيزى و ده سه لاتى بو په نابهر ده گير پيته وه تا به هو ي ئه و ده سه لاته وه مافى مانه وه يا خود خو گلدانه وه بو خو ي ده سه به ر بكا. ئه و په نابهره ي له گيرانه وه ي به سه رهات و سه ربورده ي خو يدا، له چيني ئه فسانه كانيدا خه يالى پته و

به كار نه هيتنى، نابى له وهش دلنيابى كه شهري مان و نه مان، مانه وه و ديپورت كردنه وه، به نديوون و نازاد بوون، ده با ته وه. ئه و په نابهره ي تواناي نه بي له خه يال كردنه وه دا ده سه لاتى به يته به ره م تا روه يي بدا به مانه وه كه ي، ئه و ده سه لاتى ياسا و په ره گرافي ئه وديو سنووره كان هه ره شه ي لئيده كه ن.

ئه فسانه سازى من يه كه م خويندنه وم بوو بو هه موو قوناغه كانى ژياني رابردوم كه بهر له ئيستا، بهر له وه ي ليكولينه وم له گه لدا بكرى خاوه نيان بووم. له خه ياله وه خو ت ده كه يته وه به رابردودا، ئه و رابردووه به هيزى خه يال ته رجهمه ي لؤژيك و عه قل ده كه يت و ماقوليه تيان پيده به خشيت: رؤژ و سه رده مى به سه رهاته كانت، ميژووى ها تنه ده ره وهت، ژماره ي ئه ندامانى خيزانه كه ت و ته مه ن و رؤژى له دا يكوونيان ژماره ي درگاى ماله كه تان و ناوونيشانه كه ي و ناوى شه قامه كه تان ده بي به دروستى بده يت. له هه مان كاتيشدا خه يال و عه قل ده كه ونه ركا به ري: عه قلت پيت ده لي ناوونيشانه كه تان به راستى مه نووسه، ريگه به خو ت ناد ه يت ناوى راسته قينه و تا يبه تمه نديتى ئه ندامانى خيزانه كه ت بنووسيت، سالى له دا يكوونى برا و خوشكه كانت به راستى نازانيت و به خه يال ميژوويه ك بو له دا يكوونيان دروست ده كه يت. به هه مان شيوه يش ژماره يه كي خه يالى بو ماله كه تان، ناوونيشانيكى خه يالى بو شوينى كار كردنى باوك و برا و كه سى نزيك دروست ده كه يت. (1)

له م گه رانه وه يه دا قوناغه كانى ها تنه ده ره وهت، ئيستگا و مه نزه كانى مانه وهت، چو نيتى ها تنه ده ره وهت و ئه و هو يانه ي له ريگه يانه وه سه فه رت كردووه ده كه ونه بهر شالاوى عه قل و خه يال، ده كه ونه بهر هيزى دابه شكر دن، ده سه ته ده سه ته كردن و ريكخستن ده بي هه موو شتى بكه يته شو ينى بروا و بيكه يته به لگه و سه نه د بو مانه وهت، بو خو گلدانه وهت! بو ئه وه ي بمينيته وه، ده بي په يره وي له لؤژيكى رپوايه ت بكه يت. يا خود وه ك

«تريفستان تودوروف» دهليخ دهبي وهك شه هره زاد دريژه به گيرپانه وه و
 چيكا به تخواني بدهيت تا شه ريار برپاري كوشتنت نه دا. (۲)

له وه دا كه تو رپوايهت ده كهيت، له وه دا كه تو جادووي وشه و خه يال
 ده كه يته كه شتبي گه رانه وت بو رابردوو، هه روه ها له وه دا كه ده ته وي
 رپوايه تي به ژياني «ئيستا» ت بدهيت، نه وه تو نه فسانه سازيت و له ژير هيز
 و دهسه لاني نه فسانه دايت. به لام له وه نه فسانه يه دا، له وه گه رانه وه به بو
 سه رتا و له وه به لژيكي كردني خه ياله سه فه ردا، تو هه رگيز يا خود زور
 به ده گمه ن رولي قاره ماني به خوت رپوا ده بينيت. نه فسانه كه ي تو له وه دا
 شوتني رپوايه كه په يوه ندي خوت به قاره مانه كانيه وه ده ستنيشان بكه يت:
 واته باسي نه و باهت و كه سانه بكه يت كه جيته هيشتون، باسي نه و
 مه رگه ساتانه ي توشيان هاتووي، چون ماله كه تانيان سووتاند، براي
 گه وره يان به بالبه ستووي برد، كا براي هاوسيتيان كوش و كيژي نه و به ر
 ماله كه تيان برد. واته له نه نجامي به تراژيدي كردني نه و رابردووي ليتوي
 هاتووي، ده تواني تراژيدياي هه نوو كه يي خوت و په يوه ندي تراژيديانه ي
 خوت به رابردووه وه ده ستنيشان بكه يت. نه م باره ش ته نيا به هوي
 هاو كار بكدني خه يال و عه قل ديته به ره م: نه وه ي كه به كه شتي خه يال
 ده په رپيته وه، ده بي بتواني له به نده ري عه قلدا دابه زي و كاري بكا كه
 پيشوازي ليتكري. ده نا نه فسانه دروست نابي و چاره نووس ده بيته
 دوراندن. ليره وه هه موو نه و په نابه رانه ي ماونه ته وه و ده ميننه وه خاوه ني
 نه فسانه به كن و هه موو نه وانه ي ديپورت ده كرينه وه، ده بنه قورباني ناته بابي
 نيوان خه يال و عه قل!

له قوناغي دواي شه ري نيوان خه يال و عه قل وه، ژياني كوومه لايه تي
 په نابه ران ده ست پيده كات. له م قوناغه دا په نابه ر مرؤقيكه شه يداي كاري
 به كوومه ل و هه ره وه زي. وزه يه كي نه وتوي تيدا به كه بي نارام و هه راسانه و
 داگير ناكري. هه ر زوو ناوي خوي له نه نجوومنه و مه لبه نده كاندا
 ده نووسي، له ناهه نكي سالانه ي جه ژني كريكاراني جيهاندا به شداري
 ده كات. به رگري له مافي نافرته تان و مندالان ده كا و ده بيته نه ندام و

لايه نكري نه و گرووپ و پارتانه ي له خواسته كاني نه وه وه نزيكن. له ريزي
 پيشه وه ي نارپه زايي ده رپيندا به ده نكي به رز دروشم و شيعر و
 بيرخستنه وه مان پيراده گه يه ني. خوي پيشنياري دامه زراندي كوومه له و
 سه نديكا و پارتني نوئ ده كا. به كورتبييه كه ي ژياني نه و، ژياني كوومه له و
 نه و ده سته و گرووپه يه كه تيايدا كار ده كا، هاو ريكاني نه ندامان و
 هه واداراني ديكي هه مان ده سته و گرووپن، وزه يه كي زور بو هه رچي زياتر
 و فراوان كردني بازنه ي په يوه ندييه كاني ته رخان ده كا و هه موو پلان و
 بوچوون و پرس و راكان له روانگه ي كوومه لي و هه ره وه زبييه وه گه شه
 پيده دا. بووني له گه ل نه وانيتردا و چالاكبووني له فلانه و فيساره كوږ و
 كوومه لدا بوئ ده بيته شيوازيكي بو ژيان، ده بيته جيهانبيني و دواچار بوئ
 ده بيته نه و قه لا و نارامگايه ي كه دلنيابووني پيده به خشن. ليره وه په نابه ر
 نيحتياتيكي زور ده كات: له متبه خه كه يدا هه ميشه خواردن و پيوستي
 زياتر بو كه سيك زه خيره ده كا، ده فته ري ناوونيشان و ته له فونه كه ي تا دي
 پر ده بيته وه له ناو و ناوونيشان، جلويه رگ و شوتني خه وتني و ژماره ي
 جووته پيلاوه كاني له وه ي كه سيك پيوستي پيپانه زياتر ده بن و
 به كورتني: هه رده م له پيوستي تاقه كه سيك، له مه سره ي مرؤقيكي زياتر
 سه رف ده كا.

له په ناي نه م شيوازه دا بو ژيان هه ندي وينا و بوچوونيش له سه ر ده وروبه ر
 و كه ساني ده ره وه ي خوي دروسته كا. ره وشي تاكروه ي و مرؤي گوشه گير
 به پوچ و بي سوود ده زاني. نه ندام نه بووني خه لكان له حيزب و
 گرووپه كه يدا به خيانه تي نه وان له دزي گه ل و نه ته وه ليكده اته وه. نه و
 هه موو ناوات و مه به ستيكي نه وه يه قه لاي هه ره وه زي و پيكيه ويه بكا ته
 وزه يه كي ميتولوزي و، ليره وه نه ست ده كاته كيسه يه كي پر له خواستي
 په ستيوراو، نه و خواستانه ي ده يانه وي له ئيستا و هه نوو كه دا سه وز بين
 ده په ستيورين و فه راموش ده كرين. نه مه ش نه و پرؤسه يه كه په نابه ران
 ده كاته بوونه وري پر مه ترسي، ده يانكاته بو ميايه كي ناماده بو ته قين!

هەر له و سهردهمه‌دا که په‌ناهر له کاری کۆمه‌لی و ههره‌وه‌زیدا خۆی ده‌توتیتنه‌وه، خۆبشی ده‌کاته خولامی شوین، شوین وهک پروبه‌ریک بۆ بوون له کاتدا. راسته‌ ئه‌و سوود له شه‌قامه‌کان وهرده‌گری بۆ خۆپیشاندانه‌کانی و سوود له مه‌یدانه‌کان وهرده‌گری بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ئاگاداری نامه‌کانی و به‌یاننامه‌کانی و، سوود له شه‌منده‌فه‌ر و پاسه‌کان وهرده‌گری تا به‌شوینه‌ گشتیه‌یه‌کانی بگه‌یه‌نن یاخود به‌قوتابخانه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و له هه‌مان کاتیشدا ده‌یه‌وی شویتیکی تایبه‌ت به‌خۆبشی هه‌بێ. شویتین بتوانی تیایدا خۆبی بیت، هه‌یچ ده‌ریک نه‌بینی و له هه‌یچ شانۆنامه و گۆره‌پانی‌کدا رۆل نه‌گه‌یتریت، شویتین که به‌هۆی پاسیکی تایبه‌ته‌وه، له ریگایه‌کی تایبه‌ته‌وه پتی بگات. شویتین که تیایدا بتوانیت هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل توانا غه‌ریزه‌یه‌یه‌یه‌کانی خۆیدا بکا.

پتوبستی کردنه‌وه‌ی «چیشته‌خانه‌کان» «چایخانه‌کان» دو‌کانه‌کانی «به‌قالی» و «سه‌وزه‌ فرۆشی»، «قه‌سابخانه»، «مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور»، «سه‌روپیتخانه»، «سه‌رتاشخانه‌کان» و «به‌رگدرووه‌کان» و هتد. هه‌موو له‌وه‌سته‌وه‌ په‌یدا ده‌بن، کردنه‌وه‌ی هه‌ر چیشته‌خانه‌یه‌ک، ئه‌گه‌ر وزه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له‌ پشت نه‌بێ که پیمان ده‌لی، بۆ نمونه‌ باشترین خواردنی «کوردی» «تورکی» و «هیندی» دروست ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ چیشته‌خانه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو نابێ. ئه‌و سه‌وزه‌ فرۆشه‌ی پیشانی نه‌دا که ده‌توانی «سه‌وزه‌ی ته‌ری خۆمالی» مان بۆ ئاماده‌ بکا. ده‌بێ زوو دو‌کانه‌که‌ی دا‌بخا. ئه‌و قه‌سابه‌ی له‌سه‌ر جامخانه‌که‌ی به‌خه‌تیکی گه‌وره‌ نه‌نووسی، «قه‌سابی له‌سه‌ر ده‌ستووری ئیسلامی» و «گۆشتی حه‌لال» هه‌رگیز ناتوانی جادوو‌مان لی‌بکا. ئه‌و به‌قاله‌ی به‌بۆن و به‌رامی داووده‌رمانه‌کانی خۆره‌لات و هیندستان، ک‌ریاره‌کانی مه‌ست نه‌کا، هه‌رگیز ده‌ست و په‌نجه‌ی به‌تۆزی زه‌رده‌چه‌وه‌ زه‌رد نابێ!

هه‌موو ئه‌و شویتانه‌ ریگه‌مان پێده‌ده‌ن که به‌رده‌وام بین له

به‌ئه‌فسانه‌کردنی خۆمان و به‌رده‌وامیش بین له ئاماده‌کردنی پ‌ر‌بر‌دو‌دا. ئه‌م شویتنه‌ جیا‌وا‌زانه‌ وهک له یه‌که‌م جاردا ده‌رده‌که‌وی دروستکردنی ناسنامه‌یه‌کی نوێ نین، یاخود یارمه‌تیده‌ر نین بۆ پاراستنی ناسنامه‌ کۆنه‌که‌. یارمه‌تیده‌رن بۆ سوورپانه‌وه‌ی وزه‌مان و فرینی خه‌یا‌لمان به‌ده‌وری «بازنه‌ی رۆژه‌ خۆشه‌کان» ی پ‌ر‌بر‌دو‌دا. ناوی هه‌موو چیشته‌خانه‌کان، ناویشه‌ بۆ مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور، یاخود نیسه‌به‌تیکه‌ به‌کولتور و ژبیری گه‌لیکه‌وه، مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور، قه‌سابخانه‌کان، سه‌وزه‌ فرۆشه‌کان، ئاژانسه‌کانی سه‌فه‌ر، سه‌ما‌خانه‌کان. هه‌موویان جگه‌ له‌وه‌ی ده‌توانین خواردنی خۆمالی‌یان تیدا بخۆین، ئاهه‌نگه‌کانیان تیدا ساز ده‌ین، ده‌ستووی پیاز و کوبه‌ی ترشیاتی خۆمالی‌یان لی‌ بک‌ری‌ن، ئۆتۆمبیله‌کامان تیایدا چاک بکه‌ینه‌وه. وزه‌یه‌کیش ده‌ده‌نه‌وه‌ به‌وه‌ خه‌یا‌له‌ی که به‌هۆبه‌وه‌ ئه‌فسانه‌کامان ده‌سازینین. هه‌ریه‌کی له‌و دامه‌زراوانه‌ جگه‌ له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی پتوبستی‌یه‌کانی ئیستامان، ئه‌رکی به‌زیندوویی هیشته‌نه‌وه‌ی پ‌ر‌بر‌دو‌وشمانیان له‌سه‌ر شانه. ئیمه‌ ده‌مانه‌وی شویتنه‌کان هه‌ی خۆمان بن و شایه‌ت و به‌لگه‌نامه‌ بن له‌سه‌ر په‌گه‌زی په‌سه‌مان. هه‌ر بۆیه‌شه‌ کاتی به‌شه‌قامه‌کانی پایته‌ختی ولاتانی ئه‌وروپیدا ده‌رۆین ئه‌م ناوانه‌مان به‌رچاو ده‌که‌ون: «که‌بابی تورکی» «قه‌سابخانه‌ی سه‌ندیاد» «چیشته‌خانه‌ی ماردین» «کوئال فرۆشی پاکستان» و هتد. که هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ودیو ئاشکراکردنی جۆری که‌لوپه‌له‌کامانه‌وه، په‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌شمان ئاشکرا ده‌که‌ن. له‌ خۆپنده‌وه‌ی ئه‌و ر‌ستانه‌دا هه‌رده‌م به‌شی دو‌وه‌میان شوین گ‌ر‌نگی پیدانی ئیمه‌ن، چونکه‌ له‌ هه‌مان کاتیشدا جیبه‌جیکه‌ری ئومیده‌ به‌ئاکام نه‌گه‌یشه‌تووه‌کانیشمان.

به‌لام چیشته‌خانه‌کان، قه‌سابخانه‌کان، سه‌وزه‌فرۆشی و به‌قالی و چایخانه‌کان هه‌ر ته‌نیا شویتین نین بۆ خواردن و ک‌ری‌ن و فرۆشتن. به‌لکو‌ ئه‌و پانتایی و شویتانه‌شن که ئیمه‌ به‌دیواره‌کانیاندا، له‌سه‌ر گۆشه‌ و تاقی

په نجه‌ره‌کانیاندا، په رسمی راپه‌ر و پيشه‌وا ميللیبه‌کامان، قاره‌مانه‌کانی گه‌ل و هونه‌رمه‌نده به‌نیویانگه‌کانیشمان، کاری میلیلی کولتوره‌که‌مان و دیمه‌نی رازاوه‌ی نیشتمان‌که‌مانیش نومایش ده‌که‌ین..

هه‌ر له‌و شوینانه‌شدا له‌شمان و رفته‌ارمان نازادی خویمان وهرده‌گرن، نه‌و رسته و ده‌سته‌واژانه‌ی له‌قسه‌کردندا به‌کار ده‌هینین که پتویست به‌وه‌رگپران و مانا لیکدانه‌وه‌یان ناکات. ناوی نه‌و مه‌ل‌به‌ند و قاره‌مان و نه‌ریتانه ده‌به‌ین که به‌لای هه‌موومانوه‌ نه‌و مانایه‌یان هه‌یه که مه‌به‌ستمانه، مانایه‌ک له‌چوارچپوه‌ی رۆشن‌بیری هاو‌به‌شماندا به‌ره‌م هاتوه‌و. . تنه‌یا کوردی بۆی هه‌یه له‌به‌رده‌م کوردیکی دیکه‌دا بلتی «داستانی مه‌م و زین» به‌بې نه‌وه‌ی پتویستی به‌شیکردنه‌وه‌ی زیاتر هه‌بې تا نه‌وه‌ی که نه‌وی دی له‌مه‌به‌ستی بگا. ئیرانیبه‌ک به‌بې نه‌وه‌ی مه‌ترسی نه‌وه‌ی هه‌بې ئیرانیبه‌که‌ی به‌رامبه‌ری به‌هه‌له‌ لیبی حالی بې، له‌قسه‌کانیدا شیعی «سه‌عدی» به‌کار دینن. پاکستانیبه‌ک له‌به‌رده‌م پاکستانیبه‌کی دیکه‌دا پتویستی به‌وه‌ نیبه‌ به‌لگه‌ به‌هینیتته‌وه‌ که بۆچی خواردنی تیژ ده‌خوات؟ بۆچی به‌ده‌ست نان ده‌خوات و هتد.. له‌شویننه‌ سه‌ره‌به‌خو‌کاماندا هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکمان خو‌به‌خو‌ ده‌چی به‌رپوه‌ و یاسای دیرینه‌ی سه‌رحه‌می رۆشن‌بیریبه‌که‌مان ناماده‌یه... به‌م پتیه‌ له‌تاراوگه‌ ناوچه‌کامان، گه‌ره‌که‌کامان، شویننه‌ گشتیبه‌کان و گوړه‌پانه‌کامان دروست ده‌که‌ین و نه‌م شوینانه‌ش ده‌بنه‌ نه‌و پانتایبیانه‌ی که بوار ده‌ده‌نه بۆچوون و لیکدانه‌وه‌کامان تا له‌ژبان به‌رده‌وام بن. چپژ وهرگرتمان و سه‌لیقه‌مان به‌شپوه‌یه‌کی خو‌کار (ئوتوماتیکی) به‌رده‌وام بیت.. هه‌ر له‌و شوینانه‌دا موماره‌سه‌ی تووره‌بوون و هه‌ل‌به‌ز و دابه‌زه‌کامان ده‌که‌ین و یاخی ده‌بین و دهره‌وه‌ی خو‌مان ده‌خه‌ینه به‌ر باری سه‌رنج... له‌م شوینانه‌دا ده‌بینرین، له‌و شوینانه‌دا ده‌بینه‌ بابه‌تیک بۆ دیتن، له‌و شوینانه‌دا دیواره‌ نه‌فسانه‌ییبه‌کان و قه‌لاکانی فه‌نتازیا به‌ده‌وری خو‌ماندا دروست ده‌که‌ین.. به‌لام له‌و دیو هه‌موو نه‌و قه‌لا و دیوارانه‌وه، له‌و دیو هه‌موو نه‌و هیزی فه‌نتازیا یا نه‌وه، له‌ودیو هه‌موو پانتایی مه‌ل‌به‌ند و

چپشتخانه و سه‌رتاشخانه‌یه‌که‌وه، نه‌فسانه‌یه‌کی گه‌وره‌تر ده‌وره‌ی داوین و به‌نه‌فسانه‌کانی دی ده‌وره‌مان گیراوه!

هه‌موو نه‌فسانه‌سازیه‌کی په‌نا به‌ران، له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌ول‌دانیکی بی‌ناکامه بۆ خو‌جیا‌کردنه‌وه‌یان له‌یه‌کدی، هه‌ستکردن به‌وه‌ی من له‌و باشترم، ئیمه له‌وان ناشتی‌خوازترین، له‌وان پیشکه‌وتوتترین، یاخود له‌وان چه‌وساوه‌ترین، نه‌و هه‌ول‌دانانه‌ن که په‌نا به‌ران، یان راستتر بلتیم نه‌م ده‌سته‌ی په‌نا به‌ران که سه‌ر به‌و میلله‌ته‌ن، خو‌یانی پی له‌و ده‌سته‌یه‌ی په‌نا به‌ران جو‌ی ده‌که‌نه‌وه که سه‌ر به‌میلله‌ت و خپزانه کولتوریکي ترن. په‌نا به‌ران وه‌ک کو‌مه‌له‌ خه‌ل‌کیتک که له‌تاراوگه‌ ژبان به‌سه‌ر ده‌به‌ن، ده‌که‌ونه نه‌و دیوی هه‌موو سنوره‌کانی ولاتی دالده‌ده‌روه، لی‌روه هه‌ر هه‌موویان به‌یه‌ک چاو ته‌ماشایان ده‌کرئ و مافی هاوشپوه‌یان پتیره‌وا ده‌بینرئ، بۆیه هه‌ر هه‌ول‌دانیکیان بۆ خو‌جیا‌کردنه‌وه‌یان له‌یه‌که‌تر هه‌ول‌دانیکی پووچه، چونکه نه‌و هه‌ول‌دانه‌ دواچار له‌زه‌لکاوی ناسیونالیزمیکي کوپرانه‌دا، یاخود له‌زه‌لکاوی سه‌رابی ره‌گه‌زه‌رستیبه‌وه سه‌رده‌ردینن.

یه‌که‌مین تاییه‌تمه‌ندی له‌په‌نا به‌ردا نه‌وه‌یه که بوویه‌که وه‌ک هه‌موو دیارده‌کانی دی شوینی پیناسه‌کردن، دابه‌شکردن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ بوونه، به‌لام هه‌رگیز په‌نا به‌ران له‌سه‌ر نه‌و بنه‌مایه‌وه پیناسه، ده‌سته‌ ده‌سته‌ و دابه‌ش ناکرین که، بۆ نمونه: نه‌م گروویه‌ی په‌نا به‌ران که خه‌ل‌کی فلانه ولاتن و سه‌ر به‌فیساره ره‌گه‌زن، له‌و گروویه‌ی دیکه‌یان که له‌فلانه ولاتنه‌وه هاتوون و سه‌ر به‌ره‌گه‌زیکي دیکه‌ن؛ شارستانیترن! ره‌نگه‌ نه‌و جوړه جیا‌کردنه‌وه و پیناسه‌کردنه‌ش بکرین، به‌لام له‌ناستی لیک‌کولینه‌وه‌ی کو‌مه‌ل‌ناسی و توپزینه‌وه‌ی ده‌روونیدا و له‌چوارچپوه‌ی زانکو‌کاندا، نه‌ک له‌و ناسته‌ نه‌فسانه‌ییبه‌دا که مه‌به‌ستی منه. ناستی نه‌فسانه‌یی جیا‌کردنه‌وه، پیناسه‌کردن و خانه‌کردنی په‌نا به‌ران، نه‌و ناسته‌یه که «عامه‌ی

خه لک» کاری پتیده کهن و بوی دهگه رینه وه. واته ئه و پله رۆشنیبرییه کی دهشیت ناوی بئین، ئاستی رۆشنیبری سفر، یا خود ئاستی سروشتی و ئاسایی لیکدانه وهی عامه بۆ شته کان.

ئهم ئاسته رۆشنیبرییه خۆی به وه وه خه ریک ناکا، بۆ نمونه: جیاوازی له نیتوان په نابه ریکی کورد و په نابه ریکی تامبیدا چیه. سه رووی سوودان و خوارووی سوودان لای ئه و به مانای ئه وه نییه خوارووی چه وساوه و ژیردهستی سه رووه.. کیشهی ئه و ئه وه نییه بۆچی کورد به سه ر چوار دهوله تدا دابهش بووه و ئه مهش چۆن روویداوه.. پرسیار له وه دهکات، بۆچی کورد ناتوانی له ناو ئه و ولاتانه دا ئارام دابنیشی؟، ئه و خۆی به م جیاوازی و کیشانه وه خه ریک ناکا، ههروهک چۆن لایه نگیری خۆی بۆ مندالانی فهلهستین دهرده پری ئاوه اش بهرنامه ی سه فه ری هاوینه بۆ چونه ئیسرائیل داده پریژی و هتد..

دابه شکردن و جیاکردنه وه کانی ئه و له سه ر ئاستیکی میتۆلۆژی و له پیناوی مه به ستیکی میتۆلۆژییدا دینه ئه نجام. پاکییتی و بیگه ردییه ساده کانی ئه ویش هه ر له مه دایه.. رۆشنیبری سفر، خۆی له خۆیدا بیگونا ه و بیگه رده، چونکه هیچ مه به ستیکی رۆشنیبری تیدا نییه!

میتۆلۆژیست لیمان ده پرس: تۆ سونه يت یان شبعه؟ گوشتی به راز دهخۆیت یان نا؟ ئه گه ر وه لاهه کهت نه ری بیت، ئه و ده پرس بۆچی؟ ده پرس شهرب، بیره و خواردنه وهی تر دهخۆیته وه؟ ئه گه ر وه لاهه ئه رتی بدهبته وه، ئه و پیت ده لئ: ئه ی تۆ مسولمان نیت؟ پرسیار ده کا: راسته «ئیه» چوار ژن دین؟ به دهست نان دهخۆن؟ به م جو رهش ئه و هه رگیز پرسیار له «تۆ» ناکا. «تۆ» لای ئه و نمونه ی ئه وانیت و به کارهیتانی «ئیه» لای ئه و به لگه ی جیا نه کردنه وه و په تکرده وهی «تۆ» یه وه ک بوویکی سه ره خۆ، کاتیکیش «تۆ» به کار دههیتن هه ر مه به ستی «ئیه» یه.

ئه و هه میشه له نیتوان دوو په یوه نیدا دهخۆیتته وه، ئه وه ی له سه ر تۆ/ ئیه فیری بووه و دهیزانی که له شیوه ی پرسیاره ساده کانییدا دایده پریژی، ههروه ها ئه ماده بوونیشی بۆ تووردان و وازهیتان له و زانیارییه نه و هه ولدانی بۆ وه دهستهیتانی زنجیره زانییگی دی له سه ر «تۆ، ئیه»، تا به و هۆیه وه درتزه به به ره مهیتانه وهی میتۆلۆژییه کانی بدات!

له وه دا که تۆ وه لاهه ی پرسیاره کانی ده ده بته وه، ئه و هه ست به رۆشنبوونه وه و رۆشنگه ری ده کا، له په یوه ندی له گه ل تۆدا، به لاه له هه موو روویه روو بوونه وه یه کی دی له گه ل هه ر په نابه ریکی دیکه دا، ئه ماده یه هه مان ئه و پرسیارانه دووباره کاته وه، به و جو ره به رده وه ام ده بیت و له پرسیاره کانی ناوه ستی، چونکه ئه و هه ر له په چه له که وه، بۆ یه ک وه لاه ناگه پری و یه ک وه لاه به لای ئه وه وه ته نیا وه لاهه ی که سی پرسیار لیکراوه.. راسته ر وایه، ئه و له مانا ناگه پری بۆیه شه ناتوانی ده ست له و پرسیارانه هه لگه ری که هه میشه به یه ک وه لاهه ی ده گه یه نن و هه موو روویه روو بوونه وه یه کی له گه ل په نابه راندا ده بیته هۆی تازه به ره مهیتانه وهی هه مان ئاستی پرسیار کردن.

ئاستی رۆشنیبری سفر وه ک خۆره له دهرونی کیشهی په نابه ران ده دات. له ئاستی هه موو ئه و به ها و مانایانه دههیتته خواره وه که په نابه ران له دامه زراوه کانیاندا به ره مه میان دین. پرسیاره کان و ئه و فه لسه فه یه ی په نابه ران به کیشه گه وه ره کانه وه ده به ستیتته وه، بیرورای سیاسی- ئایدۆلۆژی و خواسته هزی و ئایدیالییه کانی تاکی په نابه ر به لای میتۆلۆژیسته وه شوین پرسیار نین و ئه وه ی که په نابه ر مه سه له ی گه وره ی هه یه و بۆی تیده کۆشی، به لای ئه وه وه سه رنج راکیش نییه. بۆچی؟ چونکه هه موو مه سه له و فیکر و ئایدیالیکی گه وره به زمانیک دهرده پرین که له دهر وه ی زه خیره زمانییه که ی ئه فسانه سازدان.. لیره وه ئه گه ر مه سه له یه کی گه وره مان هه بوو (بۆ نمونه کیشهی کورد) و نه مان توانی به زمانی میتۆلۆژیست باسی بکه ین و له چوارچیه ی وشه کانی ئه ودا به کورتی دا پریژینه وه، ئه و نه نابیته

دروست بکەيت. ھەم ترس و دوودلى و پارايى ئەفسانەساز لەناو دەچى و ھەم زمانى ئەفسانە بۆ سازکراویش دەپۆتىن. لە ژبانی پەنا بەردا، زۆرىە پىکەو ھەبوونەکان، دۆستى و خۆشەويستىيەکان بەھۆى ئاستى سفرى ئاخاوتنەو دەپنە ئەنجام. ئەو پەنا بەردەى نەتوانى لە ئاستى سفرى رۆشنىبىردا بدوى ناستوانى لە ئاستى سفرى رۆشنىبىرى بگات.

ئاستى سفرى ئاخاوتن، لە باسى ئاووھەواوھ سەرھەل دەدات، «چەندە ھەتاويكى خۆشە.. نا؟» ياخود «لەمىژە باران نەبارىوھ..» و ھەر لە ئاووھەواشدا كۆتايى پىدەيت! ئەو كاتەى مېتۆلۆژىست پىمان دەلى: «ھەتاويكى خۆشە» پىويستە ئىمە رستەكەى ئەو بقۆزىنەوھ و درىژەى پىن بدەين، دەنا ئاستى سفرى ئاخاوتن لەبار دەچەيت. ئەگەر لە ئىستگای پاسىكدا وەستاوين و مېتۆلۆژىست دەپەوى لە گەلماندا چەند وشەپەك بگۆرپتەوھ، ئەمە بەماناى ئەوھ نىيە ئىتر بۆمان ھەپە ھەموو شتى بلىين.. ھەموو شت وتن، ياخود دەرچوون لە چوارچىوھى ئەو ئاستى ئاخاوتنەى رۆشنىبىرى سفر لە وىستگەى پاسىكدا، يان لە پارەويكى چاوەرپىكرندا، ياخود لە ھەر شۆتىكى تری گشتىدا پىشنىبارى دەكا، دەپىتە ھۆى سەلماندن و دوورخستەوھى مېتۆلۆژىست. مېتۆلۆژىست لە مەرگ نادوى، لە نوشستى نادوى و ھەردەم واى پىشان دەدا كە دلخۆش و تەبا و تەندروستە. ھەز دەكا باسى رەنگەكان بكا، باسى خواردنەكان، پۆشاكەكان، فوتبۆل و مەلەكردن و بەرنامەكانى سەرگەرمكردنى تەلەفزیۆن و، سەرچاوەى سەرەكى زانىنەكانىشى گوڤار و رۆژنامە رەنگاوەرەنگەكان و كانالەكانى تەلەفزیۆن، خۆى بەھاوپى گىيانداران و بالندان دەزانى و بەردەوامىش باسى پاراستنى ژىنگە سروسىتەپەكان دەكا. يەكەم ھاوھەلى پۆلىسە و ئامادەپە ھەموو نەپنىيەكانى بۆ پۆلىس باس بكا، ھەرگىز لە ترافىكى سوور ناپەرتەوھ. تواناىەكى سەرسوورپەنەرىشى ھەپە لە بەسىكسىكردنى ژياندا.

مەسەلەپەكى گەورەى سەرنج راکىش لەلای ئەوى دى. ھەر بۆپەشە پەنا بەرى كورد ھەموو مەسەلەى كوردى لە دىپىكدا كورت كوردتەوھ، كە ئەمەش نىشانەى سەرنەكەوتنە لە دوان بەزمانى ئەوى دى. ئەو دىرەش ئەمەپە: «كوردستان ولاتىكى دابەشكراوھ بەسەر چوار دەولەتدا: ئىيران، عىراق، توركيا و سوربا».

بەو جۆرە پەنا بەر بەرەو ئاستىكى رۆشنىبىرى راپىچ دەپىت كە لە ئاستى رۆشنىبىرى سفرەوھ نەپكە. ئەو دەپى لە جىاوازىيەكانى شىعە و سوننەدا شارەزايى پەيدا بكا. باسى ئەوھ بكا بۆچى گوشتى بەراز دەخوا يان ناخوا؟ باسى خەتەنەكردنەكەى بىسەستى بەلایەنى تەندروستى و عەقلىيەوھ، پاسا و بۆ باوونى چەند ژنى بەپىتەوھ. شەرى نىوخۆپى بەدەسىسەى دوزمناى گەلەكەى لە قەلەمدا و لەكەى ناشىرىن لە رەگەزى خۆى پاك بكاتەوھ. بەكورتىيەكەى ئەم ئاستانەى پرسىار وا لە پەنا بەران دەكەن ھەردەم لە بارودۆخى بەرگىركردن و پىنەكردنەين. بەرگىركردنىش لە ھروژمى پرسىارەكانى مېتۆلۆژىست و رۆشنىبىرىيە سفرەكەى و تەرخانكردنى وزە بۆ بەرپەردانەوھيان، خۆى دەپىتە ھۆى بەرھەمەپىنانى رۆشنىبىرىيەكى سفر! ئەمەپەش گەورەترىن و تىكشكىنەترىن مەخەتە تە لە ژبانی ھەر پەنا بەرپىكدا.. ئەو سىياسىيەى (پەنا بەران زۆرىەيان سىياسىكارن) نەتوانى بەواژە و زاراوھەكانى زمانى رۆشنىبىرى سفر بدوىت، ئايدۆلۆژىيەكى باس بكات و ھتد.. ناستوانىت لەسەر ئاستى ئايدىال و بىروپاكانى لەگەل مېتۆلۆژىستدا ئالوگۆر دروست بكات. ئەو كەسە لە دۆخى پىتەمانىدا دەژى.

رۆشنىبىرى سفر ھىزىكە مېتۆلۆژىستەكان بۆ بەسفركردنى ھەموو ئەو چاوەروانىيانە بەكارى دىن كە دەشپت پەنا بەران لە خۆيان ھەيانەن. بەلام لە ھەمان كاتىشدا ئاستىكى ئاخاوتنە و شىوازىكە بۆ ئالوگۆر كردن، واتە ئاستى سفرى ئاخاوتن و ئالوگۆرى، ھەولدانىكە بۆ سەرەتاكانى پەپوھندى كردنى ئەويدى بەتۆوھ و فرسەتىكە لەبەردەم تۆدا تا لەگەل ئەو تىكەلپەك

بۆیە میتۆلۆژیستى كە لەسەر ئاستى رۆشنىرىيى سفرەو دەدوئى، پرواى بەجىياکردنەوئى ئەم دەستەبەيى پەنابەران لەو دەستەبەيى تریان نىبە، پەنابەرى خۆپىندەوار و نەخۆپىندەوار، شارىيى و لادىيىيى، مۆدېرن و تەقلىدىيى بەلای ئەوئە ماناى نىبە. ئەو لای واىبە ئەوانى تر هەموو لە جەنگى برسىتتى و قەيرانى كۆمەلگاكانى خۆبانەو پەنایان بۆ كۆمەلگاكەي ئەم هیناوه. هەموویان بەسەر لاشەي كۆمەللى ئەمەو دەژین، هەموویان پیاوسالارن یاخود جیهانگەرا و فەندەمتالیست!

ئەگەرچى بەئاسانى گوئى لە دەردەدلى و رازى پەنابەران لەبارەي و لاتى خۆبانەوئە دەگرئى و گوئى بۆ ئەوئە شل دەكا ئاخۆ گرووپە جىباوازەكانى پەنابەران چۆن لەبارەي یەكەوئە دئاخفن، بەلام هەرگىز خۆي تىكەلاوى ئەم باسانە ناکا و ناىهوى ببیتە بەشیک لە پىكها تەیان، وەك دەرووناسىكى پشت تەختى نووستن گۆدەگرئى، بیدەنگ دەبى و جاروبارىش بەهۆي رستە و دەرپىنى سۆزاوبیەو بەبەتەكان دەگۆرئى.

هۆي ئەوئە كە میتۆلۆژیست پەنابەران وەك گشت و سەرجهمىك دەبىنئى ئەوئە، كە ئەو پەپرەوى لە سىستەمىكى بىرکردنەوئە دەكا، كە پىي دەگوترئى بەگشتىکردن. واتە دىتنى ئەو بۆ پەنابەران دىتنىكە دابەش نابى بەسەر زۆرلىكراو و زۆر لىكەریاندا. بەسەر ئایىنزا و باوەریاندا بەسەر ئاژاوهگىر و ئاشتىخوازىاندا، بەسەر دز و دەستپاك و یاسا پارىز و یاسا تىك دەریاندا. ئەو پەنابەرى لە یاسا لایدا، لەبرى هەموو پەنابەران لە یاسا لایداوئە. ئەوئە دزى بكا، ژنەكەي خۆي بكوژئى یاخود بەسەر كارمەندىكدا هەلچئى و توورە بىئ (زۆرەي پەنابەران بەمافى خۆبان دەزانن بەسەر كارمەنداندا هەلچن، یاخود لە بەرپرسە كۆمەلایەتییەكەيان توورە بن) لە جىياتى هەموو پەنابەران و بەناوى ئەوانەوئە هەستاوئە بەئەنجامدانى ئەو شاکارانە.

بەلام ئەم تەماشاکردنەي «كۆ» یە لە «بەش» دا ئەو بەگشتىگرکردنەي

كارى تاكەكەسىبە لایەنىكى پۆزەتقىشى هەبە. بۆ ئوونە پەنابەران بەگىانى یارمەتیدان بەناویانگن. ئەگەرچى ئەمە لە زۆر شوین و بارودۆخدا لە درۆبەك زیاتر نىبە. بەلام چونكە بۆچوونى میتۆلۆژیست بنەمایەكى بەگشتىگرکردنى هەبە، ئەوئە هەموو پەنابەران دەگریتەوئە. پەنابەر بەوئە بەنىوانگە لە ژوورى مندالبووندا بەدیار هاوسەرەكەبەوئە نامىنیتەوئە، بەلام ئەگەر هات و پەنابەرىك ماىهەوئە، ئەوئە بىگومان زەبىنى میتۆلۆژیستى شىواندوئە! چونكە پەنابەر كارىك دەكا و رەفتارىكى لىدەوئەشیتەوئە كە بۆچوونەكانى (ئەو) لەسەرخۆي قلىپ دەكاتەوئە.

بەم جۆرە رۆشنىرىيى سفرە هەلدەستى بەبەرەمەپىتان و بەرەمەپىتانەوئە ئەفسانەكانى و لەسەر ئاستى رۆشنىرىيى سفرەوئە بۆ وەلامەكانى دەگەرئى تا بتوانئى كاریان لەسەر بكا، تازەیان بكا تەوئە، تووریان هەلدا و سەرلەنوئى بەدەستىیان بەنىتەوئە و هتد...

بەلام رۆشنىرىيى سفرە لە چىبەوئە بەرەمەمەتوئە؟ كورى كام رۆژگارە و دیاردەي چ سەردەمىكە؟ ئایا بووبەكى ساغە یان نەخۆش؟ چالاكە یان خەسىو؟

بەكورتىبەكەي رۆشنىرىيى سفرە، ئاستى پەراوئىزى رۆشنىرىبە. واتە ئەو رۆشنىرىبەكە كە دەكەوئیتە ئەو دىوى عەقلەوئە، قوربانىيى كۆشكى عەقلانىتە و ئەو توانایەبە كە لەبەردەم تەماحى عەقلىدا خەسىتراوئە، وزەبەكى چەپاوه.. هەموو ئەو پەراوئىزانەبە كە كۆلتوورى سەرماىە و بازار بەپاسىقى رايگرتوون. عەقلىكە نارەسمىبە و هىچ دامەزراوئىكى برپاردەرى سەرەخۆي نىبە! هىچ ئابووربەكەي نىبە بۆ دروستکردنى دامەزراوئە و ناوئەندەكانى خۆي.

ئەم ئاستەي رۆشنىرىيى زمانحالى ئەو دەستە و گرووپانەي كۆمەلە، كە ئىمكانىبەتى خۆپىندى بەرز و پسپۆرىاتىیان نىبە، زۆرترین رىژەي باجیان

له سهر دانراوه. له برباره گرنگه كاني ياسادا هيج نوينه ريكيان نيبه، له ناوچه دواكه وتوه چرېكاندا نيشته جي بوون و بهرترين ژماره ي بيكارى له ناو ته ماندان. ده بي بو چاره سهر كردن ناوې خو بان له ليستى دوور دريژى نه خوشخانه كاندا بنوسن. سو سيولوزه كان به گروهى پينجه ميان ناو ده بن. ته له فزيون راپورته كاني سه باره ت به زه بروزه ننگ و كيشه كومه لايه تيبه كان له ناو ته و گروهه و نه تاماده ده كا. سايكولوزيست پيمان ده لى، گروهى پينجه م زه مينه ي سهره لدانى زور نه خو شى دهرو نيبه و له كاتى روو به روو بوونه و هى كيشه كانيدا لاوا ترين دهسته ي كومه لايه تيبه، برواى وايه له په يوه ندى خيژانى و په روه رده كردندا ياساى توتاليتارى و زه بروزه ننگ پيساده ده كا، و، نه مهش وا ده كا نه وه كاني هم گروهه له قوتابخانه و ژيانى كار كردندا خو بان پينه چيت به رپوه. وزه يه كى ته وتوى تيدا نيبه به ره و بزوان و بينا كردن پالى پتوه بنى. ماموستا پيمان ده لى، مندالانى سهر به گروهى پينجه م وه ك مندالنى سهر به گروهه كاني يه ك و دوو و سى گوپرايه ل نين، نه ركه كاني به نيوه چلنى به جيتديلى و له زور بارودوخدا ياساكانى دام و ده زگاكان له بهرچاو ناگرى، تا قوناعى كى خو يندن ده خو ينى و ئيتتر ده كشيته وه. له رووى زه نيبه وه تاماده نيبه ناميره پيشكه وتوه كان (كومپيوتهر) به كار بينى و نه مهش ههستى خو به كه م زانينى تيدا پته و تر ده كا. پسپوره كاني بازارى كار و خانوبه ره پيمان ده لى: پله ي خو يندن و ناسوى زه بينى هم گروهه له گه ل ناستى به ره همدا ناگو نجى، درامه ته كه ي له گه ل ستانداردى كرى خانوه كانماندا رېك ناكه و يت. پوليس راي وايه زوربه ي خراپه كاران، نانارشيسته كان و سه رپيچي كه ران هم گروهه و نه سهره لده دن، پزېشك ده لى: راپورت و شيكردنه وه كان نه وه درده خه ن كه هم گروهه له هه موو دهسته كومه لايه تيبه كاني دى زياتر په نا بو درمان و حه بى هپوربوونه وه ده با. نه خو شى «نايدز» و «ده ماغ» به زورى هم دهسته يه ده گرنه وه. مندال له باربردن و مندالنى نووقسان به زورى ليره له داىك ده بن. ئيدى به م جوړه

هه ر يه ك له به ندئا زاره كان، ماموستا كان، روژنامه نووسه كان هم دهسته كومه لايه تيبه به نمونه ي لاوا زى گروهى كومه ل باس ده كن.

به كورتبويه كه ي هم گروهه نه و مرو فانه نين كه ته كنه لوژيايان هينا وه ته به ره هم، نه وانن كه له سهره لدانى ته كنه لوژياوه بوارى به ره مه پينا نيان سنووردار كراوه. نه و زمانه شيان ليسته ندراوه ته وه كه ده شيا غوريه ت و نامو بوونه كانيان پينو وسا باوه. هم گروهه پي كه ته نيا دئاخفى و هيشتا به قوناعى نووسين نه گه يشتوه. نووسين چيه؟ نه گه ر جوړى له نه رگزه ته ي نووسه نه بي بو نه وه له داهاتوودا شوپن دهستى جيه تى لى؟ ساته وه ختى ئيستى پيوستى به ئاخواتنه و ئاخواتن نه وه هو كار به كه بنه ماى ئالوگور پيكدى نى.

هم گروهه هيشتا له و ناسته ي نه رگزه ته يا نيبه كه هه لپه ي داهاتوبه كى دوور بكا، نه و به روژشني ريبه سفره كه ي خوى ديه و ئى ناستي كى ئاخواتن بو ئيستى دا بين بكا و هه موو خواسته كاني ئاينده شى له ژير زه برى چه پاندا ره وانه ي تاريخيه كاني نه ست ده كا.

من وه ك په نابه رى، كه په نابه ريبه كه م تاكه ريگايه كه، يان ئيمكانيه تيكه بو نه وه ي بوونى خو م له ئيستى كومه لى ئينسانيدا بسه لمينم، هه رده م نه و پرسيا ره له خو م ده كه م: من ئيستى له گه ل كى ده توانم بدويم؟ ياخود رووى واقيعيتى هم پرسيا ره نه وه يه كه بلين كى له ئيستادا ويستى ئاخواتنى له گه ل مندا هه يه؟ دياره وه لامه كه وه لامى كى ساده يه: روژشني ريبى سفر.

ئاخواتنى من له گه ل روژشني ريبى سفر دا، ته نيا ريگايه كه بو نه وه ي من له ئاخواتن به رده وام بم و، روژشني ريبى سفر تا قه گروهه پي كه له گه ل مندا دئاخفى. هم گروهه چوارچيوه يه كى گشتيه له ژيانى په نابه ردا، واته

بهرامبهری په نابهران هه موو ئه وانن كه خوځيان له ولات و كولتووری خوځياندا مه و قيعی په نابهریان هه يه ، يا خود بهرامبهریان نييه ، ئه وی دی په نابهران هه موو ئه وانن كه پيشتر له دهره وی هه موو ئه و ئاسته شيكاريانن كه ده شيت كولتووری خوځياو ايان له سه ره وه پيناسه بکه يين . به زمانيتکی دی : هه موو ئه وانن ده بنه دوستمان و ده بنه هاودهر دمان ، دواچار خوځيان بئ دوست و بئ هاودهمن و له كوومه لگای خوځيان توراوون . بهم پييه ش خوځديتنه وی ئيمه له بهر دهم ئه فسانه کانی روښن بيري سفر دا ، خوځديتنه وه نييه له بهر دهم روانيني خوځياو بو ئيمه ، خوځديتنه وه يه له بهر دهم هه موو ئه و توانايانه ی كه كولتووری سه رمایه و بازاړی خوځياو دهر بهاويشتوون ، خه سانوونی و له شوپني له شوپنه کانی كوومه لدا په راويزانه نيشته جيتی كروون . بو به من له ناو سه رجه می خه لك و روښن بيري ئه م ولاته دا نيم ، به لكو له ناو روښن بيري ئه و ده سته و گروه پانه دام كه له م ولاته دا وهك من هيچ برياريك له ده ستياندا نييه ، ليروه ئاستی ژيانی من و بوچوونم بو دنيا بوچوونيكه ئاستيتکی چالاكیي تاييه ت و سنوورداری هه يه .

ئه م ئاسته ی ژيان و ئه و ئاسته روښن بيرييه ، بوچوون و جيهان بيني و ويناكانی من داده پيڅي ، ئيدی نهك هه ر هه ولده دم وزه ی خوځم بو په رچدانه وی ئه فسانه کانی ئه وی دی ترخان بکه م ، به لكو به تپه په ربوونی كاتيش به شيكي زور له و ئه فسانانه ده بنه جيگه ی شانازيم ! ئيدی به ترسه وه له جياوازيه كانم نادويم و هه ولی كوشتنيان نادهم تا به و هو به وه خوځه ويستی بهرامبهره كه م بو خوځم به ده ست به يتيم ، به لكو جياوازيه كانم ئاشكراتر ده كه م . ئيدی نهك هه ر گوشتی به راز و خواردنه وه ته رك ده كه م ، به لكو به جیدی هه ولده دم بهرامبهره كه شم بخه مه سه ر ريگای خوځم . ليروه وه جاريکی دی په نا ده به مه وه بهر ئايين ، بهر نه ريت و تراديسيونه دپرينه کانی كولتووری خوځمالييم . ده به پيشمه رگه يهك و ده مه وی لي ره له ناو

دامه زراوه كاندا ، بوونی خوځم بسه لميتم ، له نه ريته وه هه موو به لگه يهك ده هينمه وه بو ئه وه ی له ئيستادا ، له هه نو كه ی خوځم هه لبيتم و چا و له وه پيوشم كه له كولتووريتکی كراوده دا ده ژيم و كوومه لي ئيمكانيه تی تازه م له بهر ده ستان بو گه شه كردن . هه موو بولوانيتك ره ت ده كه مه وه كه ده مگه يه نن به ئاستيتکی ديکه ی ژيان و له كولتوور و نه ريتی خوځم قه لايهك دروست ده كه م ، له ژيانی خيزانيمدا ، رولي باوكايه تی خوځم چه ند قات زيندوو ده كه مه وه ، ده ست ده خه مه كاروباری منداله كانمه وه و ناچار يان ده كه م له سه ر نه خشه کانی من بوون . گوئ به وه نادهم ئه وان به شيكي زوري ژيانی روژانه يان له دهره وی مال ، واته له كوومه لگايه کی گه وره تر و له ژير هه لومه رجي ديکه دا ژيان به سه ر ده بن و به و پييه ش نه رکی ديکه يان ده چيته سه رشان . به لكو ده مه وی ملكه چيان بکه م وهك خوځم له هه موو ئه و بو ارانه دووره پاريزيان بکه م كه به هه نو كه ی ژيانی خوځيانان ده به ستنه وه . وهك ميرودي كوئنرولي هاوسه ره كه م و خواسته کانی ده كه م . په يوه ندييه کانی و چالاكيه کانی ده ستنيشان ده كه م . ريگای چاکی بو ده ستنيشان ده كه م و له خراپه ی ده پاريزم و هتد . ! نه گه ر كه سيكيش له م باره يه وه ده گه لمداد بدوی و بيه ويت به ديوارى قه لاکه مدا هه لگه ري ده مكوتی ده كه م ! ده مكوتی ده كه م به وه ی كه ئيمه ئه وه ين و ئه وه بووين و داب و ده ستووری ره سه نی ئيمه ناوايه و كولتووری ئيمه ش ناوا . ره وشتی باووبا پيرامان و ئايينمان ئه وه يان بو ده ستنيشان كرووين و ئه و ريگايه يان بو دانواين كه نابيت ليی لابه يين .

ليروه ته ماشا ده كه ين ژماره يه کی زور نه ريتخواز و سووننه تپه رست ، نه ريتيست و مسولمان سيفه قمان بو دروست ده بيت ، به بئ ئه وه ی هيچ نه ريت و عه قيده يه كمان به ره مه هيتاييت ، ليروه ته ماشا ده كه يت ژماره يه کی زور خيزان پيکه وه دنين به بئ ئه وه ی هيچ ئالوگورپيکی خيزانی تباياندا به ره هم بيت ، جاريکی دی ئيمه نه ريته كان و حيكه مه ته دپرينه كان به ئاره زووی خوځمان ته فسير ده كه ينه وه و مانای ديکه يان بو دروست ده كه ين . ئايين ده كه ينه ئه و پشتيوانه گه وره يه ی سنوره كانمان

له گه ل ئه وى دى بۆ جيا ده كاته وه. ده ستوره ميللييه كامان ده كه ينه ئه و قه لايه ي له هه موو ده ورو به رى داپرمان ده كات. ليره وه بۆ نمونه كوردبوونه كه مان ده بيته كوردبوونى كى ساخته. پروادارييه كه مان ده بيته پروادارييه كى ده مامك له سه ر و نه ريتگه ريشمان ده بيته ئه و هيتزه تى كه لبوونمان له گه ل جيهاندا بنه بر ده كات. ئه نجامى هه موو ئه مانه ش، واته ئه وى كه ئيمه به سه ليقه ي تايبه تى خو مان نه ريت و سووننه ت ته فسير ده كه ين و ماناى بۆ داده تاشين، له وه دا خو ي به ديار ده خا، كه ئيمه ليره وه له خه لكى ناوه وى نيشتمانى خو مان دو اكه وتووترين، نه ريتخوازترين، له ئاست بيگانهدا وشكترين و له رووى ئايينيشه وه سه ختگيرتر.

به لام له م حاله ته ته نگ و چه له ماويه دا چى ده كه ين؟ چون خو مان له م زونگاوه رزگار ده كه ين و ويژدانمان رازى ده كه ين؟

شتى كى ئاشكرايه، كاتى مرؤف تواناى زهيينى هينده بيت كه بتوانى ماناى نو ي بۆ نه ريت و كولتور و ئايينى خو ي دابناشى. ده بى هه مان ئه و توانا زهيينيه ژوو رى كى تايبه تيشى ته رخانكردى كه بتوانيت وه لامى پرسياره كامان ليوه رگرين.

چى ده كه ين؟

دبينه وه ماله زهيينيه كه مان و هه موو خاسيه ت و شته ناحه زه كان ده كه ين به به رى ئه و بديكه دا و به و جو ره يش پاكبوونه وه بو خو مان وه ده ست دپنين و ده كه وينه ئه فسانه سازى له خو مان! له ئاستى رۆشنبيرييه سفره كه ي خو مانه وه سه رنجى ئه فسانه ئاميزمان ئاراسته ي ئه ووتر ده كه ين و په خنه ي تاكره هه ندانه مانى ليده رگرين. به شى كى زۆرى كامان، گفتوگو مان له گه ل به كتردا به په خنه گرتن و باسكردنى ئه ووتره وه به سه ر ده به ين.

به هه ر حال به و جو ره ئاستى رۆشنبيري سفر به رده وام ده بيت و خو ي به ره هه م ده هينيتته وه. ئيدى ئاستى ئاخاوتنى ئيمه يش له گه ل ئه ووتردا، ناتوانى هيج ئالوگو رى به ره هه م بينى. سالانى كى زۆر له نيوه ندى ئه م ئاسته

رۆشنبيرييه دا گير ده خو ين به بى ئه وه ي ديدى كامان به ره هه م هينايى! به بى ئه وه ي بووبينه ته هۆى به ره هه مهينانى ديدى ك له سه ر خو مان، ليره وه په راويزبوونى ئيمه سه ره له ده دا. فرپده درپينه ئه وديو هه موو چالاكويه كانى ژيانى هاوچه رخ و، ئه مه ش چاره نووسى كه، چاره نووسى ك هه ر ته نيا ئه ووتر به سه رماندا نه يسه پاندوه، به لكو خو شمان له به ره هه مهينانى دا رۆلى سه ره كيمان گيپراوه.

كه واته بوونى من وه ك په نابهرى ك بوونى نييه له نيوه ندى ژيارى هاوچه رخدا، بوونى ك نييه له به رده م پرسياره گه وركانى ئه قى و ليكدانه وه كاندا. بوونى ك نييه بتوانيت جيهانينى و بيري چالاك به ره هه م به يتى. بوونى ك نييه له ناو بواره كانى رۆژانه دا، له ناو ياساكاندا و له ناو مينبه ره كانى ده نگدان و را ده رپيندا. بوونى ك له ده ره وه ي هه نوو كه و هه موو ئه و توانا و ده زگايانه ي كه ده شيت بوارى به شدار بكردمان له گفتوگو كاندا بۆ به ر خستين. من بوونى كى په راويزى ده ژيم: له برى ئه وه ي ليره وه به شدارى له پرۆژه كاندا بكه م، خو م بۆ داها تووم هه لده گرم. له جياتى ئه وه ي له ئه نجامى گفتوگو و ديالوگه وه به هاكانم، كولتور وه كه م و جيهانينيم له به رده م هروژمى ئه ووتردا بپاريزم، ديم خو م له گفتوگو كان، له رووبه روو بوونه وه كان و له به شدار بكردنه كان ده زمه وه و قه لا تايبه تيبه كه ي خو م كه ته نيا له زهينى مندا حه قيقه تى هه يه، ده كه مه ئه و په ناگايه ي له هه موو رووبه روو بوونه وه يه ك ده مپاريزى؛ دامه زراوه كانم ده كه مه ئه و په نايه ي هه ميشه له بوردى ديدى ئه ووتر رزگارم ده كه ن.

«په نابهر بوون» هۆشيارى منه به رانه ر به شوينى ئيستام له خيترانى مرؤقايه تيدا. هۆشياريه ك ته نيا به هۆى به شدار بكردنه وه، به هۆى كرانه وه ي و ليبورده وه دروست ده بى. ئه زموونى ئه م سه رده مه ي رووبه روو بوونه وه ي ئيمه و ئه وان، ياخود جيهانينى خو ره لات و خو رئاوا

که (په نابهران نوينه رايه تي نه وهی يه که ميان ده کهن، ئاکاميتکی نه وتوی نه داوه به دهسته وه که بشيت ئاسوکانی داهاتوی تيدا بخوتينه وه. . راسته ئيمه زور جار ده بينه قوربانی ريفتاری بزوتنه وه ئايينيه کانی لای خويمان (نه وهی له ميسر، جه زائير و شوتنه کانی دی روو ده دن) و نمونه ی نه م جوړه فنده مه نتاليسته ش له خوړئاوا له بهرگی نازيه تي نو، بزوتنه وهی پاسيزم و دروشمه کانياندا در ده که وئ. . يا خود شه پتکی وه که نه وهی يوگسلاقيا کيشه دپرينه که ی نيوان مه سيحييه ت و ئيسلام زيندوو ده کاته وه و مه دای توله سه ندنه وه فراوانتر ده کات، به لام بوونی من له هه مان کاتيشدا هه لوتیستی منه به رامبه ر ده وله ته کانی مافيا، کوشتن و پرينه ئورگانيزه کراوه کان، زه پروزه نگ و هه موو هه په شه کانی دی، په نگه هه له بهر نه مه ش بيت، واته له بهر نه وهی چیدی ئيمه وه که په نابهر مروقتی نين سه ر به هه ريم و زونيتکی تايبه ت، به لکوله ناوه ندی زونه گه ردوونيه کانداین، بوونی ئيمه سه ختربن و پر نه رکتربن بوونی هاوچهرخ بيت. بوونی له و ديو نه فسانه کانه وه، له و ديو روښن بيري سفره وه ده ست پیده کات. .

پۆلیس:

باوکىكى ناحەز لەسەر شەقامى نازادى

دەبى جىاوازىبى لەنيوان سى جۆر ويناڧا بکەين: ھەر مرۆڧى لە نىۋەندى کولتورى خۆيدا دەکەۋىتتە ژىر کارىگەرى ئەو وىنايانەى ئەو کولتورى بەرھەمىيان دىنى. ھەر وىنايەک لە قۇناغىتکەۋە بۇ قۇناغىتکى مېژۋىي-كۆمەلايەتى دىکە بونىادەکانى خۆى دەگۆرى و مانا و ناۋەرۆكى دىکەيان بەبەردا دەکات. ھەر کەسىتکىش بەپىتى ئەزمونە تايبەتسىيەکانى خۆى، وىناى خۆى لەسەر دياردە و شتەکان دادەپىژى و مەرج نىيە وىناى دوو کەسىتتى کە لە يەک کولتورىۋە ھاتىن بۇ يەک دياردە چوون يەک بىت.

«پۆلىس» ناۋىكە گرتن و لىپرسىنەۋەمان دەخاتەۋە بىر. وشەيەكى خاۋ نىيە تا بتوانىن مامەلەيەكى نەرمى لەگەلدا بکەين، لەو كۆمەلگايانەشدا كە ئايدۆلۆژىيەى باوكسالارى باوبىت، وشەى پۆلىس بەناچارى دەلالەت لە «نير» دەکا. واتە بەلای ئىمەۋە كە پەرۋەردەى ئەو جۆرە كۆمەلگايانەين، پۆلىسى «مى» پۆلىسى «راستەقىنە» نىيە! ھەر لەبەر ئەۋەيش كە نىر نىيە، ياخود ئىمە لە زەينى خۆماندا وىناى پۆلىس تەنيا بەنيرىبەتسىيەۋە دەبەستىن. ئەگەرچى ئەم ياسايە بۇ بەشىكى زۆرى كۆمەلگاكانى ئەۋرۋپاش ھەر راستە، بەلام ئەو پىناسە رەسمىيەى لەم ولاتانەدا بۇ پۆلىس دەكرى رىگەمان پىنادات بلتىن وشەكە يادەينەرۋەى گرتن و لىپرسىنەۋە و كۆنترۆلكردە. ئەمەش نەك لەبەر ئەۋەى پۆلىس ئەو دەۋرانە ناگىرئى، بەلكو لەبەر ئەۋەى ژمارەيەكى بەرچاۋى پۆلىسەكانى ئەۋرۋپا ئافرەتن (ديارە لىرەدا من بەزۆرى بىر لە ولاتانى ئەسكەندىناقى دەكەمەۋە).

بە ھەر حال ھىشتا ئىمە ژمارەيەكى زۆر كىشەمان لەگەل پۆلىسدا ھەيە

و ئەمەش لە پۆلىسەكان خۆشيان شاراۋە نىيە. چى لەو پۆلىسانە نەپتى بىت، ئىمە نەتوانىۋمانە لە پىناسە باوكسالارىكەى خۆمان بۇ پۆلىس دەستبەردارىين، نە كەۋتۋىشىنەتە ژىر كارىگەرىبى ئەو پىناسە نەرمە رۆمانسىيەى كە لەم ولاتانەدا بۇ پۆلىس دەكرى و، نە ژمارە زۆرى پۆلىسى «مى» بۆتە ھۆى گۆرىنى ئەو وىنە نىرانەى ئىمە لەسەر پۆلىسمان ھەيە!

ئەم كىشەيە شايانى ئەۋەيە بەچەند بارىكدا لىكبدرىتتەۋە، ھەم بوارىكە بۇ زىاتر شارەزايى لە خۆمان و ھەم ھەلىكى چاكىشە بۇ ئەۋەى مرۆڧ لەگەل پۆلىسدا بکەۋىتتە گىتوگۆۋە.

من نالىم ناسىن و پىناسەكردىن حەقىقەتى پۆلىس كارىكى ئاسانە، بەلام پىشەم و نىيە ئىمە بەبى گىتوگۆكردن لە گەل لايەنى دوۋەمدە، بتوانىن بەردەۋام بىن لە پراھىتان بەو وىنەيەى كە لەسەر پۆلىس لە مېشكماندا جىگىر بوۋە. لەم بوارەدا من ھەۋلدەدەم چەند سەرنجىكى تايبەت دەربىرم و مەبەستى خۆم لە زاراۋەى پۆلىس رۋونكەمەۋە. ناشمەۋى ئەۋە بشارمەۋە كە سەرھەلدانى ئەم جۆرە سەرنجانە بەپلەى يەكەم دەگەرپتەۋە بۇ شۋىنگەى من ۋەك پەنا بەرىك لەم ولاتەدا.

من پىم وايە ھەر مرۆڧى ئەزمونى تا خۆى لەگەل پۆلىس ھەيە، بۆيە ناكرى

ئەزمونى لىم بوارەدا سيفەتى گىشىمەندى پىتدەردى. ھەر ھەلە بەر ئەو ھەش كە كارى پۆلىس، خۇدى پۆلىس دەخاتە مەوقىيە تىكى نارۆشنگەر ھە، ھەموو پىناسە كىرىش بۆ خۆى كىرىشە كى رۆشنگەر ھە. ئەو جا بۆ ئەو ھى لىم كىرىشە خۇمان بىپارىزىن (واتە سيفەتى رۆشنگەرى نەدەينە پال لايەنىك كە نارۆشنگەر ھە)، باشتەر ھە رووبەر ھە بىكۆلىنە ھە كە شۆپىنى دووبارە بەر ھەمەپىتەنە ھە پۆلىس. ياخۇد شۆپىنە نەجە پۆلىسىيان پىتە ديارە. مەن دواتر دىمە ھە سەر باسى «نارۆشنگەرى» مەبەستى خۇم ھە رووبەر ھە پۆلىس خۇيان لىم سەر بەر ھەم دىنەتە ھە روون دەكە مە ھە. با ئەو ھەش بلىم، ئەگەر چى مەن جاروبار لىم باسە و باسە كانى تى ئەم كىتەپەدا رانائى كۆ بە كار دىنم، بەلام دواجار ئەو ھەر ئەزمون و بىنەنە كانى خۇم كە ھە دىو دىرە كەنە ھە خۇيان ئاشكرا دەكەن. رەنگە لىگەل ئەمەشدا، ھۆى بەكار ھىتەنە رانائى كۆ بگەر پىتە ھە بۆ ئەو ھى كە مەن بروام و اىە پەنابەر ھە بە ھەموو جىا و اىبە كەنە ھە ھىشتا كۆمەلە ئەزمون و كىشە و بۆچونى ھابەشىيان ھە ھە كە رىگە مان بۆ خۇش دەكەن تا ھەك سەر جە مە لىم بارە يانە ھە بدو پىن.

خالىكى گىرنگ كە پىناسە كىرىش پۆلىسى راستە قىنە مان (بە نىر و مە) ھە لى نە ھەموو دەكە، بىر تىبە ھە ھە كە ئىمە كە مەتر بۆمان دەلوئ بە شىپە ھە كى راستە و خۆ لىگەل پۆلىسدا پەيوەندى دروست بىكە مەن. چۈنكە ئەو تەنە دەسەلات بەر ھەم نەھىتى، بەلكو ھە بەر ھەمەپىتەنە فىلمى قىدوئ و تەلە قىزىون و دەنگو باسە كەنەشدا رۆلىكى بالائى ھە ھە. واتە ھەردەم ئەو لايەنە ھە كە سىتە خۇمان پىتەنە دەدات كە سەر نىجرا كىشەن و دەشەت شاپانە چاۋلىكەردن و لاساى كىرىشە ھە، واقىيە سەر شە قامەكان و كۆلانە كانى شار بۆ ئەو، ھەر تەنە شۆپىنى ئەنجامدانى ھە زىفە كە ھى نىن، بەلكو شانۆبە كىشەن كە ئەو دەتوانە ھە بەردەمە كامىراكاندا رۆلى پالەوانى فىلم و دەنگو باسە كەنە تەلە قىزىون بگىرە. خۆى دەكە بە شۆپىنە

گىشىتە كەنە ھە بەدەم خەلگە ھە پىتەدە كەنە، لىم پەلە ناو كۆمەلە مندائى باخچە سەواياندا دەپىنەن و بەزىمانىكى رەوان لى گەلەياندا دەكە و پىتە پىرسىيار كىرىش و لىم رىگە شىشە ھە ئاشكرا كىرىش ئەو سەر پىتە چىنە ھە لى مەل و لى لايەن دايك و بابى مندائە كەنە ھە دەكەرىن. مندائە كەنەش ھەموو لى بەك جەستەدا دەتو پىنە ھە بە بەك دەنگ و ھەلامى دەدەنە ھە! ديارى بەسەر ئەو شۆپىتەنەدا دابەش دەكە لى غىابى خۇيدا پەچاۋى دىسپىلەن كىرىشە. دەپە ھەمەشە ھەموو كەسە پروا بە ئاكار و كىرەدەر كەنە بىكە، بەلام ئەو خۆى بەدەگمەن نەپىسە كەنە خۆى بۆ ئىمە باس دەكە. ئەگەر بەلادەر لى ياسا تاوانبار كىرا، ھەر خىرا دىتە سەر شاشە و جەخت ھە ھە دەكەتە ھە كە ئەو خۆى ئەركى پاراستىنە ياسا ھە. بەلام ئەگەر بەلگە مان لى سەر ھەلە كەنە ھە روو خۇست (بۆ نەوونە لى كەتە ھەلە كىرىشە ھە پىتە چىنە گىرت) ئەو دەپە ھەمە دادر و لىزەنە لىپىرسىنە ھە لى خۆى پىتە! بەكورتى ئەو كەسە كى نامە ھەمە تەنەت لى جەلەرگ پۆشەن و ھەموشۇ كىرىشەدا. بە ھەرحال لى كۆمەلگە كەنە زانىار بەدا كە سەر چاۋى زانىارى و لىكەنە ھە كەنە خەلگە، دەزگە كەنە رەگە يانەن مەن، زەحمەتە بىتوانە پىناسە ھە كە پىراپىرى پۆلىس بىكە.

ھەك ھەموو بابە تىكى تىر كە شاپەنە لىدوان بى و خانە بەندى بىكە، ھەر خانە ھە تەبەقەندى و خەسەلەتە خۆى لىدەر ھەنەنە و بەپىتە سەردەمە كى مېتروۋى لى بىكۆلەتە ھە، وشە پۆلىسەش تا رادە بەك بەر ئەم ئاستە شىكارى و جىكارىبە مېتروۋىبە دەكە ھە. ئىمە دەلەپىن: پۆلىسى ھەتوچۇ، پۆلىسى ئاسايش، پۆلىسى نەھىتى، پۆلىسى بەندە خانە، فرۆكە خانە و ھەتدە. ياخۇد دەپىتەنە: پۆلىسى ئەلمان، پۆلىسى ئىرانى، پۆلىسى دانماركى و بەو جۆرە.

بۆ نەوونە شىتەكى بى مانا ھە بەر لى دروستبونى ئوتومبىل باسى پۆلىسى ھەتوچۇ بىكە، ياخۇد وازانەن كە ھەلەدەنە كە «دايدالۆس» كە ھەستە بەدروست كىرىشە پال و دەپوست خۆى و «ئىكاررۆس» كە كورپە لى

به نديخانهی «مينوس» رزگار بکا، يا خود ههولته کانی «عباسی کوری فیرناس» بوونه هۆی سه ره له دانی پۆلیسی فرۆکه خانه (۱)، ههروهها شتیکی بی مانایشه و بزانی له و رۆژهوه که قابیل هابیلی برای کوشت ئیدی پۆلیسی ئاسایش دروستبوو. که واته خانه خانه کردنی پۆلیس و جیا کردنه وهی خهسلته تی ئه و کۆمهله پۆلیسهی بهسه ر ئه و خانانه دا دابهش دهین له یه کتری، سوود و ئه نجامیکی ئه وتۆی نابی. بو نمونه جیا کردنه وهی پۆلیسی به نديخانه له پۆلیسی دادگا کاریکی بی ئه نجامه. چونکه له هه موو ئه و دهسته دهسته کردن و تاییه تمه ندی ئاشکرا کردنه دا، دواجار پۆلیس وه کو خۆی ده مینیتته وه، واته هیشتا ده بی پیناسه بکری، خانه به ندی بکری و لئی بکۆلریتته وه. چه نده بی مانایه گه ر گوتمان پۆلیسی به نديخانه له بواری نازاردانی به نديیه کاندایه شاره زایه و پۆلیسی دادگا له بواری یاسادا لیته اتوه. ئه وه یان جه لاده و ئه میان دادوهر، یه که میان شالا وهینته ره و دووه میان به رگریمان لیده کا و شتی تری له م بابه ته. به لام ئه وه مان له بییر نه چیته که هه ر مرۆچییک ئه زمونیکی تاییه تی له گه ل پۆلیسدا هه یه و وینای خۆی به پیتی بنه مای ئه و ئه زمونه له سه ر پۆلیس دروست ده کا. واته من ناتوانم بلیم من و ئیوه یه ک ئه زمونمان له گه ل پۆلیسه کانا هه یه. له بهر ئه وهی یه که م: له کولتووری مندا خانه کردن و دهسته به نديکردنی پۆلیسه کانا مانای نییه و، دووه میش له بهر ئه وهی ئه زمونه کاتمان جیا وازن. ئیوه به ئاسانی ده توانن له یه کتریان جیا بکه نه وه، سیفه ته کانیان بناسنه وه و رادهی په یوه ندی کردنیشتان پیتانه وه بزانتن، واته به ناگان به رامبه ر سنووری نیوان خۆتان و ئه وان.

به لام له نهستی مندا ئه م دابه شبوونه به دوور نییه له و پیناسه یه ی کولتووری من بو پۆلیس کردووه تی. ئیوه به ئاسانی کیشه کانتان، پرسیاره کانتان یا خود نهیینه کانتان بو پۆلیس باس ده کهن، چونکه له ئه زموندا لیکدی جیا نابنه وه. به لام وینای من له سه ر پۆلیس، وینایه که ئه زمونی دووردریژی دووباره وه بووی ئه و کولتووره دروستیکردوه که

منی لیوه هاتووم. له و کولتووره شدا پۆلیس نهیینه پارتیز نییه، شوینی پروا پیتوون نییه، له لای هیمن نا به وه و زۆر جاریش ده بی به زمانیک له گه لیدا بدویم که زمانی من نییه. واته بونیادی ته سه وری من بو پۆلیس بونیادیکی زمانییه که ئاستی نا ئاگایی به کۆمه لی و کولتووری ئیمه کۆنترۆلی ده کا.

که واته له دوا ی هه موو پروو او پیک، له دوا ی هه موو بارو دۆخیکی ته نگانه که منی تیده که وم و ده شیت پۆلیس جیتی په نا بو بردن و یارمه تی لیوه رگرتنم بیت، من ته نیایی هه لده بزیرم و نامه وی نهیینه که م بگاته لای پۆلیس. واته ناتوانم له سه ر بنه مای خانه به نديکردنه وه، پۆلیسه کانا به پیتی ئه رکه کانیان لیکدی جیا بکه مه وه، پۆلیس له لای من، له بنه مادا زیاتر له وهی فه رمانبه ریک بی، وینایه کی گشتیه که راسته وخۆ، له هه ر جلوه رگیکا دا بی سزا، ده سه لات و کۆنترۆلم بییر ده خاته وه!

رهنگه پرسیار بکریته: ده بوو به دوور که وتنه وهی من له و کولتووره ی وینای منی بو پۆلیس دارشتووه و، ئه زمونه تازه کانی من له گه ل پۆلیسدا له ولاتیکی دی، که وینای بو پۆلیس پیچه وانیه ئه وهی ولاتی من، توانم هه بایه کار له سه ر وینا کۆنه که م بکه م. ئه مه بو چوونیکی راسته، به لام به مه رجیک پۆلیس له مه دا هاوکاری بکردمایه، واته هیچ نه بی ری پاکه ره وه بوایه له به رده م ئه م خواسته ی مندا و رۆلی ریپیتشانده ریکی دیتبا که به زمانیکی ره وان پیت ده لئ: **من ئه وه له تو چاوه ری ده که م و ئه وه ییش ئه رکی تۆیه له ئاست چاوه روانیه که ی مندا.** پۆلیس ئه مه نالیته، ئه و به زمانیکی ته مو مژاوی له کاتیکا دا په نجه ت لی به رز ده کاته وه ده لئ: **ئه گه ر ئه وه نه که یته و ئاواتکرد سزات ده ده م!**

ئه وهی که جاروبار پۆلیس دان به هه لیه کی خۆیدا ده نیته و هه له که ی

ياخود وهك كه سئ كه په يوه ندى خوتنيمان له گه ليدا هه يه. به لكو مه به ست لهو بهها و ياسا يانه يه كه باوك پارتيزگار بيان ليدده كا. واته مه به ستم لهو شوپن و پله و پايه يه كه باوك له پاراستنى ياسادا هه يه تى، ليره وه وشه كه ره هه ندى كى دهر وونى به خو به وه ده گرى. مه به ستم نه وه يه كه باوك له بونى ادى دهر وونى مرؤفدا پله و پايه يه كى گرنكى داگير كړدوه. باوكانى بايو لوزى دهر من، به لام پله و پايه يه ياسا ييان له كومه لدا ده مينى. نه وان له ژير خاكدا شى ده بنه وه، به لام ئيمه يادگار هه كانيان له مؤزه خانه كاندا ده پارتيزن.

پوليس پراوپر دهر وونى باوكى ده بينى كه دووباره زيندوو بو ويسته وه و داواى مافه كانيمان لى بكاته وه. باوكى هاوچه رخ، به لام هه مان كارى پيشووى خوئ له نه ستويه: پارتيزگار يكردن له ياسا. من كاتيك له پله يه كى ئاگاييما ده مه وئ خوئ له نهر يته ده ستوپن گره كانى كومه لگاي خوئ رزگار بكه م و بهها كانى ره تده كه مه وه و گه ره كمه به نرخ و ماناى نوئ شوپنه كه يان پر بكه مه وه، به پله يه يه كه م ده شمه وئ له ده ست نه و ياسا باوكسالار ييانه رزگارم بئ كه به مانه وه م له ژير ده سه لاتياندا، ده بئ خو شم دوا جار وهك باوكى بمه ميراتگرى ياسا كانى و له به رده و امبوونيدا چالاك بم.. دياره نه مه چاره نووسى هه موو تاكيكى ياخييه له نيشتمانى مندا، جا نه و كه سه ئينتمايه كى سياسى هه بئ ياخود رووناكبيرى (نه نته كتيو تلى).

ساته وه ختى رووبه روو بوونه وه م له گه ل نه م باوكه تازه يدها نه و ده مه بوو كه تازه خوئ له باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون رزگار كړدوو. باز نه ي ناوبراو قوناغيكى سه خته له ژيانى هه ر په نابه ريكدا. لهو باز نه يدها، رابردوو تيكه ل به ئيستا و دها توو ده بئ و مرؤف جگه له كومه له پنتى زياتر، هپچ هؤبه كى تر، يان ئيمكانيه تيكى دى نييه بو په يوه ندى و ئالوگور كړدن له تهك دهر ووبه ردا. باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون له «كوم» يهك ده چئ كه تيايدا مرؤقى په نابه ر به ره و خوئ، به ره و نه زمونه كانى ژيانى و شوپنى

خوئ له ئيستا دا ده گه رپته وه و پرسيار له نرخ و بههاى خوئ دهكات و بهو جوړه ش تا دئ ده رگاي جيهان له سه ر خوئ پيوه ده دا. ده كه ويته ژير په ستانتيكى دهر وونيه وه و ده يه وپت وه لامى هه موو پرسياره كانى له ئانوسا تا بكه ونه ده ست. په نا بو بيده ننگيه كى دريژخايه ن ده با، كه زور جار هاوشانه به په رسن يان خوار دنه وه و جگه ره كيشانى زور. وا بيسر دهكات وه كه س لهو تيناگا و ته نيا خوئ نرخى نه زمونه سه خته كانى ژيانى خوئ ده زانئ. جوړئ له رومانسيه ت، به لام له جلويه رگيكي دهر ده دارانه دا، به سه ر ره فتار و پؤشاك و بزوتنه وه كانيدا زال ده بيت. نه گه ر نه م باز نه ماته ميبه دريژه بكيشئ، نه وه په نابه ر له په يوه ندى كړدى به جيهانى دهر ووبه ره وه، به كولو توورى ولائى دالده دهر وه، به زمان و هتد... وه دوا ده خات، واته ته من دريژبى باز نه ي نيوراو بوخوئ زيانبه خسه، به لام نه گه ر هاتوو ريكه وت (له ژيانى په نابه راندا هه موو شتى به ريكه وت روو ده دا) له كاتى خويدا باز نه ي ماته ميبى بپچرئ، نه وه مرؤف هه رچى زووتر لهو كوما رو مانسييه دهر ده داره رزگارى ده بئ و ده توانئ له ژير بارودوخى هه لومه رچى تازه دا هه نگا و به ره و ژيانتيكى تر بنيت و بهها و مانايه ك بو ليتره بوونه كه ي بدؤزيتنه وه، واته خوئ له ريز و پايه ي هه ر مرؤقى كدا بيسينيتنه وه كه له م كومه لگايه دا ده ژى و چيدى ريگه به نه وانى دى نه دا بيكه نه ده ستمايه ي ياسا و حوكمه تاييه تيبه كانيان كه زوره ي جار ان ياسا و حوكمى كوئرانه ن.

هه ر وهك گوتم دهر باز بوون له باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون و رزگار بوون لهو كومايه قوناغيكى گرنگه، به راده يهك ده كرى له گه ل قوناغى پيگرتنى مندا لدا به راوردى بكه ين.

رزگار بوون له بيده ننگيه دريژخايه نه كان و ته سلیمبوون به ته نيا ييبه دريژخايه نه كان به ره و شه قامه كانيان بردم. به ره و شوپنى كه چاو ه رپيووم هه لومه رچى په يوه ندى كړم به نه وانى تر وه بو بره خسيئ. به لام پراوپر ئا لهو

به‌گویتدا. زوو هه‌لده‌چم، نه‌گه‌ر له‌خیتزانه‌ئو وروپیه‌که‌م مندالم‌بیت، نه‌وه ده‌یفرینمه‌وه بو‌ولاتی‌خوم. کریبنالم و شوین‌بروای‌بانک‌نیم. نه‌مه هم‌مو خالی‌ئو یاسا‌نه‌بیراوه‌ن که‌منیان‌پیت‌مه‌حکومم. دیاره‌ئو شتانه له‌ژیانی‌رۆژانه‌دا‌شاراوه‌ن، واته‌که‌س‌نایه‌ت‌رووبه‌رووی‌من‌بوه‌ستیته‌وه و بلیت: تو‌ده‌ستپاک‌نیت. جیتی‌متمانه‌نیت و هند... به‌لام‌هه‌ر که‌پیت خسته‌دوکانه‌که‌یه‌وه، سوپه‌رمارکیته‌که‌یه‌وه به‌توانی‌دوچاو‌ته‌ماشام ده‌کات. پولیس‌نایه‌ت‌له‌سه‌ر‌شه‌قامان‌رامگری و بلت: تو‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌یت، به‌لام‌به‌چاو‌ته‌ماشام‌ده‌کا و نیگایه‌کی‌که‌چی‌ئو‌توم‌ئاراسته‌ده‌کا، که‌ئو‌منم‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌م، منم‌پیتویسته‌چاودیری و کونترۆل‌بکریتم و هه‌له‌م‌راست‌بکریته‌وه.

بۆیه‌رووبه‌رووی‌بوونه‌وه‌م‌له‌گه‌ل‌ئو‌باو‌که‌دا، نه‌ویش‌له‌سه‌ر‌ئو‌شه‌قامانه‌ی‌وام‌هه‌ستده‌کرد‌شوین‌ئازادی‌من (ئهمه‌ش‌هه‌ستی‌زۆریه‌ی‌هاورپیکانیشمه‌له‌نیشتمانی‌دا) دووچاری‌گه‌وره‌ترین‌راچله‌کانیان‌کردم. جاریکی‌دی‌ده‌بوو‌خۆم‌بدایه‌ته‌وه‌ده‌ست‌بیره‌وه‌ریه‌تاله‌کان و جاریکی‌دی‌ده‌بوو «باوه‌رم‌به‌وه‌رزی‌سارد‌هینابا».

ئیدی‌ئا‌لیه‌وه‌یه‌که‌گری‌ئو‌دی‌ب‌یاخود «گری‌پولیس» ته‌مه‌نیتی‌دی‌بو‌خۆی‌دروست‌ده‌کا، به‌زمانیتی‌دی‌و‌له‌به‌رگیکی‌دیدا. من‌به‌مه‌را‌ده‌چله‌کیم، چونکه‌هه‌موو‌ته‌سه‌و‌ریکم‌بو‌ئازادی‌له‌خۆرتا‌وا‌هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه. ئیدی‌نه‌که‌شه‌قامه‌کان و شوپنه‌گشتیه‌کان‌نابنه‌رووبه‌ری‌سه‌ریه‌خۆیی و ئازاد‌بوونم، به‌لکو‌ریک و راست‌ده‌شبنه‌ئو‌شوینانه‌ی‌جاریکی‌دی‌رووبه‌رووی‌باو‌که‌کانم‌ده‌کات‌ته‌وه و کونترۆل و نیگا‌گومان‌اوییه‌کان، ره‌فتار و راره‌وی‌بزوتنه‌وه‌کانی‌له‌ش و غه‌ریزه‌کانم‌دیاری‌ده‌که‌ن.

ده‌شیت‌من و هاورپیکانم‌له‌باسکردنی‌ژیانی‌را‌بردووماند، له‌گی‌رانه‌وه‌ی‌ئه‌زمونه‌کاماندا‌بو‌ئو‌روپیه‌که‌هه‌ولی‌سازدانی‌یاخود‌ره‌نگکردنی‌ژیان و ئه‌زمونه‌کامان‌به‌تۆنیتی‌رۆمانسییانه‌بده‌ین و له‌

سه‌ر‌شه‌قامانه‌دا و له‌و‌شوینانه‌دا‌رووبه‌رووی‌باو‌که‌تازه‌کانم‌بوومه‌وه! ئیدی‌بیره‌وه‌ریه‌کان‌بواریان‌نه‌دامی‌به‌دوای‌جیاوازی‌له‌نیوان‌باو‌که‌دیرینه‌کان و باو‌که‌نوییه‌کاندا‌بگه‌ریم، لیکچوونیان‌هرووژی‌بو‌هینام.. له‌شم‌بووه‌ئو‌شایه‌ته‌ی‌بۆم‌بیتده‌نگ‌نه‌ده‌کرا.. یان‌وه‌ک «فرانتس‌فانتون» ده‌لت: وه‌ک‌ئه‌ندامی‌قه‌بیله‌یه‌کی‌زامدارم‌به‌سه‌ره‌ات‌که‌بیره‌وه‌ریم‌پر‌بیت‌له‌یادگاری‌تال و نه‌توانم‌چاو‌له‌ماته‌مییه‌کانم و زامه‌کانم‌بپۆشم و نه‌شتوانم‌ئو‌روخساران‌له‌یادکه‌م‌که‌له‌ماته‌میدا‌هیشتانمه‌وه.

له‌و‌رووبه‌رووی‌بوونه‌وه‌یه‌دا‌که‌س‌هیچی‌لینه‌کردم، که‌س‌هیچی‌پینه‌گوتم، که‌س‌هه‌له‌ی‌راست‌نه‌کردمه‌وه، که‌س‌په‌یه‌ه‌ندی‌پتوه‌نه‌ده‌کردم، به‌لکو‌ته‌نیا و ته‌نیا‌رووبه‌رووی‌ته‌ماشاکردنیک‌بوومه‌وه. له‌و‌ته‌ماشاکردنه‌دا، یان‌له‌و‌هرووژمه‌نیگایه‌دا‌که‌له‌زمانی‌ئیمه‌دا‌پیتده‌گوتری «نیگای‌که‌چ» و مانایه‌کی‌به‌که‌م‌زانینی‌بریندار‌که‌ری‌هه‌یه، توانیم‌چهند‌شتی‌بخوینمه‌وه.

گومان‌له‌و‌هرووژمه‌نیگایه‌دا‌هیتیکی‌کوشنده‌یه. نه‌گه‌ر‌من‌به‌گومانیکی‌ته‌مومژاوییه‌وه‌بروانمه‌که‌سینک، به‌بیت‌ئوه‌ی‌لای‌روون‌بیت‌ته‌مومژی‌ئو‌گومان‌هی‌من‌له‌چییه‌وه‌هاتووه، دوور‌نییه‌ئو‌که‌سه‌ره‌فتاری‌بنوینتی‌که‌ئیسپاتی‌گومان‌ه‌که‌ی‌من‌له‌سه‌ر‌خۆی‌بکات. واته‌به‌گومان‌ته‌ماشاکردن و نیگای‌که‌چ‌ئاراسته‌کردن، رۆلی‌هیتزی‌ده‌بینتی‌که‌له‌توانایدا‌هه‌به‌زۆر‌شت‌به‌سه‌ر‌ته‌ماشاکراودا‌بسه‌پینتی‌و‌ئاکاری‌وی‌بخاته‌ژیر‌ده‌سه‌لاتی‌نیگا‌گومان‌اوییه‌که‌وه. نه‌مه‌ش‌شتیکه‌من‌به‌په‌یره‌ویکردن‌له‌بۆردیو‌ناوی‌ده‌نیم: «توندوتیژی‌ره‌مزیی» (Symboliskvold).

ئیمه‌وه‌ک‌بێگانه‌و‌په‌نا‌به‌چهند‌شتی‌مه‌حکومین. به‌لام‌مه‌رج‌نییه‌ئو‌مه‌حکوم‌بوونه‌له‌هیچ‌شوینیکدا‌به‌خال‌نوسرا‌بیتته‌وه و به‌ناو‌خه‌لکدا‌بلا‌وکرا‌بیتته‌وه. که‌چی‌هیشتا‌به‌شپوه‌یه‌کی‌نه‌بیراوه‌له‌زه‌ینی‌خه‌لکدا‌خاله‌کانی‌یاخود‌هیتزی‌ئو‌مه‌حکوم‌کردنه‌ئاماده‌یه. من‌پیش‌هه‌موو‌شتی‌بوختانی‌ئو‌مه‌به‌شوینه‌وه‌یه‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌م و یاسا‌تیکده‌رم. ده‌ستپاک‌نیم، له‌پرکردنه‌وه‌ی‌گریه‌ندی‌ژووردا‌خاوه‌نمال‌ئاراسته‌وخۆ‌ئه‌مه‌م‌ده‌دا

ئەفسانەیانەوێ نزیك بخەبەنەوێ. ئەوێش بەتایبەتی لە سەر دەمی بازنی ماتی پەنابەر بوندا، بەلام زۆریە قسە کردنی پەنابەرانی و هەندی جار گەشتە کرانیش کە دین بو ئەم ولاتە، لەبارە پۆلیسەو، ئەگەر بەئەفسانە سازیش دا بندری ئەو لەبەر ئەوێه کە واقعی ئەو ئەفسانە یە لەگەڵ ئەو وینانە یەدا ناگۆنچی کە پۆلیس لە زەینی گشتدا دروستی کردووە. ئەزمونی ئیمە لەگەڵ پۆلیسدا هەمیشە ئەزمونیکی تال بوو. بەهەر حال ئەگەر ئەزمونی کانی ئیمە جیگە ی پروا نەبن ئەو لەبەر ئەوێه کە پۆلیس بودجە یەکی زۆر تەرخان دەکا، تا پیتاسە رەسمییە کە ی بەهۆی میدیاکانەو، فیلمەکانیەو یان بەخششەکانیەو زیاتر لە زەینماندا مەحکە مەتر بکا. ئەمەش وادەکات پیتاسە کردنەکانی دی، یاخود تەئوبلەکانی دی لەسەر پۆلیس بەئاسانی جیگە ی خۆیان نەکەنەو، بەتایبەتیش کاتیک پۆلیس خۆی دادوێرە بەسەر کردووەکانی خۆیەو.

بەلام، ئایا ئەم نیگایە ی کە کار کردیکی زەبروزەنگاوی سەمبولیانە ی هەیه، نیگایە کە راستە و خۆ پە یوێندی بە دەسە لاتی پۆلیسەو هەیه؟ یاخود نیگایە کە لە ئاستی جیاوازی کولتووری مۆدێرندا کار دەکا؟ ئەم پرسیارە دەمانخاتە بەر دەم باسیکی دی کە لەبەشی داها توودا لیتی دەدویم.

دهقی پۆلیسی

دهقی پۆلیسی له نێوان «یاد» و «لهبیرچوونهوهدا» دهژی. دروست لهسهه سنووری ژبان و مه‌رگ، مه‌رگ و زیندوووبوونهوه‌دا، به‌لام جارێ مه‌به‌ست له دهقی پۆلیسی چیه؟ دهقی پۆلیسی وه‌ک هه‌ر ده‌قیکی تر، کۆمه‌لێ پیت و نیشانه و نووسینه که له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زێ ده‌بیرتین و ته‌نیا له‌ دوای خۆتندنه‌وه‌یان ده‌توانی ده‌ست‌نیشانی نیه‌رپۆکیان بکری، لیه‌وه‌ هه‌ر به‌لگه‌نامه‌یه‌کی تایه‌ته‌ی و هه‌ر جوهره‌ پیناسیه‌کی وه‌ک پاسپۆرت، کارتی خۆ ناساندن، یا هه‌ر جوهره‌ دۆکیۆمه‌نتیه‌کی تر، پیناسه‌ی ده‌قی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پن، مه‌رح نیه‌ له‌و پیناسه‌یه‌دا په‌چاوی تیۆریه‌کی «ده‌ق» مان کردبێ، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ پشتمان به‌جۆری خه‌یالی شاعیرانه‌ و لیۆردبوونه‌وه‌ی خودی قایم بێ!

ئهم یاداشتانه‌ به‌پله‌ی یه‌که‌م له‌سه‌ر شیه‌وه‌ ده‌قیکی مردوون و له‌ ریگه‌ی چاپکردنیشانه‌وه‌، دیسانه‌وه‌ به‌مه‌رگیکی تر، مه‌رگی چوارچیه‌وه‌ی کتیبێ ده‌سه‌پێردین، که‌واته‌ چاکتره‌ له‌ ساتی زیندوووتیبیان وردبینه‌وه‌ و پرسیار بکه‌ین:

- ده‌قی پۆلیسی له‌ کۆتیه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دا!

تۆ که‌سه‌یه‌کی له‌ ولانی خۆته‌وه‌ (ولانی یه‌که‌م) هاتوویت و بووتیه‌ په‌نابه‌ری ولاتی دووه‌م، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی جوۆی له‌ ره‌وایی بۆ هاتنه‌که‌ت ده‌سته‌به‌ر که‌یت، پتیبسته‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ئه‌وتۆ بخواه‌یته‌ روو که‌ بیه‌سه‌لمینی تۆ له‌ ولاتی «یه‌ک» وه‌ هاتوویت، ئه‌گه‌ر وه‌ک کوردی خۆت بناستی، ئه‌وه‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌بێ به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ئه‌وتۆ بخواه‌یته‌ به‌ر ده‌ست که‌ له‌ یه‌که‌یک له‌و ولاتانه‌ ده‌ره‌تیبێ کوردستانیان به‌سه‌ردا دا به‌ش بوو، واته‌ ده‌بێ ئه‌و ناسنامه‌ به‌کار به‌ینی که‌ پۆلیسی ولاتی یه‌که‌م بۆی

ده‌ره‌یتناویت (سه‌باره‌ت به‌ته‌زویری ناسنامه‌، پاشان ده‌دویم)، ئه‌گه‌ر توانیت مافی مانه‌وه‌ و خۆ گلدانه‌وه‌ بۆ خۆت وه‌ده‌ست بینی، ئه‌وه‌ پۆلیسی ولاتی دووه‌م ناسنامه‌یه‌کی نویت بۆ ده‌ردینێ، تازهبی ئهم ناسنامه‌یه‌ ته‌نیا له‌وه‌دایه‌ که‌ به‌زمانیه‌کی تره‌ و دیمه‌نیه‌کی تری هه‌یه‌، ده‌نا له‌ رووی سه‌ره‌له‌دانه‌که‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌ی ناسنامه‌ی ولاتی یه‌که‌مه‌! من ئهم قسه‌یه‌ ده‌که‌م بیه‌ر له‌ هه‌موو ئه‌و جیاوازیبانه‌ش ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ له‌ شیاوی ده‌ره‌یتانی ناسنامه‌دا له‌ ولاتی یه‌که‌مه‌وه‌ بۆ ولاتی دووه‌م په‌چاو ده‌کرتین. به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌ردوو باره‌که‌دا وه‌ک خۆی ده‌مینی ناوه‌رۆکی ناسنامه‌کانن.

پۆلیسی ولاتی دووه‌م کاتی ناسنامه‌یه‌کی تازه‌مان بۆ ده‌ردینێ که‌ ناسنامه‌ی ولاتی یه‌که‌مانی له‌به‌رده‌ست بێ و له‌ بنه‌ما و نیوه‌رۆکی زانیارییه‌کانی ناوی تیگه‌یشتی، ئه‌و ئه‌نجامه‌ی لیه‌رده‌ا به‌ده‌ستمان ده‌که‌وێ بریتیه‌ له‌وه‌ی، نه‌ک ناسنامه‌کان له‌ زمانیه‌که‌وه‌ ته‌رجه‌مه‌ی زمانیه‌کی تر ده‌کرتین، به‌لکو پۆلیسی ولاتی یه‌که‌م و هی دووه‌مه‌یش له‌ ئاست تۆدا یه‌ک هه‌لوێستیان هه‌یه‌ به‌لام به‌دوو زمانی جیاوازی! ره‌نگه‌ تۆ، که‌ هاتیه‌ته‌ ولاتی دووه‌م هیچ ناسنامه‌یه‌کت له‌ گیرفاندا نه‌بووبیت، به‌لام ئه‌مه‌ ناتوانی به‌لگه‌ بێ بۆ په‌تکردنه‌وه‌ی یاسای ولاتی دووه‌م: ئه‌گه‌رچی ناسنامه‌یه‌کی تازه‌ت بۆ ده‌ردینێ، به‌لام له‌ نامه‌ی کرداردا پۆلیسی ولاتی دووه‌م ده‌نوسی: تۆ به‌بێ ناسنامه‌ هاتوویته‌ ژوور.

جگه‌ له‌وه‌ی که‌ گوتم ناسنامه‌ی ولاتی دووه‌م له‌ دایکبوی ناسنامه‌ی ولاتی یه‌که‌مه‌، پتیبسته‌ ئه‌وه‌ش بگوتی که‌ پۆلیسی ولاتی دووه‌م رۆلی رزگارکه‌ر و فریشته‌ناسای نه‌بینیه‌، به‌لکو به‌بێ په‌ناوه‌ندی پۆلیسی ولاتی یه‌که‌م هیچ بپاریکی سه‌ره‌به‌خۆی ئه‌وتۆی نه‌داوه‌، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌و ریککه‌وتنه‌ په‌نه‌انه‌ی نێوان پۆلیسی ولاتی یه‌که‌م و دووه‌مه‌!

جاریکی تر هه‌مان پرسیار: ده‌قه‌کانمان له‌ کۆتیه‌ سه‌ریان هه‌له‌داوه‌؟ له‌ ولاتی یه‌که‌مه‌وه‌ یان دووه‌م؟

دەقى پۆلىسىيى دەقىتىكى ھەمىشە رابردوۋە، چونكە ھەرگىز گەشە و گۆرانكارىيە جەستەبىيەكانى ھەلگەرگە تىيادا رەنگ ناداتەو، بۆنمۇنە ئەگەر ئەو دەقى تۆلە ۷/۱ سالىتىك لە سالەكاندا دەرھاتىيى و وىتەكەي سەرى ھى تەمەنى ۱۵ سالى تۆبى، ئەو پۆلىسى ولاتى دووھەم لەسەر ئاستى نىشانەكانى ئەو وىتەيەو، پرسىيارت لىدەكا و لىت دەكەووتتە گومانەو، ئەمە ئەگەر ساتەوختى پەناپەريوونەكەت لە تەمەنى ۲۵ سالىدا بى و ماوہى ۱۰ سالىش بەس بى بۆگۆرانىتىكى تەواو لە پوخسار و سىمادا.

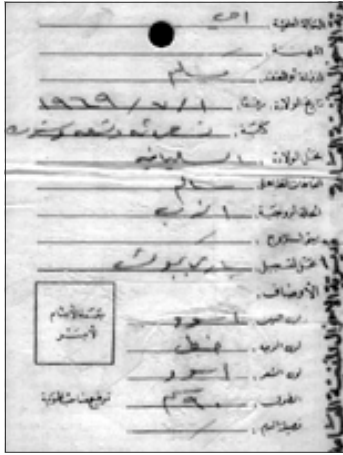
ديارە گومانى پۆلىسىيىكى ئىيرانى لە چاۋ پۆلىسىيىكى فرۆكەخانەي ھەكىك لە پايتەختەكانى ئەوروپا، جىاوازە. بەلام دواجار ئەوان چەندى جىاوازىش بن ھىشتا لەوھدا كە «گومان» دەكەن، تەبان، ئەگەر پۆلىسىيىكى ئىيرانى گومانى لى كرىدېت ئەو دەبى تۆي گومانلىكراۋ لە ساتى

گومانكردنەكەدا لە زەينى ئەودا يەساكن بى بەتۆي ناو دەقەكە. واتە ئەوہى برپارى ھاوشبۆھىيى نىوان جەستەي دەق و جەستەي تۆدەدا، لىكداۋەوہىكەي زەينى پۆلىسە، نەك ئەوہى تۆبەراست يان درۆ وەلامى پرسىيارەكانى دەدەيتەو.

ئەو لىكداۋەوہ زەينىيەي پۆلىس؛ بۆي ھەيە لەھەر شوپىنىكدا روو بدا بەبى ئەوہى ئاستى ژيان و شارستانى و

كولتورى شوپنە جىاوازەكان رۆلىكى ئەوتۆي تىدا بگىرن. شتىكى بى مانايە بلتېن لەبەر ئەوہى سوئد ولاتىكى پىشكەوتوۋە، ئەوہ گومانى پۆلىسەكانى سوئد يان فەرانسە جىاوازە لە گومانى پۆلىسەكانى ئەفغانستان و ئىيران، چونكە ئەمان پىشكەوتوۋە نىن، بۆچى؟ چونكە

گومانى پۆلىس ئەوكاتە سەرھەلدەدا كە جەستەي تۆنەتوانى وەك جەستەي دەق و ابى، لەبەر ئەوہى تۆلە رووى بايولۇژىيەوہ گەشەت كىردوۋە و، جەستەي دەقىش وەك خۆي ماوہتەوہ، ئەو لىكداۋەوہ زەينىيە مېتروويەك لە ياد دەكا كە برىتىيە لەو مەودايەي كەوتۆتە نىوان تەمەنى تۆلە ساتى دەرھاتنى دەقەكە و تەمەنت لە ساتى ئىستادا كە گومانەت لەسەرە، ھەر كاتى

گومانەت كەوتە سەر لەبەر ئەوہى پوخسارت لە وىتەي سەردەقەكە ناچى، ئەو ماناي وايە پۆلىس تۆي جەستە و زىندوۋى خستۆتە پەراۋىزەوہ و تۆي سەردەقەكەي كىردۆتە پارسەنگ. ماناي وايە لە رووبەرىكى وشك كراۋدا كە بۆئورگانىزمىكى زىندوۋ دەگەرى.

زەينىيەتى پۆلىسى، يادەوہرى مېتروويى نىيە. رەنگە ھەر لەبەر ئەوہش بى ھىندە شەيداي بەلگەنامە و سەنەد كۆكردنەوہى، سەنەد و بەلگەنامەكان لەلای زەينىيەتى پۆلىسى ھىچ بەھايەكى مېتروويى نىيە. واتە بۆ ئەو سەنەد و بەلگەنامەكان بەكار ناھىتى راسىيەكى مېتروويى روونكاتەوہ، بەلكو وەك ھۆكارىكى دەسەلات و زەپروزەنگ سووديان لىوہرەدەگرى.

تەئىلى پۆلىسى:

دەقى پۆلىسى قەبوۋلى يەك جۆر تەئوبل و لىكداۋەوہ دەكا: تەئوبلى پۆلىس.

ئايا ئەو زانىبارىيانەي شاھىتى لەسەر رابردوۋى من و تۆدەدەن، تا چ

دهشيت له ولاتيتكى ترهوه هاتين و ئيراني نهبن، بهلام هيشتا ناتوان له بهردهمى پوليسدا نه بوونى نهو په يوه ندييه بسه لمپتن! نهوان هه چهنده له سهه ئاستى واقيع و تاكه كه سيدا جياواز بن، هيشتا له نيتوان دهقه كانياندا په يوه ندييه كه هه يه كه ته ئوبلى پوليس به ره همى ديتنى. بويه هه ده قيتك كه گومان له سهه هه لگره كهى دروستكا، ده شبته هوى خولقاندنى گومانى پوليسى له ئاست دهقه كانى تردا.

بهلام نهو په يوه ندييه هاوبه شهى نيتوان دهقه كان كه نه نجامى ته ئوبلى پوليسىيه، ده بيتته هوى به ستنى په يوه ندييه كى هاوبه شيش له نيتوان پوليسه كاندا، بو نمونه نه گهر پوليسى ولاتى سيته هم له ئاست دهقه كانى B، و هه سى كه سه كهى تردا گومانى دروستكرد، نهوا نهو گومانه بوى هه يه له ئاست هه مان نهو دهقانه دا له ولاتى چواره م و پيئنجهم و يازده هه ميش دووباره بيتته وه، نه مهش نهو هه يزه يه كه ميكانيزمى ته ئوبلى پوليسى دهبا به رپتوه، نهو ته ئوبلهى مهودا ميژوو بيهه كان له بيهه دهكا.

فهزا و روخسارى دهقى پوليسى رهنگدانهوى سه ليقه و روشنيريى دهسه لاتي پوليسه. بو نمونه، نه گهر ته ماشاى روويه رى ده قيتك و هك «البطاقة الشخصية = هوية الاحوال المدنية» بكهين، ده بينن كه به شتىكى زور ته رخانكراوه بو ناساندنى دهسه لات: له بهشى سه ره وهى ديوى يه كه مدا، به دوورودرپيژى و خه تى گهوره تايبه تمه ندييه ئيدراييه كانى نووسراون، له بهشى خواره ويدا زوربهى نه م تايبه تمه ندييه له سهه مورتيكى زيوبنى و پوله مالى (طابع المالى) يه كه دا دووباره بوونه ته وه و، له لاي راستيشه وه ناو و ناوونيشان و ئيمزاي نهو كارمه نده هاتوه كه بهر پرسياره له ده ره پنانى ناسنامه كه، جيگه تايبه تمه ندييه كانى خاوه ن ناسنامه له نيتوان بهشى سه ره وه و خواره وهى سولته دا به ند كراوه: «الاسم، اسم الاب والجد، اللقب، اسم الام والجد، الجنس» له گه ل و يته يه كى رهش و سپى دا (ته ماشاى و يته يه كى كويي كراوه كه بكه).

له ديوى دووه همى نه م ناسنامه به دا، به لاي كه مه وه دووجار نه م رسته يه «مديرية الاحوال المدنية العامة» به خه تىكى سوورى گهوره دووباره

ئاستى ده بنه به لگه بو ئيستامان؟ ئايا كاراكتهرى وشك كراوى سهه پيئناسيتك تا چه نده بوونى خاوه نه كهى يان هه لگره كهى له بهردهمى پوليس دهسه لمپتنى و وهلامى خواسته كانى پوليس ده داته وه؟

بهه له هه موو شتى، هه موو ليكدانه وه يه كى پوليسى بو دهق به نده به بارودوخى دهروونى پوليسه كه وه، يا خود به ده قيتكى تره وه. . واته په يوه ندى نه پينى دهقه كان له ناو خو ياندا؛ ده ستنيشاني ئاستى توندوتپيژى ته ئوبلى پوليس بو دهق ده كه ن. با له رپگه ي نووسينه وهى بارودوخيتكه وه نهو قسانه ي سه رى كه مى روونتر بكه ينه وه.

به ره وهى ئيمه ناسنامه كانمان پيشاني پوليسى نهو ديو ژووره ته خته ييه كهى كونترول به دين، چه دين دهقى تر به ويدا تيپه رپوون. نه وهى ده ستنيشاني چونيتى مامه له ي پوليسه كه له گه ل دهقه كانى ئيمه دا دهكا، بريتييه له نه نجامى ته ماشا كردنى نهو پوليسه له هه ر يه كى له وه دهقانه ي پيئستر. نه گهر نهو دهقانه وه لامد ره وهى ته واوى خواسته ي پوليس نه بوون، نهوا خواسته ي نيوراو له دهقه كهى من وتودا بو وهلامى خو ي ده گه رى، له ميتودى كارى پوليسدا گومانيتك سه ره جمى هوشى نهو پوليسه چر ده كاته وه و ليتره يشه وه نهو گومانه له به رامبه ر هه موو دهقه كانى تردا ده ره كه وى.

نموونه:

B په نابهرتكه ئيراني و ئيستا له سويد ده ژى. B له شه مه نده فه ريكدايه و له رپگه ي دانماركه وه به ره و نه لمانيا سه فه ر دهكا، له هه مان نهو فارگو نه دا، سى كه سى تر يش هه ن كه هيج په يوه ندييه كيان به B يه وه نييه، نه گهر گوتمان كه سى B گومان ليكراوه كه يه، نه وه خواسته ي پوليسى سنوورى نه لمانيا- دانمارك له دهقه كانى هه ر سى كه سه كهى تر يش زياد دهكا، چونكه نهو گومانه ده بيتته هوى نه وهى ته ئوبلى پوليسى جو رى له په يوه ندى له نيتوان نهو سى كه سه و B دا ده ستنيشان بكا. راسته له واقيعدا هيج جو ره په يوه ندييه ك له تارا دا نييه، چونكه سى كه سه كهى تر هه ر كامه يان

بۆتەو، ھەمان ئەو رېستەش لە تەختى ھەردوو دېودا، بەخەتتېكى سەوزى كآل و ورد دەيان جار دووبارە بۆتەو، بەجۆرى لە نېگای يەكەمدا مەژۆت و دەزانى، سەرجهى ناسنامەكە سەوزتېكى كآلە.

ھەر لە ديوى دووھەمدا، بەشى لای خوارەو مۆرتېكى خرى گەورە ديسانەو بەرەنگى سەوز، دەفن كراو، بېنىنى ئەم مۆرە لەبەر رووناكيدا نەبى، ئاسان نىبە. لەسەر ئەو مۆرە ئەم دوو دېرە نووسراو (الجمهورية العراقية) (وزارة الداخلية) و، بەزمانى ئىنگلىزىش دووبارە بوونەتەو كە لە ناو راستىدا دالەكەى عىراق دەبىنرېت. لە راستىدا ھەمان ديمەن لەلای سەرەوئى ديوى يەكەميشدا دەبىنرې.

دوای ئەم تەماشاكردنە خىراپە دەلېين: روونى و ئاشكرابى دەسەلات لەسەر رووبەرى دەقى ناوبرا، جىگای بۆ نىشانە و كۆد و رەمز نەھىشتۆتەو، لە كاتتېكدا خاوەنى ھەمان ناسنامە لە ولاتتېكى بۆ نمونە: وەك دانمارك دا دەبىتە خاوەنى ناسنامە يەك پر بېت لە كۆد و رەمز و نىشانەى نەبىنى، كە تەنيا زەينتېكى پۆلىسانە لىيان حالى دەبى، بەم ناسنامە يە دەگوتى: «پېرسۆن نۆمەر= ژمارەى شەخسى» لەسەرەوئى ئەم دەقەدا بەبجووكى تاجېك دەبىنى وەك رەمزى پاشايەتى لە دانماركدا. وىنەى خاوەن ناسنامە لابراو و كۆدېك جىگەى گرتۆتەو (تەماشای وىنە كۆپىكراو بكە).

ئەگەر بمانەوئى بەراوردېكى سەرپىتېى ھەردوو ناسنامەكە بكەين ئەم ئاكامانەمان دەست دەكەوئ:

لە دەقى عىراقدا: شوتىنى بەتال نىبە و زۆرەى رووبەرى دەقەكە تەرخانكراو بۆ پېنناسەكردنى دەسەلات، بەلام لە دەقى دانماركدا بۆشايى و شوتىنى بەتال زياتر، ئامادەبى دەسەلات رەمزىبە و زياتر زانىارىبى تەكنىكى و ياسايى رووبەرى دەقەكەيان گرتۆتەو.

لە يەكەمدا ناوھىتانى دەزگاكان، فەرمانگەكان، ناوچەكان بۆ سەلماندىنى رەسمىيەتى پەيوەندى ئەم شوتىنانە بەدەسەلاتەو بەكار ھىنراون. واتە خاوەن دەق خاوەنى ناوونىشانى تايبەت بەخۆى نىبە و دەزگا

فەرمانگەكانى دەولەت ناوونىشانى خەلكن. بەپىچەوانەو لە دەقى دووھەمدا ھەموو ئەم ناوانە شوتىنى خويان بۆ كۆدېكى نەبىنى چۆل كەردو. جگە لە وەزارەتى ناوخواھىچ دەزگايەكى تر نەھاتووە و ناوونىشانى خاوەن دەق بەتەواوى نووسراو.

ھەندى جىاوازى و لىكچوونى تىرش بەدى دەكرېن، بۆ نمونە لەسەر ئاستى ئەندازەى دەقەكان، گرافىكيان، مەسەلەى خالبەندى و دەلالەتمەندى رەنگ و شىوئى خەتى نووسىنەكان و ھتد... بەلام ھەموو ئەم نىشانانە لە خزمەتى ئەبستراكت (تەجرىد) كەردنى دەقەكاندان و پىبەخشىنى ھەبىتېكى جىدى پىيان. رەنگە ھەر لەبەر جىدى بوونى ئەم دەقانە بېت، كە مەژۆت ناتوانى لەبەردەمى پۆلىسدا ناجىدى بى، چونكە كۆمىدىا مردووە!

ئايا تەزوىرى دەقى پۆلىسى ماناى ھەبە؟

ھەموو دەستكارى كەردنېكى دەقى پۆلىسى لە بازارى رەش و بوارى كرىن و فرۆشتندا، بەر لە ھەموو شتتېك ھەولدانە بۆ وەلامدانەوئى خواستى پۆلىس، ياخود كەمكەردنەوئى گومانى پۆلىسە لە ئاست خاوەنى دەقدا. ئەك ئەو كەسەى دەقەكەى بۆ تەزوىر دەكرى.

بۆ نمونە ئەگەر A بۆ دەرچوون لە ولاتى (۱) شوناسنامەى كەسى B ى تەزوىر كەردبى، تا بەھۆبەو دەرباز بى، بۆ ولاتى (۲)، ئەوا بەم كارەى گومانى پۆلىسى لەئاست كەسى A دا كەم كەردۆتەو. ئەك خۆى. چونكە ئەگەر A ى لە ئەنجامى ئاشكرابوونى تەزوىرەكەبەو گىرا. كەسى B گومانى لىنكرى، لەبەر ئەوئى لە كاتى گىرانى A دا ئەو غايبە!

ھەرچەندە لەسەر دەقى پۆلىسى بكوئىنەو، جۆرەكانى و تايبەتمەندىبەكانى و مەودا سولتەوبىبەكانى ئاشكرا بكرېن، ھەرچەندە لەبەر

پوښنایی تیوړی ئه ده بی و زاروه ئه ده بیسه کان و پیناسه ی تیکستی
ئه ده پیدا قسه ی له سه ر بکری، هیشتا ده قتیکی مردووه. مردوو به و مانایه ی
ته نیا له ساته وختی پرسپاری «کوا ناسنامه کهت» و ده ستبردنی ئیمه بو
ده ره پینانی ناسنامه کانمان و پیشاندانی به پولیس و خاوه ن پرسپار، ئه و
ده قانه زیندوون، کاتی خستمانه وه تاریکایی گیرفانه کانمان، مانای وایه
ده یانمر پیننه وه و په یوه ندی خو مان به پولیس ه وه ده پچر پینین. ئه م ده قانه چین،
جگه له جاسووسی کی کاغه زی که بو ماو ه یه کی دیار یکراو له به رده می
پولیسدا خه به رمان لیده ده ن؟ قالتهر بنیامین ده لی: نرخی خه به راندن و
پاگه یانندن، هینده در یثخایه ن نیسه، ته نیا له ئانو ساتدا زیندووه، خه به ر
ده بی یه کسه ر بیته ئان و سات و ماو ه له ده ست نه دا بو به یانکردنی خو ی.
ئه م چاره نووسه کورته، چاره نووسی ده قه پولیس ییه کانیشه، ئه و ده قانه ی
به لگه ن بو داننانی ده سه لات به بوونی ئیمه دا. ئه و ده قانه ی ئیمه خاوه نیان
نین، به لکو ناچارین به ه لگرتنیان. ئیمه ی کاغه زی، ئیمه ی کو د و ژماره
و نه پینی..

روخسار و سیمما: وهك هوڤهكي نالوگۆرکردن

ئېممه هه موومان كه م تا زۆر دهستكاري ده موچاوى خۆمان ده كه ين و گرنگي به پروالته تى دهره وه مان، جلو به رگمان و به كورتى به كه ي هه موو پرو به رتيكى ديكه ي له شمان ده ده ين. به للام كاتى په نابهر گرنگي به خۆى ددها، نه وه كۆمه لى هۆى ديكه خۆيان هه شارداوه، كه جياوازن له وه هۆيانه ي له ژيانى ئاساييدا ههر مرۆقى ناچار به دهستكاري بگردن و گرنگي پيدان به خۆى ده كه ن!

يه كه مين كيشه ي په نابهر له ناوه ند و چوارچيوى كولتورتيكى تازه دا (لېردها مه به ست كولتورى نه وروپييه)، ههر ته نيا كيشه ي زمان و قه يرانى ناسنامه و نامۆبوونى نه و نيبه له به رامبه ر ياسا و به هاكانى نه م كولتوره تازه يدا، به لكو ههر له سه ره تاوه په نابهر له گه ل خۆى و به كورتى له گه ل سيمما ديارى خۆيدا (رووى دهره وه ي له ش) ده كه ويته كيشه وه. نيوه ندى كولتورى تازه و نه و ته زووانه ي ليوه ي دهره دچن و نه و خواستانه ي له تاكه كه سيمان داوا ده كا، په نابهر ناچار ده كه ن بكه ويته دهستكاري بگردنى خۆى. دياره كاتى ده ليم په نابهر (ناچار) ده ي مه به ستم نه وه نيبه كه هيزى له دهره وه نه و ناچارى به ده سته پيئى، چونكه تو نازاديت له وه ي چون خوت پيشانى نه وانستر ده ديت، به لكو مه به ستم نه وه يه، په نابهر خۆى له نه نجامى پرو به پرو بوونه وه ي له گه ل نه وانيديدا و وردبوونه وه ي له سه ر و سيمما و جلو به رگيان؛ ده گاته نه و نه نجامه ي بكه ويته دهستكاري بگردنى سيمما، گۆرانكاري له جلو به رگ و په ننگه كانياندا، گۆرانكاري له رازاندنه وه ي مال و، هه روه ها كه نالى تازه بو كات به سه ربردن ده دۆزيتته وه، بو نمونه خۆى فيرى مه له ده كات، فيرى پايسكيل سواري ده بيت و هتد. . واته نه و هيزه ي له م گۆرانكاري بيانه دا به شداره، ههر هه مان ليكدانه وه و ته ئوبلى په نابهره بو خۆى له به رامبه ر نه و بتردا.

خالى ههره گرنگ لېردها نه وه يه كه نه م گۆرانه له بنه مادا گۆرانتيكه له نه نجامى پرو به پرو بوونه وه يه كي ديدارى به وه ديتته ده ست، واته گۆرانه كه له سه ر ئاستى نه و پانتايى به وه روو ددها كه چاو- ديتن تواناى كۆنترۆل كوردن يانى هه يه و ده يان بىنى، ههر بو به شه سه رجه مى گۆرانكاري به كان له رووى دهره وه ي له شدا روو ددهن. نه مه ش به پله ي به كه م ئاشكراكه رى نه و قۆناغى پيئكه وه بوونه، يا خود پرو به پرو بوونه وه يه كه په نابهر له گه ل نه و بتردا پيئكه يشتوه. له و قۆناغه شدا حوكمى ديتن به سه ر قسه كردندا زاله و تيله ي چاو نه و دهرى چه يه يه كه په نابهر ليوه ي دهره وانتيته نه و بتر و بوچوونه كانى ديكه ي نه و بتر يان ليوه ده خويئيتته وه، نه ك حوكمى زمان كه ده بيتته هۆى پرو به پرو بوونه وه يه كي يه كسان به ناماده بوونى هه ردوولا و به كار هيتانى وشه، بيروا گۆرينه وه به دووى خۆيدا ده هيتى.

كاتى من له گه ل كه سيكى ديكه دا كه وتمه قسه كردن ئيدى خۆم له به رامبه ر نه و كاته و نه و كه سه ي ديكه ش له به رامبه ر خۆم و نه و كاته دا كه پيئكه وه تيايدا قسه مان كردوه به رپرسيار ده كه م. واته قسه كردن يا خود له فز هه لپه يانه وه ده بيتته نه و چاوگه ي كه ده شيت پرو به پرو بوونه وه كانى له وه و دوامان ليوه ي سه رچاوه بگرن. به للام هه موو ته ماشا كرديك نه گه ر به قۆناغى دهرى پيئى زمانيدا تيبه رنه بيت، نه وه ناشتوانى ببىته هۆى پرو به پرو بوونه وه يه كي به رپرسكر، نه وه ته نيا له عه شقدا روو ددها كه نيگاي يه كه م، ته زوويه كي هينده مه حكه م به ره م ديتى، ده كه ويته نه و ديو هه موو قودره تى زمانه وه. ههر له به ر نه وه يشه له پاشاندا زمان تواناى دهرى پيئى نه و ته زوويه نيبه و له ئاستيا دۆش داده ميتى و نه مه يشه هۆى بيتزمانى عاشقه كان!

ئېمه كاتيك له گه ل يه كتردا قسه مان كرد، ئبتر بواري نه وه مان بو ناميتى له ديدارى ئاينده ماندا خو له يه كتر هه ل به كين. نه گه ر نه م كاره شمان كرد و بو مان لوا خو له يه كترى هه ل به كين، نه وه هه رگيز به ماناى نه وه نيبه كه نه و خو له يه كترى تينه گه ياننده مان له ياد كردوه؛ چونكه به يى هپچ

گومانیک له دیداری سیهه م و دیداره کانی دواییدا ته گهر به تاقه وشه یه کیش بیت بوی ده گه پینه وه، که چی به پیچه وانه وه، پروبه پروبوونه وهی «دیداری-مرئی» من و تو، بوی هه یه به هه مان شیوه له دیداری دووه م و سیهه م و نه وانیتربشدا خوئی دووباره بکاته وه به بیت نه وهی تاقه وشه یه کیش به ره م به پینتی. من هه مو کات بوم هه یه بکه ومه بوردی نیگای نه ویتروه و نه ویتربش بوی هه یه له هه مو وه ختیکدا بابه تیک بیت بو ته ماشا کردنی من.

قسه له سه ر نه وه بو که یه که مین ده ستکار بکردنی په نابهر بو سیما و روخساری خوئی، له سه ر ناستی «پروبه پروبوونه وهی دیداری» یه وه ده ستپیده کا و نه مه ش قوناعی به ر له دیالوگه له گه ل نه ویتردا، هه ر گورانیکیش له سه ر نه م ناسته دیداری به وه پروو بدا، به مانای به شداری کردنی سه ره کیی عه قل نییه له دروست کردنی بوچوون و وینای په نابهر له سه ر نه ویترب. بویه نه و گورانیه له سه ر ناستی دیداری به وه پروو بدات ناستیکی رواله تیشی هه یه، هوئی نه وهی که په نابهر خوئی تیکه ل به په یوه ندییه ک له گه ل نه ویتردا ده کا نه وه یه، که نه ویترب بو خوئی به پله ی یه که م ده رگای نه م بواره ده خاته سه ر پشت، واته چوارچیوهی په یوه ندییه که دیاری ده کات. هه موومان ده زانین که قوناعی گه نجیتی و خو هیتنه وه له ته مه نی لاویتیدا، له کولتوری هاوچه رخی نه ورو پیدا، به تایبه تی ده وله تانی ناسراو به خو شگوزهران قوناعیکه دریت و دریتتر ده بیته وه، واته نه وهی که من گه نج بنوینم و روخسارم و جلو به رگه کانم و ناکارم گه نجانه بن، دیارده به کی سه راپاگیره و بواره کانی راگه یان دینیش له م بواره دا رولی نمونه یی ده گپرن. تو هه میشه داوای نه وه ت لیده کری که گه نج بیت، نه و که لوپه ل و پیوستییه تاییه تیانه ت ده خریته به رده ست که گه نجانه ن، قاره مان و ئایدیالی ریکلام و موده کان و ئایدیاله کان هه موویان گه نجانه ن و لیره وه بوازی نه وه ت بو ده رده خسی که ته مه نی خو ت له ودیو به گه نج

مانه وهی خو ته وه بشاریته وه. هه ریویه شه مرؤقی نه وروپی به گشتی چه ز ناکات پرساری ته مه نی لی بکه یت و نه م پرسیاره به پیخته ستنه ژبانی تاییه تی خوئی لیکده داته وه.

من وه ک په نابهری، له ساتیکدا ده که ومه نیو نه م په یوه ندییه وه که هه موو نه و ته مه نه ی ده بوو گه نجیتی من بیت له ده ست م داوه به بی نه وهی نیستا بتوانم هیچ بنه مایه کی گه نجانه ی تیدا بدوزمه وه. لیره وه گه وره ترین تراژیدی په نابهران له م په یوه ندییه دا نه وه یه، که له رۆژگاریکدا له ته مه ن و ژبانی خوئیان به ناگا دینه وه، که چیدی بوازی گه رانه وهی نییه، نه م ساته وه خته په نابهر ده خاته به رده م دوو باری جیاواز: یان قه بوول کردنی نه و زیانه گه وره یه ی ته مه ن، یا خود بکه ویتته ده ستکار بکردنی خوئی.

هه لبراردنی یه که م سه خته، چونکه هه روه کو گوتم قوناعی به گه نجی مانه وه لیره دریت کراوه ته وه. کاتی نه شتوانین له نیوان دوو باردا یه کیکیان هه لبرترین، نه وه نه وهی دیکه یان خوئی ده سه پینتی، واته دروست کردنی ئیماژتیک دی، روخسار و دیمه نیکی تر بو خو مان. به لام نابتی جیاوازییه کی گرنگمان له بیر بچی «نه وی دی» له کاتیکدا گه نجیتی خوئی دریت ده کاته وه، که به قوناعی گه نجیتییه سروشتییه که دا تیپه ر بووه و که سایه تییه نه و له م رووه وه خاوه نی یه کسانی و هاوسه نگیی خو ته تی. به لام من له کاتیکدا ده مه وی خو م به گه نجی بنوینم که نه ده زانم گه نجیتییه سروشتییه که م چون رابواردووه و نه هیچ بیریکیشم له باره ی دریت کردنه وهی گه نجیتییه وه هه یه. واته له رووی جهسته و نه زمونونه وه، هه مان ته بابی و هاوسه نگی و ناماده ییم نییه که ده شیت یارمه تیده ربن بو دریت کردنه وهی گه نجیتییه که م!

کیشه ی په نابهر له گه ل دیمه نی خویدا، کیشه یه ک نییه هه ر ته نیا بیبه ستین به لایه نی لاواز، یا خود زبانی که له ته مه نی په نابهراندا پروویداوه

نیرانه یان تیدا پته وه، تهوه ده بی مافی تهوه بههر پیاوی بده بین له کاتی خۆدیتنه ویدا له ناو تهوه کولتور وده دا، که بۆچوونی بۆ رهنگه کان پیچه وانه ی بۆچوونی کولتوری ئیمه یه، تهوه رهنگه هه لبریزی که خۆی په سه ندی ده کا.

لیتره وه به شپوه یه کی گشتی رهنگه کان پۆلی تهوه ده مامکانه ده گپرن که ئیمه ده مانه ویت به هۆپانه وه لاقرتی له و یاسا کولتور یانه مان بکه یین، که چیدی وه لامده ره وه ی چیتزی جوانناسی ئیمه نین و ناتوانن تهوه وزه یه مان تیدا بکوژن که هانمان ده دات بۆ پشکووتنی حه زه کائمان و مامه له کردن له گه ل تازادیماندا. له هه مان کاتیشدا گه ره کمانه به هۆپانه وه هه موو تهوه پارچه ناحه زانه ی له شمان له بییر به رینه وه که به ئاسانی یاسا به زه بره کانی فره نگه ی خۆمالیمان له سه ر جهسته وه بییر ده خه نه وه. تهوه جاپرک و راست ئا لیرهدا بنه مایه کی گرنگمان له ژبانی په نابهردا بۆ ئاشکرا ده بیته که من ناوی ده نیم به نامای «خۆداپۆشین» و «خۆرووتکرده وه».

له وکاته دا که من له بۆچوونه کانی کولتور و خۆم بۆ رهنگه کان و جلوه برگ و چیتزه خۆمالییه کان یاخی ده بم، هه م خۆم داده پۆشم و هه م خۆبشم پرووت ده که مه وه.. خۆداپۆشینه که م له وه دایه که من ناتوانم وه که تهویدی مامه له به رهنگه کان بکه م، به هۆپانه وه جوانی و هه بیبه تیکی دی به جهسته م بده م، چونکه جهسته ی من هه مان مروونه ت و هاوسه نگیی نییه که جهسته ی تهوی دی خاوه نیه تی و یاخیبوونه که ی من هاوشان نییه به تیکه یشتنی من بۆ گونجانی رهنگه کان له گه ل یه کدیدا، به لکو هاوشانه به نرخه که یان!

به لامه وه گرنگه قاپووتیکی گران و له چه رم دروستکراوم هه بی و جووتنی پیتلاو ده کرم که له گه ل رهنگی جلوه بره گه کانی ترمد شتی کۆیان ناکاته وه... بۆینباخی گه نجه سۆمالییه که ی هاوسیم له گه ل هه یچکامی له رهنگه کانی دیکه ی به ریدا ناگونجی، سووراو و سپیاوی که م له و ئافره ته کوردانه ی ده یانینیم له گه ل رهنگ و تۆنی قژ و پیستیاندا ده گونجی... به م جوړه ئیمه ده بیینه کۆمه لتی نه گونجاو که ته نیا شتی تهوه نه گونجاوانه له گه ل یه کدا کۆ

و، تهوه ییش بریتییبه له نه بوون و نادیاوری قۆناغی گه نجیتی. به لکو کیشه که ده کری له بهر رۆشناویی دیدیکی ئیستاتیک یانه شدا ته ماشای بکریته. لیره وه یه که په نابهر تهوه پارچه و پروبه ره جوانانه ی له شی خۆی لی ئاشکرا ده بن و ده یاندۆزیته وه، که له کاتی خۆیدا گرنگیمان پیته دراوه یاخود هه ر لییمان بی ئاگا بووه، که رهنگه هۆی سه ره کی تهوه گرنگی پیته دان و فه رامۆشییه بگه ریته وه بۆ ده سه لاتی تهوه کولتور و ی په نابهره که ی لیتوه ها توه.

ته گه ر تهوه کولتور و ی منی تیا په روه رده بووم، چاوی خۆی له ئاست چیتز و زهوقی تاییه تی مندا بۆ هه لبراردنی رهنگی نووقاند و گرنگی به هه لبراردنه که ی من نه دا. ئیدی تهوه وزه یه ی پالی به مننه وه ده نا بۆ هه لبراردنی تهوه رهنگه ده مریت و چیدی من ناتوانم تهوه چیتزه له خۆمدا په روه رده بکه م، یاخود ته گه ر له و کولتور و ده دا که منی لیتوه ها توم هیشته نه وه ی ریش و سمیل ته فسیری ره وشتامیز و ئایینی و نیشتمانپه روه ری بۆ بکریته، دیاره «سمیل تاشیو» به ر له عنه تی ئایین و نه ریت و نه تهوه ده که ویت و، خه ونی هه ر گه نجی ده بیته تهوه ی هه رچی زووتر «موو» ده رکا!

که واته خۆدیتنه وه له به رامبه ر تهو ویتردا و هه ولدانی په نابهر بۆ تهوه ی له ویتر بچیت، هه ر ته نیا لاسایی کردنه وه یه کی پروت نییه، بمانه وی به هۆبه وه دیه نه هه نووکه ییبه که ی خۆمان ره ت بکه ینه وه. به لکو بواریکی شه بۆ په ره پیدانی تهوه چیتز و حه ز و توانایانه ی که له کاتی خۆیاندا و له ژیر زهبری یاسا کولتور و یه کانی کولتور و خۆمالیدا بواری گه شه کردن و پشکووتنیان بۆ نه ره خساوه. بۆ نمونه ته گه ر له ولاتی ئیمه دا رهنگه رۆشنه کان: سه وز، سوور، پرته قالی و زهرد بۆ جلوه برگی پیاوان، له پال ته مه یشدا بۆ هه موو نیرینه یه ک نه شیاون و، له به رامبه ر ته مه دا ده سه لاتی کولتور و ی ئیمه هه موو نیرینه یه کی ناچار کردوه بۆ هه لبراردنی رهنگه تاریکه کان (چونکه رهنگه تاریکه کان له هه مان کاتیشدا هه بیه تی

بکاتهوه، تیچوونی نرخهکانیانه، نهگونجاو بهتاییهتی له مالهکاماندا خۆی دهنوئینی، ههر له ههلبژاردنی مۆیلهکانهوه تا تابلۆکانی دیوار، مۆدیلی تهلهفزیۆن و تۆمارکەر و گهسکی کارهبا و تهناهت یاری مندالان و پهردهی پهئجهرهکانیش... بهکورتییبهکهی هارمۆنیته و گونجانی رهنگهکان، دهکهینه قوربانی نرخهکانیان و جارێکی دی چێژی ههز کردن له رهنگی له ژیر زهبری گرانییبهکهیاندا دهپهستتوم و دهیشارمهوه. پیموایه ههر ئەم پرۆسهیهی پهستاوتنه خودییبهش بیت که وا دهکا من له یهک کاتا چهندين قات جلویهرگ و کهوش و کلاشم ههبن، بهبج ئەوهی دلم هیچیان بگری، که ئەمه زیاتر دیاردهیهکه له لای ژنانی تاراوگه بهزۆری دهبینی.

به پێچهوانهیشهوه چهندی پهنابهڕ بیهوی بههۆی ههلبژاردنی رهنگهکانهوه، له بۆچوونهکانی کولتووری خۆی یاخی بی، ئەوهندهیش لهبهردهم کولتووری تازهدا خۆی رووت دهکاتهوه، بۆیه ئەگهڕ بنهمای ههلبژاردنی پهنابهڕ بۆ جلویهرگی تازه لهسهڕ ئەو بیهروه بیت که بیهوی لهووتر بچ، ئەوه ئەنجامیکی نائومیدهکهری دهست دهکەوی. زۆریه ئەو چهپاندانهی کولتووری خۆمالی سهپاندوونی بهزهقی له پهیکهری لهشماندا رهنگیان داوهتهوه، ههموو ئەو خواست و پیتووستییانهی که دهبوو له قوناغهکانی ژبانی مندالیماندا وهلامیان درابیتتهوه، کهچی لهبیرکراون و سهرکوئراون، وهک نهخشی رۆژگار بهفۆرمی لهشمانهوه دیارن. لهشی ئیمه له کویدا وهلامی پیتووستی و خواستهکانی وهگرتهبتهوه، گهشهی کردووه و له کویشدا پشتگوێ خرابیت ئەوه پوکاوتتهوه، ئەو مندالهی دهستی بهمهبهستی وهگرتنی خۆراک و پهیهوهندی دروستکردن درێژ دهکا و داوای وهدیهاستی خواستتیکمان لیدهکا، ئەگهڕ هات وهلامیکی ناچاوهروانکراوی بۆ پیتش هات، یاخود ههر وهلامی نهدرایهوه، ئەوه له رووی دهروونیشهوه ئەوه فییر دهبی که ئەو مافی دهستدرێژکردنی بۆ لای ئیمه بهمهبهستی یارمهتی وهگرتن نییه و بۆی نییه بهدووی خواستهکانیدا بپوا. ئەنجامی ئەم بهناکامی گهیشتنه بهروونی له لهشدا دهردهکەوی: دوو

شانی تهپیو، دوو دهست که له لهش جوێ نابنهوه و هیچ خواستتیکیان نییه و بهردهوام بهمالا و ئەولاوه وشک بوون (تهماشاکردنیکی پهسمه فۆتۆگرافییهکان و شیوهی وهستانی پهسمه گیراوهکان، ئەم بۆچوونه زیاتر روون دهکاتهوه). بهپێچهوانهیشهوه، ئەو دهسته بچووکانهی وهلامی خواست و ئارهزوویان دهدریتتهوه و خۆشهویستی بهدهست دین، فییری ئەوهیش دهبن جارێکی دی بهنیازی خۆشهویستی و خواستی گهورهتر خۆیان درێژ بکهنهوه، چونکه دهزانن خواستهکانیان دیتتهدی، بهم پیتیه ئاستی جهسته و ئاستی دهروون هاوشانی یهکتر گهشه دهکن و چالاک دهبن. گهشه لهش له مروونهت و خاوی و پشوونامیتری ماسوولکهکان و ئەندامهکانی جهستهدا دهردهکەویت. گرژی و چوونهوهیهکی ماسوولکهکانیش نیشانهی ئەو ناکامیانهیه که لهش له قوناغهکانی پیتشتردا تووشیان هاتوه.

من کاتی بهرووتی خۆم لهبهردهمی ئاوینهدا دهبینم و دهکهمه خوتندهوه تهماشاکردنی بهشهکانی لهشی خۆم، پیتشنیار دهکهم ههر کهس بۆی دهلوئ ئەم کاره بکا، ئیدی چ پیتووست بهشیکردنهوه میترووی و ئەنتروپۆلۆژییهکان و سۆسیۆلۆژییهکان نییه، که دهکری بههۆبانهوه لهو رهههنده کولتووری و پهروهدهییانه بگهڕ که کۆمه‌لگای ئیمه بۆ پهروهدهکردنی مندالان بهکاربان دین، چونکه بهخوتندهوهی لهشی خۆم یان بهوهی خۆم بکهمه بابهتی بۆ خوتندهوه، تا ئەندازهیهکی باش لهوه تیدهگه که چ یاسایهکی پهروهدهیی و چ نه‌ریتیکی ئالوگۆر له کۆمه‌لگای ئیمه‌دا زالبوو و دیسپلینهکانی لهسهڕ جهسته‌مان پراکتیک کراون.

لیروهیه که بهههر جوێ له یاساکانی کولتووری خۆم و بۆچوونهکانی یاخی بيم، هیشتا ناتوانم ماسوولکه گرژهکان، دابه‌شبوونه نایه‌کسانه‌کان و پارچه نه‌گونجاوه‌کانی لهشم خا و بکه‌مه‌وه و سه‌ره‌له‌نوێ له‌به‌ر زه‌بری یاسا و بۆچوونی ئەم کولتووهره تازه‌یه‌دا رێکیان بکه‌مه‌وه. ههر بۆیه‌شه کچ و کوره

ئايدىالەكانى لاي ئيمە كاتىك دېنە خۆرئاوا و خۆيان لەگەل لاوهكانى ئېرە بەراورد دەكەن، يەك رېگيان لەبەردەمدا دەمىنى، دەستكارى كردنى سىما و پوخسارى خۆيان ياخود خۆشاردنه وەيان لەناو دەمامكى رەنگ و نرخى گرانى كەلوپەلەكاندا.

ئىدى زنجىرەى مەكياجە نەگونجاوہكان، قژپىنە نەگونجاوہكان و جلوپەرگە نەگونجاوہكان دەستپىدەكا. كوران دەبى بەدواى دەرمانى سەر پرووتانەوہدا راکەن، ياخود قژ دىژكردن، كە پاشماوہى شەستەكانى بزوتنەوہى «ھىپى» يەكان لايان دەبىتتە باو. بەھەمان شىوہيش گرنگى دان بەوہدزىش و جوولەى رۆژانە، مۆدیلەكانى سەرتاشىن و ھەلبىژاردنى ئەو جلوپەرگانە لە كۆلتوورى خۆيدا بۆى نەبوو، دەبنە ئەو ھۆكارانەى كە بۆچوونى ئەم كۆلتوورە بۆ بەگەنجى مانەوہ دەيانسەپىنى.

جارتىكى دى دەگەرپىنەوہ سەرەتاي قسەكامان، ئيمە گوتمان كە دەستكارىكردنى پەناپەر بۆ سىماى خۆى بۆ ھەلبىژاردنى رەنگى تر و بۆ گرنگيدان بەلەش... ھتد، لە ئاستىكى ديداريدا، واتە لەو ئاستەوہ كە پەناپەر لە گۆشەى نېگاگردنەوہ دەروانىتە ئەوى دى، دېتە دى. ئەمەش ئەوہمان بۆ ئاشكرا دەكا كە خودى تەماشاكردن و نېگا يەكېك لەو ھەلقەى پەيوەندى و ئالگوپرانە پىكدىنى كە بوار دەداتە پەناپەر بۆ ئەوہى لە رېگەپەوہ تېكەل بەپەيوەندىيەك بىت لەگەل ئەويتردا.

راستە كېشەى پەناپەر لەو كاتەوہ لەگەل سىما و شكلى خۆى دروست دەبىت كە ئەو لە ئاستى ديدارىيەوہ تەئويل بۆ جوانىيى خۆى لە بەرامبەر ئەويتردا دەكا، بەلام خودى ئەو كېشەپە بەردى يەكەمىشە لە راپەوى ئەو ياخيپونەدا كە پەناپەر لە دژى كۆلتوورى خۆى پىي ھەلدەستى، لەلايەكى دىكەوہ كاتى پەناپەر دەست بەھەلبىژاردن دەكا و دەكەوېتە كاركردن بەچىژ و ئىرادەى خۆى بۆ وەدەستەپىنان و دەستنىشان كردنى پىويستىيەكانى خۆى، چىدى ناشىت بلتېن ئەو لە كېشە داپە، ياخود ھەموو ھەلبىژاردنىكى

ئەنجامى ئەو خۆ بەراوردكردنەى ئەون لەگەل ئەويتردا، چونكە قەيرانى سىما و دېمەن لەو دەمەوہ كۆتايى پىدى كە پەناپەر نەك تەنيا بۆ ياخيپون لە بۆچوونە دىرېنپەكان، بەلكو بۆ بەكارھىنانى ئىرادەى خۆى دەكەوېتە ھەلبىژاردنى نوئى، ھەلبىژاردنى كە بوارى پەيوەندىكردن و ئالگوپركردنى لە كۆلتوورى تازەدا بۆ سانا دەكەن و ترسى لە دەرەوہ بوون و پەراوتىزنىنى لەسەردا دەردەكەن.

ئەو كاتە مۆف كار بەئىرادەى خۆى دەكا بۆ ھەلبىژاردن و چىژوہرگرتن لە ئىمكانىيەتەكان، ماناي وايە ئاستىكى ترى پەيوەندى بەستق سەرھەلدەدات كە برىتېيە لە پەرەپىدان بەو ناسنامەيەى تەنيا لە كۆلتوورى مۆدېرندا بوارى دروستبوون و گەشەسەندنى پىدراوہ. ناسنامەيەك كە بوار بەكەسىتېمان دەدا لەسەر پرنسىپەكانى ئازادى تاكە كەسى پىش بەكەوئى. «مۆد» وەك دياردەپەك لە پروسەى بەدەستەپىنانى ئەو ناسنامە تازەپەدا رۆلېكى گرنگى ھەپە: من لەوہ دەترسىم لەناو ئەم ھەشاماتى خەلكەدا كەس لام لى نەكاتەوہ، كەس گرنگىم پىنەدا و نرخ و بەھام بۆ دانەن، ئەوہتا جىھانى دەوروبەرم شتەكانى كروون بەدوو بەشەوہ، جوانەكان و دزىوہكان، ئاوپ تەنيا لە شتە جوانەكان دەدرىتەوہ و دزىوہكان لە بىر دەكرىن. ترسى ئەوہى لە رىزى دزىوہكاندا ھسىبم بۆ نەكرى، فېرى ئەوہم دەكا تا ياساى يارىيەكە بەدروستى بەكار بەيىنم و لە شوئى خۆيدا بچوولتېمەوہ، دەنا دوودلېي لە ئاست ئەو پرسىيارەدا، كە: ئايا من ئەو كەسەم خۆم ھەست بەبوونى خۆم دەكەم؟ سەرم دەخوا و دواجارىش زۆنگاوەكانى دزىوى و لە بىرکردن باوہشم بۆ دەگرنەوہ، كى دەپەوئەت لەبىر بەكرى؟

ئەم ھاوارە ناوہكېيىيە، ئەم لىكدانەوہ دەروونىيانەن وام لىدەكەن بەپىي «مۆد» بۆم بەرپەوہ، مۆد وزەپەكم دەداتى تا بەشىوہپەكى دى لەشى خۆم بەكار بىنم و ئاسوى جوانناسىم بەرفراوان بەكەم. لېرەوہ مۆد دېتە بەرنامەى ژيانمەوہ، شتى نىيە من ھەلبىژىرم، بەلكو بزوتنەوہپەكى كۆلتوورىە من

له گه ل شه پۆله کانیدا راده مالتیم، ده مکاته دیارده گه را و ملکه چی یاسا کانی خویم دهکا. نه گهر که مته رخه می له ئاستیدا بنوینم نه وه یان لیم ده پرسریتته وه؛ یا خود ده که ومه نه وه دیو سنووری «هاوچه رخیسوون» و مۆدیرنیه تییه وه. «مۆد» ده مکاته خاوه ن شیواز (ستایل) یکی سه ره خۆ و شیوازیش له وه م پرزگار ده کات که لاسایی نه وانئ تر بکه مه وه و چاولیکه ریتی بکه م به پیشه م، نه مه ش بوام ده داتئ له هه موو گوئرانیکدا ستایلی خۆم به کار بینم و سوود له ئیمکانیه ته نوئییه کان وه رگرم، وینه و دیه نیکی سه ره خۆ دروست بکه م و، به و جو ره ش خۆم له نه وانئ تر جیا بکه مه وه.. من ته نیا به م شیویه ده توانم سه رنجی نه وانیتتر به لای خۆمدا راکیشم و ناچار یان بکه م دانم پیتدا بنین و ئینتیمای خۆم بو سه رده م پیتشان بده م.

به لām ئایا کاتئ په نابه ریک یان هه ر غه یه نه وه روپییه کی تر، که به سیفه تی په نابه ر لییره یه دیارده یه کی کولتووری وه ک «مۆد» که دیارده یه کی نه وه روپییه، وه ک هۆیه کی ئالوگوئکردن به نه ویتروه به کار دینئ، تووشی چ کیشه یه ک ده بی؟ به زمانیکی تر، ئایا ئیمه بو مان هه یه دیارده یه ک له دیارده کولتوورییه کانی خۆرئاوا به کار به یینن بو په یوه ندی کردنه وه مان به خۆرئاوا وه، بی نه وه ی دوو چاری کیشه ببین؟ بیگومان نه خیر...

راسته (مۆد) بوام بو ده ره خستینئ سه ره له نوئ نوما یه کی تر بوخۆم دروست بکه م، راسته توانای پرزگار بوونم له ته قلیدییه تی خۆرازانده وه و جلوه رگ پۆشین پیتده دا و بوام ده داتئ که له یاسا کولتوورییه کانی خۆمائی یاخی بسم و هه ول بده م له گه ل نه ویتتر بکه ومه وه رووه روو بوونه وه، به لām هه ر لییره شدا یه که «مۆد» له به ر نیگای نه ویتتردا به رجه سته م ده کاته وه، دیارترم ده کا و منیش ده توانم مانای ته ماشا کردنی نه ویتتر له ئاست خۆمدا بخوینمه وه. نیگای نه وی تر بوچوونه کانی نه ویشم پیترا ده گه یه نی، پرسیا ره

به گومانه کانی و ئیره یی بردنه کانی نه ویتتر له وه بنه مایه وه ناروانیتته ره نگ و ستایل و شیوازی من، که ده شیت منیش «مۆد یست» بم و له به رامبه ر نه وه دیارده یه دا هه مان ئاستی هۆشیاری نه وم هه بی! به لکو نیگای نه ویتتر پرسیا ری نه وه ده کا: من چۆن ده توانم به ده سته بینم، بیکریم و سه ودای بکه م؟ چۆن منی په نابه ر ده توانم جلوه رگیتکی نه وتۆم له به ردا بیتت؟ نه وه سه رمایه یه م له کوپوه هینا وه و هتد.. نه ویتتر به ر له وه ی هه لبژاردن و سه لیه ی جواناسیی من ببینئ، پرسیا ر له چۆنیتی وه ده سته اتنیان ده کا.. هه روه ها له جیاتی گرنگیدان به و ده رگا کولتوورییه ی من ده یکه مه وه، نه وه ده رگایه کی ئابووری ده خاته سه رپشت و نوئیگه راییه که ی من ده به سته ی به راده ی نه و باجه ی نه و دهیدا به ده ولت!

به کورتیه که ی، ده کرئ بگو ترئ، راسته مۆد له کولتووری خۆرئاوا دا هۆیه که بو په یوه ندی به ستنیکی تر به له ش و سازدانی ناسنامه یه کی تازه و خۆنوما یشدان له پیناوی ون نه بووندا، به لām وا پیتده چی هه ر مۆد خۆی ده ستنیشانی نه وه له شان به شی کردبئ که نابئ ون بن: بیگومان له شی مرۆقی خۆرئاوایی خۆی.. به لگه به کی ساده یه، له گه ل هه بوونی هه زاران نا نه وروپی له ولاتانی جو ریه جو ری نه وروپادا، هیشته قاره مانی ریکلام و کاتۆلۆکی فرۆشگا گه وره کان، یا خود بیژره ی کاناله کانی ته له قزیۆن به ده گمه ن غه یه نه وه روپییه که به کار ده هینن و له ریکه ی نه وانه وه که لویه له کانیان پیتشان ده دن!

به و جو ره په نابه ر ده بیتته قوربانیی کولتووری گه نجگه رایئ خۆرئاوا! نه وه کولتووری له گه ل بزوتنه وه ی قوتابیان و بزوتنه وه ی فیمینیزمدا سه ری هه لدا. له نیوه ندی نه م کولتووره دا له ش خوا وه ندی که بو مانه وه و چه ندئ نه وه له شه جوان و رازا وه و به رجه سته بی هینده ش بواری پیتده درئ له سه ر سه کو ی سه ماخانه کان، شه قامه کان و شوپنه گشتیه کاندای خۆی بنوینئ، هه موو ده یانه وی له و جوانیه بچن که ریکلامه کان و کاناله کانی ته له قزیۆن

پيشنيزى دهكهن، لهشى ئايدىيالى «رامبو» پوخسارى «مادونا» و جهستهى «تينه تونا».

په نابهر دهبيى دلى خۆى به ته ماشاكردى تابلو رومانسييه كان خوش بكا،
 ئهو تابلويانهى «ئايدىيال» تىيائندا لهشى بى گوشت و قهدى باريك و
 ماسوولكه ده رپه رپوه كان نييه، بهلكو تاماده بوونه له سرووشتدا،
 تاماده بوونيكي سهراپايى به جوان و ناشيرينه وه، بهلاواز و گوشتنه وه...

خواردن: له ئالوگۆرۈپ ھەم بۆ گۆشەگىرى

كاتى باسى خواردن دەكەين چىمان بەبىردا دېت؟ من له سكى خۆمدا ھەست بەبۆشايىبەك دەكەم پىتۈستى بەپىرۈنە ھەبە، ئەو بۆشايىبە «برسىتى» يە و ئەو ھەش كە برسىتۈبەكەم تىر دەكا خواردنە؛ كە واتە نرخی سەرەكى خواردن لە ھەدايە كە ناوەرۈككە بۆ تىرۈون. تىرۈونىش ئەو ساتە ھەختەبە كە چىتر من بىر لە خواردن ناكە مە ھە... بەپىتى ئەم تىگە ىشتنە، خواردن پىتۈستۈبەكە جەستەبىبە و برىتۈبە لە و زەبە بوار دەداتە لەشمان تا لە ژبان و گەشە كەردندا بەردەوام بى... لەو شۆتەدا كە خواردن دەگمەنە، برسىتى لەودىو دەرگاۋە چاۋەرۈوانە. ئەگەر دەتەۋى گەشە بىكەيت، لاواز نەبىت، لەر و كەنەفت نەبىت لە ھەموۋى گىرنگىر: ئەگەر دەتەۋى نەمرىت، بخۆ و خۆت تىرەكە، ئەمە ئەو ئامۆزگارۈبە دىرۈنەبە كە تىگە ىشتى جەستەبىبە بەدرىژاۋى مېتروۋى خۆى دووبارە كەردۆتە ھە و دەيكاتە ھە.

بەلام ئەگەر ھات و لە «رۆلان بارت» مان پرسى: خواردن چىبە؟ بەبىر دوودلى و لە كاتىكدا دوا پاروۋى ناودەمى قوت دەدا و قومى شەرابى دەكا بەسەردا، دەلېت: خواردن «نېشانە» يە! ئەوجا دواى كەمى پشودان و دواى ئەۋەى لە روخسارماندا ئەۋە دەخۆتۈنۈتە ھە كە ھىچ شتۈك لە ھەلامەكە تېنەگە ىشتۈۋىن بەردەوام دەبى لە تاخاوتن.

خواردن ھەر تەنبا كۆى چەند شتۈكى بەرھەم ھاتوۋ نىبە كە دەخورى، بەلكو لە ھەمان كاتىشدا سىستەمىكى پەيوەندىبە، زنجىرەبەكە لە نىگار، لىستەبەكە لە دابونەرىت و ھەلومەرج و رېتم و نەغمە...

بەلاى (بارت) ھە، كاتى ئېمە خۆراكىك دەكپىن و بەكارى دېنېن ياخود داۋا لە كەسانىكى تر دەكەين تا بەكارى بېنېن، ئەۋە ھەر تەنبا ھەرزىش

بەدەستەكەمان ناكەين بەھۆى گواستەنەۋەى خۆراكە بەرھەم ھاتوۋەكە ھە، بەلكو ئەو خۆراكە گواستەنەۋەى ھەلومەرج و بارىكى مانادارىشە. واتە خواردن ھەر ماددەبەكە كۆنكرىتى نىبە، ھەموۋ ئەو ياسا و رەفتار و نەرىتانەشە كە بەئامادەبوۋى خواردن خۆيان قوت دەكەنەۋە، ئەو كاتەى ژەمە خواردنېك لەسەر سفەرە و مېزى نانخواردن كۆمان دەكاتە ھە، ئەۋە خواردن مانا كۆنكرىتىبەكەى خۆى (واتە ھەك ماددەبەكە بۆ تىرۈون) لە دەست دەدا و دەبىتە نىشانەى كۆبوۋنە ھەمان ھەك گروۋپە خەلكىك. بەو جۆرە «دامەزراۋىك» دروست دەبى كە ياسا و ئەركى تايبەت بەخۆى ھەبە.

بارت ئەم دەستىنېشانەكەردنە گىرنگە بەتەنبا نەبىستى بەشېۋە ژبانى مەۋقەى ھاۋچەرخە ھە، بەلكو دەستىنېشانى ئەۋەش دەكا، كە ئەركى خواردن ھەك بەدېھىنەرى دامەزراۋىكى سەربەخۆ (ياخود دەشى بەكوردى بىلېن: ئادابى سەر سفەرە) لەو كاتە ھەتە گۆرۈ كە بۆ پەيدا كەردى بىرۈى ژبان، دەستى لە شېۋە دىرندەبىبەكەى خۆى بەردا و بونىادەكانى خۆراكى دامەزراۋى. واتە خۆراكى «ستراكتالېزە» كەرد. ئىتر لەو كاتە ھە خواردنەكان، شېۋازى ئامادەكەردنېان و دابونەرىتى خواردن، ھەموۋ پىكە ھە بوۋنە ھۆى دروستبوۋى سىستەمىكى مانادارى جىباۋاز، كە دەكرى ناۋى بىنېن: سىستەمى ئالوگۆر بەھۆى خواردنە ھە.

ئەگەر بەمە قايىل نەبوۋىن بۆمان ھەبە پېرسىن: «رۆلان بارت» ى بەرېز بونىادەكانى خۆراك ماناى چىبە؟ بارت بزەبەك دەبىگىرېت و دەكەۋىتە ھە دوان: «من وشەى بونىادە واتە سترۆكتور بەمانا زمانناسىبەكەى بەكار دېنم. بۆ ئەمەش پەنا دەبەمە بەر زمانناسى داناركى «بىلمسلىف» كە دەلېت: سترۆكتور برىتۈبە لەو دانە سەربەخۆبەى كاتى دەچىتە نىۋانېكە ھە پەيوەندىبەكى سەربەخۆ پىكەدېنې»^(۱).

ئىستا با نمونەبەك بىنېنە ھە: مەبەستمان لە خۆراك ھەموۋ دانەبەكەى خاۋە كە بەھۆى بەكارھىتەنبا لەگەل دانەكانى تردا ئاكامىكەمان دەست دەكەۋى كە خواردنەكەبە. ئېمە مېتور، گوتىز و كشمىشمان ھەبە، ھەموۋ

تہ مانہ دانہی سہریہ خۆن و ہہریہ کیشیان بہ تہ نیا خۆراکین، واتہ خاوەنی مانا و جہ و ہہری کۆنکریتیی خۆیان، بہ لّام کاتّی ہہرسیکیانمان لہ قاپیکدا تیکہ لّ کرد و لہ شہویتیکی زستاندا بۆ میوانہ کامان دانا؛ تہوہ ہہریہ کیشیان دہبیتہ تہو دانہ سہریہ خۆیہی کہ بہ ہۆی پە یوہندییہ تازہ کە یوہ تاکامیتیکی گہورہ ترمان دہداتہ دەست، واتہ دہبیتہ خواردنیک کہ بہ پیتی بریاری زمانی کوردی پیتی دہگوتری «شہوچہرہ».

بہ تیکہ بشتنہ (بارت) یہ کہ، شہوچہرہ ہہری تہ نیا تیکہ لّیک نییہ لہ خۆراک بۆ پریونہ و ہوی بہ تالایی زگ، بہ لّکو تہو دامہ زراوہیشہ نۆرم و نہریتی تاییہت بہ خۆی ہہ یہ: لہ کوردہ واریدا شہوانی زستان بہر لہ خەوتن پیتشکەش دہکری، واتہ بہو جۆرہی کورد بریاری داوہ بۆ خواردنی شہوچہرہ شہوی زستان و بہر لہ خەوتن تہو مہرجانہن کہ بونیادی تہو ئالوگۆر و نہریت و یاسایانہ دروست دہکەن کہ پیتیستہ بۆ شہوچہرہ خواردن نامادہ بن و، ئیمہش لہ کاتّی شہوچہرہ خواردندا بہ شپوہیہ کی خۆیہ خۆ (ئۆتۆماتیکی) پەچاویان دہکەین. لہ بہر تہو، شہوچہرہ و ہک خواردنیک لہ کاتوساتی دیاریکراوی خۆیدا دہبیتہ ہۆی کۆیونہ و ہمان؛ ئیمہش لہ کاتّی خواردنیا پەچاوی کۆمە لّ یاسا و نہریت دہکەین و بہو جۆرہش دامہ زراویک و سیستہ مییک دروست دہبّ کہ بہ ہۆی تہو یاسا و نہریتانہوہ دہچی بہر پتہوہ.

تہ گہر خواردن سیستہ می ہہ یہ، بارت پرسیاری تہوہ دہکا، ئایا زنجیر و ہلّقہ تیکئالوہ کانی تہو سیستہ مہ کامانہن؟ یاخود تہوہ چیبیہ یہ کگرتوویی تہو سیستہ مہ دابین دہکا؟ بۆ وەلامی تہم پرسیارہ، ہہری بارت خۆی پیتشینار دہکا، ہہموو تہو تہ نجامانہ یاداشت بکەین کہ لہ گہ لّ دروستبوونی خواردندا دیتہ دەستمان، واتہ سہرنجی بہر مہاتن، شپوازی دروستکردن و نہریتی نامادہ کردنی خواردن بدہین و پاشانیش کہ ہہموو تہو شتانہ مان گہ لّ لہ کردن بکەوینہ تیبینی دہرپین لہ بارہیانہوہ. تہ نیا بہم

جۆرہ لہو ئالوگۆرہ تیدہ گہین کہ «خۆراک» لہ قۆناعی بہر مہاتنیہوہ تا «خواردن» و پیتشکەش کردنی بہ پیتی ئادابی سہر سفرہ، پیتیدا تیبیہر دہبّ. یاخود راستترہ بلتین: دہبیتہ ہۆی بہر مہاتنی و بہم پیتیہ دہتوانین سہرنج بدہین، کہ چۆن گۆرانی دیاردہ یہ ک بۆ دیاردہ یہ کی دی، «خۆراک» بۆ جۆری لہ «خواردن» مانای جیاوازیس بہر مہم دہہینت. .. نمونہ:

لہ «گہنم» نان و ساوار دروست دہکەین، بہ لّام لّینانی ساوار بہچەند شپوہیہ ک دیتہ تہ نجام و دانانی ساواریش لہ سہر سفرہ شپوازی جۆرہ جۆری ہہ یہ، ہی وا ہہ یہ لہ گہ لّ گۆشتی سوورکراو و سہوزہ و ترشیا تدا پیتشکەشی دہکا و، ہہمیشہ لہ گہ لّ تہ ماتہی سوورکراوہدا یاخود ہہر شتیکی تر کہ مرۆف بیہوتت. .. تہ گہر ساوارمان لّینا و گۆشتمان بۆ نامادہ کرد، ئایا گۆشتہ کہ لہ قاپیتیکی جیادا، دادہ نیتین یاخود لہ ژتیر ساوارہ کەدا دہیشارینہوہ؟ لہ چ و ہرژیکدا ساوہر لّیدہ نیتین و لہ کام ژہمدا حەز لہ خواردنی دہکەین؟ بہ کورتییہ کە ی جاریتیکی تر گہنم خۆراک و کاتّی ساوارمان لّی دروستکرد تیکہ لّ بہ یوہندییہ کی تریش دہبّ کہ تہو پە یوہندییہ مانا کۆنکریتییہ کە ی لہ کۆلدہ کاتہوہ و دہیکاتہ خواردن.

ہہرہوہا کاتّی لہ گہنم نان دروست دہکەین، دہبیین جۆرہا نامان دیتہ دەست: (نانی ساج، تہنوور، کولیرہ، سہموون، سہموونی کارہبا، پەنجە کیش و ہتد) پرسیارہ کہ تہوہ یہ، بۆ دروستکردنی ہہری بہ کتی لہو جۆرانہی «نان» چی دہکەین و سوود لہ چ ہۆکاریک و ہردہ گرین، کام یہ کتی لہم جۆرانہ لہ کام ژہمدا و لہ گہ لّ چ خواردنیکدا بہ باش دہزانین؟ تہ گہر نانی «تہنوور» و «سہموون» و ہریگرین، لہ دروستکردنی ہہری کیشیاندا شپوازی جیاواز، مادہی سہرہ تایی جیاواز، توانای جیاواز، وزہی جیاواز، کاتی جیاواز و ہتد. .. بہ کار دینین، واتہ بہ قۆناعی جیاوازی ئالوگۆردا رەت دہبین، کہ تہو ئالوگۆرہ و ہک جیاوازی ہہردوو جۆری نانہ کەیش (واتہ سہموون و نانی تہنوور) مانای جیاوازیان ہہ یہ.

لہ ژہمی مالّہوہ نانی تہنوور، بہ لّام لہ ہہمبەر گہر خانہ سہموونی فرن، لہ

یه که میاندا نهریتی خواردنی بنه ماله، واته «تاییهت» زاله و، له دووه میاندا نهریتی خواردنی بازار «گشت». یه که میان خومالییه و له دروستکردنیدا، حهز و چیتزی هه موو ئه ندامانی خیتزان له بهرچاو گیراوه، به لام له هی دووه مدا پراکتیکبون، زوو بهر پیکردن و کپاره کانی بازار حسیتیان بو کراوه. به جووره نانی ته نوور و سه موونی فرن دوو نیشانان که له سه ر دوو ئاستی ئالوگورکردنی سیسته می خواردنه وه بهرهم دین.

ستراتیژی بارت له دوای گه لاله کردن و سه رنجدان، ئه وه یه که «نیشانه» له «نا نیشانه» جوئی بکاته وه و پاشانیش نیشانه کان به شیوه بهک ته فسیر بکا تا کو ئه و ئه نجامه ی بیته ده ست که خوئی ناوی ده نی: «خواردنه راسته قینه که»! ئه م خاله ش له میتودی بارت دا گرنگی خوئی هه یه، ئه و به لایه وه گرنگه سیسته می ژه مه کانی خواردن و شیوازی دانان و پیشکه شکردن یان له سه ر بناخه یه کی سیمبولوژییه وه دابرتیته وه نه ک له سه ر بناخه ی تیگه یشتنی پراکتیک یانه بو خواردن، واته وه ک وزه یه ک بو مانه وه ی له ش. واته بارت چاوی خوئی له خواردنه کونکرتییه که ده پووشی و ئاور له وه ده داته وه که مانا بهرهم دین، بوچی؟ چونکه ئه وه ی لای بارت گرنگه ئالوگوری سه ر سفره و میتزی نان خواردنی خه لکه له گه ل به کتردا، ئه مه ش له بهر ئه وه ی «هه موو ئالوگورپیک سیسته می کی فره مانایه و پره له نیشانه ی جیاوا».

بارت باس له خواردن ناکا وه ک ماده یه کی کونکرتیتی، واته خواردن له پیتناوی خواردندا، به لکو ده یه ویت ئه و سیسته مه ده لالییه بدوژیتته وه که ژه مه خوراکییه کان بهرهم می دین، واته ئه و سیسته می «ئالوگور» (کومپونیکه یشن) ه ی که ئیمه له کاتی نان خواردندا په پره وی لیده که یین. هه ر بو به شه لای بارت «ئالوگور» گرنگییه کی تاییه تی خوئی هه یه. بو ئه وه ی هه ر ئالوگورپیک روو بدات پیتوستمان به یه ک که س زیاتر هه یه. بوونی دهسته یه ک یان گرووپیک له خه لک یه که مین مه رجه بو ئه وه ی

خواردن له وزه یه کی کونکرتییه وه بو له ش بگورئ به سیسته می کی ئالوگور له نیوان ئه ندامانی بخوردا. ئه مه مه رجیتی بارتییه و ره نگدانه وه ی نهریتی خواردنه له کولتوری ئه و روپیدا یان وه کو بارت خوئی ده لئ: له فره نسا. بو به هه تا له سه ر بوچوونی نهریتی ئه و روپیه وه بو «خواردن» قسه بکه یین ئه وه له باره ی سیسته می کی ئالوگورکردنیشه وه ده دویتین.

بیتگومان ده کری ئه م تیزه ی بارت له بهر رو شنایی بوچوونی تردا بخویندریتته وه، واته پرسیارئ ئه وه بکری ئه ی ئه گه ر خواردن هه موو سیسته می کی ئالوگوری هه لوه شانده وه، چی؟ به مانایه کی تر ده توانین بلتین: ئه گه ر هاتوو بو هاتنه دی سیسته می خواردن پیتوستمان به گرووپین له خه لک هه بی تا خواردن له ژه می کی تیرکه ره وه بیته بونیادیکی کولتوری و ئیستاتیکی، ئه وا جوړتیکی تری سیسته می خواردنیشمان هه یه، که نه دامه زراو، به مانا بارتییه که ی بهرهم دین و؛ نه مانا. واته چالاکییه که، یاخود بزاقییکه له کو بوونه وه به ره و گوشه گیری ده روا و له جیاتی ئه وه ی ئالوگور (کومپونیکه شن) بهرهم بینئ ده بیته هوی بهرهمه اتنی گوشه گیری (ئیسوله یشن).

ئه م جوړه سیسته مه ش، سیسته می خواردنی په نابه رانه! په نابه ر چون خواردن ده خوا؟ بو چیتز یان بو تیربوون؟ گوشه گیرانه یاخود ئالوگورانه؟ و هتد.

په نابه ران گرنگییه کی تاییه تی به خواردنی خومالی ده دن، چ له ئاستی خیتزانه کان و چ وه ک تاکه په نابه ر، یاخود وه ک ده گوترئ «زگوردی» ئه زمونویکی باشیان له باره ی دروستکردن و ئاماده کردنی خواردنی خومالی، واته گه ران به شوین که ره سه ته خاوه کان و به کاره یینان یان بو خواردنی خومالی، به ده ست هیناوه. گه رانی په نابه ر به دوای ئه و که ره ستانه دا که خواردنی خومالی و میللییان لی دروست ده کریت،

پهنگدانده و هیشی هه بووه له سهه ئاستی بازار. ئە مرۆ ژمارهیهکی زۆر دوکانی جوړبه جوړی خوږه لاتی هه ن که پرن لهو که لوپهل و خوږاکانه ی په نابهران کړپاری هه ره سه ره کیان، لیره دا بیره له دوکانه کانی به قالی و قه سابخانه و سه و زه فروش و هتد... ده که مه وه، که هه ره له سه ره تای هه شتا کانه وه له نه وروپا په ریهان سه ندووه. خواردنی خوږمالی له جه ژن و کوپونه وه کانی شدا شوین و گرنگی تایبه تی خوږی هه یه، بویه سووربوونی په نابهر له سه ره دروستکردنی نه و خواردنانه شوینی سه رنجدانیکی ورده به دوو ئاراسته دا: ئاراسته ی به که م، به و نیازهی له وه تی بگه یین بوچی خواردنی خوږمالی له لای په نابهر نه و گرنگییه ی هه یه و، ئاراسته ی دووه مېش، به و نیازهی له بزافی نه و سیسته مه بگه یین که له خواردنی په نابهراندا دروست ده بی.

ئه گه ر لایه نی جه سه ته یی وهر بگرین نه وه ئه رکی سه ره کیی خواردنی خوږمالی له بواری وزه به خشیندایه: من نه و خواردنه م له لا خوږه که هه ره له مندالیمرا چیژی زمانمی له سه ره راهاتووه، نه و خواردنه ی ئیشتیهام ده کاته وه، هه ره نه و خواردنه شه زۆری له باره وه ده زانم و زۆرم له باره وه گوئی لیبووه و زۆر جاریش خواردوومه و تیری کردووم. نه و خواردنه له و خوږاک و که ره سه ته خاوانه دروست ده کړی که له ژینگه ی سروشتی و ده ورو به ری په روره ده بوونم به ره هم دین. نه و سه روشت و ژینگه یه ده ناسم و هیچ گومانیکم له ئاستیدا نییه. له رووی ته ندروستی شه وه خاوین، ده زانم له کاتی لێنان و ئاماده کردنیاندا چه نده و چ تام و خوئیبه ک به کار بینم بو نه وه ی نه و چیژمه بیته ده ست که من له خواردنی خوږمالی چاوه ریتی ده که م. به به رده و امبوون له خواردن و ئاماده کردنی خوږاکی میلیلی، به رده و امی به گه شه کردنی خوږم ده دم و، به رده و امی ش ده بم له بیدارکردنه وه و به چالاکی هیشتنه وه ی زۆنه کانی چیژ بینیم.

که واته خواردنه خوږمالییه کان نه و وزه یه ن که له شی من له و مه ترسییه چاوه روان نه کراوانه ده پارێژن، که ده شیت له خواردنی بیانیدا هه بن. لیره وه مرۆف ده که ویتته به راوردیکی ته ندروستانه ی خواردنی خوږمالی و خواردنی

بیانی. خواردنی که ده یناس و گومانی لیتی نییه و خواردنی کیش که نایناس و لیتی به گومانه، دروستکردنی خواردنی که نه م خوږی تیا شاره زایه و ئاماده کردنی خواردنی که نه م شیوازی دروستکردنه کی نازانی. خواردنی نه م تایبه ته و له بازار نافرۆش ریت و هی بیانی خواردنیکی «گشتی» و بازار ییه. که واته له دروستکردنی خواردنی بیانیدا فرۆشتن و ساخکردنه وه له بهر چاوه گه یراوه نه ک سه لیه و چاوه روانیی من له تام و چیژ و ئاستی ته ندروستی خواردن. به کورتیه که ی خواردنی نا ئاشنا له لای په نابهر ده بیته خواردنیکی پیس و نه شاره زایی له دروستکردنیدا، هانی ده دا خاسیه تی دزیوشی بداته پال.

به لام له هه مان کاتیشدا په نابهر ده بیته پسپۆر له ناسینه وه ی تام و بو ن و چیژی خواردنه کاندای، گرنگی ده دا به جوړی نه و خواردنانه و نه و که ره ستانه ی به لاوه مه به ستن که گومانه کانی نه م که م ده که نه وه، لیره وه هه ره وه کو بارتیش ده لتی: «خواردن بواری نه وه ی ده داتی به رده و ام خوږی له گه ل رابردووی میلیلی و نه ته وه یی خویدا بگونجینی» (۲). نه ک هه ره نه وه به لکو و پرای خوږگونجاندن و ئینتیما پیتوه کردن په نابهر هه ولی دروستکردنه وه ی نه و رابردووه ی ش ده دات. جه خستکردنه وه ی نه و له سه ره لێنانی به رده و امی خواردنی خوږمالیی، له هه مان کاتیشدا به پیروژکردن و به ئایدیالکردنی نه و خواردنه شه، هه ولدانیکی روژانه یه بو نه وه ی مرۆف له گه ل خواردنی هه ره ژمه یکیدا هه لقه ی گریدانی خوږی به کولتور و زه مینه ی کولتوری میلیلی خوږه وه بدوژیتته وه، نه مه ی ش نه و بارودوخه یه که من ناوی ده نیم «دوخی به ناسنامه کردنی خواردن» نه و خواردنه ناسنامه ئاسایه ی وزه ی مانه وه مان بو دابین ده کا، هه م وه لامه بو برسیتی ورگ و هه م پشتیوانیکی کولتوریشه!

به لام چۆن خواردن ده بیته ناسنامه؟

کاتی وه ک به شیک له ناسنامه ده روانینه خواردن، یا خود نه و بیره مان دیت به سه ردا که خواردنیش به شیکه له ناسنامه مان، نه وه هه موو

هەنگاویک بۆ بەرجەستەکردنی ئەو ناسنامەییە، هەنگاویک بەرەو دواوە، بەرەو رابردوو، بەرەو نۆستالیژیەتی کولتوور. فەنتازیا و دارشتنەوێی خەیاڵ و ئاخواونی دەروونی، دەمانگێرتەوێی بۆ ئەو رۆوبەرانی هەرگیز گرنگیمان پێنەداون، ئەو خواردنەکانی هەرگیز لە ولاتی خۆماندا دروستمان نەکردوون، تەنیا خواردوومان و چێژەکانیان دەناسین، ئیستاش دەبێ بەیارمەتی خەیاڵ و مەزەندە باسیان بکەین، لەبارەو چۆنیەتی دروستکردنیان بدوین، هەندێ شتیان لێ سانسۆر بکەین. (بۆ نمونە سەرروپێ) و لەشیوەیەکی مۆدێرن و بەزمانی مەتبەخ و زاراوەکانی چێشتخانەوێی هاوچەرخ بۆ «ئەوی دی» یان رۆون بکەینەوێ. لەسەر رەچەلەکی ئەو خواردنە مێژووییەکی دروست دەکەین و دەبێستین بەبۆنە و لایەنی دیکەوێ کولتووری میلیلی خۆمانەوێ. دەمانەوێ سەلیقە و ستایل و چێژی مەتبەخی میلیلیمان بناسین و لە هەمان کاتدا، شیوازی دروستکردنی ئەم خواردنە میلیلیانە بابەتیکن بۆ قسەکردن و ئالوگۆرکردن لەگەڵ ئەویتی بیگانەدا و هەولدانێکی بەراوردکارییە بۆ بەراوردکردنی خواردنە خۆمالییەکانمان لەگەڵ خواردنی خۆمالی گەلانی تر. بەکورتییەکی: باسکردنی خواردنی خۆمالی لەوهدا کاربەری هەیه که من سۆزی ئەویتی و سەرنجی ئەویتی بەلای میلیلەت و زمان و کولتووری خۆمدا رابکێشم و بیکەمە دۆستی خۆم، هێما بۆ ئەو بکەم، که خواردنەکانمان دزاون و کراونەتە خواردنی گەلانی تر، وەک چۆن ئاواز و میلیدییەکانیشم شیوتراون و براون.

بەم پێیە لێنان و دروستکردنی خواردنە میلیلیکان، نەک هەر هەولدانێ ئیمەن بۆ تیربوون بەو خواردنە و تازەکردنەوێی تام و چێژیان لەسەر زمانمان، بەلکو پەناگایەکیشن بۆ خۆ دوورخستنەوێمان لە خواردنە بیگانەکان و لەو خواردنەوێ نازانین چۆن دروست دەکرتین، رابردوویان لە چیهوێ هاتوو و لە تەکنیکی ئامادەکردنیان بەگومانین. بەرەووام

دروستکردنی خواردنە خۆمالییەکان بەلگەییەکیشە بۆ ئەوێ که ئیمە هێشتا پابەندین بەبازنەوێ کولتووری میلیلیەو، هێشتا لەسەر چێژی مەتبەخی بیگانە رانەهاتوین، ئەگەر لە بواریەکانی تری ژبانی رۆژانەدا (بواری کار، خۆندن) و لەکاتی دەسبەتالیماندا (وەرز، کلۆپ و هتد...) نەتوانین خۆمان لە ئەوانیتر داڕ بکەین، ئەوێ لە ژمەکانی نانخواردنەوێ دەگەرپێنەوێ ناو چێشتخانەکانی خۆمان، بەتەنیا و بەبێ ئالوگۆر و رەچاوکردنی هێچ مەرجێکی پێکەوێ بوون، دوور لە گروپ و کۆمەل، بەبێ بەرەهەمییانی سیستەم و نیشانە خۆمان تێدەکەین.

دەبا هەرکات برسی بوومایە بچووبام بۆ چێشتخانە، بەلام خواردن لە دەرەو (بازار)، واتە ئامادەبوونمان بەرەچاوکردنی یاسای چێشتخانە، کەچی هێشتا خۆم لە چوونە چێشتخانە و رستۆرانیەکان بەدوور دەگرم؛ بۆچی؟

کاتی دەچمە رستۆرانییەکی بەر لە هەموو شتیەکی خۆم تێکەڵ بەپەییەندییەکی دەکەم، دەبە بەشیەکی لە سیستەمی ئالوگۆرکردن و بەو پێیەش لە دووبارە کردنەوێ هەموو ئەو نەریتانی لەکاتی ئامادەبوونی خواردنەوێی لەبەرچاویان بگرم، بەشدار دەبم، بەلام رێک و راست، نەنگیی رستۆرانیەکان ئا لێرەدایە. لەوێ هێندەوێ گرنگی بەشیوازی پێشکەشکردنی خواردنەکان دەدریت، هێندەوێ گرنگی بەخواردن و رادەوێ خواردنەوێ خۆی نادریت، ئەمەش بەمانای ئەوێیە من بەخواردنی چێشتخانە تیر نابم، چونکە لەو کاتەدا کە چوونە رستۆران هەلەبێتیم، پەیریەوێ لە دامرکاندەوێ برسیتیم دەکەم، نەک بەجیهینانی خواستی ئیستاتیکی. ئەوێ دەسەلانی برسیتیە کە دەیهوێت بەهۆی تیربوونەوێ ئارام بێتەو، نەک چێژی جوانناسیم کە لە بارودۆخیکی هاوسەنگدا حەزی لە تاقیکردنەوێ تامەکانە.

رستۆرانی ئەوروپی و شیوە ئەوروپی لە رۆوی ئیستاتیکییەو، بۆ

نموونه: رازاندنه وهی مییز، ریچکهی به دوا داهاتنی خواردنه کان، شیوهی میوانداریتی و هتد... بیگومان ده بنه هژی خولقاندنی باریکی دهرونی هاوسه نگیش؛ که تیایدا بۆم ده لوی به جوریکی تر سوود له وکاته وهر بگرم که ژمه خواردنه که پیوستی پیته تی، به لام ریژهی خواردنه سه ره کییه که نه وه نییه که وه لامی برسیتییه کهی من بداته وه! که واته من ناتوانم ره چاری چیژی ئیستاتیکیم له خواردنه کان بکه م، نه گهر نه متوانی پی خواردن وه ک هویه کیش بۆ ئالوگۆرکردن ته ماشا نه که م، بۆشایی سک، سنور بۆ هه موو جوړه ته ماشا کردنیکی من بۆ خواردن دادهنی. ئیتر له بهر نه وه هویه من نه و شوینه به جیدیلیم که سیسته می لی به ره هم دی و نه و سیسته مهش به مانا بارتیییه کهی نیشانه ی جیاواز به ره هم دیتی! راسته به ناماده بوونی من له رستوراندا جوړه ئالوگۆر یک به ره هم دی، به لام نه و ئالوگۆر له سه ر بنه مای کولتووری منه وه نییه و کوډه به ره مهاتوه کانی نه و کوډ و هیمایانه نین که من ناچار ده که ن ره چاری نه و دابونه ریتانه بکه م، که پیوسته له کاتی نانخواردندا ره چاو بکرتین... من ته نیسا له سه ر نه و سفره و میزی نانخواردنانه به شداری له به ره مهاتنی سیسته می مانا و ئالوگۆر ده که م، نه گهر نه و خواردنه ی داندراوه نیسه تیکی کولتووری به منه وه هه بیته. له بهر نه و تیزی بارت له سه ره لدانی گفتوگۆ و قسه کردن له مه ر خواردنه وه یارمه تیمان دده، به لام نه ک له به ره مهیتانی بیروکهی سیسته مده. له ناگایی به رامبه ر به خواردن ریگه مان بۆ روشن ده کاته وه، به لام نه ک له نه ریتی نه و خواردنه دا.

که واته، وه ک نه نجامیک ده شیت بلین: گرنگی خواردنی میلی (بۆ نمونه خواردنی کوردی) له و ساته وه دیته ناراه که من چیدی رازی نابم خواردنی بیگانه (نه و خواردنه ی بازاری خوی هه یه و کپاری خوی) بکه مه خواردنی هه موو ژمه کانم. لیتره شیه وه ناچار ده بم خۆم تیکه له به بواریکی تری ئالوگۆر بکه م، واته به شوین که ره سه ته ی خوی خواردنی خۆمالیدا بگه ریم، له گه له دۆست و ناشناکامدا نه زمون و زانیاری بگۆرمه وه، نه و

دوکان و فرۆشیاران به دۆزمه وه که (گه لامیو، سه روپی، گوشتی جه لال، خواردنی وشکه، جاتره، شویت و هتد...). یان لا ده سته که وی، دوا جار فیر بیم نه م که ره ستانه به شیوه یه کی راست بۆ دروستکردنی خواردنیکی خۆمالی به کار به ییم. ته نیسا نه و کاته ی ده توانم خواردنیکی خۆمالی لیبنیم، که له بازنه ی ئالوگۆر یکی تردام، خواردنیکی نه و تو که رزگارم ده کا له سیسته می رستورانه کان، خواردنی که تیرم ده کا.

له پشت ده رچوونمان له و سیسته مه ئالوگۆرییه جیهانگیره وه یه ی باسمان کرد و له و دیو نه و نۆستالیژیایه ی له گه له هه موو باسکردنیکی خواردنه خۆمالیییه کاندایه خه مان ده گری، شتیکی گرنگتر خوی مه لاس داوه: «هۆشیاری به رامبه ر به خواردن».

بیرکردنه وه له خواردن له و کاته وه ده ستیپده کا که خۆمان، که من بۆخۆم له وه ده سه ته یانی که ره سه ته خاوه کانیدا و له دروستکردنیدا به شداری ده که م، واته خۆراک ده که م به خواردن... شاره زایی له راده ی به کاره یانی نه و پیوستییه ماندا په یدا ده که م که بۆ ناماده کردنی خواردن پیوستیم پییانه، ناگر و پله ی گه رمی، ماوه ی کولاندن، سوورکردنه وه بی و خۆشانندی خواردنه کان، ده فری تاییه ت به خواردنه کان، هه روه ها راده ی به کاره یانی رۆن، شه کر، شیرینی سویری، مزری و رهنگ و بۆ... نه مانه هه موو ئاستی نه و هۆشیاریه پیکدیتن که له بواری پراکتیکیانه ی دروستکردنی خواردنی خۆمالیدا پیوسته شاره زیان بم و ره چاویان بکه م. دوا جار نه م هۆشیاریه به رامبه ر به خواردن عه قلانی ده که م: خواردنی چه ور قه له وم ده کا، خواردنی قورس پیوستی به وه زیه کی زۆری هه رسکردن هه یه و ته پۆ و ته مه لم ده کا؛ ته ندروستیم به خواردنی شیرینی زۆر، چه وری زۆر تیکده چن، فۆرمی له شم ده گۆرئ و به و جوړه...

ئیدی لیتره وه وینامان بۆ خواردن ده گۆرئ، واته به جوریکی تر له خواردنه که ده نۆرین. هۆشیاریمان به رامبه ر به و لایه نانه فیرمان ده کا چیژ له

چۆنیستی ئاماده‌کردنی خواردنه‌کانیش وه‌ریگرین، سه‌لیقه‌مان له دروستکردنی و کاتمان له متبه‌خدا به‌شێوه‌یه‌کی تر بیه‌ینه‌سه‌ر، له‌هه‌مووی گرنه‌گر: له‌مه‌ودوا خواردنه‌خۆمالیه‌کان به‌بۆنه‌ی تاییه‌ته‌وه‌دروست ده‌که‌ین، پیشتر به‌نامه‌و پۆژی دروستکردنه‌که‌یان ده‌ستنیشان ده‌که‌ین و به‌کورتیه‌که‌ی ورده‌وره‌و به‌ره‌مه‌یه‌تانی سیسته‌میکی تاییه‌ت به‌خۆمان هه‌نگاو ده‌نیین.

له ناکه وه بو جوت

(چهند سه رنجی له باره ی هه زانیکردن و ژنه یانیه وه)

ئه گهر ویستمان سوود له زمانی سووسانا بغۆبگه (Susana Brøgger) وه ربرگرن، ئه وه له یهک کاتا هه م پچ ده خه ینه ناو هه ریمی چه مکه فیمینیسیتییه کانه وه و هه م به شپوه یه کی تریش ده دو پین. ده قی بغۆبگه که یارمه تیده ری ئیمه یه بوچونه ناو ئه م باسه وه، له سه رده می کدا نووسراوه، هیشتا بزوتنه وه ی فیمینیسیتی له دانمارکدا ساوا بوو (سالی ۱۹۷۵)، بو به پتویسته له سه ره تاوه ئه م خاله مان له یاد بچ. (۱)

بغۆبگه به شیکردنه وه ی زاراوه ی خوشه ویستی ده ستپیده کا، ئه و لای وایه خوشه ویستی ته نیا له نیوان دوو که سدا دیته ئاراهه که بیر له ره گه ز و نیر و میتی یه کتر نه که نه وه: هیه چ خوشه ویستییه که له نیوان دوو مرۆقدا سه رناگری ئه گهر توانا و ئیمکانی یه کیتک له دوو مرۆقه له پیتشه وه به وه سنووردار کرابی که: «ئه وه ئافره ته».

به زمانیکی تر، ئه و خوشه ویستییه ته نی ئه و کاته سه رده گری که پیاوه که ئافره ته که ی به رامبه ری وه ک که سیکی سه ره خۆ، خاوه ن پتویستی و تاییه تمه ندی و خاوه ن شپوازه ژیا نی تاییه ت به خۆی قبو ل بکا. خۆ ئه گهر هات و خوشه ویستی له سه ره به قوربانیکردنی خواسته کانی ئافره ته که وه هاته دی بو ئه وه ی مه رجه کانی پیاو پر بکرینه وه، ئه وه پتویسته ئه و ئافره ته به خیرایی ئه و خوشه ویستییه ره ت بکاته وه و هه موو ئه و ریشه و حه قده ستانه ش توو ره له دا که ده شی کابرا واده ی پیدابی!

نووسه ر ئافره تان له م سه رده مه نوپیه ناگادار ده کاته وه که سه ره له نو ی بواری بو پیاو ره خساندۆته وه تا رۆله دپینه که ی خۆی و بالاده ستییه بریارده رانه که ی له بواری پیکه وه ژیا ن و جوت مال له تیدا بخاته وه کار و گیانیکی تری بکاته وه به به ردا. لیره وه بغۆبگه لای وایه که ئه رکی گرنگی

ئافره تان، وه ستانه وه یه دژی هه موو ئه و باری سه رنجدانانه که نوپنه رایه تی بیری پیاو ده که ن، یاخود له پیکه یانیدا ده ستیا ن هه یه .

به لام له هه مان کاتدا که سووسانا بغۆبگه داواکارییبه کی له و بابه ته به ره و رووی ئافره تان ده کاته وه، هه لده ستی به ره خه گرتیش لیا ن، ئه و لای وایه ئافره تان هه میشه «له و ئه زمونانه ی هیشتا پیا نندا تینه په رپون ده ترسین» و، ده لیت: «به شپوه یه کی گشتی ئافره ت ده یه ویت پیاو یکی له ژیا نندا هه بی» و، ئه مه ش به م جو ره رو ونده کاته وه: «.. چونکه ئافره ت له وه زنده قی چوه که سه راپای عومری ژیا نیکی خالی ی له خوشه ویستیدا بژی.»

ئه م سه رنج له دیدیکی مۆدیرنیستانه وه ئاراسته ی شوینی ئافره ت کراوه له رابردو دا. واته پرسیا ر له چۆنیستی بوونی ئافره ت ده کا له ژیا نی جووته کیدا. ئه و ژنان به وه تاوانبار ده کا، که بو خویان به ده ستی خویان ده بنه کو یله ی ژیا نیکی پیکه وه بی و ئه مه ش ناو ده نی ن: خوشه ویستی که له ناوه رۆکدا شیوازیکی کۆنه خوازانیه هیه و له سه ره مه رجه کانی کۆمه لگای ته قلیدییه وه دروستبووه. واته رۆلی ئافره ت تیایدا رۆلیکی په راویزی و پاشکۆیییه. له و ژیا نه پیکه وه ییه دا، وا چاوه ری ده کری ئافره ت «رۆمانتیک و نه رم و نیا ن» بی و هه میشه ناگاداری ئه وه بی که «ئه ویتر» واته پیاوه که، خاوه نیه تی و ئه م ده بی پتویستییه کانی ئه و ئارام بکاته وه و ئا و بکا به ناگری حه زه کانی دا.

ئه وسا ده پرسی: «باشه چ ده بی گه ر ئافره تان جگه له خۆ خه ریک کردنیان به میرده کانیانه وه، خوشیا ن له کاروباری تری ده ورو به ر و جیهانه وه هه لقوقوتین؟» وه لامه که ش ئاماده یه: «ئه وان شتی و نا که ن، چونکه ئه و هه نگاوه به مانای ئه وه یه که چیدی پیاو نه توانی پشوو بدا و بیرو خه یاله کانی تیکده چن.. چیدی نه توانی پلان کانی به رپوه بیا، چیدی نه توانیت به خته وه ر بی». لیره وه، ده رگای ره خه گرتن له سه ره مه رجه کانی پیاو ده کرتیه وه: «ئه گه ر پیاو ته نیا له دوای، یاخود به هو ی به قوربانیکردنی

تازادی و بواره کانی گه شهی ئافره ته وه بتوانی پشوو بدا، ئارام بیتته وه و پلاننه کانی خوئی جیبه جی بکا، ئه وه هه له که ته نیا هه هی بیدهنگی ئافره تان نییه، به لکو لاوازی و مشه خوئی پیاویش ده خاته بهرچاو..

به لای نووسه ره وه خالی هاوبه ش هه یه له نیوان خودا وه ندی نیو ئه فسانه کان و که سایه تی پیاوی ئه مرۆدا، با بزانی چۆن؟

خودا وه نده کان به هوئی به قسور بانیکردنی زینده وه رانی تره وه ئارام ده بوونه وه، له کاتی کدا پیاوان به هوئی کۆنترۆلکردن و ده ستگرتن به سه ر ژبان و چالاکی و حه زی ئافره تاندا پشوو ده دن. ئه مه ش له سه رده میتکدا، که نه سه رده می خواوه ندانی درنده یه و نه هی پیاوانی خودا سیفه ت. لاوازی هه ردوو کیشیان له مشه خوئی به که یاندا یه.

بونیادی شیکردنه وه ی نووسه ر بۆ زاراوه ی «خۆشه و یستی» ئه و بیره ئایینی- تهقلیدییه ی نه کردۆته پاشخان که پیمان ده لیت: «ژن و پیاو دوو جه مسه ری دژبه یه کن»، چونکه له بنه مادا خۆشه و یستی، دژه کان ده کا به یه ک و تاکه کان ده کا به جوت، که واته «ئو که سه ی ده چیته ناو په یوه ندییه کی خۆشه و یستییه وه، ئه وه به لای که مه وه بهر پرسیار به شه له ئاست گه شه کردنی به رامبه ره که یدا».

له لای بغۆبگه، خۆشه و یستی «ریزگرتن» نییه، که ئه مه به ردی بناغه ی تیروانی نی چه په بۆ خۆشه و یستی، به تایبه تی له و ئه فسانه یه دا که چه پی لای ئیمه کاری پیده کا. چونکه: «ریزگرتن مه رجی کی ئه و تۆریتیه کۆمه لایه تییه بۆ بره ودان به بی موبالاتی» به زمانیکی تر: «ریزگرتن» له په یوه ندی خۆشه و یستییدا، وا ده کا که ریزلیگی راو له به رامبه ر ریزگرا ده سه ته پاچه بکا و نه هیلتی زمان بکاته وه، چونکه پیوسته مه رجی کی کۆمه لایه تی ره چاو بکا، نه ک مه رجی تاکه که سه ی. ئه گه ر به زمانی «میشیل فوکۆ» قسه بکه ین، ئه وه ده کری بلتین: ریزگرتن له و کاته دا که ده بیتته هو کاریک بۆ

بیدهنگ کردنی ریزلیگی راو، ئه وه له هه مان کاتیشدا ده بیتته جوئی له ده سه لات و رۆلی کۆنترۆلکردن ده گیتی. که ئه مه ش له دوا شیکردنه وه دا دژی پرهنسیپی خۆشه و یستییه.

مه رجی بنه مایی له لای بغۆبگه بۆ بره ودان به خۆشه و یستی ئه وه یه که «پیاو و ژن یه کتر راچله کین و ته کان به یه کتر به دن. پروایان پته و بیت به وه ی که، «ئیمه» ده توانین «خۆمان» بگۆرین و فیر بین زیاتر گوئی بۆ یه کتری بگرین و له یه کتری تیبه گه ین. به لای نووسه ره وه، هاوکاری له نیوان هه ردوو لایه ندا، ئه و ریگا چاره سه رسازییه که پایه داری «خۆشه و یستییه کی بهر پرسیاران» دابین ده کا، خۆشه و یستییه ک، که بواری به پیاو و ژن ده دا گه شه بکه ن و پرۆژه کانیان به ئینه دی.

به کورتی، له لای بغۆبگه، ژبانی پیکه وه بی و ژن و میردایه تی هاوچه رخ، پره له مملانی و کیشه. سه باره ت به ئافره ت، گه وره ترین کیشه ئه وه یه که ده ترسی بلتی «ئا» و ژبانی بژی که پیاوی تیدا نه بی، ئه مه له کاتی کدا ئه و خۆشه و یستییه ی هه ولتی بۆ ده دا بونیادی کی کۆنه خوازانه و دیرینه ی هه یه که پیاو تبا یدا بریارده ره و مافی خواوه نداریتی به ده سه ته وه یه. کیشه ی گه وره ی پیاویش ئه وه یه که به ناوی «خۆشه و یستی» یه وه مافی ئه وه ده دا به خوئی مه رج بۆ به رامبه ره که ی دابین. ئه گه رجی له بنه مادا ئه و مه رجانه له خزمه تی ئه و وینایه دان که پیاو له سه ر ئافره ت هه به تی، نه ک له خزمه تی خۆشه و یستییدا. پرسیاری گرنه که ده بی هه ر پیاوی له خوئی بکا ئه وه یه، چۆن بتوانم له و بۆچوونه تهقلیدییه له سه ر ئافره ت رزگار بيم، که مافی خۆشه و یستیم لیده ستینیتته وه؟

له گه لیک رووه وه باسه که ی «سۆسانا بغۆبگه» له و تیزدی (فرهنسیسکو ئه لبیرۆنی) نووسه ری ئیتالی ده چی که له سالی ۱۹۸۱ دا به ناوی

«خۆشه‌ویستی و حه‌زلیکردن» وهه بلاوی کردۆتهوه (٢)

له کاتیکدا بغۆبگه تۆنیککی یاخه‌گه‌رانه و ره‌خنه‌گرانه‌ی هه‌یه، ئەلبیرۆنی خه‌تیککی شیکاری و سۆسیۆلۆژیانه هه‌لده‌بژێری و به‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌رچاوه‌ی هه‌مه‌جۆر، بنه‌ما سۆسیۆلۆژییه‌کانی خۆشه‌ویستی داده‌پێژی. دیاره هه‌مان وردببینی بغۆبگه به‌شێوه‌یه‌کی زۆر شاعیرانه‌تر له‌لای ئەلبیرۆنیش به‌دی ده‌کری، به‌لام نابێ ئه‌وه‌مان له‌یاد بچێ که «من» ی ئه‌ودیه‌و هه‌ر به‌کی له‌و ده‌قانه، «من» یکی جیاوازه.

هه‌روه‌ک بغۆبگه، «ئەلبیرۆنی» ش به‌شیکردنه‌وه‌ی زاراوه‌کان و خانه‌به‌دی کردنیان ده‌ستپێده‌کا. ئەو خۆشه‌ویستی و حه‌زلیکردن به‌دوو قو‌ناغی جیاوازی پرۆسه‌ی جووته‌کی داده‌نی. له‌لای ئەو «حەزلیکردن هه‌نگاوی سه‌ره‌تایه»، یاخود یه‌که‌مین هه‌نگاوه، که به‌م جۆره پێناسه‌ی ده‌کا: حه‌زلیکردن رووداوێکه (حادثه) خۆسه‌پێن (ل ٤١). باریک نییه مرۆف خۆی به‌شێوه‌یه‌کی نازاد له‌ ئاگاییه‌وه هه‌لبێژێری، به‌لکو ته‌نیا رووداوێکه و رووده‌دا (هه‌روا روو ده‌دا) و به‌مه‌ش ژبانی تاک له‌ ژبانی روژانه دابره‌ ده‌کا.

کاتیک به‌خۆمان ده‌زانین حه‌زمان له‌ یه‌کێک کردوه و ئەمه‌ش زۆر شتی له‌ لا گۆریوین، لێره به‌دواوه هه‌ست به‌و شتانه ده‌که‌ین که هه‌رگیز موپالاتمان پێنه‌کردوون، هه‌لقه‌ی ئەو په‌یوه‌ندیانه ده‌بینین که پێشتر به‌لامانه‌وه نادیار بوون، تامی ئەو شتانه ده‌که‌ین پێشتر به‌لامانه‌وه بیتام بوون و ئەو پریارانه ده‌ده‌ین که پێشتر نه‌مانده‌دان و به‌وجۆره... (ل ٤١).

ئەو بارودۆخه‌ی له‌ پر و له‌ ناکاوه‌ی که ساتی حه‌زلیکردن فریمان ده‌داته ناوی، هه‌مان بارودۆخمان به‌بیر ده‌خاته‌وه که «شۆرش» دروستی ده‌کا، ئەلبیرۆنی پێناسه‌ی سه‌ره‌کی خۆی بۆ ئەم بارودۆخه ئاوا داده‌پێژی: «حەزلیکردن دوا ساته، دوا هه‌نگاوه بۆ به‌دیه‌یتانی ئەو شۆرشه‌ی، یاخود

ئەو بزوتنه‌وه به‌کۆمه‌لییه‌ی که ژماره‌ی به‌شداربووه‌کانی له‌ دوو که‌س پێکهاتیب.» (ل: ٩)

ئەوه‌ی وا له‌ ئەلبیرۆنی ده‌کا، ئەم پێناسه‌یه بۆ دیارده‌ی حه‌زلیکردن بکا، ئەوه نییه که ده‌قاده‌ق شۆرشێ فه‌ره‌نسی و راپه‌رپن و بزوتنه‌وه‌ی هه‌ره‌وه‌زی و به‌کۆمه‌لیمان به‌بیر بێته‌وه، به‌لکو بۆ ئەوه‌یه که بزاین له‌ رووی خانه‌کردنه‌وه، حه‌زلیکردن له‌ کویدا شوینی بۆ دیاری کراوه. به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ناکری چاومان له‌ ئاست ئەو تابه‌مه‌ندییه هاوبه‌شانه‌دا داخه‌ین، که له‌ نێوان حه‌زلیکردن و هه‌ر بزوتنه‌وه‌یه‌کی تری هه‌ره‌وه‌زیدا ده‌بینین: به‌شداربووانی هه‌موو بزوتنه‌وه‌یه‌کی به‌کۆمه‌لی، «به‌ته‌نگ یه‌که‌وه ده‌چن»، «هاوکاری» یه‌کتر ده‌که‌ن «گیانفیدایی» بۆ یه‌کتر ده‌که‌ن و له‌ یه‌کتر «ده‌بوورن» بۆ ئەوه‌ی له‌ ئەنجامدا «به‌خته‌وه‌ر بن»!

له‌لایه‌کی تره‌وه: هه‌موو لادان و په‌یمان شکاندنیک و خۆدزینه‌وه‌یه‌ک له‌لایه‌ن ئەندامانی به‌شداربووه‌وه، به‌ «خیانهت» «پێواده» و «په‌یمان شکین» ی لیکه‌ده‌دریته‌وه. که هه‌موو ئەم چه‌مکانه له‌ بواری خۆشه‌ویستی و حه‌زلیکردنیشدا به‌هه‌مان تیگه‌یشتن به‌کار ده‌برین. ده‌شتی بلێین «خۆشه‌ویستی- حه‌زلیکردن» و «شۆرش- بزوتنه‌وه‌ی هه‌ره‌وه‌زی» به‌یه‌ک زمان ده‌دوین، یاخود زمانیککی هاوبه‌شیان هه‌یه.

وه‌ک هه‌موو بزوتنه‌وه‌یه‌کی هه‌ره‌وه‌زی تر، حه‌زلیکردنیش گشت ئەو شت و که‌سانه له‌ یه‌کتری جیا ده‌کاته‌وه که پێشتر یه‌کیان گرتبوو، هه‌موو ئەو شت و که‌سانه‌ش جووت ده‌کا، که پێشتر له‌ یه‌کتری جوئی بوون! تاکان ده‌کا به‌جووت و جووتانیش لیک هه‌لداوێری. چۆن؟

چونکه‌ وه‌ی ئەم جووتکردنه به‌تاک و تاک به‌جووته له‌وه‌دایه که؛ حه‌زلیکردنیش وه‌ک بزوتنه‌وه هه‌ره‌وه‌زییه‌کان، دژی نۆرم و نه‌ریته سه‌قامگرتووه‌کان ده‌هسته‌یتته‌وه و کار ده‌کا، هه‌لومه‌رحه ئارامه‌کان

دەهەژینی و ھەلومەرجی تازەیان دەخاتە جێ. ژبانی ئاسایی ھەر ژن و میردێ تێکدەچێ، ئەگەر ھات و یەکیک لەو دووانە ھەزی لە کەسیکی تر کرد، واتە وزە ھەزلیکردن بەپەلە یە کەم وزە یەکی یاخیگەرانی، سەرھەزۆی خۆسەپیتەرە و، نیگای یە کەم دەسەلاتییکی کۆنترۆڵ نەکرای ئەوتۆ بەرھەم دینی کە دواجار زمانیش توانای دەرپرینی نییە.

بەلام ھەرھوک چۆن سنوور بۆ کەفوکۆلی ساتەوھستی تەقینەوھێ شۆرشەکان دادەنرێ و لە یاسا و دامەزراوەکانی کۆمەڵدا سەقامگیر دەکرین، ئاواش سنوور بۆ وزە یاخیگەرە سەرھەزۆکی ھەزلیکردنیش دادەنرێ و لە دامەزراوەکاندا دەستەمۆ دەکری. لێرەشەوھ پێ دەخەینە قۆناغی خۆشەوئێستییەوھ. «پروداوی نیگای یە کەم و سەرھەلدانی وزە یەکی خۆسەپینی وە کە ھەزلیکردن، تەمەنیکی دیاریکراوی ھە یە.» (ل: ٤٩) کە بەھاتنی قۆناغی خۆشەوئێستی دوا یی دێ: خۆشەوئێستی بە دامەزراوەکردنی ھەزلیکردنە. لە قۆناغی خۆشەوئێستیدا ژبانی پێکەوھیی دەستپێدەکا، کە ئەمەش بە مانای گەرانی وە ی رۆتینی رۆژانە و نۆرمەکانیتی. واتە ژبانی ژن و میردایەتی. لەم قۆناغەدا خۆشەوئێستی دەبیتە پێوستییەک لە ناو پێوستییەکانی تردا، نە ک زیاتر. دەبیتە یەکیک لە مەرھەکانی ژبانی پێکەوھیی و لە سیستەمی کادا کاری خۆی دەکا.

ھەموو بە دامەزراوەکردنیکی ھەزلیکردن (مارەبرینەوھ، ھەلقە لە پەنجە کردن و ھتد...) دەبیتە ھۆی کە مکردنەوھ و کپکردنەوھ ئەو وزە کۆنترۆڵ نەکرادیش کە پێشتر ناماژەم پێدا، بەلام ئەلبیرۆنی دەپرسیت: ئایا ھەموو ھەزلیکردنیکی دەبیتە ھۆی سەرھەلدانی دامەزراوە یە ک؟ یاخود لە دامەزراوەکاندا سەقامگیر دەکری؟ وەلامی ئەم پرسیارە لەلای نووسەر، وەلامە بەنەخیر. «ھەزلیکردن بۆی ھە یە بچرێ، یاخود یەکیک لە دوو کەسە کە بکشیتەوھ دواوھ، یان بەرلەوھ ی بکری بە دامەزراوھ، بمرێ.» (ل: ١٠٠) بەلام لە ھەمان کاتدا ھەزلیکردن توانای ھە یە ژبانیکی

ئەبەدیی بژی، بە مەرھەجی رێگر یان دیاریکی بکەوئێتە نیتوان ھەردوو لاوھ. واتە ئەگەر رێگریکی نە یەپشت دوو دلدار بۆ یە کتر بن! «ئەوھ ھەزلیکردن بە ھەمان وزە جنون ئامیزی خۆیەوھ دەمینیتەوھ»، (ل: ١٠٦).

رێگایەکی تریش ھە یە کە ھەزلیکردن لە بە دامەزراو بوون رزگار دەکا. ئەلبیرۆنی دەلێت: «ئەگەر مەرۆف بتوانیت بەر دەوام ھەز لە ھەمان کەس بکاتەوھ، (یاخود ژن و میردێ بەر دەوام بە ھەمان وزەوھ ھەز لە یە کتر بکەنەوھ) ئەوھ مانای وایە ھەزلیکردنە کە یان لە بوون بە دامەزراوھ کردن دەپاریزن» ئەمەش بریتییە لە ھەزلیکردنیکی کە نووسەر پێدەلێ: «ھەزی ئەبەدیی ئایدیال».

مەبەستی ئەلبیرۆنی لە «بە دامەزراوکردن» چییە؟

قۆناغی چوونە ناو ژبانی خیزانی، ھەمان ئەو قۆناغە یە کە «خۆشەوئێستی» ملکەچی یاساکی نە ریت و رۆتینەکانی رۆژانە دەکری. بەلام ئەمە بە مانای ئەوھ نییە کە ئەو پرۆسە یە کۆتایی پێدێ. بەلکو بە مانای ئەوھ یە کە ھەزلیکردنی سەرھەزۆ لە چوارچێوھ ی ھەلومەرجی کۆمەلایە تیدا نیشتە جێ دەکری و وزە شۆرشگیرانە کە ی لێدەدۆشرێ.

ئەگەر بەوردی لەم بۆچوونە ی ئەلبیرۆنیمان روانی: ئەو دەبینین، کە باسی ھەمان قۆناغ دەکا، کە «بغۆیگە» مەترسی ئەوھ ی لێدەکرد، بالادەستی پیاو بپیتەوھ ھیزی پراردەر و بەو قۆناغە ی دادەنێ، کە بونیادەکانی ئەو بونیادە کۆنەخووانەن کە ئافرەت دەکەنە پاشکۆی مەرھەکانی پیاو.

ئەوھ ی لەلای ئەلبیرۆنی بە ھەزلیکردن و نیگای یە کەم ناو دەبرێ و تەمەنیکی دیاریکراوی ھە یە، لەلای بغۆیگە دەبیتە وزە یەکی نەمر، بە مەرھەجی ھیچ کام لە دوو کەسە کە رەگەزی یە کتر نە کەنە مەرھەج و سنوور بۆ یە کتر دانەنن، راستە ئەمە قۆناغییکی پر مملانییە، بەلام مملانی

له‌پیناوی ملک‌ه‌چ بوونی یه‌ک بۆ‌ئوی تر نا.. به‌لکو بۆ‌به‌رده‌وام به‌رهمه‌په‌ینانه‌وی خوشه‌ویستییه‌کی «به‌رپرسیارانه» خوشه‌ویستییه‌ک بواری بۆ‌هه‌ردوولا بپه‌خسینی به‌نازادی خۆی بگا و ئەم ئازادییه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌لبێژاردنیکی «سه‌ربه‌خۆ» وه‌ بێ، نه‌ک خاترگرتنی یه‌کتر. «خوشه‌ویستی کاتییک به‌رپرسکه‌ره، که هه‌ردوولا بتوانن یه‌کتر توپه‌ر بکه‌ن و یه‌کتر پاره‌شێن» به‌بێ ئه‌وی دواجار به‌پیتی په‌یمانیک یه‌کتر ناشتکه‌نه‌وه.

به‌پیتی ئه‌و چه‌مکانه‌ی سه‌ره‌وه‌یه که ئیمه ده‌توانین باری سه‌رنج ئاراسته‌ی ئه‌و شه‌پۆلی ژنه‌په‌ینانه بکه‌ین که ئیتر وه‌ک دیارده‌یه‌کی سه‌راپاگیر له‌ ژبانی په‌نابه‌راندا کار ده‌کا، زمانه‌ی خۆی هه‌یه و هتد.. ئیمه ده‌زانین له‌ ماوه‌ی سێ چوار سالی رابردوودا جوۆی له‌ ژبانی پیکه‌وه‌یی نوێ، جوۆی له‌ خبزان دروستکردن له‌ناو کۆمه‌له‌ی ئیمه‌دا سه‌ری هه‌لداوه، به‌لام نازانین له‌سه‌ر چ بنه‌مایه‌که‌وه، ئایا ئه‌مه نیشانه‌ی گۆرانیکه له‌ بونیادی کۆمه‌لگای ئیمه‌دا، یاخود خۆبه‌رهمه‌په‌ینانه‌وی شیوازه ته‌قلیدییه‌که‌ی جارانه؟ ئایا نیگای یه‌که‌م چ رۆلێکی له‌ دروستبوونی هه‌زلێکردندا بینیه‌وه؟ ئایا ئه‌و هه‌زلێکردنه له‌ هه‌ردوو سه‌ره‌وه بووه یان نا؟ ئایا ئه‌و هه‌زلێکردنه وه‌ک (رووداوێک) خۆی سه‌پاندووه، یاخود که‌سانیک هه‌بوون رۆلی جیا‌وازیان بینیه‌وه له‌ نزیک‌خستنه‌وه‌ی هه‌ردوولا..؟

به‌هه‌ر حال یه‌ک خال ئاشکرا دیاره: ئه‌گه‌ر هه‌م‌وو یه‌کێ له‌ هه‌زلێکردنانه‌ش کۆریه‌ی نیگا ئاگراوی و کۆنترۆل نه‌کراوه‌که‌ی یه‌که‌م بێ، ئه‌وه کۆمه‌له‌ هه‌ر زوو ئه‌و وزه‌یه‌ی به‌دامه‌زراو کردووه و لێره‌شه‌وه به‌پیتی ئه‌لبیروونی پرۆسه‌ی هه‌زلێکردنه‌که‌ توانای خۆی له‌ به‌رامبه‌ر زالبوونی نۆرم و یاسا کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کاندا له‌ده‌ست داوه و ژبانی هه‌ردوولا هه‌ر زوو بۆته‌وه به‌شیک له‌ رۆتینه کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کان. زیاتر لێدوانیش له‌م لایه‌نه دووچاره‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی دووردرێژمان ده‌کا به‌ره‌و گه‌لیک که‌لپنی کۆمه‌لگای کوردی. بۆیه من هه‌ول ده‌ده‌م له‌ چوارچێوه‌ی پرسسیاریکدا باسه‌که‌م سه‌قامیگر بکه‌م. پرسسیاره‌که‌ش ئه‌مه‌یه: چ هه‌یزی یاخود خواستییک له‌و دیو

به‌شه‌پۆلچوونه‌وه‌ی په‌نابه‌رانه‌وه هه‌یه که هانیان ده‌دا بۆ هه‌لبێژاردنی ژبانی هاوبه‌ش؟ یاخود: ئه‌و خواسته چیه‌ که که‌سی په‌نابه‌ر ملک‌ه‌چ به‌گه‌رانه‌وه بۆ نیشتمانی خۆی ده‌کا، تا بکه‌وتته ژبانیکی هاوبه‌ش له‌گه‌ل مرۆقیکی تردا، که ئه‌و مرۆقه تا ئه‌و ده‌مه له‌ ژبانی په‌نابه‌ره‌که‌دا نادیار بووه؟

دیاره پرسسیاره‌که، پرسسیاریکی فزوولیانه‌یه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ئامانجیکه‌ی هه‌یه که بریتییه له‌ ئاشکرا کردنی ئه‌فسانه‌یه‌ک. ئه‌فسانه‌یه‌ک وه‌ک هه‌ر یه‌کێ له‌ ئه‌فسانه‌کانی تری ناو ژبانی په‌نابه‌ران، ته‌نیا به‌هۆی خۆتندنه‌وه‌ی سیسته‌می ئه‌و ئه‌فسانانه‌وه. ده‌توانین له‌ دیارده‌گه‌رایه‌ی تاراوگه‌ی په‌نابه‌ر بگه‌ین.. بۆ ئه‌مه‌ش پتوبستمان به‌پرسیاری فزوولی هه‌یه.

ئه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌په‌ینانی وه‌لامی پرسسیاره‌که‌ی سه‌ره‌وه، روومانکرده په‌نابه‌ران خۆیان، ئه‌وه وه‌لامی جوۆرجۆرمان ده‌ستده‌که‌وتی، رهنه‌گه به‌لای زۆریه‌ی زۆریشه‌وه ئه‌م دیارده‌یه هه‌ر له‌ بنچینه‌وه، جیگه‌ی پرسسیار نه‌بێ، شتی نه‌بێ پرسسیاری ئاراسته بکه‌ین، چونکه هاوسه‌ر دۆزینه‌وه «سروشتیترین مافی تاکه و ئیتر چ پتوبست ده‌کا وه‌ک کیشه‌یه‌ک ته‌ماشای بکه‌ین؟» به‌لام ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه جیتی پروا نییه. چونکه هه‌م‌وو پرسسیاریکی نه‌شیاو بۆی هه‌یه له‌ ره‌وتی لیکۆلینه‌وه‌دا ببیته پرسسیاریکی شیاو. یاخود ده‌سه‌لاتیکه‌ی سه‌ربه‌خۆ به‌په‌ینینه به‌ره‌م و به‌دوای جیبه‌جێ کردنی ئاو‌تۆریته‌ی خۆیدا بگه‌ری. نووسینیش له‌سه‌ر «سروشتیترین مافی تاک» جوۆیکه له‌ ده‌سه‌لاتمه‌ندی و لێپرسیینه‌وه. به‌لام نه‌ک له‌ چیه‌تی ئه‌و مافه، به‌لکو له‌ چۆنیته‌ی کار بۆ کردن و به‌ده‌سته‌په‌ینانه‌که‌ی. که‌واته بنه‌مای سه‌رنجه‌کامان به‌مه‌به‌ستی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و مافه نییه، یاخود نامانه‌وی سیفه‌تی چاکه و خراپه‌ بدیه‌نه پال دیارده‌که.. مه‌به‌ستمان ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه که له‌ میکانیزمی ئه‌و وزه‌یه تیبگه‌ین که ناچارمان ده‌کا، به‌و جوۆره هاوسه‌ر بدۆزینه‌وه.

هه‌روهک له پیتشدا گوتم، ته‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌پینانی پرسیاره‌که‌ی سه‌ری پنه‌نامان بو خودی په‌نابه‌ران برد: ته‌وه وه‌لامی جیاوا زمان ده‌ست ده‌که‌وی. ئیستا باشتره به‌شیتوه‌یه‌کی کاتی وه‌لامه‌کان خانه‌به‌ندی بکه‌ین و به‌ش به‌شیان بکه‌ین. دیاره ته‌مه‌ش کاریکی سوپژه‌کتیقانه‌یه و مه‌رج نییه له‌سه‌ر ته‌م شیتوازه ریزکردنه ریکه‌وتنیک هه‌بی:

۱- **وه‌لامی باو:** وه‌لامی باو ته‌وه وه‌لامه‌یه که پیمان ده‌لی: بواری ته‌وه‌م هه‌یه بکه‌ریمه‌وه بو ولاتی خوم. ئیمکانم هه‌یه ئیستا بیر له دواروژی خوم بکه‌مه‌وه و ته‌م ده‌رفه‌ته به‌کار بینم بو پیکه‌وه‌نانی ژیان خیزانیم.

۲- **وه‌لامی ناسیونالیستانه:** تیکه‌یشتن له‌م وه‌لامه ئاسان نییه، چونکه به‌زمانیکی پاراو نادوی: به‌لام کاکله‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌شیت به‌م جوړه داپرژیرته‌وه: «ژیان له‌گه‌ل که‌سی خوشه‌سه‌ر به‌ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ی خوت بی، له‌یه‌ک خاکه‌وه (مه‌به‌ست شار و گه‌ره‌ک و ناوچه‌ش ده‌گرته‌وه) هاتین و به‌یه‌ک زمان بدوین». به‌لگه‌ی بو ته‌مه‌ش بریتیه‌یه له‌وه‌ی که ده‌لی چونکه ته‌مه‌وه وا ده‌کا لیبوردن و لیکه‌یشتن له‌نیوانیدا هه‌بی.

۳- **وه‌لامی سیاسی رۆژانه:** بارودوخی کوردستان له‌مه‌ترسیدایه، له‌سه‌ر هه‌مووان پیوسته هه‌ستین به‌جیبه‌جی کردنی ته‌رکی سه‌رشانمان له‌ ئاست ته‌وه بارودوخه‌دا. رزگارکردنی که‌سیک (مه‌به‌ستی ئافره‌تیکه وه‌ک هاوسه‌ر) هه‌ستانه به‌وه ته‌رکه‌پیرۆزه.

۴- **وه‌لامی نه‌فساناوی:** مه‌به‌ست له‌ وه‌لامی «نه‌فساناوی» وه‌لامیکه‌ ئیمه ناتوانین راستی و ناراستیه‌که‌ی به‌سه‌لمتین له‌به‌ر ته‌وه‌ی میثرووی سه‌ره‌لده‌که‌ی نازانین، ته‌م وه‌لامه ده‌شی به‌م جوړه بی: «ته‌وه که‌سه‌ی بوته‌ه هاوسه‌رم، که‌سیکه‌ سالانیکی زور په‌یوه‌ندیمان هه‌بووه و له‌م ده‌رفه‌ته‌شدا خه‌ونی دیرینه‌مان هینایه‌دی...» له‌م وه‌لامه‌دا هیتما بو رابردوویه‌کی دوور ده‌کری که‌ ئیمه ئاگادار نین و نازانین قوناغه‌کانی کامانه‌ن.

۵- **وه‌لامی ریالیستانه:** ته‌م وه‌لامه، به‌پیتچه‌وانه‌ی وه‌لامی ۲ و ۴ وه‌لامیکه ساده‌یه و، هه‌ر ته‌مه‌ش وا ده‌کا به‌ئاسانی لیتی تیبیکه‌ین: «پاش سالانیکی زور مانه‌وه له‌هه‌نده‌ران و ته‌زمونی جوړبه‌جوړ، له‌وه تیکه‌یشتن دۆزینه‌وه‌ی هاوسه‌ریک کاریکی ئاسان نییه. بوته‌ه چونه‌وه بو‌ناوه‌وه، هه‌ر هیتج نه‌بی قوناغیکی تره... سه‌ره‌تایه‌کی تره».

۶- **وه‌لامی داپروون:** ته‌مه وه‌لامیکه بیر له‌گرنگی سنوره کولتوریه‌کان ده‌کاته‌وه و گرنگی زور به‌«ئیمه» و «ئه‌وان» ده‌دا: «له‌گه‌ل بیتگانه‌دا ژیان داهاتووی نییه. ناتوانین شتی ته‌وتوی له‌سه‌روه‌ه بینا بکه‌ین. راسته ته‌وه ژبانه‌گه‌لیک خالی گرنگی تیدایه، به‌لام ناتوانین به‌دلنیا بییه‌وه کاری بو بکه‌ین.»

ئیتیر به‌وه جوړه و به‌پیتی که‌سه‌کان وه‌لامی جیاوازیشمان دیته به‌رگوئی. به‌لام ریزکردنی ته‌وه وه‌لامانه به‌پیتی ره‌وتی ته‌وه میتووده‌ی بو شیکردنه‌وه‌یان به‌کار دینین، گوژانیمان به‌سه‌ردا دی. واته گرنگی ریزکردنه‌که‌یان له‌وه کاته‌وه سه‌ره‌لده‌دا که ئیمه رامانگه‌یاند چ میتوودی بو لیکولینه‌وه‌یان به‌کار دینین. ته‌مه‌ش کاریکه به‌لای ئیمه‌وه هینده گرنگی نییه. چونکه ناوه‌ینانی هه‌ر میتوودی له‌هه‌مان کاتیشدا کارکردنه بو گه‌یشتن به‌وه ته‌نجامه‌ی که هه‌مان میتوود ده‌یخاته به‌رده‌ستمان. ته‌وه‌ی ئیمه کاری بو ده‌که‌ین دووباره‌کردنه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌یه و یاداشتکردنی ته‌وه بنه‌مایانه‌ی که له‌گه‌ل هه‌موو دووباره‌کردنه‌وه‌یه‌که‌دا ئاشکرا ده‌بن. که‌واته ده‌توانین بلین: ته‌وه وه‌لامه کامه‌یه که له‌ودیو وه‌لامه‌کانی تره‌وه خویمان لیده‌شاریتته‌وه؟

به‌لای منه‌وه وه‌لامه‌کانی سه‌ره‌وه جوړیکن له‌نیشانه. جوړیکن له‌ده‌رپین که له‌ودیوی شیتوازی ده‌رپینه‌که‌یانه‌وه ناوه‌رۆکیک خوی شاردوته‌وه و، ته‌وه ناوه‌رۆکه‌ش رۆلی گرنگی هه‌یه له‌به‌نیشانه‌کردنی وه‌لامه‌کاندا. نیشانه‌کانیش پیوستیان به‌خویندنه‌وه و دامالین هه‌یه، بو ته‌وه‌ی له‌دوارجاردا له‌وه نه‌فسانه (Myt) یه بکه‌ین که وه‌لامه‌کان هه‌ولی دروستکردنی

دهدهن. كه واته: ئه و مانايه كامهيه و چيبه كه له شيتوازي دهربريني ههريهكي له وهلامهكاندا خوئي شاردهوه؟

يه كه مين گرنكي وهلامهكان له وهدايه كه شتتيمان له سهر دياردهيه كي هاوچه رخ له لاي مرؤقي كورد پييده لئين، به لام به بي ئه وهي ئه و دياردهيه له لامان روون بي. هه ولدهدهن ديارده كه مان له لا بكه نه دياردهيه كي «ناسايي» و «سروشتي» تا وهك حه قيقه تتيك په سه ندي بكه ين. ئه مهش تاييه تمه ندي هه ئايدؤلؤزيبه كه، بيه ويت ره وايه تي بداته خوئي، دهسه لات بگريته دهست و وهك راستيبه كي گشت په سه ندي خوئي بناسيني. كه واته ده بي بېرسين: ئه و ئايدؤلؤزيبه ي له و ديو وهلامهكانه وه خوئي به بيان ده كا چ جوړتيكي ئايدؤلؤزيبه؟

ئه و ئايدؤلؤزيبه به پله ي يه كه م ئايدؤلؤزيبه كي «نييرانه» يه. ئايدؤلؤزيبه كه، ميراتگري هه موو ئه و به هايانه يه كه باوكسالاربيته له سه ريانه وه وه ستاوه. واته ئيمه له به رده م جيهانبيني و مه رجه كاني ئايدؤلؤزئي «نيير» داين له به رامبه ر «مي» دا، پياو له به رامبه ر ئافره تدا.

به پله ي دووه م، ئايدؤلؤزيبه كه رابردوو خوازه، واته ناتواني خوئي له رابردو و له پرهنسيبه كاني له ميژينه ي كو مه لگاي ئيمه رزگار بكا. واته ئه وه ي له و ديو وهلامهكانه وه خوئي حه شار داوه. هه مان بوچونه كه به رده وام له كو مه لي ئيمه دا بييري پياوي له به رامبه ر ئافره تدا چه كدار كردوه. واته هه رده م له سهر ئه و چوارچيوانه كاري كردوه كه بو هه لسه نگاندي ئافره ت و ده ستنيشان كرندي شويني كو مه لايه تيبانه ي ئه و به كاري هيناون. له ناو ئه و چوارچيوانه شدا ئافره ت كائينيكي گوپرايه له و له بوونيكي په راويتي زياتر شويني ئه و توئي پيروه ا نه بينراوه.

ئايدؤلؤزيباي نيير، هه رده م به پتي هه لومه رجه كاني خوئي، يان وهك له سو سانا بغويگه وه فير بووين: به هوئي به قوربانتي كرندي مه رجه كاني «ئافره ت» هوه، كاري كردوه. به پتي ئه و مه رجه كاني ئافره ت بوويكي به شداربوو نييه له جه رگه ي چالاكييه كو مه لايه تيبه كاندا، به لكو بوويكه،

يان ئيستگايه كه، پياو خوئي له دواي ماندووبوون، له دواي كار و چالاكي و سه فهر ده گه رپته وه بو لاي، ده گه رپته وه بو لاي تا پشوو بدا، نارام بيته وه و غه ريزه كاني دامركيتيته وه.

ئه گه ر پسيارمان كرد: ئه و جوړه ئافره ته له چ كو مه لگايه كدا هه يه؟ به بي دوولتي ده توانين بلتين: له هه ر كو مه لگايه كدا، له چوارچيويه هه ر كولتورتيكا كه بزوتنه وه ي ئافره تان تيايدا سه ركوتكرابي. به لام چو ن دلنيابين له وه ي كه پرؤسه ي سه ركوتكرن جيبه جي ده كرتي؟ به وه ي كه پروانين و تيبيني بكه ين، ئاخو وينه ي زال له باره ي ئافره ته وه چو نه؟ ئافره تي ئايدايالي له و كو مه لگايه دا كيبه؟ چ زمانتيك و كام جوړه وشانه له وه سفكرندي ئافره تدا به كار ديترين. ئه مانه هه موويان ئه و هو يانه ن كه ده شبت ئايدؤلؤزيباي نيير به هو يانه وه بزوتنه وه ي ژنان سه ركوت بكا و ويناكاني خوئي بكاته پارسه نكي ئه و چوارچيوانه ي به هو يانه وه ته ماشاي ئافره ت ده كا.

گه رانه وه كاني ئيمه پابه ندي ئه و مه رجه كاني، له راستيدا ئيمه به عه شقي مه رجه ئايدؤلؤزيبه كان و ويناكامانه وه، ده گه رپينه وه. ئه و گه رانه وان هه م دانانن به مه رجه كاني ئايدؤلؤزئي نيير له به رامبه ر مي دا، هه م هيشتنه وه ي ئافره تيشه له و چوارچيويه دا كه ده يكاته به شيك له داراييمان و رؤلي پاشكويه تي ئه و ديارى ده كا. ئيمه ده گه رپينه وه تا به پتي مه رجه كاتمان ئه و ئافره ته گوپرايه له، بيده نكه به هه موو شت رازي بووه بدؤزينه وه، كه له بارودؤخي ئيره دا نييه! ئافره تتيك كه ئازادي و مافه كاني له ده ست ئيمه دان. له ئيمه كه متر ده زاني، (زمان نازاني، به لام خواردني باش ليده ني، پاك و خاوين رامانده گري و له گه لماندا ناكه ويته گفتوگووه).

ئه گه ر وهلامي جياوا زمان هه يه سه باره ت به ديارده ي هاوسه ر دؤزينه وه له ناوه وه (ئه مه ش وهك ديارده يه كي سه راپاگيره و خوئي به بيان ده كا): ئه وه له به ر ئه وه يه ئه م ديارده يه زمانتيكي دهربريني سه ربه خووشي بوخوئي دروستكردوه، كه يارمه تيمان ده دا وهلامه كاتمان عه قلاني بكه ين. شته كان

بخهینه قالبیکی سروشتیییه وه. سروشتیکی ئاسایییان پییدهین. . به جوړی بیانرازیینه وه که ئیتر ری نه بریتته وه سهر حه قیقته ته که یان. به و جوړهش «ئه فسانه یهک» دروست ده بی بۆ ره وایی دان به و ئایدۆلۆژییه ی که خو ی له چاره نووسی ئافره تانی کومه لگای ئیمه بهر پرسیاره، ئه گهر کارمان له و بۆچوونه ئایدۆلۆژییه ماندا کردبا، هه نده ران هه لیکی باش بوو، بۆ ئه وه ی حه زلیکردن و خو شه ویستیمان به ختیاری بۆ دابین کردباین.

- ئایا به ختیارین؟!

من بۆ وه لامی ئه م پرسیاره گوئی بۆ هیچ پیایۆیک راناگرم. ته نیا چاوی به سه ره ژمیترییه کانی ته لاق و جود ابوونه وه کاندا ده گیتیمه وه. . یا خود به ره و مه لبه ندی خانه ی ئافره تان ده رۆم تا لیم مه علوم بی چهند ئافره تی په نابهری تر بوونه ته میتوانیان!

بههشت له ئانابیل نییه

(بیرهوهری و لهش)

له سهدهکانی ناوهراستدا ئایینناسان بهگهرمی عهودالی ئهوه بوون ساخی بکه نهوه، ئاخۆ ئاده و حهوا ماوهی چهند له بهههشتا مابوونهوه؟ دهیانویست کاتی له بهههشتا مانهوهی ئاده و حهوا بهپێوانه کاتی دنیایی بپتون، ئهوه بوو ئه نجامی ئه تووژینه وانه گه یاندنیانه ئه پروایه بلین ماوهی مانه و هکه یان به دهگهمن گه بشتوته حهوت کاتژمیر... بهلام له پرۆگرامی به کیتک له گه ورهترین سه ماخانه کانی کۆپنهانگن دا، که بالاخانه بهکی پینج نهزمه و پيشانگا، قاوهخانه و تپپی مۆسیقای خۆی ههیه، نووسراوه: «لپره بۆت ههیه ماوهی کاتژمیر له بهههشتا بههته سه!»

به کهم جار به شه قامه کاندای دهرویشتم، سه رنجم ده دا و بیرم ده کردهوه، بهلام هه رگیز نه مده توانی له کاتی سه رنجداندا پڕ له بیرکردنه و هم بگرم و ئه ویش که بیرم لیده کردهوه ئه وه نه بوو که سه رنجم ده دا پین. هه رگیز به پروونیش نه مده زانی بیر له چی ده که مه وه. ئیستگای پاسه کانم جیده هیشتم، هیتدهی نه ده برد پاسی به لامدا رهت ده بوو! گورم ده دا به وه بهر ههنگاوه کانم تا ده گه بشتمه ئیستگای پاسیکی تر. ئاههنگی ئه و دیو په نجه رهیه ک له مالتیکدا و دهنگی مۆسیقایه کی بهرز، یان غه لبه غه لیبی دوکه لاوی بهردهم ده رگای مه یخانه یه ک، دیسانه وه هاتنی پاسه کانیان له بیر ده برده مه وه. ئیدی ده رویشتم. به قاچه کانم له رویشتم بهرده وام ده بووم و، خه یاله کانیش کزی سه رمای له تاریکییه وه ئالاوی شه قامیان بیر ده برده مه وه. بهرده وام بووم له رویشتم به ره وه هپج شوین و هه موو شوین.

ئێوارانی ههینی و شهوانی شه مهي کۆپنهانگن، سه ماگه و مه یخانه کان جمه یان دی.. هه موویان نا، ته نیا ئه وانه ی واده ی له بهههشتا مانه وه ی زیاتر به میوانه کانیان ده دن.. له وه ده چوو من به ره وه بهههشت ههنگا و بنیم!

هه رزه کارانی وه رزشکردوو، به توپی بلووسیکی نیوقۆله وه و کچانی پشتین له قه ده که مه مکه وانه کانیان به پرووی ده ره وه ی کراسه کانیاندا دووربون، هه موو روو ده که نه ئیره بۆ ئه وه ی هیوایان بپته دی. ئه و هیوایه ی چیدی له ژبانی رۆژانه ی شاره گه وره کاندایا ته دی، هیوای خۆشبه ختی یاخود کاتژمیر له بهههشتا مانه وه!

له سه ر سه کۆی سه ماکردن، ئه و شوینه ی که س له گه ل که سدا سه ما نا کا، به لکو هه ر یه ک به ده وه ی خۆیدا ده سوو رپته وه، جوړی له جوړه کانی «پیکه وه بوون» نایینیت، که س گه یرو ده ی ئه و بتر نییه، دهنگی به رزی مۆسیقای رۆک هه ر یه ک له سه ما که رانی به خۆدی خۆیه وه و به جوړه ی له شی خۆیه وه گه یرو ده و سه رقاله کردوو. له وئ له ش ئامرازی یان هۆیه ک نییه بۆ په یوه ندی کردن به ده ورو به ره وه، به لکو وه ک سه ره خۆییه ک وه ک پانتایییه ک وایه که «خود» ی مرۆی خۆرئاوایی وه ئاگایه له ئاستیدا و به و جوړه ی ده کار دینێ که خۆی چپژی لپه ورده گری.

خۆمان له جیهانی پۆست مۆدیرندا ده بینینه وه، له م جیهانه شدا له ش با شترین هۆیه بۆ ته عبیر کردن له که سیتی. تازه نه ئه و پیناسه ره و شتامیزه (اخلاقی) یه ی بۆ ده گونجی که مه سیحییته وه ک نه ریتی سه پاند بووی، چونکه چیدی له ش هه ر ته نیا گوشت نییه و نه ئه و پیناسه یه ش که ئابووری سیاسی ده یکرد، چونکه چیدی له ش «هپزی کار» نییه.

له جیهانی ناویرا ودا، له ش نیشانه یه که بۆ سه رمایه که له که کردن، بۆ گه یشتن به ناو بانگ، بۆ بوونه ئه سستیره ی سینه مایی و، له هه مان کاتیشدا هۆکاریکه بۆ سه رسو و پماندن و سه پاندنی که سایه تی.. جوړه کان و خۆراوه شانده کانی ئه و له شه، زۆریه ی جار له زرینگی تۆنه کانی مۆسیقا

پاده‌پسکیتن. موسیقا هه‌رچیبه‌ک بئ کاربگه‌ریبه‌که له دهره‌وه بۆ سهر له‌ش و ناتوانئ هه‌تا سهر جوولئه‌کانی کۆنترۆل بکا، چونکه له‌ش ملکه‌چ و پاشکۆی بریاره‌کانی خوده و کاتیک خود بریار بدا. «سه‌ریه‌خۆ» بئ و له چوارچێوه‌کان دهرچئ، ئیدی له‌ش ته‌نیا جیبه‌جئ کردنی له‌سه‌ره، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر جیبه‌جئ کردنی نه‌و بریارانه یاخیبوونیش بئ له‌ تۆنه‌کانی موسیقا!

گه‌لئ جار بزاقه‌کان نه‌گونجاو دینه پئش چاو: روخساری ئاسایی گه‌نجیکی نه‌وروپی به‌هه‌وای نامیره نه‌له‌کترۆنییه‌کانی موسیقا، به‌جۆرئ گرژ ده‌بیته‌وه و ده‌ماره‌کانی به‌جۆرئ هه‌لده‌ستن که زه‌حمه‌ته بۆ من له‌و چێژه بگه‌م که نه‌وان له‌م گرژبوون و خاوبوونه‌وه‌یه وه‌ریده‌گرن. ئه‌م شێواز به‌خشینه به‌له‌ش، دووباره و چه‌ند باره ده‌بیته‌وه. به‌رده‌وام ده‌بئ له‌ ده‌ق به‌ستن و له‌خاوبوونه‌وه. دواجار شێوه‌یه‌ک بیان قالبیکی نه‌وتۆ وه‌رده‌گرئ که به‌چاومان ئاشنایه. په‌سه‌ندی ده‌که‌ین و په‌نگه‌ چه‌ز به‌لا‌سایبکرده‌وه‌شی بکه‌ین، نه‌مه‌ش نه‌و قالبه‌یه که خودی ناوه‌وه‌ی سه‌ماکه‌ر بریاری له‌سه‌ر داوه.

له‌سه‌ر سه‌کۆی سه‌ماگه، هونه‌ر نه‌وه نییه تۆ وه‌ک سه‌ماکه‌رئ شته‌کان و که‌سه‌کانی ده‌ورو به‌رت بیینی، به‌لکو نه‌وه‌یه که خۆت «ببئیریت» سه‌رنج‌راکیش بیت و دانت پیا‌بئیرئ. هونه‌ر نه‌وه‌یه خودی خۆت له‌و پێودانگانه‌ پرگار بکه‌یت، که له‌شت له‌ شوینه گشتیه‌کاندا ملکه‌چپانه و ده‌قت پێده‌به‌ستان! ده‌بئ به‌گه‌نجی ببئیریت و، سه‌رنج‌راکیش بیت تا نه‌فره‌ت له‌ پیری بکه‌یت. ئاواتخواسته به‌و شادییه‌ی له‌ساته‌وه‌ختی «ببین» دا سه‌ره‌لده‌دا، که شه‌وانی شه‌مه هه‌زاران گه‌نج به‌ره‌و ئانا‌بیل به‌ره‌و به‌هه‌شتی سه‌کۆی سه‌ماخانه‌کان راپێچده‌کا.

چ ته‌نیا بییه‌کی کوشنده‌ن شاره‌ گه‌وره‌کان؟

سه‌ما و هه‌لپه‌رینه‌کانی ئیمه سه‌رنج راده‌کێشن و په‌یره‌وی هارمۆنییه‌تیکي تایبه‌ت ده‌که‌ن، به‌لام له‌ش (تاکه له‌ش) تیا‌یاندان وه. سه‌ریه‌خۆیی لئ زه‌وتکراره، چونکه «خود» ناتوانئ له‌ تۆنه‌کانی موسیقا

یاخی ببئ و که‌سی سه‌ماکه‌ر بۆی نییه له‌ ریز و ده‌سته‌ی سه‌ماکه‌ران بچیتته دهر. سه‌مای چۆیی، شێخانی، سئ پییی و هتد.. له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ره‌وه‌زی و پیکه‌وه‌یی سه‌ماکه‌ران به‌ندن.. له‌ش و بزاقه‌کانی تاکه که‌س، پاشکۆ و دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزاقی له‌شه‌کانی ترن. نه‌گه‌ر جارنا‌جاری، «سه‌رچۆیی گر» جۆریک له‌ یاخیبوون، جۆرئ له‌ ریزپه‌ری و هه‌لفکین پێشان بدا، هه‌رگیز نیازی به‌جیه‌تشتن و خۆجیا‌کردنه‌وه‌ی له‌ ده‌ست نییه، ده‌سته پاشکۆی بریاره‌کانی سه‌رچۆییگره و، سه‌رچۆییکی‌شیش، ده‌سته‌سپه‌کی ده‌ستی وه‌ک هۆکاریکی کۆنترۆل‌کهر به‌کار دینئ!

له سه‌مای کوردیدا، خۆشی و هونه‌ر له‌وه‌دا نییه سه‌ماکه‌ران به‌ن به‌چه‌ندین ده‌سته‌وه، به‌لکو له‌وه‌دایه، به‌درێژکردنه‌وه‌ی ریزی هه‌لپه‌رین ململانئ له‌گه‌ل نه‌و سنوره‌دا بکری که شوینی هه‌لپه‌رینه‌که ده‌یسه‌پینئ. درێژبوونه‌وه‌ی ریزی هه‌لپه‌رین رۆلی سه‌رچۆییگر گه‌وره ده‌کا و لێره‌شه‌وه بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی «سه‌رچۆییگر» ده‌ست به‌ردات که‌متر و که‌متر ده‌بیته‌وه. ده‌ست به‌ردان جۆریکه له‌ به‌زین و دۆراندن.. تا سه‌رچۆییگری به‌رده‌وام بئ. به‌ده‌گمه‌ن که‌سانیکي دی هه‌ولئ ئه‌ستاندنئ شوینی سه‌رچۆییگر ده‌ده‌ن: ئه‌مه جۆریکه له‌ سنورشکاندن، له‌ هه‌لگه‌رانه‌وه و یاخیگه‌ری!

لێره‌دایه، بواری یاخیبوونی له‌ش له‌ موسیقا و، سه‌ریه‌خۆیی سه‌ماکه‌ری تاک له‌ کۆمه‌لی سه‌ماکه‌ران و، سه‌ماکه‌ران له‌ سه‌رچۆییگر؛ مانای نامینئ. کاتیکیش ده‌چینه ئانا‌بیل، ده‌توانب له‌سه‌ر ئاوازی تۆنه‌کانی موسیقای رۆک، جاز و موسیقای به‌ری دیسکۆکان سه‌ما بکه‌ین، به‌لام که‌متر رێده‌که‌وی له‌شمان ئازاد و سه‌ریه‌ست بجوولئ. که‌م رێده‌که‌وی به‌په‌لی نه‌و له‌خۆجونه‌ بگه‌ین که مرۆقی نه‌وروپی له‌گه‌ل گوینگرتنا پێیده‌گا و چێژی لێه‌رده‌گرئ و به‌هۆی ئازادی پێدانی ره‌ها به‌له‌شی خۆی، له‌ تۆنه‌کانی موسیقا یاخی ده‌بئ.

مخابن.. له‌ جیاتی نه‌وه، بزاقی له‌شمان کۆنترۆل ده‌که‌ین، ته‌ماشای ده‌ورو به‌رمان ده‌که‌ین.. به‌لامانه‌وه گرنگه ئه‌وانی دی چۆن سه‌ما ده‌که‌ن، له‌ هه‌مووی سه‌رنج‌راکیشتر نه‌وه‌یه: دواي سه‌ماکردن به‌وردی له‌ یادمان چوه‌وه

له‌گه‌ل کۆی سه‌مامان‌کردووه. که ئەمەش بەلگه‌یه‌ بۆ ئەو‌ی ئیمه‌ له‌کاتی سه‌ماکردندا ئاگابووین و ناوه‌وه‌مان وه‌ک کۆنترۆلی به‌سه‌ر له‌شمانه‌وه‌ کاریکردووه. ئیدی له‌بری ئەو‌ی سه‌ماکردن بیه‌تته‌ جوۆی له‌ چیژ و ئارام بوونه‌وه‌مان، ده‌بیته‌ هۆیه‌ک بۆ ماندووبوونمان، له‌ بری ئەو‌ی ئاماده‌بوونمان له‌سه‌ر سه‌کۆی سه‌ماگه‌، ئاماده‌بوونیکی راست‌گۆیانه‌ بووی، سه‌یر ده‌که‌ین له‌ «خۆپیشاندانێک» ی ساخته‌ زیاتر نه‌بووه‌...

کاتی «خود» یک له‌و دیو‌چینه‌کانی له‌شه‌وه‌ نه‌بێ و له‌ش به‌ره‌و یاخیبوون راپێچ نه‌کا، ئەوه‌ له‌ش نابیه‌تته‌ به‌شیک له‌ میژوو، نه‌ رابردووی خۆی ده‌ناسی نه‌ هیچ له‌سه‌ر داهاتووی ده‌زانێ. نه‌ به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئەزمونه‌کانی رابردووی ده‌توانی شوینی ئیستای پیناسه‌ بکا، نه‌ به‌هۆی بازدانیش به‌ره‌و داهاتوو توانای ئاخوتنی هه‌یه‌ له‌باره‌ی ئیستای شوینی خۆیه‌وه‌. ئەو له‌شه‌ خۆی نانسێ. ته‌نیا خاوه‌نی ئەو بیره‌وه‌ریانه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر توێخه‌ ده‌ره‌کییه‌کانی خۆی یاداشتبوون و، ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ش هه‌رگیز ناگه‌ن به‌ناستیکی ده‌رپینی زمانی و له‌ شێوه‌ی «پانتۆمیم» دا ده‌مینه‌وه‌. پانتۆمیمی که‌ به‌رده‌وام خۆی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌، نمونه‌:

که‌سیکی ئازیزمان لێ ده‌مری، رۆژگارێکی زۆر پاش مردنه‌که‌ی (رۆژگارێ که‌ ئیدی ئیمه‌ گه‌راوینه‌ته‌وه‌ دۆخی ئاساییمان)، له‌پر بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هه‌ر ئیستا خه‌ریکبووین بانگی مردووه‌که‌مان بکه‌ین و داوای لیبکه‌ین نامان له‌گه‌ل بخوا، ده‌ستمان بۆ ته‌له‌فۆن درێژ بووه‌، به‌مه‌به‌ستی ئەو‌ی ته‌له‌فۆنی بۆ بکه‌ین، یاخود له‌ بازار چاومان گیراوه‌ بۆ دیارییه‌ک تا بۆی بکری. نا؛ ئەوانه‌ هه‌یجیان نا. به‌لام رێده‌که‌وی به‌دلتیاییه‌وه‌ به‌هاوړی و که‌سیکمان بلێین: «تۆ بۆنی فلانت لیدی. دلم پیت ده‌کریته‌وه‌!»

ده‌شیت ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی له‌گه‌ل مردووه‌کاماندا هه‌مانن و ده‌توانین به‌هۆی زمان و ئاخاوتنه‌وه‌ ده‌ریانبهرین، زوو ئارام بینه‌وه‌، به‌لام بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌ش ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ خۆیان دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه‌. وه‌ک

ئەو‌ی ده‌یان‌ه‌وی حوکی مه‌رگ په‌سه‌ند بکه‌ن، زمان مه‌رگی بیره‌وه‌رییه‌کان نزیک ده‌خاته‌وه‌. به‌لام له‌ش یادیان ده‌کاته‌وه‌!

مۆسیقا وه‌ک بۆنی خۆش، سه‌رله‌نوێ بانگی بیره‌وه‌رییه‌کان ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌شه‌ زه‌حمه‌ته‌ بتوانین بیه‌ر له‌ به‌رزی و نزمی تۆنه‌ مۆسیقییه‌کان و جیاوازییه‌ ده‌نگیه‌کانیان بکه‌ینه‌وه‌، به‌بێ ئەو‌ی خه‌یاڵ به‌ره‌و هه‌ریمی بیره‌وه‌ری نه‌بردین، به‌لام چه‌نده‌ مۆسیقا له‌ سروشته‌وه‌ نزیک بێ و سروشت له‌ مۆسیقادا ئاماده‌بێ، بیره‌وه‌رییه‌کانیش ئەو‌نده‌ له‌ پانتاییه‌ قووله‌کانی له‌شه‌وه‌ سه‌ر ده‌ردین و زیندوو ده‌ینه‌وه‌. مۆسیقا کلیلیکه‌ ده‌رگا داخراوه‌کانی له‌شمان ده‌کاته‌وه‌، مۆسیقا چه‌نده‌ هاژتیه‌ر بیت، له‌شیش هه‌ینه‌ ئاسان خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دا. بۆ ئەو‌ی له‌ش بیه‌تته‌ گۆ، پیتۆستمان به‌گۆتگرتن له‌ مۆسیقایه‌ک هه‌یه‌ که‌ بتوانی له‌ش به‌یتیه‌ دواندن.

سه‌رگه‌رمی ئەنجامدانی کارێکم و له‌پر هه‌یزی به‌ره‌و گۆتگرتن له‌ گۆرانیه‌یه‌ک راپێچم ده‌کا. له‌ ناو کۆمه‌لێ کاسیتی جوړاو جوړدا که‌ به‌ناوی گۆرانیه‌یه‌کانیان ده‌یاناسمه‌وه‌، ده‌ستم دانه‌یه‌کیان هه‌لده‌برتی، وه‌ک ئەو‌ی هه‌مان هه‌یز پیم بلێ: «ئه‌مه‌یان» سه‌ید عه‌لی ئەسغه‌ر، کاوئیس‌اغا، محه‌مه‌د عارف، سێوه‌، ماملێ، شارۆخی، دیلان، یاخود له‌ناو گۆرانیه‌یه‌یه‌ تازه‌کاندا گۆرانیه‌یه‌ک بۆ نمونه‌ گۆرانی «کۆری ئەمشه‌و ناله‌ی ده‌ف و...» به‌ده‌نگی به‌هه‌جته‌ یه‌حیا. بۆ ئەو‌ی له‌گه‌ل ئەم گۆرانیه‌یه‌دا په‌یوه‌ندی دروستیکه‌م، پیتۆستیم به‌وه‌ نییه‌ له‌ جه‌نجالی شارێکدا بم یان له‌ناو شایێ و زه‌ماوه‌ندێکدا. چونکه‌ ئەم به‌ره‌مه‌ له‌ ته‌نیایدا ده‌وی. به‌ره‌مه‌میکه‌ له‌ دووری ریزه‌کانی هه‌له‌په‌رکی، له‌ دووری کۆنترۆلی سه‌رچۆپیگر و له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌ جۆره‌ جه‌نجالییه‌کی کۆمه‌لیدا له‌دایک بووه‌.

به‌گۆتگرتم له‌م ئاوازه‌، یه‌که‌م جار هه‌ندی کرده‌ی بێ ئیراده‌ (وه‌ک تیۆری ساییکۆلۆژیای ره‌فتار پیمان ده‌لێ) سه‌ره‌له‌ده‌ن: سه‌رم ده‌که‌ویته‌ جووله‌، نیسۆچه‌وانم دیته‌وه‌ یه‌ک و لێوه‌کانم ده‌که‌ونه‌ بزوتن. ئاوازه‌که‌

دەبىتتە بەشىك لە من و، لەشى من دەبىتتە پانتايىيەك بۆ دووبارە بەرھەمھېنانەۋە تۆنەكان، وردەوردە لە چىنەكانى سەرۋەدى پىستەۋە بەرھەمھېنانەۋە قوۋلايىيەكانى جەستە ھەستىك دامدەگرى، لەۋىدايە بېرەۋەرىيەكان ھەروژم بۆ دىن، ئىدى خەو و بىدارى، لە خۇچوون و ئارامبوونەۋە بەسەر ھەستى ئاگامدا زال دەبن و پاشانىش دەحەۋىمەۋە، ئارام و لەسەرخۇ، بەردەۋام دەبم لە ئەنجامدانى كارەكەمدا.

ئەو رەگەزە ھونەرىيەلى لەم بەرھەمەدا بوام بۆ دەپخسىتىنى كە پەيوەندى بەلەشى خۇمەۋە بىكەم و سەربەخۇبى خۇم بەدەست بىنم، ھەرگىز دەقى گۇرانىيەكە نىيە: دەق لە گۇرانىدا بەھەمان شىۋە نىيە كە لەسەر پارچە كاغەزى دەبىنرى و دەخوتىرتىتەۋە. لە گۇرانىدا دەق رىزىۋونى وشەكان نىيە بەدۋاى يەكدا، بەلكو خۇتەدەستەۋەدانى وشەكانە بۆ فەرمانەكانى گەروۋى ھونەرمەند لە ساتەۋەختى كورتىۋونەۋە و درىژىۋونەۋەياندا. ھەرۋەھا كە دەقى تۋاناي ھەبوۋ بى بەگۇرانى، ئىدى پەيوەندىيە دىدارىيەكەى خۇى بەئىمەۋە لە دەست دەدا: ئەو شىعەرەى دوتىنى لەسەر لاپەرەكانى گۇقارنى، ياخود لە نىۋو دىۋانى شاعىرەكەيدا دەماندى، ئەمىرۆ بەھەۋادا بلاۋبوتەۋە. ئەو دەقى لەسەر كاغەز ملكەچى خالبەندى و نىشانەكانى نوسىيە، لە گۇرانىدا ناچارە بەپى زىنگانەۋەدى تۆنەكانى مۇسىقا و سىستەمى ھەناسەى ھونەرمەند ھەلسوكەوت بكا. دەقى كە تا دوتىنى بەھۆى «خوتىندەۋارى» مانەۋە پەيوەندى لەگەل دەبەستىن، ئەمىرۆ بەتەنبا «گوئىگرتنمان» بۆى، دەتۋانن لەگەلدا بىكەۋىنە پەيوەندىيەۋە. ئەو دەقى جاران دەبوۋ بۆ تاقىكردەۋەى كۆتايى سالل بەبەرى بىكەين و بەخوتىندەۋەيەكى مىكانىكىيانەى لەبەردەمى مامۇستادا خۇمانى لى رىزگار كەين، ئەمىرۆ لەگەل دەنگى ھونەرمەندىكدا ئاسان دىتە گوتىمانەۋە. لە ھەمۋى گىرنگىر: ئەو دەقى پىشتىر بەيارىدەى نىشانەناسى بەرھەمى نوسراۋە لىمان دەكۆلىيەۋە، دەپ ئىستا بەيارىدەى نىشانەناسى دەنگ و مۇسىقاۋە لى بىكۆلىيەۋە و ھتد. دەقى گۇرانىيەكەى «بەھجەت» بەپلەى يەكەم دەقىكە لە كەش و ھەۋايەكى نۆستالوژىدا. دەقىكە بەرەۋ شوتىنىك دەبا كە تەنبايى «من» تىبايدا ونە و، جۆرىكە يان خۆزگەيەكە بۆ

بەستىنەۋەى «من» بەئەۋانى ترەۋە. بەلام ئەۋەى سەرنجى من بۆ ئەم بەرھەمە رادەكىشى دەنگە. تىكەلبونى دەنگى مۇرۇف لەگەل دەنگى مۇسىقا و ئاۋازى گەروۋ لەگەل ئاۋازى ئامپىرە مۇسىقىيەكان، رۇخىكى رىنسىناسى لەم بەرھەمەدا نامادەيە، بەۋ مانايەى ھونەرمەندانى مۇسىقاى سەردەمى رىنسىناسى ھەمۋە ھەۋلىكىيان بۆ ئەۋە بوۋ ئاۋازى ئادەمى و دەنگى مۇسىقا لىك نىك بىخەنەۋە و دەنگى ئامپىرە مۇسىقىيەكان تا سنورى بۆ لوان لە دەنگى مۇرۇفەۋە نىك بى.

لەم بەرھەمەدا، دەنگى گەروۋى ھونەرمەند لە ھەمان شوتىنەۋە دىتە بەرگۆى كە دەنگى مۇسىقاى لىۋە ئاۋا دەبى و، ئامپىرەكانى مۇسىقا لە كاتىكدا بەھاناي دەنگى ھونەرمەندەۋە دىن كە ئىدى مەۋدايەك بۆ جىباۋونەۋە نەماۋە: مەۋدايى كە بتۋانن لىۋەى بىيە دەرى و خۇمان لە جىھانى تۆن و ورىتەى ئاۋازەكان جىبا بىكەينەۋە، ھەرىۋەشە كاتىك گۇرانىيەكە لە كاسىتەكەدا تەۋاۋ دەپى، لە زەين و بىرەۋەرى ئىمەدا بەردەۋامى ۋەردەگرى و دەبىتتە بەشىك لە بىرەۋەرىيەكانى لەش و دەبىتتە پارەۋى بۆ لىۋە رىزگارۋونى يادەكانى ناۋەۋە. ژىر قوۋلتىن توتىخى لەش! ئىدى لىرەۋە بەئاۋازۋونى لەش لە لايەن ئاگايى و ئاگايىمان لە لايەن نەرىتەكانى كۆمەلەۋە ھىچ مانايەكى نامىتىنى. من لەۋ ساتانەدا نايىنم، بەلام دەبىنرىم، لەشى من درىژىراۋەى لەشەكانى تر و جوۋلەى ئەۋان نىيە، بەلكو پەپرەۋى ئەۋ فەرمانانە دەكا كە ناۋەۋەم لە دژى بەقالىۋونى لەشم لەسەر ئەم كورسىيەى لەسەرى دانىشتوم ولە دژى ئەۋ شىۋازەى كە شوتىنە گشتىيەكان. شەقامەكان و سەركورسى كار و خوتىن بەلەشمى رەۋا دەبىن! دەريان دەكا. ئىدى «خود» دەكەۋىتتە سەماكرىن، لە ئاھەنگى سەربەخۇبى خۇيدا سەرچۆپى دەگرى، لەش دەبىتتە مىۋانى پايتەختى خۇى، خۇى دەبىتتە پايتەخت.

لە ئانابىل و لە ھەر دىسكوۋ و سەماگەيەكى ترادا، گەۋرەتربىن كىشەم ئەۋەيە. چۆن پەيوەندى لەگەل لەشى خۇمدا بىستەم؟ پىم و ايشە ئەمە

کیشهی هممو له شیکه که درتژکراوهی له شیکه گه وره تر، یاخود له شه کانی تر بی: راسته من ده توانم له هممو ئەم شوینانه دا ئامادهیی دهرپرم که پانتایی خویشکەش کردن و په یوهندی بهستنی ئەوانی ترن له گه له یه کتردا و، پانتایی په یوهندی کردنی ئەوانی ترن به له شی خوینانه وه، به لام هه رگیز مه رج نییه ئاماده بوونی من له هه مان پانتایییدا یه کسان بی به خویشکەشکردن و په یوهندی گرتنی من به خووم و ئەوانی تره وه. پرواشم وا نییه بۆ په یوهندی به ستان ده بی له شه کان هه مان قه باره و هه مان هیتیان تیدابن، ده شی له شیکه بچووک له گه له شیکه گه وره دا په یوهندی بهستنی و، له شیکه به هیتز بیته هاودده می له شیکه لاواز.. به لام به مه رجی هه ردوو ئەو له شان هه ره خو بی خو یان له یه کتری و له له شه کانی دی وه دهسته هیتنا بی و هه ره که یان له دوا بریاردا پابه ند و گو تریاه لئ ئەو «خود» ه بن که له و دیو هه ره یه کتکیانه وه ئاماده یه.

ده کری له ئاستی ئاگاییه کی دیار بکراو دایم، به لام له شم پاشکوی بیره وه ره یه کانی خو به تی و لیره شه وه ئاگایی من به رامبه ره ده وه ره یه رم، به رامبه ره به وه ی ئازیزتکم له ده ست چوه، کار بگه ره یه کی ئەو تو ی نییه، له ش بیره وه ره یه کانی خو ی به زمانی پانتومیم دوو باره ده کاته وه.. ژوو ریکی سه ره خو م هه یه، به لام دهسته کانم بریار ده دن؛ چ نیگاری به دیواره کانی هه لئواسم. دهسته کانم بریار ده دن چ کاسیتیک بۆ گو تگرتن هه لبرترم و چۆن که لوپه لی نیو ماله که م ریک به خه م. زمانم بریار ده دا چیژی ئەو خوار دنه ی له ته نیاییدا دروستم کردوه به ته نیاییش ده یخوم، تا چ راده یه که له چیژی ئەو خوار دانه وه نزیکه که چیژیان وه ک بیره وه ری له سه ر زمانم ئاماده ن.

به لای تیۆلۆگی ئەلمانیه وه «مارتین بۆیه» (۱۸۷۸-۱۹۶۵) به رزترین پله که مرۆڤ ده کاته مرۆڤ، بریتیه له پیکه وه بوونی ئەو مرۆڤه له گه له مرۆیه کی تر دا. بۆیه ره جیاوازی له نیوان دوو جوړ پیکه وه بووندا ده کا: پیکه وه بوونی «من- ئەو» پیکه وه بوونی «من- تو» (ل: ۳۷)*

ئیمه له بواری پیکه وه بوونی یه که مده واته «من- ئەو» ته نیا په یوهندی له گه له «به شیک» له و مرۆڤه ی دی ده به ستین و به پیتی ئەو حساباته ی له به رچاویان ده گرین، ئەو حوکمانه ی له پیشه وه ده یان ده یین و لیکدانه وه ی زۆر جار هه له کانمان، دین که سیستی ئەوی دیکه هه لده سه نگیین. بۆیه ته نیا یه کی له ئیمه چیژ له و یه کتر بینین و پیکه وه بوونه وه رده گرین، به لام له باری پیکه وه بوونی «من- تو» دا، هه ردوولا ئەو ویتره وه که ئەو قه بوول ده که ن که خو ی هه یه و ئاماده یی هه ر کامیک، ئاماده بوونیکی ئینسانی ئەو که سه یه، «من» ی هه ر یه کی له ئیمه له و پیکه وه بوونه دا ئاماده یه و رۆلی خو ی ده بینن. هیچ حوکم و دادوه ره یه کی له وه و پیش له م پیکه وه بوونه ی ئیستای من- تو دا رۆلی نامینن، بۆیه هه ردوو کمان وه ک یه ک چیژ له به ری پیکه وه بوونه که مان وه رده گرین، وه ک دوو خودی سه ره به خو.

کاتی من له سه ر سه کوی سه ماگه یه کی شاری کوپنهاگن، شه قامیکی پاریس یان له قاوه خانه یه کی ئۆسلۆدا نه توانم هه مان چیژ له موسیقای رۆک و پۆپ و هند.. وه ر بگرم و هه مان پله ی سه رسوورمانی له ئاستا پیشان نه ده م که گه نجیکی خه لکی کوپنهاگن، یان پاریس و ئۆسلۆ پیشانی ده دا: ئەو هه بیگومان ئاستی پیکه وه بوونه که مان له پله ی «من- ئەو» زیاتر تینه په رپوه. هه ر یه که مان له روانگه ی «من» ی خو یه وه «ئهو» ی یه کترین و له کات و شوینیکی تایبه تا به بی هیچ ئەمۆسفیتریکی پته و ئاماده یین.

به لام کاتیک به هو ی ریکه و تیکه وه هه مان گه نج له ژوو ره که ی مندا گو ی له موسیقای من ده گری: به داخه وه هه مان ئاستی پیکه وه بوون: «من- ئەو» وه ک خو ی ده می نیتته وه، چونکه ئەویش هه مان کیشه ی به ده ست موسیقای منه وه هه یه که من به ده ست هی ئەوه وه! دوو «ئهو» له یه ک کات و شویندا و مه ودای نیوانیشیان به تال و هه تال.

لیره وه ده شیت چوونی من بۆ سه ر سه کوی سه ماگاکانی ئەو، جووله و خو یادانی من له سه ر ئاوازه کانی ئەو، جووله و خو یادانیکی ساخته بی، هه ر وه کو چۆن ده شیت په رچه کرداره کانی ئەویش بۆ ئاوازه کانی من

دهستکرد بن. ئیدی ئەم بنه ما ساخته یه ی پیکه وه بوونه که هه مووی چیتزی ده کوژی و مانای هه موو پیکه وه بوونی به تال ده کاته وه.

به پراستی کچیتکی دانمارکی، سویدی، فه پهنسی یان ئەلمانی، توانای فیربوونی هه موو یاساکانی سه مای عه ره بییان هه یه و، حالی حازر له م ولاته دا میه ره جانی سالانه بو هه لئێژاردنی باشتترین سه ماکه ره ده کری. به لام چی له وه مان دلنیا ده کاته وه که فیربوونی هه موو یاساکان نیشانه ی فیربوونی سه مای عه ره بییه؟ یان په نگه ژماره یه کی زۆری بیتگانه وه ک هه ره کوردی بتوانن فیری هه لپه رکیتکانی ئیمه بن، به لام چون له وه دلنیا بین ئەو بیتگانه یه وه ک کورد هه لده په ری؟ به پیتچه وانه یشه وه، ده شیت ئاوازه بیتگانه کان و چه زی خو مان هانمان بدات بو فیربوونی دانس و جو ره کان ی سه مای خو ژاوا یی، به لام ئەگه ره له وه سه ما کردنه دا «خود» رۆلی خو ی نه بینن، ئەوه ته نیا هه نگا و پکمان به ره و تیرۆری له شمان هه لئینا وه و هه یچی دی! کوشتنی له ش به ئاوازیکی نامۆ، وه ک کوشتنی له ش وایه به گولله یه کی وێل. له هه ردوو حاله ته که دا ئازادی «خود» زه وت ده کری.

ئەو ئاوازه کامه یه که ده شیت هه ردوولا بخاته سه ما و هه مان چیتز به هه ردوو لا بدا، که هه ره یه ک له ته نیایی خویدا له ئاوازی خو ی وه ریده گری؟ ته نیا ئەو ئاوازه سنوور بو پیکه وه بوونه ساخته کان داده نی و ده یانگۆری بو پیکه وه بوونی راسته قینه!

ده شیت ئیدی نه چم بو ئانابیل، دهستی هه یچ سه ره چۆپیگری نه گرم و له سه ره سه کو ی هه یچ سه ماگه یه ک سه مای ساخته نه که م. لیده گه ریم ئاوازی له م غوره ته م بشواته وه و، هه ولده ده م نه خشه ی رازاندنه وه ی ژووره که م بگۆرم. دهسته کانم ده یانه وی ئاوازی بو گویتگرتن هه لئێژین، بیره وه ریه کان ی له ش به یینیتته گو. ده شیت ئیدی نه چم بو ئانابیل. نا، به هه شت له ئانابیل نییه، به هه شتی من.

بهشی دووههههههه

خویندنهوههگان..

هه‌ندی خه‌تی پێچاوپێچی ره‌ش و سپی

(گه‌شتیک به‌جیهانی مانای تابلۆکانی ولیم هاینه‌سن ده‌)

خوێندنه‌وه‌ی به‌گه‌م

ولیم هاینه‌سن له‌ تۆرس هاون، پایته‌ختی کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی «فیوئۆرا» (دوورگه‌ی په‌ز) له‌ شوپنه‌ی ده‌ریا نه‌ینییبه‌ نه‌به‌دییه‌کانی خۆی ده‌پارێزی، له‌ دایکبووه‌. له‌ باوه‌شی ته‌م و تاڤگه‌ و ده‌ریادا گه‌وره‌ بووه‌ و گۆچککه‌شی به‌ناڵه‌ی که‌شتییبه‌ ماندووه‌ له‌ دوور را‌ هاتووه‌کانی هه‌نده‌ران، که‌ ماوه‌ ماوه‌ له‌ ئاسۆوه‌ به‌ره‌و به‌نده‌ری خانه‌ ره‌نگینی تۆرس هاون ده‌هاژۆن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ بێگانه‌ی نامۆی هه‌مه‌ره‌نگ و ره‌گه‌ز ده‌که‌نه‌ میوانی ولات، گو‌ش کراوه‌.

بۆ ئه‌وه‌ی مرۆڤ ته‌م دوورگانه‌ بناسێ، نه‌خشه‌ چاپکراوه‌کانی جیهان هه‌یچ یارمه‌تییه‌کی ناده‌ن. ته‌م ولاته‌ له‌ نه‌خشه‌دا هه‌ینده‌ بچووکه‌، هه‌یند دووره‌ ده‌سته‌، که‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ نه‌خشه‌کان بیری سه‌فه‌رمان له‌سه‌ردا ده‌مریتن. به‌لام نابێ هه‌موو کاته‌ی پروا به‌نه‌خشه‌کان بکری، نه‌خشه‌کان ته‌نیا کۆمه‌له‌ی خه‌تی پێچاوپێچن، نه‌ نوینه‌ری ناسنامه‌ی ولاتییک ده‌که‌ن، نه‌ هی سروشتی مه‌لبه‌ندی.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌ی کتیبییکه‌ تۆی خوێنه‌ر، به‌رپێواریک ده‌چی هه‌ر جاره‌ی تێپه‌رینه‌ت به‌شار و مه‌لبه‌ندیکا، شتی تازه‌ و رازی نویت بۆ ئاشکرا ده‌بێ، هه‌ر گوزه‌رکردنیکت له‌ حوکمی ئاماده‌بوونیکی زیندووه‌ له‌ ماهیه‌یه‌تی جوانی ئه‌و دیمه‌نانه‌دا که‌ ناشیی به‌جاریک و دووجار، به‌خوێندنه‌وه‌یه‌ک و دووباره‌ خوێندنه‌وه‌یه‌کی تر ده‌رک به‌پازبان بکری.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌نجالی، هه‌ر وه‌کو چۆن خوێندنه‌وه‌ش

سه‌فه‌ریکه‌ له‌ ته‌نیااییدا، رۆلان بارت ئامۆژگاریان ده‌کا، له‌ پیناوی خوێندنه‌وه‌دا پێویسته‌ لاپه‌ر و گو‌شه‌گیر بین و مارسیتیل پرۆست، ئه‌و سو‌لتانی خه‌یاڵه‌، ته‌م ساته‌ وه‌خته‌ی ناو نا خۆبه‌ندکردنی ناو که‌شتی و نووسی: «وه‌ختی منال بووم، چاره‌نووسی هه‌یچ کامی له‌ پینغه‌مبه‌ران به‌لامه‌وه‌ له‌ چاره‌نووسی (نوح) ده‌رده‌دارتر نه‌بوو که‌ گه‌رداو ماوه‌ی چل رۆژان له‌ که‌شتیدا ده‌سته‌سه‌ری کرد، منیش له‌وه‌و دوا زۆریه‌ی کات

نه‌خۆش و بيمار بووم و رۆژگارێکی زۆر له‌ «که‌شتی» به‌که‌مدا مامه‌وه‌. ئه‌و ده‌مه‌ تێگه‌یشتم که‌ نوح نه‌یتوانیوو هه‌یچ کاته‌ی جیهان به‌و باشییبه‌ بیینی که‌ له‌ که‌شتیدا دیتبووی. هه‌رچه‌نده‌ «که‌شتییبه‌که‌ی ته‌نگ و داخراو، زه‌ویش تاریکه‌ سه‌لات بوو».

بارت و پرۆست، جه‌خت له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌که‌ن: بیینی جیهان و ده‌روبه‌ر به‌شپوه‌یه‌کی تر به‌مه‌رجی بتوانین له‌ «که‌شتییبه‌» که‌ماندا خۆمان ته‌نیا یی چیژ وه‌رگرتن له‌ شته‌کان و دیمه‌ن و دیارده‌کان بکه‌ین. که‌شتی په‌نجه‌ره‌یه‌کی تره‌ به‌ره‌و جیهانی بێپه‌رانه‌وه‌ی هه‌نده‌ران و خه‌یاڵ، ئه‌و

هه‌نده‌رانه‌ی ته‌نیا نه‌هه‌نگه‌کان بۆیان هه‌یه‌ تیایدا له‌ خۆیان بایی ببن. له‌ ناوه‌راستی ده‌ریادا، مرۆڤ بوویه‌کی هه‌ینده‌ بیده‌سه‌لاته‌ له‌ خه‌یاڵکردنه‌وه‌ی گه‌یشتن به‌که‌ناره‌کان زیاتر هه‌یچی تری له‌ ده‌ست نایه‌ت. به‌لام ئه‌ی خه‌یاڵکردنه‌وه‌ بۆخۆی دروستکردنی جیهانیکی تر نییه‌؟ یاخود دوا ده‌سه‌لات نییه‌ بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرته‌ی جیهان؟

له‌ که‌شتیدام وگو‌تییه‌کانم ئاخنیون تا چیدی له‌ غه‌لبه‌غه‌لبی گه‌شتکه‌ره‌

سەرخۆشەكاندا خۆم لى ون نەبى. دەمەوى جەستەم بۆ نىگاي خەنجەرىنى دەوروبەر جىبەيىلم و نىگام ئاراستەى ئەو دىمانانە بىكەم كە دەشى لە چوارچىۋەى نىگادا بۆ ساتەوختىكىش بى، سەقامىگر بىرپىن: دەقى نىگا، دەمەوى بەخەيالكردەنەو لەم سەفەرە كە بۆ من لە حوكمى گەران بەشوپىن ئازىزان و نىشتمانىكدا بو، لەزەتتىك بىيىنمەو تا بتوانم بەھۆيەو لە تەماشاي بى نىشانە لە جەستە و رۆحم ھەلچەقىوى تۆرىستەكان داپرىم و لە خەونىكدا نغرو بىم، بىتداربوونەوئەى نەبى، مەگەر ئەو كاتەى ئالەى كەشتى ماندووى گەيشتەو كەنار، بىتدارم كاتەو..

تابلۇكانى شاعىر و ھونەرمنەند و رۆماننوس ولىم ھايەنەسن دىنمە پىش چاوى خۆم و بەبى ئەوئەى بىوگرافى سالەكانى ژيانى ئەم مىتافىزىستە بىكەمە پەيژەى سەرکەوتن، نۆمايەكى گشتى و ھەندى جار گەورەكراوى ئەم تابلۇيانە يادداشت دەكەم، تا لەم رىگايەو ھەم تىوانىبىتم لە سالژمىرى مىكانىيانەى ژيانى ھونەرمنەند رىزگار بىم و زىاتر پەل بۆ رۆحى ھونەرى بەرھەمەكان بەھاوتىم، ھەم لە جوانترىن و بەچىژترىن حالەتىش بدوئىم كە دەشى سەفەر «نەك رىوانىنە نەخشەكانى دونيا» پىمان بىەخشىت.

لەبەرچاومدا سى تابلۇى رەنگىي لە قەبارەى كارتىپۆستال چاپكراودا رىز دەكەم كە لە يەكئ لە بىكە تۆرىستىيەكاندا كرىومن. دەمەوى لەسەر كاغەزە خەتدارەكەى بەردەستەم ھەندى بىرۆكە بنوسمەو ھەم دەلالەتى ماناي تابلۇكان بەخۆيانەو بەگرن و ھەم ئەو دەلالەتەش كە ئەگەر من ئەو تابلۇيانەم كىشاپان، چۆنم دەكىشان، ھەولئى ئەوئەى نىيە لە رىگەى ئەم نىگاكردن و نووسىنەو واقىيەى بەرھەمەكان زىندو بىكەمەو، چۈنكە ئەو بەكارىكى بىتھوودەى رەش و سىپى دەزانم.. رەنگىي زىاتر بەمەوى جىاوازى لە نىوان ئەو جۆرەى رىوانىندا پىشان بەدەم كە مرۆڭ وەك گەشتكەر (تۆرىست) لە ماوئەى گەشتەكەيدا دەبىتە خاوەنى و ئەو رىوانىنەش كە ھەيەتى. رىوانىنى گەشتكەران ھەمان رىوانىن نىيە كە مرۆڭ لە واقىعدا

ھەيەتى، رىوانىنى تۆرىستانە رىوانىنىكى سارد و كاتىيە و ناكرى لەسەر ئەو ئاستەى رىوانىنەو لە جىھانبىنى و رادەى چىژوەرگرتنى ئەو مرۆڭە تىبگەين، لە كاتىكدا رىوانىنى مرۆڭ لە دەروەى خواستى تۆرىستانە، ئاكامى شىلگىرتر لەسەر بىر و ئەندىشەى ھەمان مرۆڭ دەدا بەدەستەو، گوتوويانە: تۆرىست ھۆى ئالوودەبوونى كولتور و شارستانىيەتە. ھەرەكو چۆن دوكلەى كارگەكانىش دەبنە ھۆى پىسبوونى ژىنگەى دەوروبەر.

ئەم نووسىنە لەسەر سنوورى دوو رىوانىندا ھاتوتە بەرھەم: نە وەك تۆرىستى بەلای جىھانى رەنگەكانا تىپەر دەبى و دەبىتە ھۆى ئالوودەبوونى كولتور، نە بانگەشەى خولقاندنى دىدگايەكى ئازادىش لەسەر واقىيەتى بەرھەمەكانەو دەكا. بەكورتى ھەولدانىكە بۆ رىوانىنى سىبەم، پىسارىكە بەرەو روى خۆمى دەكەمەو: ئايا من تىوانىم بىمە تۆرىست؟ ئايا پەنا بەرىكى خۆرھەلانى دەتوانى بىتە ھۆى ئالوودەبوونى كولتور و شارستانىيەت؟ پىم وايە راکردن لە وەلامى ئەم پىسارانە بو، كە ئەم نووسىنەى ھىنايە بەرھەم. ھەرچەند خودى نووسىنەكەش ھەرگىز نەبوو بەوئەلام.

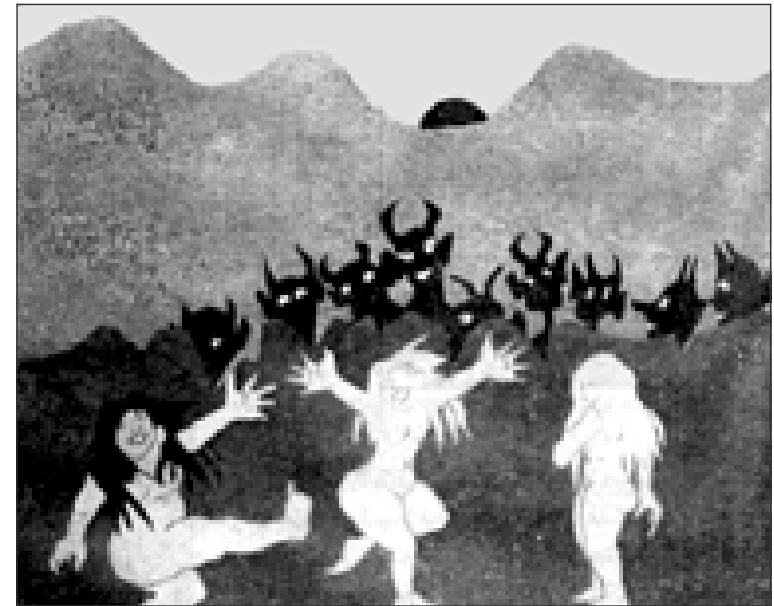
تابلۇى يەكەم

سەرەتا دەلىم، ئەوى پىشتر بۆ ناسىنى ولاتىك رەتم كرددەو رىوانىنە نەخشەكان ()، چۈنكە نەخشەكان «كۆمەلى خەتى پىچاوپىچن»، ھەمان شتە كە ئەوئەى بۆ ناسىنى تابلۇكان پەناى بۆ دەبەم. تابلۇكانىش ولاتىكن ناكرى لە رىگەى خوتىندەوئەى ھەندى يادداشتەو پەى بەرازى مانايان بىرى. ھەرچەندە ئەو يادداشتانە بەمەبەستى پەى بردن بەنەيىيەكى ئەو رازەش نووسرابن، چۈنكە ھىشتا جىاوازىيەكى ئەوتۆيان لەگەل خەتە پىچاوپىچەكانى نەخشەدا نىيە. بۆ بىننى نىشتمانە دوورە دەستەكان چەندەمان پىبىستى بەخۆ تەنيا كرىنى نىو كەشتىيەكان ھەيە، بۆ پەى بردن بەرازى ولاتى تابلۇكانىش ئەوئەندە.. بەلام ئاھ.. تابلۇكان ولاتى كەنار و

دالدهن، ئایا ده کړی پهنایان بۆ نه بهین، نه گهرچی ته نیا هۆکاریکى نه و په نابردنه ش «خه ته پینچاوپینچه کانی نووسین» بى؟

هتى پینچاوپینچى یه کهم:

له ئاسوى چیا دووره دهسته کانه وه: خور ئاوا ده بى. له بهر دوا تیشکى خورا: مرۆف. رووتى ناسنامه ی مرۆفه. مرۆف له م جیهانه دا نه به هوى جیاوازی په ننگى پیست و موویه وه نه به هوى پله ی کومه لایه تیبیه کانه وه ده ناسریتیه وه. ساده بى و سه ما، پامان و هه لویسته ی مرۆفى نه م تابلۆبانه له جهرگه ی سرووشتى کراوه دا، ده مانگيرنه وه بۆ سه ره تاکانى ژبانى ئینسان، تقووسى نه و خیلانه مان بىر ده خه نه وه که هیتشتا له نیوان خویان و سرووشندا هه ستیان به جیاوازی نه ده کرد. نه م نه ندیشه یه له سه رجه مى کاره کانی هاینه سن دا ئاماده یه و هه ر نه مه ش وای کردوو له نیوان رۆمان و تابلۆکانیدا هه ست به داپرانیکى نه و تو نه کړی، جیاوازیبه ک که ده کړی له

تابلۆی یه کهم

نیوان شیعر و تابلۆکانى نه م هونه رمه نده دا هیتماى بۆ بکړی، په گه زى «خاک» ه و خاک له شیعره کانیدا ئاماده یه و هه موو جوانیبیه کى سرووشت دواجار جوانیبى خاکه. به لام له تابلۆکانیدا چاره نووسى خاک دراوده ته ده ست ساته وه خسته کان، که نه م بى چاره نووسییه ش له ده روونى خاک خۆبدايه، چونکه قابیلی توانه وه و که مپوونه وه یه: توانه وه ی خاک له ئاودا.

نیشتمانى هونه رمه ند له شیوه ی کومه له دوورگه یه کى بچووکى لیکداپراودا، هه میشه نه و پرسیاره ی هیناوه به میتشکیدا، ئایا چ هیتنیک زامنى نغرو نه بوونى نه م نیشتمانه لیک داپراوه ده کا؟ نه مه ش پرسیارنیکى ماقووله و جگه له بونیا ده میتۆلۆژییه که ی بونیا دیکى میتووبیشى هه یه: له جه ننگى یه که مدا، هه ر ته قینه وه یه کى تۆپه کانی ئینگلیز، هاوشان بوو به له ناوچوونى پارچه یه ک له نیشتیمانى شاعیر.. له رۆژگارى نه مرۆشدا بورجى کۆنترۆلئى هیتى سه ربازی نه مه ریکا له سه ر به رزترین لوتکه ی نه م مه لبه نده جه خت له سه ر زیندویتى هه مان پرسیار ده کاته وه. که واته نه بوونى ده لاله تی خاک له ناو تابلۆکاندا بۆته هوى به هیتز کردنى ده لاله تی ئاو. ئاو له م دوورگه بى چاره نووسانه دا، دوا سه رچاوه یه، هه م ژبان ده به خشى و هه م ترسى مه رگ ده خاته دلته وه. دوالبىزمى ژبان و مه رگیش به مانای فراوانى نه م وشانه له جیهانبینى هونه رمه نده دا هه ستى پیده کړی. «ئوله یاکوسن» له م باره یه وه ده لئى: «مه رگ نه م هونه رمه نده ی ناچار کردوو به یى» (۱)؛ ژبانیش «ئاو» ه له هه موو حاله ته کانیدا؛ چ نه و ده مه ی مه ند و که نارگیره و، چ نه و کاته ش به درندانه ترین شیوه قه دى ته خته بى که شتیبیه کان له نیوه ندی شه پۆلا ده هاری و ده یانکاته خوراکى نه هه ننگ و ماسیبیه کان!

خورئاوا بوون، هه روه کو چۆن ئاهى حه سانه وه و تیبهرینى رۆژنیکى ژبان به مرۆف ده به خشى، ئاوه ایش ترسى شه ویک، یان نه و ساته وه خته یش ده خاته دلته وه که نه ناسه کان دینه سه رپه رده ی بوون و خویان له ژبانى ئینسان هه لده قورتین. مرۆف گه ر ناچاریش بى به ژبان، هیتشتا نابى له مه رگ بیه خه م بى، بۆیه له نیوان ئاوا بوونى زه مه نیک و ئاماده بى مرۆف بۆ

چونکه ناو زهمه‌نیکی تره‌وه، مهرگ وه‌کو کۆمه‌لێ روخساری ددانگر به‌چاوه زه‌قه‌کانی ده‌روانی. ئەم ئاماده‌بیبیه‌ی مهرگ له روخساری مرۆقی نیو تابلۆکاندا دیار نییه. به‌لام پامانی ئەم مرۆقه له گهرمه‌ی سه‌ما و گوڤه‌ندی ئیواراندا. به‌لگه‌ی ئاگاداریبوونی ئەو مرۆقه‌مان له ئاست هه‌بوونی بیگانه و نه‌ناسدا بۆ ده‌خاته روو.

له گهرمه‌ی سه‌مای ئیواراندا، یه‌کیک له سه‌ماکه‌ران روو وه‌رده‌گیرێ و له سه‌ماکردن ده‌وه‌ستی، ده‌بی به‌دوو به‌ش: به‌شیکیان روو ده‌کاته مهرگ و «به‌مه‌ش ئاگایی ئینسان له مهرگ ئاشکرا ده‌کا». به‌شه‌که‌ی تریش له هه‌رمی ژیاندا ده‌مینیتته‌وه. ئەو به‌شه‌ی رووی له مهرگه وه‌کو روخساره ددانگر و شاخداره‌کانی مهرگ. قابیلی ته‌ئویل نییه، به‌لام رزگارکردنی ده‌ستی راست و دانانی له‌سه‌ر سنگ، نیشانه‌ی بروا به‌خۆبوونه. ده‌ستی چه‌پیش به‌هیتاکردنی بۆ زهمینه‌ی تابلۆکه، (ناو) یان بۆ قوولاییترین شینی ئەم بروا به‌خۆبوونه زیاتر ده‌چه‌سپینێ: من هه‌م، چونکه له ناوم.

ئاماده‌بوونی مهرگ، ئاماده‌بوونه له ده‌ره‌وه‌ی سنووری ژبان. سه‌رحه‌می تابلۆکه پیمان ده‌لێ: هه‌تا ژبان ئاوا به‌جیدی ئاماده‌بی، مهرگ له ده‌ره‌وه‌یه. به‌بی ئەوه‌ی ئەو له ده‌ره‌وه‌ بوونه، ده‌ره‌وه‌یه‌کی شوپنه‌بی (مه‌کانی) بی، چونکه له سه‌رحه‌می ئەم سێ تابلۆبانه‌دا، بوونی مهرگ پابه‌ندی شوپن نییه. واته‌ ره‌سه‌نایه‌تی شوپنی لێ سه‌ندراوه‌ته‌وه. ئەمه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی «تابلۆکانی هونه‌رمه‌ندانی سه‌ده‌کانی ناوه‌نده‌وه، که تیاپاندا به‌سته‌ری مهرگ له شیوه‌ی ته‌ختیکێ خه‌وتندا پێشاندراره، که هه‌شاماتیکی زۆر له ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی والا‌ی ماته‌مسه‌راوه تیده‌روان. (۲) هه‌ربۆیه‌شه‌ له‌م به‌ره‌مه‌دا مهرگ له‌و دیو سنووره‌کانه‌وه، یان له بۆشاییه‌که‌دا، چاوه‌ چاوی وه‌ده‌سته‌هیتانی ده‌رفه‌تیکه بۆ په‌لاماردان. به‌راستی مهرگ له ده‌رگا نادا، به‌لکو ده‌رگای هه‌ل و ده‌رفه‌ت ده‌کاته‌وه: ره‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش بی، که له جیهانی ئەم تابلۆبانه‌دا، ئاماده‌بی مهرگ، یه‌کسانه‌ به‌غیابی رووناکایی، چونکه مهرگ تاریکه!

له پشته‌وه‌ی تابلۆکه به‌رده‌ستم نووسراوه: «پرینی ره‌نگه‌کان»، ئەمه‌ش

ناوی کاره‌که نییه، به‌لکو شیوه‌ی کارکردنی له ته‌کنیکی تابلۆکه‌دا، هونه‌رمه‌ند له ریزکردن و پرین و هارمۆنیکردنی هه‌ندی ره‌نگ و شیوه و مانا پێبه‌خشینیاندا ئەم به‌ره‌مه‌ی خولقاندوو، ئەو ره‌نگانه‌ی لێره‌دا به‌شدارن، بریتین له: شین و ئاسته‌کانی (شین کال، کالتر و شینی ئاسمانی)، پاشان ره‌نگی سوور (خۆره‌که)، ره‌نگی زه‌رد (پرچی ئافره‌ته وه‌ستاوه‌که)، ره‌نگی گه‌می (سه‌ماکه‌ره‌کان)، ره‌نگی پرته‌قالی (پرچی ئافره‌تی ناوه‌راست) و، دواجار ره‌ش (پرچی کچی سیه‌هه‌م) و، ره‌ش و سپی که سه‌رحه‌می سیمای شه‌یتانه‌کانی مهرگی داپۆشیوه. ره‌نگی شین، سه‌رحه‌می فه‌زای تابلۆکه‌ی داگیرکردوو (ده‌ریا، چیا و ئاسمان) ئەمه‌ش بۆته‌ هۆی ئەوه‌ی که ئاسۆی جیهانیی کاره‌که‌یش هه‌ر له ژێر ده‌سه‌لاتی شیندا بی، شینیش خه‌ونی جیهانیکی بیبرانه‌وه‌ی خه‌یاله، بۆیه ئیمه پابه‌ند نین ئەم تابلۆیه ته‌نیا له چوارچۆیه قیاسییه‌که‌یدا (۱۱ x ۱۶ سم، ئۆرگیناله‌که‌ی: ۵۰ x ۹۰ سم) ته‌ماشای بکه‌ین، به‌لکو تا چاوه‌ پر ده‌کا و تا خه‌یال توانای هه‌یه‌ بۆمان هه‌یه‌ بروانین. تا دوورترین مه‌ودای ئاسمان و قوولترین مه‌ودای ده‌ریا. ئایا ئەمه‌ تیکشکاندنی فه‌زای باوی کاری هونه‌ری نییه که ته‌نیا له پێشاندانی ئاسمانا خۆی سه‌قامگیر کردوو؟

تابلۆی دووه‌م

هه‌تی پێچاوپێچی دووه‌م

ده‌ریا، سه‌روینی هه‌یه، له سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریادا پێده‌چێ گه‌لێ نه‌ناس شوپنی خۆیان بکه‌نه‌وه. نه‌ناسه‌کان له‌م تابلۆیه‌شدا هه‌مان ئەو دژبوه ددانگره شاخدارانه‌ن که ئاماده‌بوونی مهرگ له جیهانی مانای کاره هونه‌رییه‌کانی هاینه‌سن دا به‌رحه‌سته ده‌که‌ن، به‌لام له ره‌نگ و به‌رگ و شیوه‌ی تر (ئه‌گه‌رچی لێره‌شدا ئەو مه‌وجودانه بی شوپن و ناسنامه‌ن).

سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریا، مه‌نزله‌گی ریتوارانی هه‌مه‌ جۆره: چ ئەوانه‌ی له قوولاییه‌که‌نه‌وه به‌ره‌و ته‌نکاوه‌کان سه‌رکه‌وتوون و، چ ئەوانه‌ی هه‌ر له ته‌نکاودا ده‌ژین و چ ئەوانه‌ش که که‌س نازانی خه‌لکی کوپن؟ تۆ تا له

تابلوی دووهم

ته‌نکاو نزیکت‌ر بیت، زیاتر دیاری و سپی ده‌چیه‌وه، که‌متر بواری خو‌یاراستنت له هیرشی پرتاوی نه‌ناس بو‌ه‌لده‌که‌وئ. به‌لام تا له نزیکیشه‌وه بیت زیاتر گومان و پرس و ترس له‌سەر و روخسار تا به‌دی ده‌کرت. به‌تایبه‌تی ئە‌گەر نه‌ناس سیمایه‌کی مه‌کراویشی هه‌بێ.

کاتی‌ک له‌گۆشه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌ ورد ده‌مه‌وه، به‌یارمه‌تی ئە‌و پرووناکاییه‌ی له‌م به‌شه‌ی کاره‌که‌دا ئاماده‌یه، ده‌توانم گۆل و گیا ئاوییه‌کان و روخساری ئاسایی ماسییه‌کان لێک هه‌لاوێرم، هه‌ر یه‌کێ له‌مانه بوویکی سه‌ربه‌خۆیه له‌ باوه‌شی ته‌نکاوی ئاوا. له‌م به‌شه‌ی تابلۆکه‌دا، شیوه‌ی نیگاکردنی ماسییه‌کان له‌ سیمای ئە‌و که‌سانه ده‌کا که له‌ دووره‌وه به‌پیر شتی‌که‌وه هاتوون به‌بێ ئە‌وه‌ی بزانی چیه‌! له‌لای ئە‌م ده‌سته‌یه ئاگایی له‌ ئاست نه‌ناسدا، نه‌بۆته‌ په‌رچه‌کرداریکی گوماندارانه‌ی قیژه‌وه‌ر. به‌لام هه‌ر که‌ نیگام له‌سه‌ر ئە‌و به‌شه‌ ده‌گۆزمه‌وه و هیواش هیواش دیمه خوارتر، پرووناکییه‌که‌ش کز ده‌بێ، گۆله‌ ده‌ریاییه‌کان له‌به‌رچاومدا ده‌بن به‌په‌له‌ی تاریک و بۆری وه‌ها که ناتوانم به‌شیکی ئە‌وتویان بچوینم، روخساره‌کان تا دین مۆن و تووره و گوماناویت‌ر ده‌بن، ترس و سه‌له‌مینه‌وه ده‌بیتته‌ حاله‌تیکی هاوبه‌شی ماسییه‌کان.

ئە‌وجا له‌ داویننی تابلۆکه‌وه ده‌روانم: زیاتر ئە‌م ساته‌وه‌خته‌م بو‌ ئاشکرا و به‌رجه‌سته ده‌بێ ده‌بینم پرووناکاییه‌که‌ کز نه‌بووه، به‌لکو تاریکی هرووژمی هیناوه. ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی مه‌رگه له‌ په‌راوێزی ژياندا، ئاماده‌بوونیکی حیل‌ه‌گه‌رانه‌ی فیلاوی و ددانگر؛ ده‌بم به‌به‌شیتک له‌ دیمه‌نه‌که و ددانم چیر ده‌که‌مه‌وه، قیژم له‌ هه‌موو نه‌ناسیتک ده‌بیتته‌وه، به‌لام ناتوانم ده‌نگی خۆم به‌ماسی و گیانه‌وه‌ره ده‌ریاییه‌کانی تر بگه‌یه‌نم، من له‌ قه‌له‌مه‌روی مه‌رگدام، نیوهم بۆته‌ تاریکی.

له‌م تابلۆه‌شدا ناکه‌سی مه‌رگ و هه‌له‌په‌رستییه‌که‌ی ئاماده‌یه: له‌

سه‌ره‌وه‌ی کاره‌که‌دا دابه‌شبوونی ره‌گ دابه‌شبوونیکی یه‌کسانه، رو‌شنایی به‌یه‌ک ئاست بلاو بۆته‌وه، به‌لام له‌ به‌شی خواره‌وه‌دا تاریکی به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسان دابه‌ش نه‌بووه، له‌لای راستی داویننه‌وه ئە‌م تاریکییه‌ ده‌سه‌لاتیکی ره‌های هه‌یه و، له‌لای چه‌پیشدا ئە‌م ده‌سه‌لاته ئاستیکی رێژه‌یی وه‌رگرته‌وه، له‌لای راسته‌وه ته‌نیا ره‌شی و سپیایی دیاره. له‌ کاتی‌کدا ره‌نگی شین له‌لای چه‌په‌وه ئاماده‌یه، ئاماده‌ وه‌کو قوولایی و نه‌ینییه‌کانی.. هاتنه ناوه‌وه‌ی تاریکی و داگیرکردنی نیوه‌ی رووبه‌ری تابلۆکه له‌گۆشه‌ی لای راسته‌وه (شوینی قرژاله‌که) یان له‌ درزیکی بو‌شایییه‌وه زیاتر به‌رجه‌سته بووه. دوژمنیش هه‌میشه له‌ رێگای نه‌ناس و درز و رێگه‌ی چه‌په‌ک و ته‌ریوه‌وه زه‌فه‌ر ده‌با. ئە‌م حوزووره‌ی تاریکی له‌ جیهانی ناو تابلۆکه‌ماندا، حوزووریکی ناشه‌رعیییه، هه‌ریۆه‌شه‌ گومان و تووره‌بوونی کردۆته تاییه‌قه‌ندی ماسییه‌کان.

که‌واته مه‌رگ ئاماده‌یه و شیوه‌یه‌کی نه‌ناسی گالته‌جارانه‌ی به‌خۆ به‌خشیه‌وه، شیوه‌ی جادووگه‌ریکی هونه‌رمه‌ند که ده‌توانی له‌ ساته‌وه‌ختی یه‌که‌می ئاماده‌بوونه‌که‌یدا، کۆمه‌لانی‌ک له‌ خۆی کۆ بکاته‌وه، به‌بێ ئە‌وه‌ی خۆی ناساندبێ. قبوولکردنی ئە‌م ئاماده‌بوونه‌ی مه‌رگیش، مه‌رگی خه‌ندان و گه‌شاوه، بو‌خۆی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه. مه‌ترسییه‌کی وه‌ها پتویسته هه‌رچی زووتر په‌یوه‌ندی ناسنامه‌که‌ی به‌بوونی ئیمه‌وه ئاشکرا بکری.

من یه‌که‌م جار له‌لایه‌ن روخساری گه‌شاوه‌ی مه‌رگه‌وه سه‌رنجم راده‌کیشری، هیچ په‌رچه‌کرداریکی ناره‌زانه‌ندانم لا دروست نابێ، پاشان له‌ یه‌که‌م پۆلی ماسییه‌کانی پیتشه‌وه ده‌روانم: ده‌بینم ماسییه‌کان به‌پیتچه‌وانه‌ی منه‌وه، ته‌ماشای روخساری نه‌ناس ناکه‌ن، به‌لکو هه‌موویان له‌ ده‌سته‌کانی ورد بوونه‌وه، لیم ئاشکرا ده‌بێ، هیشتاکو نیگای من و ماسییه‌کان یه‌ک نیگا نییه، من هیشتا له‌ ده‌روه‌ی تابلۆکه‌دام و نه‌بووم به‌به‌شیتک لیتی! چ سه‌رگه‌ردانم؟ به‌په‌له‌ وه‌خۆ ده‌که‌وم و له‌ ته‌نکاوی لای سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌وه، به‌ناو پۆلی ماسییه‌کاندا در به‌ته‌نیاییم ده‌ده‌م، گویم

له تاکه تاکه گیانه وهرانه، به چرپه وه له گه ل یه کدی ده ناخن - « له تنکاوا ده بچ هپواش بدویی، نه ناسیک ناماده به » د پروانم له ههر چوار لاهه ماسی و قرژال و گیا ناوییه کان و گولای دهریا له ته ختی شانۆ نزیک دینه وه، ترسی شوینم له دل د نیشی، گورپ ددهمه وه بهر خوم. به شان سوئی له ریزی یه کهم نزیک دهمه وه، به شیکم دینه ژیر دسه لاتنی تاریکاییه وه و به شه کهی دیم له پروانکاییدا، به هوئی ئەم به شه یانه وه په یوه ندی خوم به بوونی ناوه و دی تابلوکه دبه ستم و منیش وه کو ماسییه کان نیگام دهرپمه دهسته کانی مهرگ ..

نازانم کهی دیمه وه دهر، له په نجه ره ی که شتییه که وه د پروانم دهریا، ههست ده کهم سهرمای خورثا و ابوون له قاچه سپییه تووکنه کانم ئالاهه .. ئاور ددهمه وه بولای توریسته کانی هاوسه فهرم که ئیدی زور به یان خه و توون. یان له گه ل شه هوه تدا چونه جیگاوه. دیمه وه سهر تابلوکه، یان ئەو بانگم ده کاته وه؟ ئەم جار دیان رهنگه کان، ماسی سپی و خو له میشی و سهوز، گیاندارانی تری جیهانی رهنگ سهرنجم راده کیشن، ناوی هونه رهنه ند و میژووی ته و ابوونی به رهنگی سهوز نووسراوی لای راستی تابلوکه له خوم ددهز نه وه.

چون له مه ترسی و نه ناس د پروانم؟ له تابلوکه دا، پروانین ته نیا روانینه، ته نیا واق و رمان و توور به یی و تیرامانی بچ کرده وه یه، تیرامانی ماسییه سپییه ساده کان که زیاتر گه لوری و چه په ساوی پیوه دیاره، جیاوازییه کی نه و توئی له گه ل تیرامانی ترساوی ئەو ماسییه خو له میشییه رهنجده رانه نییه که له ریزی پیتشه وهی هه موو ناماده بوونیککی دوژمنان واقیان و پرماوه و دینه یه کهم قوربانی .. واق و رمانی ئەمانیش له گه ل هه بییه تی ماقولانه ی ئەو نه هه نگانهدا جیاوازی نییه که چهز ده کهن له ریزی پیتشه وه دا ورگی گه وره یان بنوینن به بچ ئەوهی له ساته و ختی کاره ساته کانا شتیکیان له دهست بچ.

پاشان له ماسییه دانا سهوز پیوشه کان د پروانم، ئەمان رازاوه ترن: تیکه لپوونیککی نه گونجاوی رهنگه کانن (سووری کال، سهوز، خالی رهش و خه تی سپی، که جوژی دیسپلین به هه بییه تیان دده) پهست دهم، له سهوزه رو شنبییرانی دهریا پهست دهم، چونکه نهک ته نیا له شویتینیککی میانه ره وان: نیوان پولی خو له میشی و نه هه نگه ماقولانه کاند، به لکو نیگاشیان، له هه موو نیگاکانی تر گه لورانه تر خوئی دهنوینن. ئیدی ره شایی بهری چاوانم ده گری، توانای خو گه یاندم به ته نکاوه کان نییه، خه ریکم له تاریکیدا وه کو گولنه کانی دهریا شتیه ی خووم ون ده کهم، دهمه خالیککی رهش.

لیره دا گیانداره بهر ژه وه ندیخوازه کان دهبینم، چنگه کان یان قژ کردوون و روژگار له گه ل کچ بی ئەمانیش له دوا یه وهن .. زیاتر پهست دهم، نامه ویی خوم بدهم به دهست مهرگه وه، ریگام لی ون دهبچ، بیناییم تاریک دادیت .. هاوار ده کهم .. هاوار.

دهستیک، ئاه! ویزدانیککی سهوزی موتهق (ولیم هاینه سن 76 W.H) له گوشه ی راستی تابلوکه وه دهستی ددهاته دهستم. رزگارم دهکا، جاریککی تر دهبینم، له ره هایی تاریکی له فرسه تگه راوی مهرگدا، هو شیار بییه ک بوونی هه یه، مهرگ هیشتا له دهره وه یه، چونکه هونه رهنه ند لییره یه. دهبینم هیشتا سهوزی موتهق: «خودی ئاگای هونه رهنه ند دوا سهرچاوه ی دسه لاته. که شتییه که د پروا و بحر به ریلاه ..

تابلوی سیهه

خه تی پیچاوی پیچی سیهه م:

له ناخی دهریادا هه موو بوویک جه وه ره، چونکه دوا قولایی له بنه مادا جه وه ره ی هه موو شتییه .. به پیچه وانیه ی ئەو وینانه ی ههر روژ له کاناله کانی ته له فزیوندا ده یان بنینن، قولایی دهریا به بینینی چاری هونه رهنه ند، تاریک نییه، رو شنه. له قولایی دهریادا رهنگه کان به شتیه کی جه وه ره ی نامادهن: رهگی گیایه کانی دهریا له ئەبه دییه تی

تابلوی سیبم

خۆیاندا نغزۆ بوون، هه موو شتییک جه وهه ری خۆیه تی، چونکه له قوولایی و ناخدا شوتینی نهیینی نابیته وه. له قوولایییدا خودا و درهختی مه عریفهت ئاماده و، هه موو ئاماده بوونیتکیش خۆی له خۆیدا ئاماده بیه له قهله مپهوی مه عریفهت و پیرۆزی ناخدا.

هونه رمه ند له م تابلۆیه دا، ده مانباته ناخ و قوولایی ده ریا وه تا له وی ئاماده بوونی ره های هه موو هیزه کان ببینن، لیره وه ئیدی به ئاسانی له جیهانی مانای ئه م تابلۆیه رزگارمان نابێ.. چونکه ئاماده بوونمان، ئاماده بوونیتکی ساده ی گه شتکه رانه ی به رده می تابلۆیه ک نییه. ئاماده بوونیتکی جه وهه ریه له ناخی دژه کاندایا. کۆششی هونه رمه ند سه رنجراکتیشانی ئیمه یه؛ بۆ ئه وه ی له چاره نووسی دیارده کاندایا بریار بده ی و ملکه چی ژیر ده سه لاتنی گفتوگۆیان بکه ین، راشکاوتر بلیم: هونه رمه ند دیالۆگیکمان له گه لدا دروست ده کا بۆ ئه وه ی دواجار ئیمه ش بریاریتکی تراژیدیانه بده ین.

له چوونه ناوه وه ی تابلۆکه ناترسم، به دوا ی ده رگایه کی کراوه، گۆشه یه کی به تال و فه زایه کی ته نکی رووندا، وێل نیم، ده بینم له هه ر چوار لاره ره نگه کان و گیانداران له شیوه ی باز نه یه کدا به ره و چه قی تابلۆکه خۆیان تا و ده دن. ئه م بزوتنه وه یه ش به ره و چه ق، ماندالا (باز نه ی که مان) م بیر ده هیننه وه. یان رووبه ری هورقلیایی ره نگ به تیگه ی شتته سوهره وه ردیه یه کی.

له ناوه راستی ئه م باز نه یه دا، خوا وه ندی رۆشنایی که وتۆته به ر هیرشی درندانه ی تاریکی، توخمی نه ناس که مایه ی مه رگی پتیه توانیوه تی زه فه ر به عه رشی رۆشنایی به ری، ئه و رۆشنایییه ی چاوی کامیرا کانی ته له فزیۆن ناییین. لیره دا هه موو بووی له مه ترسیدایه: قورسایی ئه م ساته وه خته تراژیدییه له سه رانه سه ری قه له مپه وی ئاوا ده نگی داوه ته وه. ده بینم له هه ر لاره، گیاندار و بوونه وه ره کان خۆیان به ره و ناوه ند تا و

ده دن. به ره و ئه و شویتنه ی خوا وه ندی رووناکي له با وه شی درندانه ی نه ناسیتکدا، بیده سه لات و چاره تیمان ده روانی.

له بنه وه ی تابلۆکه (له قوولایییه وه) ده روانم: گیا ئه به دییه کانی ده ریا په شوکا ون. له لای چه په وه نه ناسیتکی شه ی تان سیما، ده یه وی هرووژمی نه هه نگه کان له دژی خۆی ئارام کاته وه. ته مه ننا و پارانه وه له روخساریدا ده بیئری، به درتیزکردنی ده سه چنگالییه کانی و له ش و لاری نیوه چه ماوه ی هینده ی نه ماوه برۆی پاکیتی خۆم لا دروست بکا! هینده ی نه ماوه منیش بو ی بپاریمه وه.. به لام خیرا چاوم له سه ر ئه م دیه نه به زه یی ئامیزه هه لده گرم، به ده سه ته کانم لاسک و گه لای چری گیا ئه به دییه کان لاده دم و ده لاقه یه ک ده که مه وه تا لیوه ی پروانه هرووژمی رقاوی پۆله نه هه نگه کان. جاریتکی دی بۆم ده رده که وی، من به هه لده دا چووم، هینده ی نه ماوو بچه وه ژیر کاریگه ری جادووگه رانه ی مه رگ ده بوو بۆ تیگه ی شتن له م جه نگه رقی ماسی و نه هه نگه یاخییه کان بخوینمه وه، ده بوو نیگای پر نه فره تی په ربیانی ئاوی بمخاته ژیر کاریگه ری خۆیه وه که له شیوه ی باز نه یه کدا شوورایه کی ماندالایییان به ده وری خوا وه ندی رۆشنایییدا دروستکردوه و مه ترسییه کی مه زن له نیگا و پرچی دریتی په شوکاویاندا ده بیئری..

دیمه وه ده ر. شه رمه زار دیمه وه ده ر. له په نجه ره ی که شتییه که وه ده روانم. نیگام بری ئه و دیوی شووشه ی په نجه ره کانی ناکا.. چ ناییینم، کارتپۆستاله که به په نجه ره که وه ده نووسینم تا دوا رۆشنایی له په نجه ره وه میوانی نیو ئیواره ی که شتییه که م نه فه سه بر که م. تا چیدی رووناکي درۆزنه ی ده ره وه نه بیته ریگری گه یشتنم به بلتیه ی ناخ.. جه سه تم ده سپیترمه وه به نیگای توریسته لال و پالکه وتوه کان، ده چمه وه ناو جیهانی ره نگ.

له چوونه وه ناوه وه ی ناو تابلۆکه باکم نییه، رۆشناییش نه بی، ریگای

جیهانیتکی تر ده‌بینم، چونکه هونه‌رمه‌ند هه‌موو ریگاکانی به‌کراوه‌یی بۆ جیه‌یشتووین: سه‌ره‌تایه‌کی بۆ لیوه‌هاتنه ناوه‌وی تابلۆکه‌ی ده‌ستنیشان نه‌کردوه. بینه‌ر ده‌توانی هه‌روه‌کو ماسی و په‌ریه‌کان، که له هه‌ر چوارلاوه دینه ناوه‌وه، بیته ناوه‌وه. ناو ده‌ریا، له و شوینه‌ی نومایشی دزرانی خواوه‌ندی رووناکایی تیدا پیشان ده‌دری. ئەم بۆ سنوورییه، ئەم نازادی به‌خشینه به‌کاری هونه‌ری و رووبه‌ری په‌نگه‌کان، بینه‌ر ناچار ده‌کا له ته‌ماشاکردنی تابلۆکه‌دا هیچ سنووریتیک بۆ خووی دانه‌نی، له خه‌یاڵکردنه‌وه‌دا نازاد بۆ..

ئە‌ی بوودای مه‌زن، نامۆژگاریمان بکه، له‌گه‌یشتنه‌که‌نارا؛ که‌شتیه‌کامان ته‌نیا توورده‌ین، یاخود چراهه‌کیان تیا داگیرسینین و به‌ره‌و ده‌ریا و وێلی چاره‌نووسی خۆبانیان بکه‌ین؟

له‌گه‌ل ئەوه‌دا ژبانی خوی روشنایی له‌مه‌ترسیدایه و قیزه‌ی نه‌هه‌نگه‌کان و خوورپه‌ و راچله‌کانی ئای دواي خۆتاودانی گیانه‌وه‌ران به‌ناشکرا ده‌بیسری. که‌چی ده‌بینم خوی جوانی و ته‌بایی له‌شپوه‌ی په‌ریه‌کی پرچ خاودا. بوودا ئاسا وه‌ک جله‌وه‌ له‌ ده‌ستی هه‌موو بوویک، ئارام و له‌سه‌رخۆ ده‌پروانیتته ناوه‌راستی بازنه‌ی که‌مال. ئەو بازنه‌یه‌ی له‌ ترس و خۆشه‌ویستی و مه‌رگ خالی نییه و باشتترین ریگاش بۆ تیگه‌یشتن له‌م هاوسه‌نگییه، ریگای ئارامی و ته‌بایییه. رۆچی دابه‌شبووی ئەم چاودیریکه‌ره ئارامگرتوه به‌سه‌رجه‌می تابلۆکه‌دا بلا‌بووته‌وه، به‌لام شپوه‌ی دانیشتنه‌که، هه‌مان دانیشتنی پارسه‌نگ گرتوی بوودایییه. بوودایه‌ک که له‌ پال دره‌ختی ئارامی و مه‌عرفه‌ته‌وه ده‌پروانن.

پرسیار له‌ خۆم ده‌که‌م: ئایا په‌یوه‌ندی هونه‌رمه‌ند به‌م پله‌ی مانایه‌وه چیه‌ که به‌ناشکرا له‌ کاره هونه‌ریه‌که‌یدا دیاره؟ ئایا رۆچی سه‌رگه‌شته وێلی هونه‌رمه‌ند دوا سه‌رچاوه‌ی ئەم به‌ره‌مه‌ نییه؟

هاینه‌سن ته‌نیای نیو که‌شتی په‌نگ، ده‌سه‌لاتیکی سه‌راپاگیری وامان پیشان ده‌دا که ده‌لاه‌ت له‌ بینینیک بکا له ناخه‌وه بۆ ته‌نکایی و له‌هه‌ر چوار لاوه بۆ مه‌رکه‌ز، بۆ ئەوه‌ی رۆچی چاودیریکه‌رانه‌یمان به‌هۆی په‌مزی په‌نگه‌کانه‌وه پیناسینن و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه ئارامی و ته‌بایی بکه‌ریتته‌وه بۆ رۆچی په‌شیتومان. هونه‌رمه‌ند نایه‌وی داگیرمان بکا. به‌لکو ناچار به‌بیرکردنه‌وه‌مان ده‌کا. نایه‌وی خۆیمان لێ بشاریتته‌وه، به‌لکو هه‌میشه وه‌ک خودیکی ئاگا ئاماده‌یه و له‌ دواي هه‌موو ته‌ئویلیکی کاره‌کانیه‌وه ویتتاوه، ئە‌گه‌رچی ئەم ئاماده‌بوونه‌ش ته‌نیا به‌هۆی نووسینی هه‌ردوو پیتی سه‌ره‌تای ناوی خۆیه‌وه بۆ که له‌لای راسته‌وه، له‌ نیوان دره‌ختی مه‌عرفه‌ت و هه‌یه‌تی بوودایا له‌ شپوه‌ی «W.H» سه‌وز ده‌چیتته‌وه.

ئە‌م هه‌یه‌جانه‌ رۆهیه‌ چۆن لیک‌ده‌ینه‌وه؟

هونه‌رمه‌نده‌که‌مان په‌روه‌رده‌بووی پاشکۆی فه‌لسه‌فی کیاکه‌گوردی (کتیرکگارد) و سه‌رجه‌می نه‌ریتی فه‌لسه‌فه‌ی خۆئاوای له‌پشته. بێگومان ئە‌مه ده‌کری سه‌ره‌تایه‌ک بۆ هه‌لینجانی جینیا‌لوجیای بی‌ری فه‌لسه‌فییانه‌ی ئەم خاوه‌ن‌بیره مه‌زنه‌ی باکوور، به‌تایبه‌تیش کاتێ ده‌بینین دیارترین خه‌سله‌تی کیشه‌ سووننه‌تییه‌کانی بی‌ری فه‌لسه‌فی خۆئاوا واته: دوالیزمی؛ فه‌لسه‌فی سه‌ر به‌ئایینی مه‌سیحی له‌ جیهانی مانای هونه‌رمه‌نددا به‌ناشکرا دیاره. سه‌ره‌تایه‌کی تر بۆ تیگه‌یشتن له‌م جیهانه به‌رفراوانه، پێده‌چی گه‌رانه‌وه بۆ توخمه‌کانی رۆچی نه‌ته‌وه‌یی فیوئوریی، که‌ سه‌له‌های ساڵ له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی بێگانه‌دا: فیکینگه‌کان، پاشانیش ده‌سه‌لاتی سیاسی- ئایینی له‌لایه‌ن دانمارکی و نه‌رویجی و فینله‌ندییه‌کانه‌وه به‌بێ ناسنامه مایه‌وه. ئەم ده‌سه‌لاته‌ داگیرکارانه‌یه له‌م سه‌ده‌یه‌شدا درێژه‌ی پێدراو دواي ئەوه‌ی له‌ جه‌نگی یه‌که‌مدا ئینگلیز که‌وته داگیرکردنی، ئەوه بوو تا ساڵی ۱۹۴۸ هه‌ر سه‌ر به‌ده‌وله‌تی دانمارک حسیتی بۆ ده‌کرا. به‌لام له‌م سه‌له‌دا به‌پیتی هه‌لبژاردنیکی گشتی توانرا نیمچه سه‌ره‌خۆیییه‌کی ئیداری به‌ده‌ست به‌ینری، ئە‌گه‌رچی ئەم نیمچه

سه‌ریه‌خۆبیه له‌ناوه‌رۆکدا پلانێک بوو ئەم دوورگانە ی له‌ ڕێگه‌ی ده‌ولته‌تی دانمارکه‌وه به‌بازاری ئه‌وروپی و ناتوه‌ گریده‌دا. له‌ سالانی هه‌فتاش به‌دواوه‌ دوورگه‌کانی فیوئورا بازاریکی تازه‌ دۆزراوه‌ بوو بۆ کارگه‌ گه‌وره‌کانی ئەلمانیا، به‌ریتانیا، فه‌رانسا و دانمارک. لیته‌وه‌یه‌ که‌ نامۆبونی ئینسانی فیوئوری په‌هه‌ندیکی تراژیدیانە ی هاوچه‌رخ به‌خۆیه‌وه‌ ده‌گری: قه‌رزی به‌سه‌را که‌له‌که‌بووی زۆر و یاسای له‌ ده‌روه‌ پاهاتوی که‌شتیه‌وانی، مالداری و کشتوکال، که‌ هه‌موویان له‌ پایته‌خته‌کانی ئه‌وروپادا داریژران، رۆژ به‌رۆژ مرۆفی ئەم مه‌لبه‌نده‌یان له‌ ونبون و نغڕه‌بوونیکی له‌سه‌رخۆی هه‌میشه‌یی نزیک خستۆته‌وه‌.

رۆحی هونه‌رمه‌ند له‌ سه‌راپای ئەم گۆزانکارییه‌ سه‌پاوانه‌ هاتۆته‌ ده‌نگ، به‌هۆی رۆمان و شیعەر و تابلۆکانییه‌وه‌ گوزارش له‌ قوولایییه‌کانی ئەم غوربه‌ت و نا ئارامییه‌ ده‌دا. لیته‌ به‌دواوه‌ به‌کورتی چاوێک به‌گرنه‌گرتین کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی نووسه‌ردا ده‌گتیرن، تا له‌م ڕێگه‌یه‌وه‌ گۆشه‌یه‌کی تری جیهانبینی ولیم هاینه‌سنمان بۆ ده‌رکه‌وی.

له‌نیوان جیهانی مانای کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی هاینه‌سن و کاره‌ هونه‌رییه‌کانیدا، چاکتره‌ به‌شوین جیاوازییه‌کاندا بگه‌رتین نه‌ک لیکه‌چونه‌کان، چونکه‌ ئەم مرۆفه‌ داهینه‌ره‌ به‌دریژی ژبانی فیکری له‌سه‌ر یه‌ک بیرورا مایه‌وه‌ و گه‌شه‌ی پیدا. به‌شیه‌یه‌کی گه‌ستی ده‌توانین بلین ئەگه‌ر کاره‌ هونه‌رییه‌کانی: «جیهانی په‌نگ» هه‌رده‌م له‌ قه‌له‌مه‌ری هه‌ستی و میتافیزیقای ئایینی مه‌سیحیدا (کاتۆلیکی) په‌گیان داکوتاوه‌، که‌ لیته‌دا مه‌ودای ئەندیشه‌ی هونه‌رمه‌ند بریتیه‌ له‌ «هه‌موو جیهان+ فیوئوری نیشتمانی» ئەوا مه‌ودای کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی «جیهانی نووسین» به‌تایبه‌تیش رۆمانه‌کانی - زیاتر زه‌وی نشینتر و بابه‌تیترن. واته‌: ئەو مه‌ودایه‌ی پێشتر هه‌لده‌گریته‌وه‌ و جیهانبینی هونه‌رمه‌ند ده‌گۆری بۆ «فیوئوری نیشتمان+ هه‌موو جیهان».

ئەگه‌ر مه‌وی ئەو نومایه‌ی سه‌روه‌ه‌ زیاتر له‌ رۆشنییری کوردی سه‌رده‌می

«نالی» و «مه‌حوی» نزیک به‌خه‌مه‌وه‌، ده‌بی بلیم: ئەگه‌ر له‌ جیهانبینی مه‌حویدا هه‌موو ئەندیشه‌یه‌ک بریتیه‌ له‌ جیهانی ته‌سه‌ووف به‌کۆی ژبانی کورده‌واری (له‌ ڕێگه‌ی زمانی کوردیه‌وه‌)، ئەوا جیهانبینی نالی بریتیه‌ له‌ به‌کوردی بینی جیهان به‌کۆی جیهانی ته‌سه‌ووف. واته‌ هه‌موو بینیکی دونه‌یا به‌زه‌ینی سوڤیانه‌ و له‌ بۆته‌ی ته‌سه‌ووفدا، پاشان ته‌عبیر کردنی له‌و جیهانه‌ به‌هۆی زمانی کوردیه‌وه‌. به‌لام له‌لای نالی هه‌موو بینیکی (ته‌نانه‌ت ئایینیترین قه‌سیده‌ی) دواچار دیته‌وه‌ باوه‌شی روه‌حیه‌تیکی خۆمالییه‌وه‌ که‌ له‌لایه‌ن ئایینی ئیسلامه‌وه‌ سه‌رکوتراوه‌.

بۆ تیگه‌یشتن له‌ «جیهانی په‌نگ» ی ولیم هاینه‌سن، پێویستمان هه‌یه‌ به‌تیگه‌یشتن له‌ هه‌موو جیهان وه‌ک یه‌که‌یه‌کی یه‌کگرتوو، له‌ جیهانبینی که‌ رۆحی مرۆف تیایدا مه‌رکه‌زه‌تیکی هه‌یه‌، به‌لام بۆ تیگه‌یشتن له‌ کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی پێویستمان به‌وه‌یه‌ له‌ سروشتی ژبانی و لاته‌که‌ی و، به‌تایبه‌تیش «تۆرس هاون» ی پایته‌خت تیگه‌ین، ئەمه‌ سه‌ره‌تایه‌کی چر بوو بۆ به‌کورتی چاوپیداگێڕانیکی رۆمانه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی هونه‌رمه‌ند.

به‌شیکی ئەو لیکنۆلینه‌وانه‌ی بۆ به‌ره‌مه‌ ئەده‌بیه‌کانی هاینه‌سن ته‌رخانه‌کران له‌یه‌ک پنته‌وه‌ ده‌ست پیده‌که‌ن. ئەویش به‌دانمارکی نووسینی نووسه‌ره‌، ئەمه‌ش هه‌یچ نه‌یینه‌کی ئەوتوی تیدا نییه‌. چونکه‌ ئەو لیکنۆله‌ره‌وانه‌ بۆ خۆیان دانمارکین⁽³⁾، به‌لام به‌بروای ئیمه‌ ئەم سه‌ره‌تایه‌ ده‌بی په‌ت بکرتیه‌وه‌: هاینه‌سن، زمانی زگماکی خۆی هه‌یه‌، به‌لام ئەو زمانه‌ به‌دریژی سه‌ده‌کان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی زمانانی تردا (نه‌روبیجی دانمارکی و فنله‌ندی) سه‌رکوتراوه‌. سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌یه‌ش بۆ فیوئورییه‌کان، سه‌ره‌تای زنجیره‌ به‌ره‌ره‌کانی کردنی ئۆرگانی کراوه‌ که‌ رۆشنییران رۆتیکی گرنگی تیا ده‌گتیرن و کۆپنه‌گانی سالانی بیست سه‌باره‌ت به‌رۆشنییری فیوئورییه‌وه‌، له‌ ئەسته‌میوولی سه‌ده‌ی نۆزه‌به‌م ده‌کات به‌نیسه‌ت رۆشنییرانی کورده‌وه‌. ئاماده‌یی رۆشنییرانی فیوئوری له‌

دوای جه‌نگی یه‌که‌م، له پایته‌ختی دانمارکدا، ئەم رۆشنبیرانه‌ی به‌ره‌و خه‌باتی‌کی گشتی هاندا. به‌لای هاینه‌سنه‌وه نووسین، به‌دانمارکی هه‌م سه‌ره‌تا بوو بۆ چونه‌سه‌فهری عیشقی‌کی دووردیتر: (نووسین)، هه‌م له حوکمی وه‌لامی‌کی ناراسته‌وخۆشدا بوو بۆ ده‌سه‌لاتداران. که مرۆفی دوورگه دوورده‌سته‌کان پاشکۆیه‌تی رته‌دکاته‌وه و گه‌ره‌کیه‌تی له‌خۆی و نیشتمان و تازاره‌کانی بدوێ. به‌لام بۆ گه‌یاندنی ئەم په‌یامه‌ ده‌بوو نزیکترین پێگا هه‌لبێژدری، واته‌ زمانی دانمارکی.

بێگومان ئەو ده‌مه‌ی هاینه‌سن ده‌ستی به‌نووسینی یه‌که‌م رۆمانی خۆی کرد، شاعیری‌کی ناسراو و خاوه‌نی چوار کۆمه‌له‌ شیعری چاپکراو بوو. بابه‌تی سه‌ره‌کی ئەم کۆمه‌له‌ شیعرا، کیشه‌کانی تاکه‌سه‌س و خه‌ون و ئاواته‌کانی مرۆف، سرووش، گوزه‌ری ساڵ و رۆژان، چاوه‌روانی خۆری هاوین و له‌م بابه‌تانه‌ بوون.. هاینه‌سن، به‌پێچه‌وانه‌ی گه‌لی شاعیرانی تره‌وه‌ که له‌ پاشاندا یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعریان له‌ مه‌مله‌که‌تی ئەزموونی خۆیان ده‌که‌نه‌ ده‌ری. هه‌نگاوی یه‌که‌می شیعری خۆی وه‌ک ئەزموونی‌کی بونیادی حسیب ده‌کا، ئەگه‌رچی ئەم ئەزموونه‌ له‌ ته‌مه‌نی‌کی گه‌نجیتیشدا له‌ دایک بوو (یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعری له‌ ته‌مه‌نی ۲۱ ساڵیدا بلاوکرده‌وه).

سالی ۱۹۳۴ یه‌که‌م رۆمانی نووسه‌ر له‌ ژیر ناوی «سپیده‌ی به‌باوبۆران» به‌شپۆیه‌کی ئەستور چاپکرا و له‌ سالی ۱۹۶۱ دا جاری‌کی تر ده‌ستکاری کرد و به‌شپۆیه‌کی کورتکراوه‌ له‌ چاپی دایه‌وه. له‌ هه‌ردوو چاپه‌که‌دا سه‌ره‌تاکانی ژبانی فینۆئۆری یان سپیده‌کانی نیشتمانی شاعیر رهنگیان داوه‌ته‌وه. مه‌به‌ست له‌م سپیدانه، ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ که‌ وازه‌تیرا له‌ شپۆیه‌ی کۆنی راوه‌ماسی و که‌شتییه‌کان ماتۆریزه‌ کراون. پرۆسه‌ی ماتۆریزه‌ کردن، سپیده‌یه‌ک بوو مرۆفی فینۆئۆرایی رووبه‌رووی باو بۆرانی‌کی نوێ کرده‌وه که‌ قوربانی خۆی ده‌ویست. رۆمانی دووه‌می هاینه‌سن به‌نیوی «ناوتۆن: ۱۹۳۸» بلاوکرایه‌وه. ئەم رۆمانه‌ به‌زمانی‌کی تۆکمه‌ و له‌ چینی‌کی سفت و پته‌ودا خۆی ده‌نوێنی. باسی هاوکاری کۆمه‌له‌ خیزانی‌کی

هه‌زار ده‌کا که‌ ده‌یانه‌وی له‌ ریگه‌یه‌کی راسته‌وه‌ بژیوی خۆیان دابین بکه‌ن. بۆ ئەوه‌ی ناوه‌رۆکی کاره‌که‌ و ئەنجامه‌کانی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی رپالیستیانه‌دا مینیتیه‌وه، هاینه‌سن سوودی‌کی زۆری له‌و زانیاریانه‌ وه‌رگرت که‌ نووسه‌ر و پسرۆری کشتوکال «هایزن بریو» هاوڕیتی پێیبه‌خشی. ئەمه‌ش ئەرکی قوئاغی رپالیزم بوو له‌ ئەده‌بی فینۆئۆریدا. له‌ کۆتایی رۆمانه‌که‌دا ئەو کۆمه‌له‌ خیزانه‌ بریار ده‌ده‌ن ده‌ست به‌دروستکردنی بورجی‌کی چاودیری کردن بکه‌ن بۆ ئەو که‌شتییه‌ نه‌شاره‌زایانه‌ی نه‌با به‌هۆی ته‌م و مژه‌وه‌ له‌ لوتکه‌ چیا هه‌لته‌قیوه‌کانی ناوه‌راستی ده‌ریا نزیک بینه‌وه‌ و تووشی کاره‌سات ببن.

ئەم ئەنجامه‌، ئەنجامی‌کی شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ی ئینسانی فینۆئۆرای سالانی سی بوو، ئەو سالانه‌ی پاره‌ په‌رستی و چه‌وساندنه‌وه‌ شوئینیان به‌میبه‌ری ئینسانیانه‌ و رۆحی یارمه‌تیدان لێژ کردبوو.

له‌ سه‌رده‌می جه‌نگی دووه‌مه‌دا، فینۆئۆرا مه‌یدانی بگه‌وه‌ به‌رده‌ی نامرۆقانه‌ بوو. خاوه‌ن که‌شتی و پشتیوانه‌ سه‌رمایه‌داره‌کانیان، به‌زۆری له‌سه‌ر رهنجی شانی خه‌لکه‌ ره‌شوکه‌که‌ ده‌ژیان و به‌و جوژه‌ش بازاری کرپن و فرۆشتنی ماسی له‌ نیوان ئیسله‌نده‌ و سکوتله‌نده‌دا گۆره‌ی ده‌هات. ئەم دیمه‌نه‌ بووه‌ بابه‌تی رۆمانی‌کی ته‌کانده‌ری وه‌ک: «قابله‌مه‌ ره‌ش، ۱۹۴۴» که‌سایه‌تییه‌کانی ئەم رۆمانه‌ هینده‌ له‌ که‌سایه‌تییه‌ واقعییه‌کانی ئەو ده‌مه‌ی فینۆئۆراوه‌ نزیک بوون، هه‌رکه‌سی‌کی له‌خۆی به‌شک ده‌خست، بۆیه‌ له‌کاتی بلاو بوونه‌وه‌دا نووسه‌ر به‌زمانی فینۆئۆری روونی کرده‌وه‌ که‌سایه‌تی ناو رۆمانه‌که‌ی نۆمای راسته‌وخۆی هیچ خاوه‌ن که‌شتی و که‌سی‌کی تری مه‌لبه‌ند نییه‌. رووداوه‌کانی ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ سین واقعی تراژیدیانه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌ن: **ده‌ریا** که‌ ده‌بوو پاوه‌نی هه‌مووان بێ، له‌لایه‌ن **پاره‌دارانه‌وه** به‌ش به‌ش کراوه‌ و هه‌ر به‌شه‌ی بۆته‌ قه‌یه‌غه‌ی که‌سی، **مرۆفی برۆا به‌خۆبووی فینۆئۆریش**، ئەگه‌ر بیه‌وی بژی ده‌بی خۆی بداته‌ ده‌ست هه‌موو مه‌ترسییه‌کانی ده‌ریا و به‌و جوژه‌ی رازی بێ به‌و مووچه‌یه‌ی

که‌شتیدارانلی له مالی خزاو بوی دهرنه‌وه، ئەو که‌شتیدارانە‌ی هاینه‌سن ناویان دهنی: «کپاری مه‌رگ».

هەر وه‌کو له کاره هونه‌ریبه‌کانیشدا بینیمان، نووسەر هه‌میشه له ریگه‌ی هینانه‌کایه‌ی دوالیزمه‌وه گه‌ره‌کپه‌تی ساته‌وه‌خته تراژیدییه‌کان زه‌ق کاته‌وه. ئەمه‌ش بابه‌تی رۆمانی «مۆسیقاره‌ دۆراوه‌کان ۱۹۵۰» بوو. نووسەر له‌م کاره‌یدا ده‌یه‌وی سهرده‌می پینش جه‌نگی یه‌که‌م به‌پینیتته‌وه یاد که‌ تۆرس هاو‌ن شاریک بوو پر له‌ ئارامی و رۆحی دلپاک، مۆسیقاره‌کان (مورتیز، خره‌ کونیلیوز) و هاوده‌مه‌ هه‌ژاره‌کانیان ده‌یانه‌وی به‌هۆی پینشان‌دانی ژیانیک‌کی ساده و پر خۆشه‌ویسته‌یه‌وه شپۆزیک‌کی تری ژیان بۆ که‌سانی چرووک و پاره‌په‌رست پینشیار بکه‌ن. خیتابی ئەم رۆمانه‌ زیاتر به‌گژ خاوه‌ن بانک و مه‌سیحیه‌ «شه‌راب نه‌خۆره‌کان» دا ده‌چی، به‌لام چونکه‌ ئەم ده‌سته‌یه‌ ئاماده‌ییان تیدا نییه‌ هیچ گۆرانیک به‌سه‌ر ژیان و بیرباندای، ئەوا ده‌سه‌لاتی ئەم شپۆزه‌ی ژیان، به‌سه‌ر شپۆزه‌کانی تری ژیاندا زال ده‌بێ و به‌و جو‌ره‌ش مۆسیقاره‌کان ده‌بنه‌ قوربانی جیهانیکی په‌ست و پۆخل.

هەر چوار نۆفیلی «رووناکی سحرای ۱۹۵۷» «داگیرکاری گامیالیل ۱۹۶۰» «له‌ دژی رۆحه‌ شه‌رانییه‌کان ۱۹۶۷» و «دۆنژوانی مالی پتوین ۱۹۷۰» بریتین له‌ بابه‌تی هه‌مه‌ره‌نگی جیاواز و سه‌رچاوه‌یان بریتیه‌ له‌ سه‌رده‌می مندالی و ئەو حیکایه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌ (تۆرس هاو‌ن)ی کۆندا باو بوون. نووسەر توانیوه‌تی بابه‌تی گرنگ له‌م که‌ره‌ستانه‌ هه‌له‌پنجی و له‌ ژبانی هاوچه‌رخدا شوتیان بۆ بدۆزیتته‌وه.

گرنگی ئەزمونکردنی سه‌رده‌می هاوچه‌رخ و تیگه‌یشتن و چپژ لیپینی، یه‌کێکه‌ له‌و لایه‌نانه‌ی رۆمانووسی هاینه‌سن، که‌ ده‌کرێ دوو ئەنجامیان لیوه‌ ده‌ره‌پین، یه‌که‌میان بریتیه‌ له‌ په‌خه‌گرتن له‌و باله‌ی مه‌سیحیه‌ت که‌ هه‌موو هیتزیک‌کی خۆی بۆ ترساندن مرۆف ته‌رخان ده‌کا و به‌واده‌ی خۆشی و له‌زه‌تی ئەو دنیا، جیهانی واقیعی لیل ده‌کا. هاینه‌سن لی‌ره‌دا نیشانه‌یه‌کی پرسیار له‌ ئاست ئەم باله‌ی مه‌سیحیه‌ت داده‌نی و خۆی له‌

جیهانیکی کپاکه‌ گوردی (کپی‌ر کگاردا) یه‌ جو‌ی ده‌کاته‌وه که‌ ئینسان تیایدا کائینیک‌کی گونا‌هه‌بار. ده‌توانم بلیم، ئەگه‌ر ستراتیژی کپاکه‌ گورد وه‌کو نووسه‌ریکی سه‌خت ئایینی (۴)، وه‌ک ده‌لی: «تاریک‌کردن و سه‌خت‌کردنی ریگه‌ی ژبان» بێ، ئەوا هاینه‌سن سه‌ره‌ختانه‌ ده‌کۆشی گری کۆپه‌کانی ژبان بکاته‌وه و دژه‌کان له‌ ئاستی سروشتی خویاندا راگری. یان ئەگه‌ر لۆژیک‌کی ئاخواتنی کپاکه‌ گورد، به‌ تیگه‌یشتنه‌ باختینییه‌که‌، لۆژیک‌کی ئاخواتنی فه‌لسه‌فییانه‌ی تاک بێ له‌ گه‌ل خۆیدا بۆ گه‌یشتن به‌هه‌ل‌بژاردنیک‌کی راست، ئەوا له‌لای هاینه‌سن ئەم لۆژیکه‌ بواریکی چهند مه‌ودایی وه‌رده‌گری و دواجار دیالۆگ ده‌بیتته‌ شپۆزی ئاخواتنی گشتی.

ئەنجامی دووه‌م: به‌لای هاینه‌سنه‌وه. ساته‌وه‌ختی ئیستا، پتووسته‌ له‌ ئیستادا ئەزمون بکری، له‌ ئیستادا چپژی لی بینری، نه‌ک له‌ کاتی تردا. ئەم ته‌رزه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مپژووی ئەده‌بیاتی خۆره‌له‌لاتدا تازه‌ نییه‌. عومه‌ر خه‌ییامی نیشابووری له‌ مپژه‌ هه‌ستی به‌وه‌ کردوه‌ که‌ گرنگی ژبان له‌ وه‌دایه‌ مرۆف ده‌می ئیستا له‌ یاد نه‌کا و به‌هۆی خه‌ون و خۆشی ئاسمانیه‌وه‌ ده‌سته‌بهرداری ساته‌وه‌خته‌ که‌م خاینه‌کانی ئەم دنیا به‌ نه‌بی، رپی تپده‌چی هاینه‌سن کاریگه‌ری راسته‌وخۆی خه‌ییامی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بی، به‌لام پتووسته‌ ئاگاداری ئەوه‌ش بێن که‌ له‌ مپژه‌ چوارینه‌کانی نیویرا بۆ زمانانی ئەوروپا وه‌رگپه‌رداون. دووله‌تکردنی باوه‌ری مه‌سیحی، له‌ هزری ئەم رۆمانووسه‌دا شتیکی ئاساییه‌، مه‌سیحیه‌ت وه‌ک ئایینیک، گۆره‌پانی زۆر لی‌وردبوونه‌وه‌یه. ئەو مه‌سیحیه‌ته‌ی به‌ره‌و موته‌له‌قبه‌تی ئاسمانیان ده‌با، مه‌سیحیه‌تیکه‌ له‌ جیهانی ئەمرۆدا له‌ کار که‌وتوه‌وه. جیهانی ئەمرۆ ره‌تی ئەو عیسا‌یه‌ ده‌کاته‌وه‌ کوری خودایه‌ و پتووستی به‌مه‌سیحیکه‌ له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ ناو خه‌لکی سه‌رزه‌ویدا بێ. ئەمه‌یه‌ ئەو بیره‌ی بۆته‌ بابه‌تی رۆمانی خۆزگه‌ باشه‌کان ۱۹۶۰. پاله‌وانی ئەم رۆمانه‌ قه‌شه‌یه‌کی هه‌ژاره‌ که‌ له‌ دژی کرده‌ی نامرۆفانه‌ و مافی ئینسانه‌کاندا به‌گژ قوماندانی ولاتا ده‌چیتته‌وه. ئەلبه‌ته‌ ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای نامه‌یه‌کی

دوورودریژده نووسراوه که قه‌شه‌یه‌کی دانمارکی له سالی ۱۶۶۹-۱۶۷۰د بۆ به‌رگریکردنی له مافی فیوئوراییه‌کان بۆ پاشای دانمارکی نووسیوه و دواتر بۆته هۆی چهند ریفۆرمیکی ئیداری له فیوئورا، با ئەوه‌ش بلتیم که هاینه‌سن لیژده‌دا زۆر گرنگی به‌هیومانیزم ده‌دا و گه‌ره‌کیه‌تی روخساریکی فیوئورایی پێیدا. که پیشتر ئەمه‌مان له رۆمانی «ناوتۆن ۱۹۳۸» بینی.

له‌گه‌ڵ به‌سالآچووندا، بیرکردنه‌وه‌ی نووسهر له مرۆف و خودا و جوانی، زیاتر ده‌چه‌سپیی و، وردبوونه‌وه له قوولایییه دووره‌کان زیاتر له جیهانبینی هونه‌رمه‌نددا شوتینی خۆی قایم ده‌کا. هاینه‌سن له ته‌مه‌نی «۷۶» سالیدا رۆمانی «قه‌لای لیواری کلکه‌ی جیهان» ی بلاوکرده‌وه. به‌ر له‌وه‌ی بیتمه سه‌ر ناواخنی ئەم کاره با ئەو پرسیاره دووباره بکه‌ینه‌وه. که مه‌به‌ست له‌م ناوینشانه چیه؟ تو بلتی مه‌به‌ستی له‌وه بچ، مرۆف له پیریدا خۆی له کلکه‌ی کۆتایی جیهاندا ده‌بینیتته‌وه و «قه‌لای ئەزمون» له هیرشی یه‌کجاره که‌وتنه خواره‌وه‌ی به‌دیوی مه‌رگدا رزگاری ده‌کا؟ ناوینشانه‌که تا بلتی شاعیرانه‌یه و ده‌کرئ به‌زۆر باردا ته‌ئویل بکری، به‌لام له هه‌موو حاله‌تیکدا دوالیزمی بیر هاینه‌سن ئاماده‌یه، ئەگه‌ر جیهان له کلکه‌دا بچ، مه‌ودای ئینسان به‌پیتوبست له مه‌رگه‌وه نزیک ده‌بیتته‌وه. به‌لام هه‌ر له‌و کلکه‌یه‌دا هاینه‌سن قه‌لایه‌ک بینا ده‌کا بۆ پارێزگار بکردن له توخمی ژبان و پروناکی، ئەم به‌ره‌مه به‌رۆمانیکی «که‌رنه‌قالیانه‌ی موزاییکی» ناوده‌برئ و له‌باره‌ی سه‌رده‌می هه‌ره گه‌نجیتیییه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو چۆن تابلۆی یه‌که‌م ژبانی سه‌ره‌تایی مرۆقی بیر ده‌هیناینه‌وه.

سالانی هه‌فتای ته‌مه‌نی مرۆف، کاتی چاو پێداگه‌رانه‌وه‌یه‌کی ورده به‌رآبردوودا. که ئەو رابردووه‌ش سه‌رده‌می گه‌نجیتیییه‌که‌یه، ژبانی گه‌نجیتیی هه‌ر ساته‌ی که‌رنه‌قالیکه له شای لۆغانی مه‌زنی ژبانا. رۆمانه‌که به‌شیتوه‌ی پارچه پارچه نووسراوه و زمانیکی شاعیرانه‌ی تیا به‌کار هینراوه، ئەمه‌ش هه‌مان شتوازه که رۆلان بارت له کۆتایی ژبانیدا هه‌ندی به‌ره‌می خۆی پچ نووسی. هاینه‌سن به‌ریز کردن و هارمۆنیکردنی ئەو پارچه «موزاییکانه»

له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا، که هه‌ر یه‌که‌یان نه‌قشی ساتیکی سه‌رحه‌می که‌رنه‌قالی ژبانی له‌سه‌ر کیشراوه. به‌هه‌مان پرۆسه‌دا تپه‌ر ده‌بی که «پرۆست» له رۆمانی «گه‌ران به‌دوای زه‌مانی له ده‌ست ده‌رچوودا» پێیدا تپه‌رپوه. رۆمانه‌که‌ی هاینه‌سن، باسی گه‌نجیتیی ئافره‌تیکمان بۆ ده‌کا که ئەم گه‌نجیتیییه خۆی له خۆیدا ده‌لاله‌تمه‌ندی گه‌نجیتیی که‌ون و گه‌ردوونی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرتووه. به‌م پێیه دایک لیژده‌دا پله‌ی دایکی گه‌ردوونی و پیرۆزی ته‌زله‌ی پیدراوه و، ئەمه‌ش له تابلۆکانی هاینه‌سندا به‌روونی دیاره: زالبوونی ده‌لاله‌تی ئاو له شیتوه‌ی ده‌ریا و ره‌نگی شین دا به‌لگه‌ی ئەم بۆچوونه‌ن.

له رۆمانی «مۆسیقاره دۆراوه‌کان» یشدا که پیشتر له‌باره‌یه‌وه دواین، ئەم به‌ئافره‌ت پێشاندانی سه‌نته‌ری گه‌ردوونه دووباره بۆته‌وه. هاوسه‌ری «مۆرتیز» که ناوی «ئیلینیا» یه، یه‌کیکه له‌و ئافره‌تانه‌ی خاوه‌نی مانایه‌که بۆ ژبان و بوون. هه‌روه‌ها له نۆقتیلی «حه‌وته‌وانه‌ی دایک ۱۹۵۲» دا، «ئه‌نتۆنیا»، بریتیییه له دایکی هه‌موو گه‌ردوون و پروناکی به‌و رۆحانه ده‌به‌خشێ که هیشتا نه‌هاتوونه‌ته جیهانه‌وه. راسته ئەم «دایکه» له شیتوه‌ی ئەستیره‌ی حه‌وته‌وانه‌دا ئاوا ده‌بچ، به‌لام به‌هۆی له‌دایکبوونی «یاقوبی کوری سرووشته‌وه» بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که تیشکی حه‌وته‌وانه و رۆحی یاقوب له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیرۆزی گه‌ردوونیییه‌وه وزه وه‌رده‌گرن.

بۆ تپه‌گه‌یشتن له هیتما زۆر ورده‌کانی هاینه‌سن هیشتا ریتگایه‌کی گه‌لی دوورودریژ له‌به‌رده‌مدایه، به‌لام له‌هه‌ر شوتینیکه‌وه ده‌ست پتیکری هه‌واری دوالیستانه‌ی هونه‌رمه‌ند له‌به‌رده‌مدایه و هاوسه‌نگی دژه‌کان نارام ده‌کاته‌وه.

«تۆ ته نیا نیتا»

(چیرۆکی نیلس سکۆ ۱۹۷۸)

سپیتده یه کیان کابرایه ک به هه و ره بانى شاره و انیدا هه لگه را سه رى، تا له و به رزبیه وه خۆى هه لگه تاته خوارى. به رله وهى فریای خۆ فریادانه خواره وه بکه وى، له داوینه وه بینرا و خه لگى بیچرپه له گۆره پانیدا خرپوونه وه و به په نجه هیمایان بۆ هه و ره بانه که ده کرد. تا ده هات هه شامات زیاتر کۆ ده بوونه وه و ئیدی سه کۆیان پرکردبو به جۆرى که کابرا بواری نه بوو باز هه لگه تاته خوارى و به که سدا نه درى.

پۆلیسیک به دیواره که یدا هه لگه را تا کابرای به یتیتته خوارى. کابرا گوتى: نه گه ر نه و پۆلیسه زیاتر سه رکه وى یه کسه ر نه م خۆى هه لگه تاته خوارى.

ئیتستا گۆره پانى شاره وانى پر ببو له نه هلى شار و هه موویان له به رزایى هه و ره بانه که یان ده روانى. هاتوچۆى ترۆمبیلان ویتستا بو، به لām ده نگه ده نگى خه لگه که وه ک گبزه ی پوره هه نگى ده هاته گوئى. نه وهى هه مووان ده یانگوت و ده یانگوتته وه پرسىارى بو: نه و پیاوه کتیبه؟ بۆچى ده یه وى خۆى هه لگه تاته خوارى؟

وینه گرى رۆژنامه کان هاتن و ره سمى کابرایان گرت. رۆژنامه کان دووباره چاپکرانه وه و له رووپه رى یه که میاندا به گه وره یى نووسرا بو، نه م پیاوه کتیبه؟ ته له فزیۆن راسته و خۆ نه م روودا وهى ده گواسته وه و به و جۆره هه سه رتاپای خه لگى ولات ده گه ل به سه رهاتى سه ر هه و ره بانه که ده رۆبشتن. که س نه وهى پیتوه دیار نه بو که پیاوهى ده ناسخ، بۆیه تویتینه وه یه ک خرایه کار و پۆلیس وه خۆ که وت. سالانیکى زۆر بوو خه لگى به رقه وه ته ماشای پۆلیسانیان ده کرد، وه لى ئیتستا کى بوونه وه خۆشه و یستى میلله ت، چونکه هه رچۆنیک بى، توانیان ناشکرای بکه ن نه و کابرایه کتیبه.

پیتیان ده گوت «قیلى نه نده رسن» ته مه نى په نجا و هه وت سا ل و کۆنه نه فه ندى دا به ره ی بو، ژن و مندال، خیتزان و هاو ل و ناسیاری چ نه بوون. له و ده ساله ی دواییدا سه راپا بیتکار بووه و بۆ خۆى ده نیتو مه یدانى خۆله عمه له ی شاردا، له ته نه که شکاوه کان قونجرتیکى پیتکه وه نابوو، به خواردنى پشیلان ده ژیا. چوار ده و ره ی نه و قونجره ی پر بوون له و قوتووه شکاوانه ی پیتشتر خواردنى پشیلانى تیتدابوو.

زیگه ی هاموشۆ له زۆریه ی ناوچه کانى شاردا به سترابوو. خه لگى ناوچه که ش به دیار ته له فزیۆنه کانیا نه وه دانیشستبوون. به لām ده گۆره پانى شاره و انیدا نه و هه موو هه شاماته له سه ر نووکى پیتیان ویتستا بوون و هۆسه و پال به یه کتره وه نان و پى به یه کدادانیتک بوو هه ر مه پرسه. وه لى هه رگیز قسه و گله یى ناچه زیان له ئاست یه کدا له ده م نه ده هاته ده رى. خه لگانیکى زۆر هه بوون قه تیان له وه پیتش یه کتر نه دیبوو. که چی ئیتستا ده گه ل یه ک که وتبوونه ناخاوتن و له مه ر کابرای سه ر هه و ره بانیتوه ده دان.

په یژه یه کیان به دیواریدا هه لئا. ده رووناسیک به په یژه که دا چوه سه رى و له پشت بلنگۆتیا رووبه رووی هه و ره بانه که گوتى: «قیلى وه ره خوارى» وه ک ده رووناسه که ده یگوت، کیتسه ی قیلی ته نیایی بوو. به لām خۆ نه گه ر نه و به اتیا خوارى، نه و نه م کیتسه یه له ژیر چاودێرى ده رووناسیکدا کۆتایی پیتده هات و چاره سه ر ده کرا.

سه رده مانیکى زوو بوو ده رووناسه کان له لایه ن خه لگه وه تۆزقالتیکیش نرخیان بۆ دانه دنرا، که چی نه وه بوو نه لخان پله و مه قامى خۆشه و یستییان هه لگه چوه سه رى، نه و انیش ده رادىۆ و ته له فزیۆن و رۆژنامه ندا ده ناخاوتن و جه ختبان له سه ر نه وه ی ده کرده وه که «ته نیایی کیتسه یه کی گه وره یه».

به لām قیلی له هه و ره بانى نه هاته خوارى.

ژنیتک به ریتبواری به مه یدانى به رده م شاره و انیدا رابرد. له جاننا ده ستیه یه که یدا ده مانچه یه کی شاردیۆه وه و به رتیه بوو تا بچن ده نکى میترده که ی پى بکوژى، له به رده مى شاره وانى ویتستا و

دەگەل ژىتېك لە قىسانەو ە گىلا. پۇژگارتيكى زۆر بوو دەگەل ھېچ كەسى نە ئاخافتبوو، بەلام ئەو تە ئىستا لە بارەى قىلى ئەندەرسن و تەنيايىسەو دەدوا، ژنە پرى بەلادا چەمبەو ە دەمانجەى بەرداوه خوارى تا لە ئاوه پۇژى شەقامەكەو بەرىتتەو نىبو ئاوى زىرەبەكانەو ە.

كارگەبەكى بەرگدروون لە ماو ەى سەعاتىكدا جۆزى جلوبەرگى تازە بابەتى ەوالتەى بازارى كرد. كە لەسەر سنگى جەلكان نووسرابوو: «قىلى تۆ تەنيا نىت». پۇژىك لەو پىتشتەر پىرپار درابوو دەرگای ئەو كارگەبە داخرىت و چەند سەد كرىكار پەوانەى مەيدانى بىكاران كرابوون. بەلام ئەو جلوبەرگە ەەر زوو فرۆشان و پارە ەلپژا. بەو جۆرە كارگەكە رزگارى بوو.

قەشەبەك بەپەبژەپرا چووه سەر سەكۆزى ئاخافتن و لە بىلنگۆتپرا دەستى بەقىسان كرد: خودا قىلى خۆش دەوى و دىنى عىسا باشتىن ەوئە لە دۆزى تەنيايى، گەر كاپرا ھاتبا خوار و ئىرادەى خۆى بەدایە دەستى خودى، ئىدى ەەرگىز تەنيا نەدەبوو.

سال و ەبىيامىكى زۆر بوو خەلكى موپالاتىيان بەدىنى عىسا نەدەكرد. بەلام لە ماو ەى ئەو سەعاتەبەدا چەندىن ەزار كەس خۆيان لە كەنىسەبەدا ئاوانووسكردەو ە.

كەچى قىلى ئەندەرسن لە ەوورەبانى، نەھاتە خوار.

ژن و مېردى بەرپۆبەوون بچنە لای قازى تا ژنە تەلاقان ەرگرى، بەلام كاپرا تەنياكە ەست و ەوشى لەبەر برىن و سەرنجى ئەوانى بۆ لای خۆى راکىشسا، پاش چەندىن سالان، بۆبەكەمىن جار دەگەل بەكدى كەوتنە قەسەكردن بىن ئەو ەى بىكەنە شەپ و ئاژاوه، پاش ئەو ەى كاتژمىرى لە گۆرەپانىدا وىستان، بىبارياندا شانسىكى دى بەدەنە ژن و مېردا بەتەبەبەكەيان و جارى لىك دانەبىن.

كارگەبەكى قەوانساز بەخىرايىبەكى بى ئەندازە ەموو رىكۆردىكى شكاند. مالتانى، لە ماو ەى تا قە پاش نىو ەرۆبەكيدا قەوانىكىيان تۆمار كرد كە گۆرانىبىژى بەنىوانگى مېللى «ئوتۆ گۆستاوسن» گۆرانى بەكاپرا تەنيايەكەى سەر ەوورەبانى

ەلدەگوت، بەندىكى گۆرانىبەكە ئاوا بوو: «و ەره خوارى، تۆ تەنيا نىت» خەلكان لە رىژىدا ەستابوون تا قەوانەكەى بكن. تەنانەت پىش دوكان و بازار داخستن ئەو قەوانە لە ەموو قەوانى ئەو سالە زىترى لىفرۆشان.

و ەزىرى دەولەت چووه سەر سەكۆزى و دەستى بەقىسان كرد و گوتى: «ئىستا ەختى ئەو ەى ھاتووه كە ەموو ئەندامانى دەولەت مەجلىسى بگرن تا كارىك بۆ خەلكانىكى ەك قىلى ئەندەرسن بكرى» لە كاتىكىشدا دەپروانىبە بەرزايى ەوورەبانەكە، گوتى: «ئىمە بىرمان لای تۆبە قىلى، تۆ تەنيا نىت».

زۆر لەمىژ بوو دەولەت چ پشتيوانىبەكى ئەوتۆى دەنىو مېللەتدا نەمابوو، ەلنى وا ئىستا خەرىكبوو ئەو كەلپنە پىر دەبۆو ە.

قىلى ئەندەرسن نەھاتە خوار.

ئەمجا ئەو كارگەبەى خواردى پشيلانى دوست دەكرد و سالانىكى زۆرىش كاپراى تەنيا بەو خواردەنى ژبا بوو، بە ەەر چوار كەنارى شاردا كەوتە ەلئواسىنى لافىتان: «قىلى شىتى خۆراكى كسمنىبە! تۆ تەنيا نىت قىلى...» ئىدى خۆراكى پشيلان پۇژى ھاتى و لە رادەبەدەر ھاتەو ە فرۆش.

ئىوارە داھات. ەيشتا گۆرەپانى بەردەمى شارەوانى لە خەلك جمەى داھات، گىرفانپرىك بەویدا ھات و بىن ئەو ەى ھېچ كەسى بەخۆزى بزانى پارەو پوولنى خەلكەكەى ماشىبەو ە، ەلنى كاتى بەسەرھاتى كاپرا تەنياكەى سەر ەوورەبانى بىست، ەئىدى گەراو ەواو ە بىن ئەو ەى كەس چاوى لىكا، دراوى مەردمى لەگىرفانەكانىيان ھاویشتەو ە.

ئىوارى درەنگانى مالىەپاشاى تىگرامىكىيان نارد كە گورج لە بىلنگۆتپرا خوتندراپەو ە: «جەنابى كا ئاندەرسن، ئىمە ەموومان دە فىكرى بەرپۆتاندابىن».

لەمىژ بوو دەولەت پلانى ئەو ەى دانابوو مالىەپاشاى لە دەسەلات ەرگىپرى، ەلنى ئىدى زوو وازى لەو پلانەى ھىنرا و خراپە لاو ە.

شەو داھات، مەردم لە سەرپاى ولاتدا تەلەفزىنەكانىيان

كوژاندەوۋە و چوونە جىگاۋە. گۆرەپانى شارەوانى تا دەھات ساردتر دەبوو.

رۇژنامە نووس و ھەۋالىتىرى تەلەفزيۇنەكان چوونەوۋە مائەخۇبان تا وەھەستېن. بەھەمان شېۋە ۋەزىرى دەۋلەت و دەرووناس و كابراى قەشە و پۇلىس و سەرجه مى ئەوانى دىكە گۆرەپانەكەيان چۆلكرد.

شەۋى درەنگانى باران داىكرد و ئىدى تاق و تەراى ئەوانەى تا ئەۋدەمەى لەۋى مابوون، رۇبىشتەوۋە مالى. لە كاتژمىرى پېنجى سەرلەبەيانى، گۆرەپانى بەردەم شارەوانى چۆل و ھۆل بوو، كەسپىش ئەۋ تارمايىبە رەشەى نەدى كە لە عاسمانىرا بەرپۇۋە خوارى و، پمب كەۋتە سەر زەۋى.

چىرۆكەكەى «نېلس سكو» تو تەنيا نيت - ۱۹۷۸: بەسەرھاتىكە بەھەۋىنىكى گالتەجارانە خۇشكراۋە، باسى خۇكوشتنى «قىلى ئەندەرسن»ى پەنجاو ھەۋت سالمان بۇ دەكا. بەخوئىندەۋەبەكى وردى دەقەكە، بۇمان دەرەكەۋى كە نووسەر جگە لەۋەى ھىچ لە خويئەنەر ناشارتىتەۋە، بەلكو چەندەيش بەسەرھاتى قىلى ئەندەرسەن ى بەلاۋە گرنگە، ھىندەش دنەمان دەدا بۇ چاۋدىكردى پەرچەكردار (عكس العمل)ى كۆمەلانى خەلك! رەنگە بىھەۋى لەۋەمان ناگادار كاتەۋە، كە لەۋ دىو تەماشاكردنى ھەۋلدانى خۇكوشتنى «قىلى»بەۋە بەوردىش پروانىنە رەفتار و ئاكارى خەلكەكە، تا دوا جار شتىكىمان لەسەر «ئەم شارە» و لەبارەى دونىاي مۆدېرنەۋە لى ھالى بىت، من ئەم قسەبەم ۋەك سەرەتايەك بەكار دېتم تا لپوۋى بچمە ناۋ جىھانى دەقەكەى «نېلس سكو»ۋە.

چىرۆكەكە لە سەرەتادا نمونەى دەستەۋىژى جۇراۋجۆرى كۆمەلگامان پىت

ئاشنا دەكا، ياخود چاكتەرە بگوتىرى، كەسانىكى جۆرەجۆرمان پىدەناسىنى كە نمونە و نوئىنەرى گروۋپەكانى كۆمەلگان: سەرەتا عاممەى خەلك، خەلكى سادە و پۇلىسەكان و دواترىش رۇژنامە نووس و وئىنەگر و پىاۋانى دەزگاي تەلەفزيۇن، ئەۋسا دەرووناس و سىياسى و ھونەرمەند و قەشە و ..

ھەموو شار لە بەردەمى شارەۋانيدا كۆ دەبىتتەۋە بۇ ئەۋەى بزائن «ئەۋ كابرابە كىبە؟»، «بۆجى دەبەۋى خۆى فرىداتە خوارەۋە؟»، ئىبتر بەۋ جۆرەى دەستە دەستەى خەلكەكە و نوئىنەرى گروۋپەكانى كۆمەلگا، ھەموۋيان بەخۇبان و پىشنىيارەكانىانەۋە «ئامادەبى رەسمى» خۇبان دەرەدەرن بۇ ئەۋەى «قىلى» بەئىننە خوارەۋە، لىرەيشەۋە، ۋەك «ھابرماس» دەلى: بەردەمى شارەۋانى دەبىتتە باشتىن مەيدانى ئامادەبوونى رەسمى، بەبىت ئەۋەى قىلى ئەندەرسن بەگوتى كەس بكا و رەسپىبەت بەۋ ئامادەبوونەى خەلك بد!

لە شوئىنە گشتىبەكان و گۆرەپانەكاندا، خەلك پىۋىستىبەكى زۇربان بە «سەرگەرمبوون» و سەرقالى ھەبە. بەسەرھاتى قىلى ئەندەرسنىش ھەر زوو تايبەتەندى رووداۋىك و بەسەرھاتىكى سەرقالكەر بەخۇبەۋە دەگرى. دياردەى سەرگەرمىكردى لە كۆمەلى مۆدېرنىدا بەرفراوانترىن دياردەبە، ئەمەش نەك بەۋ مانايەى ئەم دياردەبە ھەر تەنيا لەلايەن قۆشمەجار و كۆمىكارەكانەۋە بەرپوۋەدەچى، بەلكو سىياسەتەدارانىش بەشكى زۇرى دەنگە تايبەتىبەكانىان بەھۆى تواناي بەپىكەنن خستنى خەلكەۋە دىننە دەست. كەۋاتە شتىكى ئاسايىبە، گەر لە ھەموو چركە ساتىكدا قىلى ئەندەرسنىك يان رووداۋىكى ھاۋشىۋەى تر روودا، تاكو ئامادەبوونە رەسپىبەكەى خەلك لە گرژىبەكى مەترسېدارەۋە بگۆرى بۇ ئامادەبوونىكى خاۋى سەرگەرمكەر.

سەرگەرمىكردى دەبىتتە ئەۋ بواردەى كە ھەلومەرج دەداتە بواردەكانى راگەياندىن، سىياسەتەداران، پىاۋە ئايىنبەكان و دەرووناسەكان و ئەۋانى تر، تا لە كارەكانىاندا بەردەۋامېن و ھەر كامەيان پاروۋى خۆى پىچرى... ئەمەش نەك لەبەر ئەۋەى ئەۋان چارەبەكى ئابستراكتيان ھەبە بۇ تەنيايىبە

کوشنده‌که‌ی قییلی، بیکارییه‌که‌ی و... به‌لکو بۆ‌ئوه‌ی «که‌لوپه‌له‌کانی» زانین ساخ بکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو چۆن کارگه‌ی قه‌وانساز و به‌رگدرووش بارودۆخی قییلی به‌هه‌ل ده‌زانن تا به‌رهمه‌کانیانی تیا بفرۆشن!

سه‌ره‌له‌دانی که‌سیتی قییلی، ساته‌وه‌ختی سه‌ره‌له‌دانی هه‌موو په‌رچه‌کرداره‌کانه، له‌ راستیدا قییلی په‌سمیه‌ت به‌کرده‌وه‌یه‌که‌ی «سه‌رکو‌تکراو» یان په‌ستیوراو ده‌دا. خو کوشتنی ئه‌و به‌رهمه‌میکردن و په‌رده‌هه‌له‌دانه‌وه‌یه‌له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و وزه‌هاندهرانه‌ی، که‌له‌ده‌روون و گیانی خه‌له‌کدا به‌ره‌و خو‌کوشتن ده‌یان‌ه‌تین و که‌چی ئه‌وان ده‌یان‌ه‌ستین... که‌واته‌ده‌توانین بلیین، قییلی خو‌ی ده‌کاته‌سیمبولیک بۆ خو‌کوشتنیکی به‌کو‌مه‌لی، ئه‌گه‌رچی بیجگه‌له‌خو‌ی هه‌یچ که‌سیتی تر ناوێری پیتی هه‌ستی... ئه‌م کیشه‌نانه‌وه‌یه‌بواری ئه‌وه‌ده‌خاته‌به‌رده‌می هه‌موو داموده‌زگا و لایه‌نه «ره‌سمی» یه‌کان، تا بپن و له‌ پشت بلندگۆی ئاخوتنه‌وه، توخمی باوه‌ر له‌ ده‌روونی خه‌له‌کدا بجیننه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌یره‌ی که‌وا خه‌ریکه‌ به‌هۆی «سه‌رچلی» قییلی ئه‌نده‌رسنه‌وه‌ده‌بیته‌هۆی هه‌یره‌ی ناره‌زایی ده‌رپر، یاخود چاره‌پیتی لیده‌کری بیته‌وزه‌یه‌که‌ی گرژ، خا و بکه‌نه‌وه.

«سالانیکی زۆر بوو خه‌له‌کیی به‌رقه‌وه‌ته‌ماشای پۆلیسانیان ده‌کرد، وه‌لی ئیستاکتی ببوونه‌وه‌خۆشه‌ویستی میلیه‌ت»، «سال و عه‌یامیکی زۆر بوو خه‌له‌کی موبالاتیان به‌دینی عیسیای نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ماوه‌ی ئه‌و سه‌عاتیدا چه‌ندین هه‌زار که‌س خو‌بان له‌که‌نیسه‌یدا ناو‌نوسکرده‌وه...»

ئیدی به‌و جو‌ره‌هه‌ر ده‌زگایه‌که‌ دیت و کو‌مه‌لی خه‌له‌که‌ده‌کاته‌پابه‌ندی خو‌ی و به‌م جو‌ره‌ش له‌و وزه‌به‌کو‌مه‌لییه‌که‌م ده‌کاته‌وه، که‌ده‌شبیت دوا‌جار بیته‌بزووتنه‌وه‌یه‌که‌ی ناره‌زایی ده‌رپر.

چیره‌که‌که‌پرسیاره‌له‌ناستی هه‌موو ئه‌و پیشنیار و شیوازه‌جو‌ربه‌جو‌رانه‌ی که‌کولتوری «مو‌دیرن» بۆ له‌ناو‌بردن و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان ده‌یخاته‌به‌رده‌ستمان. به‌لام هه‌یشتا دوا‌پرسیار بۆ وه‌لام

ده‌مینیتته‌وه: تا چ کاتی ئه‌و پیشنیاران ده‌بنه‌هۆی سه‌رگه‌رمبوونمان؟!

ئیمه‌ده‌زانین که‌هه‌موو لایه‌که‌ده‌بنه‌پشتیوان و لایه‌نگری قییلی ئه‌نده‌رسن، به‌لام ئه‌م لایه‌نگیرییه‌ته‌نی له‌ناستی هه‌ست و سو‌زدا سه‌قامگیر ده‌بی: «قییلی، ته‌نیا نیت»، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌کو‌مه‌لی خه‌سینراودا که‌س ناتوانی چاره‌سه‌ری به‌کرده‌وه (عملی) یاخود چاره‌ساز پیشنیار بکا. یاخود ده‌کری بلیین: هه‌موو پشتگیریکردنه‌سو‌زگه‌راییه‌کانی خه‌له‌کی، توانای به‌رهمه‌هینانی چاره‌یه‌کی به‌ئاوه‌ز (عقلی) یان نییه. له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌یچ روونکردنه‌وه‌یه‌که‌ی ژیرانه‌له‌ئارادا نییه، که‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌مان بداته‌وه: بۆچی ده‌تانه‌وی قییلی ئه‌نده‌رسن خو‌ی نه‌کوژی و له‌سه‌ر هه‌وره‌بانکه‌بیته‌خواره‌وه؟ ئایا مه‌یدان و شه‌قامه‌کانی ولات ئاسایشیکی زیتریان بۆ ژبانی وی تیدا‌یه؟

له‌گه‌لیک رووه‌وه‌پیشنیاره‌کانی به‌رده‌م شاره‌وانی له‌و پیشنیار و رتگا‌چارانه‌ده‌چن، که‌رتیک‌خراوه‌جیهانییه‌کان له‌به‌رده‌م خه‌له‌کانی جیهانی سیه‌مه‌دا (بۆ نمونه‌له‌ولاتیکی وه‌ک سو‌مال، کوردستان یاخود هه‌رجیتییه‌کی تر) ریزبان ده‌که‌ن! له‌راستیدا ئاماده‌بوونی ئه‌و رتیک‌خراوانه‌له‌و ولاتانه‌دا، هه‌مان ئاماده‌بوونی لایه‌نه‌ره‌سمیه‌کانه‌له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا و پیشنیاره‌سو‌زگه‌راکانیشیان هه‌مان دووباره‌کردنه‌وی رسته‌ی «قییلی، تو‌ته‌نیا نیت!» ه. ئه‌و ئاماده‌بوونه‌بریتییه‌له‌ئه‌نجامدانی ئه‌رکیک «وه‌زیفه‌یه‌که»، له‌ده‌ره‌وه‌ی شوینی کاری ره‌سمی. هه‌ر وه‌ک چۆن له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا بازاری ساخکردنه‌وه‌ی بیرورا و که‌ل و په‌له‌کان ده‌خریتته‌گه‌ر: ئاواش له‌و ولاتانه‌دا بازاری فرۆشتنی «سیاسه‌ت و پلانه‌کان» دروست ده‌کری. له‌لایه‌کی تره‌وه، کیشه‌ی قییلی ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی، که‌خه‌له‌که‌که‌به‌پاک‌بوونه‌وه‌یه‌که‌ی رۆحی و ده‌روونیدا تپه‌ر ببن، هه‌ر وه‌ک چۆن شه‌ره‌نیوخۆبییه‌کانی لای ئیمه‌و کاره‌ساته‌مه‌رگه‌په‌نه‌ره‌کان بواری ئه‌وه‌بۆ مرۆقی ئه‌م ده‌قه‌ره‌ده‌ره‌خسین، که‌له‌رتیکه‌ی کو‌مه‌که‌مرۆقدۆستییه‌کانه‌وه‌خو‌بان پاک بکه‌نه‌وه. پاک‌کردنه‌وه‌و پالاوتن به‌هه‌مان تیگه‌یشته‌نه‌«ئه‌رستۆ» بییه‌که‌.

تاریکی پرده‌یه‌کی سرشتییه به‌سهرماندا ده‌کشی: ههر ئیواره دادی، شوتنه گشتییه‌کانیش به‌های خو‌یان له ده‌ست ده‌دهن و خه‌لکی به‌ره و ماله‌کانیان ده‌رۆنه‌وه، له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا قیلی جاریکی تر به‌ته‌نئ ده‌میتینه‌وه، یاخود راستره بگوترئ دریژه به‌ته‌نیایی خوی ده‌دا! ئیتر لیره‌وه کایه‌ی سهرگه‌رمبوونه‌ک‌ش نرخ‌ی خوی له تاریکیدا ون ده‌کا. سیاسی و پی‌اوی خودی و پی‌اوانی بازار و، هه‌موو ئه‌وانی تر چییان پی‌بکری ده‌لین و خیتابه‌ی ده‌ک‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی پروای خه‌لک له حاندی خو‌یاندا پته‌وتر بک‌ن، به‌لام به‌بئ ئه‌وه‌ی قیلی به‌یننه‌ خوار!

ئه‌و شته‌ی که قیلی له‌لای خه‌لک ده‌بیتته هوی ترووکاندنی بریتیه له هه‌ستکردن به‌هه‌تالی و پوچگه‌رایبی ژبانی رۆژانه‌یان، دووباره بوونه‌وه و بی‌زاری به‌رده‌وام، بی‌پروایی و بی‌ئومیدی. لیره‌دا بیر له‌و ژن و مېرده ده‌که‌مه‌وه، که به‌رپۆه بوون بچن له یه‌کتری جیا بنه‌وه و «شانسیکی تر به‌ژن و مېردایه‌تییه‌که‌یان» بدن. یاخود ئه‌و ئافره‌ته‌ی به‌رپۆه بوو بۆ کوشتنی دۆستی مېرده‌که‌ی، که‌چی له‌پاش رۆژگارئ، له قسانه‌وه گلا و ژبوان بۆه. که‌واته له دیو ناته‌باییه‌کانی ژینی خیزانی و له‌و دیو بی‌پروایی و له‌و دیو هه‌موو جوړه په‌ستییه‌که‌وه، پوچگه‌رایبی و په‌ستییه‌کی تر خوی شاردۆته‌وه. له‌و نیوان په‌رچه‌کرداری گشت خه‌لکه‌که و ته‌نیایی و پوچگه‌راییه‌که‌ی قیلی دا خالیکی هاوبه‌ش هه‌یه، که ره‌نگه تیری په‌خنه‌ی نووسه‌ریش ئا لیره‌وه ئاراسته‌ی کۆمه‌لی هاوچه‌رخ کرابئ: خه‌لک بۆ خو‌یان ده‌زانن کو‌تییان دیشئ، به‌لام که‌س ریگه‌ی به‌خوی نادا، یاخود توانای نییه له‌باره‌ی ئازاره‌کانییه‌وه بدوئ، بۆچی؟ چونکه له کۆمه‌لگای هاوچه‌رخدا ئاشکرا کردن و گفتوگو کردن له‌مه‌ر دهرد و ئازار و کیشه تاییه‌تییه‌کانی مرۆف ریگه‌ی پینه‌دراوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه «لاوازی» مرۆف پیشان ده‌دا! مرۆف ده‌بئ هه‌میشه لوتبه‌رزتر و پته‌وتر بی له‌وه‌ی که دهرد و ئازاره‌کانی ریگه‌ی ده‌ده‌نئ. به‌لام هه‌رکات قیلی ئه‌نده‌رسنیک په‌یدا ده‌بئ و به‌راشکاو‌ی بریاری خوی ده‌دا، ئیتر هه‌موو ئه‌وانیتر وه‌ک پیغه‌مبه‌ر

ته‌ماشای ده‌ک‌ن و ده‌بنه په‌یره‌وکار: «تۆ ته‌نیا نیت!» ئا لیره‌وه، ئیتر قیلی ههر ته‌نیا سهرکه‌شیکی گه‌وجی سهر هه‌وره‌بانه‌که نییه، به‌لکو ئاو‌تینه‌یه‌که بۆ پیشاندانه‌وه‌ی هه‌موو گه‌وجی و توانایه‌کی چه‌پاو.

له‌لایه‌کی تره‌وه، به‌سه‌رهاتی قیلی نه‌ک ههر بۆ ئه‌و خه‌لکانه ماده‌یه‌کی باشه که له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا کو‌بوونه‌وه، به‌لکو بۆ ئه‌وانه‌یش که له مالی خو‌یاندا به‌دیار ته‌له‌فزیۆنه‌کانیانه‌وه دانیشتون.

ئه‌رکی ده‌زگاکانی راگه‌یاندن و وینه‌گره‌کان ئه‌وه‌یه که چۆن له واقیعی کیشه‌ی قیلی، واقیعیکی نه‌مایشی دروست بک‌ن و رووداوه‌که بک‌نه به‌لگه‌نامه و دۆکیومه‌نت، هه‌روه‌ک چۆن کابرای گۆران‌بیژ قه‌وانیکی دهرکرد و مالی پاشا مېژوو‌یان نووسیه‌وه! هه‌وره‌بانه‌که هېواش هېواش له‌بیر ده‌کری، ئه‌وه‌ی له‌بیر و خه‌یالی بینه‌راندا ده‌میتنی ئه‌و قیلییه‌یه که ته‌له‌فزیۆن پیشانی ده‌دا و ئه‌وه‌ی که رۆلی قاره‌مانی فیلمیکی سینه‌مایه ده‌گپێی و فیلمی کارتۆنی لیدروست ده‌کری!

له جیهانی مۆدیرن دا، لۆژیکی بازار و خواسته‌کانی کربار کاکله و به‌های رووداوه‌کان ده‌ست‌نیشان ده‌کا. له‌م جیهانه‌دا هه‌موو شتی بۆی هه‌یه بکریته که‌لوپه‌ل، له‌راستیدا واقیعی خوی وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌یه چ خوشییه‌کی تیدا نییه و سه‌رنج‌راکیش نییه Not Attractive، بۆیه ده‌بئ رووداوی سهر هه‌وره‌بانه‌که‌ش مانا واقیعییه‌که‌ی له‌ده‌ست بدا بۆ ئه‌وه‌ی به‌واقیعیکی سه‌رنج‌راکیش زاخا بدریته‌وه. لیره‌دا که‌می له‌باسه‌که دوور ده‌که‌ومه‌وه تا به‌ئوونه‌یه‌کی تر له ژبانی خو‌مانه‌وه نزیکتر ئه‌م دیارده‌یه روون بک‌مه‌وه:

که‌سی په‌نا‌به‌ر له‌باسکردنی کیشه‌گه‌وره‌کانیدا بۆ ئه‌وروپیه‌ک که سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی، سه‌رچاوه‌یه‌کی «دیداری» یه و له‌رپی کاناله‌کانی ته‌له‌فزیۆنه‌وه پیدیه‌گا: هه‌رده‌م تووشی نامۆبوونیکی ده‌بئ، په‌نا‌به‌ر نازانی بۆچی ئه‌و کیشه و قه‌یرانه‌ی به‌لای خو‌یه‌وه گه‌وره و به‌نرخه،

له لای «ئه‌ویتر» هه‌مان نرخ‌ی نییبه و به‌هه‌مان شتیوه شوتین سه‌رنج نییبه، ئیتر لیتره‌وه بیزارییبه‌کی هاوکات به‌نامۆیون سه‌ره‌له‌ده‌دا، ئیمه نازانین که جه‌نگی سه‌ره‌کی له‌م بواره‌دا بریتییه له‌ جه‌نگی نیوان قسه‌کردن و ته‌ماشا کردن له‌ نیوان وشه و دیمه‌نه‌کاندا. له‌ نیوان رووداوه واقیعییه‌کانی ژیانی خۆمان و ئه‌و فیلم و راپۆرتانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و رووداوانه به‌ئه‌ویتر گه‌یشتوون! ئیمه وا ده‌زانین توانا و هیزی وشه‌کان له‌ توانا و هیزی دیمه‌نه زنجیره‌یییه‌کان پته‌وترن و نازانین وشه‌کان به‌ده‌گه‌من ده‌توانن ئه‌و چیژه‌ بده‌نه گوێگره‌کانمان که نه‌مایشه‌کان ده‌یده‌نه بینه‌ره‌کانیان.

قیلی دیتته خوار. به‌لام نه‌ک له‌ شتیوه‌ی مرۆیه‌کدا، ئه‌و ده‌بیتته تارمایی و رمب، ده‌که‌و پتته سه‌ر زه‌وی، ده‌بی ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی ده‌شی بۆ سه‌به‌ی تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی بچیتته پال که به‌رده‌می شاره‌وانی پیسکردووه و له‌وانه‌یه کریتی پاککردنه‌وه و گواستنه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی له‌و میراته جوی بکه‌نه‌وه، که ده‌شیت له‌ قونج‌ره ته‌نه‌که‌یییه‌که‌یدا به‌جیی هیشتی!

راسته به‌سه‌ره‌اتی قیلی و چاره‌نووسه‌که‌ی رووداویکی تراژیدییه، به‌لام هه‌رگیز لایه‌نه تراژیدییه‌که‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته نییبه که له‌ بیر ده‌مینی.

ئه‌م ده‌قه هینده ده‌قیکی ئاسانه که خوتنه‌ر له‌ خۆی، واته له ئاسانییه‌که‌ی خۆی به‌گومان ده‌کا، به‌لام ئاسانی به‌مانا ساده‌یی نییبه و هه‌ر ئه‌مه‌شه وا ده‌کا بلتین، له‌ ئاسانی ئه‌م ده‌قه‌دا نه‌یتییبه‌ک خۆی شاردۆته‌وه، نه‌یتنی گه‌وره‌ش لیتره‌دا بریتییه له‌ هه‌بوونی ناوکداری و مانای ژیره‌وه‌ی دیره‌کان. هه‌بوونی ئه‌و وزه و چیژه‌یه که له‌ژیر تۆنی ژیره‌وه‌ی مانای ساده‌ی دیره‌کاندا چاوه‌ریمان ده‌کا.

که‌واته ده‌شیت ئه‌م ده‌قه به‌چه‌ند باردا مانا‌که‌ی لیک بده‌ینه‌وه و سه‌لیقه‌ی خۆمان له‌ شیکردنه‌وه‌یدا بخه‌ینه کار، به‌بی ئه‌وه‌ی بتوانین، یان

مه‌به‌ستمان بوویت به‌مانای ره‌ها و مانای تاقانه‌ی ده‌قه‌که‌ بگه‌ین.

له‌ ده‌قی ساده‌دا مانای تاقانه نییبه، چونکه نه‌یتییبه‌کان له‌ ئارادان و له‌و شوتنه‌ش نه‌یتنی ئاماده‌ی، بیرو لیکدانه‌وه‌ی هه‌مه‌ جۆر دیتته به‌ره‌م. بیه‌ینه‌ پێش چاوی خۆت، کاتی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا گوتمان له‌ خشپه‌یه‌ک ده‌بی، ئیمه له‌ شوتنی خۆمانه‌وه ئه‌و خشپه‌یه به‌چه‌ند مانا ته‌فسیر ده‌که‌ینه‌وه؟ یه‌کمان ده‌لی مار بوو، ئه‌وی ترمان ده‌لی مرۆف، سیه‌هم ده‌لی، دوژمن و چواره‌م ده‌بیژئی دلدار. که‌واته ساده‌یی نه‌یتییبه‌ک له‌ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌مانای روونی و دیاری ئه‌و نه‌یتییبه نییبه، هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و ده‌نگه‌ی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا دیتته به‌رگوتمان، له‌ رۆژی رووناکدا مانای خۆی ده‌دۆزیتنی. به‌کورتییبه‌که‌ی، نه‌یتییبه‌کان کوری تاریکین، نه‌ک ته‌مومژ. تاریکی به‌ره‌و لیکدانه‌وه‌مان ده‌با، به‌لام ته‌مومژ سه‌رمان لیده‌شیتوتنی.

جگه له‌ که‌شی گشتیی چیرۆکه‌که، له‌ گه‌لیک شوتنیشدا تام و چیژتیکی چیرۆکی به‌ر ئاگردان له‌ ئارادایه. چونکه بونیادی به‌ره‌مه‌که‌ خزمایه‌تییه‌کی له‌ گه‌ل بونیادی ئه‌و چیرۆکه‌ خۆمالیانه هه‌یه، که زه‌ینی ئیمه‌یان زاخاو داوه:

«سپیده‌یه‌کیان کابرایه‌ک..» «سال و عه‌بیامیکی زۆر بوو..» «سه‌رده‌مانیکی زۆر بوو..» هه‌ر ده‌لیتی چیرۆکیته‌ ده‌سه‌روکاری گپرا‌نه‌وه‌ی داستانیکی خۆمالی‌دایه.. دیاره ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی هاوشیوه‌ی ئه‌م ئاوو هه‌وایه خۆمالییه له‌ ئه‌ده‌بی دانمارک خۆیدا ده‌ستنیشان بکه‌م، ئه‌وه هه‌ر زوو نیوی «هانس کریستیان ئه‌نده‌رسن، ۱۸۰۵-۱۸۷۵» دینم که ده‌رگای زۆریه‌ی چیرۆکه‌کانی به‌کلیلی ده‌سته‌واژه‌ی له‌م بابته ده‌کاته‌وه.

به‌لام به‌کاره‌ینانی ئه‌م ته‌کنیکه‌ چ سوودیکی هه‌یه؟

یه‌که‌م، هه‌وسه‌له‌ی چیژوه‌رگرتن و جوانناسیمان ده‌بزوینتی. دووه‌م، بوارمان ده‌دا، به‌زوویی خۆمان له‌ که‌شی چیرۆکه‌که‌دا بدۆزینه‌وه. سیه‌هم، له‌ چاوه‌روانییه‌که‌دا پامانده‌گری که ته‌نیا به‌خوتندنه‌وه‌ی سه‌رحه‌می ده‌قه‌که‌

تینویتی ئه‌و چاوه‌روانییه‌مان ده‌شکی، له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌گه‌رچی نووسه‌ر بو
خۆی زۆر شت له‌باره‌ی قاره‌مانیه‌کانه‌وه ده‌زان، به‌لام ئه‌وه بو‌خۆی نییه‌ که
هانمان ده‌دا، یاخود پالمان پیتوه‌ده‌نی خه‌یالی خوتینده‌وه‌مان به‌راپه‌ویکی
تاییه‌تیدا بیه‌ین بو‌ئوه‌ی ئه‌و ئه‌نجامه‌مان ده‌ستکه‌وی، که له
کو‌تاییه‌که‌یدا چاوه‌ریمان ده‌کا. نه‌خه‌یر. به‌لکو ئه‌وه بزاقی ئه‌ده‌بی
ده‌قه‌که‌یه، خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌مان ده‌خاته‌گه‌ر و به‌رده‌وام خۆی به‌ره‌م
دیتیته‌وه. به‌گورتیه‌که‌ی ئه‌مه ده‌قیکه ئایدۆلۆژی تیدا نییه. . خالییه له
درۆ و ده‌له‌سه‌ی «قاره‌مانسازیه‌ هه‌مه‌کاره» و «پاله‌وانی هه‌میشه‌ براوه»
یاخود هومیده‌واریه‌کی ساخته. . ئه‌مه‌ش نرخاندنیه‌کی گه‌وره‌یه که
نووسه‌ری به‌خوتنه‌ره‌کانی خۆی په‌وا ده‌بینی.

وهرزی گهړانهوه

(چهند پهرهگرافیکي پهرتهوازه)

همیشه وهرزیک له وهرزه کانی تاراوگه له نیشتماندا خوی دسه پښت، که بېگومان وهرزیکه له بهار و هارین و له پاییز و زستان، وهرزیکه له چاوهروانییې بېهوده و هندیجاریش له هاتنه دی خهونه کان، وهرزیکه بۆ سه فەر و له هه مان کاتیشدا وهرزی گهړانهوه یه.

مرؤقی تاراوگه کراو کاتیک ده گهړپتهوه نیشتمانی خوی، زیاد له نیشتمانیکی هه یه و لیره شهوه زیاد له وهرزیک و زیاد له عشق و یادوه بیهک. تازه چیدی «نیشتمان» به مانا کونکریتی و میژوو بیهه که ی مانای نیه و سنوره کانی جوگرافیا ده ستیشانی ئه و نیشتمانه ناکات. تاراوگه کراو، له جوگرافیا یه که وه ده په رپتهوه بۆ جوگرافیا یه کی تر، به لام همیشه نیشتمانی تابیهت به خوی له گه لدا یه، نیشتمانیکی فراهه رنگ و فره سیم، نیشتمانیکی کولژکراو له کومه لای ولات و شار و مرؤقی جیاواز. بۆی هه یه تاراوگه کراو له شوپنیک له شوپنه کانی نیشتمانی دایکدا راهه ستیت و پر به سییه کانی هه وایه ک هه لمژئ، وه لای ئه گهر ئه و هه وایه ی هه لیده مرژئ بونی تیکرای ئه و ولاتانه ی لینه یهت که پتیماندا تپه رپوه، ئه وه هه ست به نارامبونه وه ناکات.

لیره وه، ئه گهر به رزترین ستایشکردنی تاراوگه کراو بۆ نیشتمانی دایک، بۆ نیشتمانیکی که زمانی زگماک و خهونی گه و ره بوون و به که مین عه شقی پتبه خشیوه، له «گهړانهوه» دا به رجه سته ببیت، ئه وه هیچ گهړانهوه یه کی تاراوگه کراو به بئ ستایشکردنی نیشتمانی دووم، ئه و نیشتمانه ی زمانیکی دیکه و یادوه ری و عه شقه کانی تری پتبه خشیوه، مانای نابیت. ئه خلاقی تاراوگه کراو له وه دایه کاتی ده گهړپتهوه نیشتمانی به که م و (به و جوړه ش دهریده خات ئه و رول به کی به وه فایه) له بیری نه چیت که پیش گهړانهوه له نامیزی نیشتمانیکی تر دا بووه. نیشتمانیکی ئه و ی

له هه موو ئه و مه ترسیانه پاراست که بوونه هوی له ده ستدانی هاورئ و که س وکار و خۆشه ویسته کانی. نیشتمانی دالده و نیشتمانی به رده وامی و مانه وه..

به م شیوه یه ش، هه روهک چۆن تاراوگه بوون بریتیه له بردنی «ئیره» بۆ «ئه وئ»، به هه مان شیوه گهړانهوه ش بریتیه له هینانه وه ی «ئه وئ» بۆ «ئیره». جوانی تاراوگه کراو و پرؤژه شوپشگپراوه که ی له وه دایه که له گهړانهوه یدا پانتایی نیشتمانی یه که م به هینانه وه ی نیشتمانی دووم به رفراوان و ده وله مه ند بکا. چونکه به راستی ئه گهر مرؤف له ماوه ی تاراوگه بوونه که یدا نیشتمانی خوی بزر نه کردب، ئه وه توانیوه ته ی نیشتمانیکی بدؤزپته وه، نیشتمانیکی که دواچار له گه ل خوی ده یه پتیه وه. من پتیاویه ئه وه ی واده کا تاراوگه کراو به رگه ی ئه و هه موو کؤژان و نوستالیریا و تراژیدیا یانه ی هه ندران بگرت، ئه وه ی له پشت هه دادان و به رگه گرتنیه وه یه تی، ئه و خه ونه یه که فیری ده کا له میانه ی گهړانهوه یدا، که نازانیت که ی و چۆن ده بیت؛ نیشتمانیکی له گه ل خوی ده یه پتیه وه. بېگومان لیره دا مه رج نیه مه به ستمان له نیشتمان مانا واقیعه که ی بیت، به لکو مه به ستم له مه جازه ته ی نیشتمانه، که بۆی هه یه ئه و نیشتمانه دهرپی گه وریی ئه و ئه زمونانه بی که تاراوگه کراو کویکردونه ته وه.

هه روهک چۆن تاراوگه به مانایه کی فراوان سه رزه مینی نازادی و به ره لاکردنی خه ونه کانی نه سته، ئاواش سه رزه مینی که له که کردنی ئه زموننه کانه. ئه وده ی مرؤقی تاراوگه کراو له ئه زموننه کانی ژیانیه وه فیر ده بیت و له رتگه یانه وه خوی دروستده کا و دروست ده ب، هیچ سیسته میکی فیرکاری و یارمه تیدانی تاراوگه کراوه کانی هه ندران دروستینا که ن و فیریشی ناکه ن. ئه زمون گه و ره ترین قوتابخانه یه که تاراوگه کراو به رزترین به لگه نامه ی لپوه به ده ست ده ینی. پرچی سپی و سیمای چرچ و لؤجبوو و حوزنی دهنگی تاراوگه کراو، ئه وده ی ده لاله ت له

زۆری و چربی ئەزمونەکانی دەکا، ئەوەندە بەلگە‌ی هەل‌چوونی تەمەن و تێپەرینی سالتەکان نیە. تاراوگە بانگه‌یشتنێکی مەژۆه بۆ ژانیکی پراو پر و لێوانلیتو له ئەزمونی دانسقه، بۆیه ئەوهی ئەو ژیانە دەژی، لەسەر حسابی جەسته، رۆحی خۆی دەکریته‌وه. بێگومان مەرج نیە تۆ له ولاتی یەکه‌مه‌وه بچیتە ولاتی دووهم و بێسته تاراوگە‌کراو، وەلێ تەنیا ئەو کاتە دەبیتە تاراوگە‌کراو دەتوانیت ژیان بە‌وجۆره بژی که بێسته قوتابخانە‌یه‌ک بۆ کۆکردنە‌وهی ئەزمون. بە‌مانای ئەوهی بێسته زەمینە‌یه‌ک بۆ دروستکردنی ئەو خالە‌هاوبە‌شانه‌ی که تۆی تاکە مەژۆه دەبە‌ستیت بە مەژۆه‌کانی دیکە‌وه و ژیان له‌ عۆزله‌تێکی دووباره‌بووه‌وه دەکاته بە‌خشنده‌بیه‌کی بە‌رده‌وام. رەنگه‌ تاراوگە هەموو شتێک له مەژۆه‌ بستیته‌وه و له هەموو ئەو شتانه‌ دایمالتی که ناسامه‌ی خۆی لە‌سەر‌بانه‌وه دروستکردوه، وەلێ دواجار تاراوگە بە‌خشنده‌بیت پێده‌به‌خسیت. بە‌خشنده‌ی وەک کللیک بۆ کردنە‌وهی جیهانی مەژۆه‌کانی تر و لە‌و‌یشه‌وه بۆ چوونه‌ ناو ژانیکی بە‌رفراوانه‌وه. بۆی هه‌یه تاراوگە زمانی زگماک، رەگەز، ئایین و میژووی شه‌خسی خۆت لێ‌ستیت و زمانیکی دیکە و ئاین و میژووی دیکە تە‌سه‌ردا ب‌سه‌پنیت، وەلێ دواجار شتێک پێده‌به‌خسیت له‌هەموو ئەوانه‌ گرنه‌تره که ئەویش بە‌خشنده‌بیه.

مەژۆی بە‌خشنده، مەژۆه‌که پێوستی بە‌ زمانیکی تاییه‌ت نیە تا له‌ رێگه‌یه‌وه بە‌خشنده‌ی خۆی بە‌رجه‌سته بکات، چونکه بۆی هه‌یه به‌بێ به‌کاره‌ینانی زمانیش، به‌بێ به‌کاربردنی وشه و ده‌نگیش ده‌رپری ناخی پر به‌خشنده‌ی خۆی بێ. بە‌خشنده‌ی ده‌توانێ له‌ نیگا و هە‌لسوکه‌وت و ده‌رپینه‌کانی له‌شدا خۆی به‌یان بکا. هه‌روه‌ها مەژۆی بە‌خشنده پێوستی به‌وه نیە ئە‌ندامی تیره‌یه‌ک، نه‌ته‌وه‌یه‌ک یاخود رەگه‌زێکی تاییه‌ت بێت بۆ ئەوهی له‌و رێگه‌یه‌وه بە‌خشنده‌ی خۆی ئاشکرا بکا.

بە‌خشین هه‌روه‌ک چۆن پابه‌ندی زمانیکی تاییه‌ت نیە، ئاواش خۆی نابە‌ستێ به‌ پیه‌وه‌ندی و ئینتیمایه‌کی تاییه‌ته‌وه. ئە‌گه‌ر یه‌کیک له‌ پاداشته‌کانی بە‌خشین گۆرینه‌وهی ئە‌زمونە‌کان بێت، ئە‌وه ئە‌زمون تە‌نیا له‌ نێوان مەژۆه‌کاندا ئا‌لوگۆر ده‌کری، بۆیه ئینتیماکردن به‌ مەژۆه‌وه یه‌که‌مین

مه‌رجه بۆ بە‌خشنده‌ی به‌بێ ده‌سته‌ودامانیون و هانا بردن بۆ هه‌یچ هه‌یزکی غه‌یره مەژۆی و با‌م‌رۆی و فریشته‌ی یاخود ئە‌هریمه‌نی. لێ‌ره‌شه‌وه بۆی هه‌یه له تاراوگه ئایینی خۆت بگۆریت، یان به‌هه‌یزی بکه‌یت یاخود وه‌ک به‌شیک له‌ کولتور پیه‌وه‌ندی له‌گه‌لدا بپاریزی، وەلێ ئاین نایسته مەرج و هانده‌ر بۆ بە‌خشنده‌بوونت. چونکه ئە‌وهی ده‌ستنیسانی بە‌خشنده‌ی ده‌کا، ترس و ده‌روه‌ستی نیه له‌ ئاست جیه‌جیکردنی کۆمه‌لێ ب‌نه‌ما و یاسادا، به‌لکو خۆکردنە‌وه‌یه‌کی ر‌ه‌ها و تیکه‌لێوونێکی بێمه‌رجه به‌ مەژۆه‌کانی تر و گۆرینه‌وه‌ی ئە‌زمونە له‌گه‌لێاندا. ئە‌مه‌ش به‌مانای ئە‌وه نیه تۆ ئیمانی خۆت له‌ده‌ست ده‌ده‌یت، به‌لکو به‌و مانایه‌ی چیدی «ئیمان» کورتنا‌بیت‌وه له‌ ده‌روه‌ستی مەژۆه له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لێ یاسادا، که ئایینیکی تاییه‌تیان لێ‌پیکه‌اتوه و ئە‌م ئایینه‌ش سیتیک ر‌ه‌فتاری داناه، که ده‌بیت جیه‌جی بکری. ئە‌گه‌ر یه‌کیک له‌ مژده‌کانی ئیمان ر‌زگاربوون بێ، ئە‌وه ئیمان له تاراوگه چیدی جیه‌جیکردنی کۆمه‌لێ سلووک نیه که به‌لای ئایینیکی تاییه‌ته‌وه جیتی په‌سندن، به‌لکو هه‌ل‌بژاردنی جوانترین و والا‌ترین ئە‌و شێوازی ژیا‌نه‌یه که تیا‌یدا مەژۆه به‌که‌مترین ئاستی چه‌وساندنه‌وه ر‌زگاری ده‌بیت. له تاراوگه بۆت نیه ئیدعیایه‌ی پروابوون به‌ ئایینیکی بکه‌یت و له ژیا‌نی پراکتیکیدا په‌یره‌وی لێ‌نه‌که‌یت، بۆت نیه له‌سەر حسابی ئە‌و ئە‌رکه ئایینیانه‌ی جیه‌جیکردوون له‌ ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تیدا که‌مه‌ر‌خه‌م بیت و ر‌ه‌نگدان‌ه‌وه‌یان نه‌بیت. به‌م مانایه‌ش ئیمان ر‌ه‌ه‌ندیکی ئینسانی و کۆمه‌لایه‌تی به‌خۆیه‌وه ده‌گریت و پێوسته له‌ ژیا‌نی پراکتیکیانه‌ی ر‌ۆژانه‌دا ر‌ه‌نگبدا‌ته‌وه. لێ‌ره‌وه فرینه‌دانی قنچه‌که جگه‌ره‌یه‌ک و ده‌سته‌سپریکی کاغه‌زی له‌سەر جاده، بۆی هه‌یه هانده‌ریکی ئایینی له‌ پشت بیت، وەلێ ئایینیکی له‌ خزمه‌تی پانتایی کۆمه‌لایه‌تی ژیا‌نی هاوبه‌شی مەژۆه‌کاندا، نه‌ک بۆ به‌یانکردنی حه‌قیقه‌تێکی با‌م‌رۆی و ر‌ه‌ها. تۆ ده‌توانیت به‌ ئیمانیکی پته‌و و ر‌ستی ئە‌رکه‌وه که له‌ ئاست ئایینیکی تاییه‌تدا جیه‌جیکردوون، شت فریده‌یته‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان به‌بێ ئە‌وه‌ی به‌ر نه‌فره‌تی یه‌زدان بکه‌ویت، وەلێ مەرج نیه به‌مکاره‌ت ر‌ه‌زامه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ده‌ست به‌ینی. ئە‌وه‌ی له تاراوگه وه‌ک ده‌ستکه‌وتی مسولمانیک له‌قه‌له‌م

دهدری، بریتی نیبه له کردنه‌وهی مزگه‌وت و حوجره و خوگۆشه‌گیرکردن تیاپاندا، به‌لکو ئاماده‌یی چالاکانه‌ی ئه‌وه له مه‌یدانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ئینسانه‌کاندا وه‌ک مرۆیه‌کی به‌خشنده.

ئایا فیروونی ههر زمانیک ده‌رگای جیهانیکی تازه‌مان به‌سه‌ردا ده‌کاته‌وه؟ ئایا ئیمه له میان‌ه‌ی ژبانی خو‌ماندا له‌به‌رده‌م جیهانگه‌لێکی فرهداین که ده‌بیت بۆ ههریه‌که‌یان زمانیکی تایبته‌ بزانین تا ریتی ئه‌و جیهانه‌مان له‌به‌رده‌مدا بکرتته‌وه؟

من له‌و بروایه‌دام جیهان یه‌ک جیهانه‌ وه‌لێ ده‌رگا‌کان فرهن، بۆیه به‌ فیروونی زمانیکی نوێ ده‌رگای جیهانیکی نوێ ناکرتته‌وه، به‌لکو ده‌رگای چوونه‌ژووره‌وه‌یه‌کی تر بۆ جیهان ده‌کرتته‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌زانین و زۆر جار پروا ناکه‌ین ئه‌وه‌یه که جیهان گه‌وره و به‌رفراوانه، به‌لام زه‌حمه‌ته‌ بیناسین و په‌یوه‌ندی له‌گه‌لدا به‌ستین. بۆیه مرۆف هه‌ندی دزه‌ پێگای هه‌یه که تاقیانه‌ده‌کاته‌وه بۆ چوونه‌ ناو جیهانه‌وه و له‌ راستیشدا به‌هۆیانه‌وه که‌میک ده‌شچیته‌ پیش.. وه‌لێ کاتی له‌یه‌کیاندا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهینێ و نائومی‌د ده‌بیت هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نیه له‌وه زیاتر که یه‌کیکی دیکه‌یان تاقیکاته‌وه. له‌ده‌رگایه‌کی دیکه‌وه هه‌ولێ چوونه ژووره‌وه‌ بدات. هه‌ندێ‌جار پیتویسته شاعیرانه‌ بژین و هه‌ندێ‌جاری تریش مۆسیقا تیکه‌ل به‌ جیهانمان ده‌کات و جاره‌های جاریش تیرامان و بیده‌نگی و زۆر جاریش گریان. تاراوگه‌کراو ئه‌و مرۆقه‌یه زیاد له‌ جارێک له‌ده‌رگا‌کانی ژبان ده‌دات و له‌ دوا‌ی هه‌موو نائومی‌دییه‌کیش دپته‌وه باوه‌شی شیعر و بیده‌نگی گریان.

جیهان یه‌ک جیهانه و مرۆف یه‌ک جیهانی هه‌یه و له‌ناو ئه‌و جیهانه‌دا ده‌ژی، وه‌لێ بۆی هه‌یه مرۆفێک به‌هۆی ئه‌و زمانانه‌ی ده‌یانزانیت چه‌ندین سیما به‌ جیهانه‌که‌ی بیه‌خشیت. لێ‌رده‌دا هه‌ندیک له‌ نووسه‌ران و تاراوگه‌کراوه‌کان خالی هه‌وبه‌شیان له‌ نیواندا‌یه: رهنگه‌ نووسه‌ریک ته‌نیا یه‌ک زمان بزانیت، وه‌لێ له‌ چه‌ندین ژانردا ته‌عبیر له‌ جیهانی خۆی ده‌کات

و به‌وجۆره‌ش به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ سازدانه‌وه‌ی جیهانه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆی به‌لام له‌ناو فره‌یی ژانره‌کان و مه‌ودا‌کانی نووسیندا. سه‌فه‌ری ئه‌و، سه‌فه‌ری هه‌مان گه‌ریده‌یه که هه‌رجاره‌ی به‌رگیک ده‌پۆشیت وه‌لێ رێگاکه‌ی هه‌مان رێگایه. تاراوگه به‌رله‌وه‌ی سه‌فه‌ر بیت له‌ناو پانتایی شویندا، سه‌فه‌ره له‌ پانتایی زماندا. هه‌ر تاراوگه‌کراوێک که زمانیکی نوێ فیروونی ده‌رگای جیهانیکی نوێی به‌روودا ئاوه‌لا نابن، به‌لکو له‌ رێگه‌ی تره‌وه په‌ی به‌ جیهانه‌که‌ی خۆی ده‌باته‌وه و سه‌رله‌نوێ که‌شفی ده‌کاته‌وه. رهنگه‌ فیروونی زمانیکی نوێ له‌ تاراوگه‌ گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وتی هه‌ر مرۆفێک بیت که خۆی به‌ خاوه‌نی جیهانیکی تایبته‌ ده‌زانیت، بۆیه ئه‌گه‌ر له‌ تاراوگه‌دا رهنه‌ندیکی «سه‌رگه‌ردانی» چاوه‌روانی مرۆف بکات، ئه‌وه ته‌نیا ئه‌و مرۆفانه سه‌رگه‌ردان ده‌بن که جیهانی تایبته‌ به‌خۆیان نیه.

ئه‌گه‌ر تاراوگه ئه‌و شوینه بیت که مرۆف ناتوانیت خۆی هه‌شار بدات چونکه جیاوازه، ئه‌وه نیشته‌یمان ئه‌و شوینه‌یه که ئیمه تیکه‌ل به‌ پانتاییه‌کی به‌رفراوانی لیکچوون ده‌بینه‌وه. له‌تاراوگه‌دا هه‌میشه ترسیک هه‌یه له‌ دیاروون و ئاشکرای، ترس له‌وه‌ی که هه‌شامات ناهیلێ تیکه‌لی بيم و له‌و تیکه‌لبوون و هاوشپوه‌ییه‌دا جوړی له‌ دلنیا‌یی هه‌ستپیکه‌م. مرۆف به‌ سرووشتی خۆی له‌ ته‌نیا‌یی ده‌ترسێ و له‌ تیکه‌لبووندا هه‌ست به‌ ئارامی و دلنیا‌یی ده‌کا. ئه‌م حه‌قیقه‌ته له‌لایه‌که‌وه هه‌سله‌تیکه‌ی عه‌شق و له‌لایه‌که‌ی دیکه‌وه هه‌سله‌تی تاراوگه‌کراوه له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا. عه‌شق ترسه له‌ ته‌نیا‌یی و له‌وه‌ی که‌س نه‌بیت له‌ گه‌لیدا تیکه‌ل بین، بۆیه دل‌ه‌راوکی و ترس و په‌راویزنی قه‌ده‌ری هه‌موو عاشقه‌کانه. عاشق به‌زۆر مانا مرۆفێکه له‌ دانسقه‌بی و ته‌نیا‌یی خۆی ده‌ترسێ و هه‌موو هه‌ولێکی بۆ ئه‌وه‌یه تاکی خۆی بدۆزیتته‌وه و کاتیکیش دۆزییه‌وه هه‌موو شتی بکات بۆ ئه‌وه‌ی تیکه‌لی بیت و ئیتر خۆی له‌و ته‌نیا‌ییه‌ رزگار بکات، که ئه‌وه‌ی خستۆته ده‌ره‌وه‌ی ئه‌وانیتره‌وه و زۆر جاریش خستۆتییه به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وانیتر. عاشق له‌ سایه‌ی عه‌شقه‌که‌یدا خۆی به‌ تاشه‌به‌ردیکی سه‌نگین

ده‌چوینتی که هیچ تۆفانیک نایجوولینتی، وه‌لی له‌هه‌مان کاتدا ده‌یه‌وی بیته‌وه ده‌نکی لم و له‌ناو له‌پی ده‌ستی یاردا بای هه‌ناسیه‌ک بیات.

تاراوگه‌کراویش عاشقیکه له‌به‌رگه‌گرتن و هه‌دادانیا له‌به‌رامبه‌ر کۆژان و چاوهروانی و ته‌نیاییه‌کانی تاراوگه، به‌و تاشه‌به‌رده ده‌چیت، که ساله‌کانی دووری و غوریه‌ت راینمالن، به‌لام نه‌و سالانه هینده‌ی ناسک و شه‌ففاف ده‌که‌ن و رۆحی ده‌که‌نه شووشه، به‌ته‌نیا هه‌ل‌کردنی بایه‌ک به‌سه‌ بۆ نه‌وه‌ی ته‌سلیم به‌ فرینیک بی، که «گه‌رانه‌وه» بۆ نیشتیمان کۆتاییه‌که‌یه‌تی. لیره‌وه من له‌و تاراوگه‌کراوه تیده‌گه‌م کاتی ده‌گه‌رته‌وه ولاتی خوئی، خه‌م له‌هه‌موو شتی ده‌خوات و به‌لایه‌وه به‌رگر بکردن له‌ نازه‌له‌کانی باخچه‌ی نازه‌لان هه‌مان ره‌وایه‌تی هه‌یه‌ که لایه‌نگیری بۆ کیشه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و نه‌تنیکی. تاراوگه‌کراو ده‌یه‌ویت له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا بیته‌وه یه‌کیک له‌وانیتر، ده‌یه‌ویت ترسه‌کانی بره‌وینه‌وه و له‌که‌نار نه‌وانیتردا بیته‌وه خوئی و ده‌ست به‌گیترانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی بکات.

هه‌روه‌ک ده‌ سال پین ئیستا له‌ پیشه‌کی نه‌م کتیبه‌دا نوسیومه؛ نه‌م به‌ره‌مه‌ پتر نه‌زمونی تایبه‌تی منه و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نایه‌ویت بیته‌ قسه‌که‌ری ره‌سمیی گشت په‌نا به‌ر و تاراوگه‌کراوه‌کان. چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌کانی نه‌م کتیبه، به‌رله‌وه‌ی تیۆریزه‌کردنی ژبانی تاراوگه‌ بن، گیرانه‌وه‌ی نه‌و ژبانن و لیره‌شه‌وه به‌ره‌مه‌که به‌رله‌وه‌ی ئیدیعاییه‌ی خستنه‌رووی حه‌قیقه‌تیکه‌ی بابه‌تیانه‌ بکا، حه‌قیقه‌تیکه‌ی ئیستاتیکی تایبه‌ت ده‌خاته‌ پيش‌چاو، نه‌ویش له‌چوارچێوه‌ی نه‌و مه‌ودایه‌دا که «نوسین» رینگه‌ ده‌دات حه‌قیقه‌ته‌ ئیستاتیکیه‌کان به‌یان بکړین و نه‌زمونه‌کان بن به‌ ده‌ق..

له‌سه‌ر به‌رگی نه‌م کتیبه‌ نیگاریکی هونه‌رمه‌ند (یوهانس هۆلبیک)م هه‌لبژاردوو به‌ناوی «به‌به‌ردبوون» که سالی ۱۸۹۴ کیشاویتی. له‌ناوه‌راستی ده‌ریایه‌کی نارامدا پله‌شاخیک هه‌یه، که له‌په‌یکه‌ری داتاشاروی پاشایه‌کی پیر و ماندوو ده‌چیت له‌کاتی خه‌ولیکه‌وتندا. له‌

گۆشه‌ی پیشه‌وه‌ی نه‌و پله‌شاخه، شازنیکی تاج له‌سه‌ری ره‌شپۆش که ده‌روانیه‌ته‌ ناسۆ دووره‌کان، رۆنیشتوو و ته‌نیایی سیبه‌ری به‌سه‌ر دیمه‌نه‌که‌دا کردوو. به‌مجۆره‌ش ده‌ریا نارام، پاشای به‌به‌ردبوو ماندوو، شازنیش خه‌مبار، وه‌لی له‌ شیوه‌ی دانیشتنی خانمی تاج له‌سه‌ر و له‌ ته‌ماشاکردنه‌که‌یدا، ناآرامی و چاوهروانیه‌کی نه‌به‌دی ده‌بینی.. ناآرامیه‌ک، که ناچارمان ده‌کا پیرسین: نه‌م شازنه‌ له‌کوێوه‌ گه‌یشته‌ته‌ نه‌م شوینه و چاوهروانی چیه‌ و بۆچی خه‌مباره‌؟

چیرۆکی هه‌موو په‌نا به‌ر و تاراوگه‌کراویک خالی نییه‌ له‌م دیمه‌نه و له‌و پرسیارانه: نه‌وان له‌ شویتیک چاو ده‌که‌نه‌وه که نازانن چۆن بۆی هاتوون، دنیا به‌کی نارام و هیمن دالده‌یان ده‌دات که ئۆقره‌ی تیدا ناگرن، له‌ زه‌مه‌نیکیشدا ده‌ژین که پر له‌ چاوهروانی و ته‌نیایی و ختوره‌کانی دل. گرنگترین شت نه‌وه‌یه تاجه‌که‌ی سه‌ر سه‌ریان نه‌دۆزین و هه‌میشه‌ به‌ره‌و دوور، به‌ره‌و ناسۆ دووره‌ده‌سته‌کان بروانن. بۆیه‌ نه‌گه‌ر له‌ تاراوگه‌ و هه‌نده‌راندنا جوانیه‌ک هه‌بیت، نه‌وه جوانییی روانین و چاوهروانییی به‌کاوه‌خوئی تاراوگه‌کراوه‌کانه که هه‌میشه‌ پیمانده‌ئیت: شتییک و ا به‌رپه‌یه، نه‌وه ده‌هینی چاوهروانییی بکه‌ین! زۆرجار نه‌و چاوهروانیه‌ له‌ چاوهروانییی تاکه‌که‌سیک ده‌رده‌چیت و ده‌بیته‌ چاوهروانییی سه‌راپای میلیه‌تیک، میلیه‌تیک که نیشتیمانی خوئی لیکراوه‌ته‌ تاراوگه، به‌لام جوانیه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ به‌ تاجه‌که‌ی سه‌ریه‌وه ده‌روانیه‌ته‌ داهاوو..

هه‌ولیر: ۲۰۰۲/۷/۷

یاداشتی بهشی چواره م

1- Lovis Hjelmslev: Omkring Sprogteorins Grundloggelse, 1934: p 21 "vosentlig set en sevstiondig enged bestaende af indre affingigfeder, kort sagt en sruktur"

- ئەم دەستنیشان کردنه له منهدیه

2- Roland Bartfes:
som man spiser
HUG! nr 48 p. 36- 28

یاداشتی بهشی پینجه م

Suzanne Brogger. (nej) 1975

سهرهتای بزوتنهوهی ئافرهتان له دانمارک دهگه پیتتهوه بۆ ۱۸۷۱، له سالی ۱۸۸۳ که «یه کیتی سهندیکای ژنانی دانمارک» دامهزرا، له ۱۹۱۵ دا ژنان مافی دهنگدانیان وهرگرت و له ههفتاکاندا ئەم بزوتنهوهیه گه یشته تهقینهوه:

Rebwar S: ny tid for kvinder, monds nye tid. 1994 (Raport om kvin-debevogdse).
2- Francesco Alberoni: Forelskelse og kerlighed; kobenhavn 1981. information forlag

یاداشتی بهشی شهشه م

Flomer L: Eksistenpsykolgi 1978. LMF. p. 37- 38

یاداشتی خۆیندنهوهکان

لهبارهی (هاینهسن)هوه:

پهراویزهکان:

Faerone: Udgivet Af Dansk- Faerorsk samfund 2() 1958- (109)

و. بنیامن: نشانهای بهرهای ت. بابک احمدی. ج اول ۱۳۶۶ تهران ص. ۲۱۳.

ههروهها

Harry Anarsen. tre Afnandinger om W. Heinesen 1983: s. 7

سهرچاوهکان

W. glyn Jones: Faero og kosmos. gyldendal: 1974 (99. 4)

W Heinesen: Fra Bilecemagemes Vaerksted 1980 (72)

- Sven Havsteen Mikkelsen: Det Muntre Nord w Heinesens liv og Digtning, Centrumm: 1987 (99.4)

یاداشت و سهرچاوهکان

یاداشتی پینشهکی

۱- بوارهکانی سیمۆلۆژی هاوچهرخ له پۆژگاری ئەمپۆدا زۆریه زانسته مرفۆقایه تیبیهکان و زانسته سرووشتی و ئەزمونگه رهکانی گرتۆتهوه. سیمۆلۆژی پردیکه له ریگه ی پرنسیپهکانی خۆیهوه توانای کارکردنی له ناو هه موو زانستهکاندا ههیه. ته نانهت «ئه مپیتۆ ئیکۆ» نیشانه ناسی گشتی (Almen Semiotik) به «گرنگترین لقی فلهسهفه» داده نی. پروانه «گۆفاری یه گگرتن ژماره ۱۶/۱۹۹۳ ل: ۱۴»، ئەمه جگه له کارکردی گرنگی سیمۆلۆژی له بوارهکانی فیزییا و ماتماتیک و «تیۆری کاره سات» دا.

۲- سه بارهت به پۆشپیری کورد پینشتر و تاریکم بلاو کردۆتهوه. پروانه خهرمانه. ژ (۳) ل: ۱۴- ۱۸ لیکۆلینه وه به کی دوورودریژیشم ناماده کردوه له سه ره هه مان بابته که چاوه ری تی بلاپونه وه به: ته قلیدییه تی تیکستی کوردی، ئایدۆلۆژیای ته قلید»

یاداشتی بهشی یه که م

۱- وهلامی ئەم پرسیارانه لهو راپۆرتهدا یاداشت ده کرین که یه کێ له بنکهکانی پۆلیس بۆ فه رمانگه ی سیاسی وه زاره تی نیوخۆیان ره وانه دهکا. پرسیاره کان هه موویان پرسیاره ستاندار و نه گۆپن. په نابهر هه رگیز بۆی نییه چاوی به و وهلامانه بکه و پیتتهوه. مه گه ره نه نیا له حاله تیکدا که هه مان فه رمانگه ی نیپرا و بریار بدا.

۲- پروانه: ت. تۆدۆروف: «یا قصه ای بگو، یا بمیر» ادینه مرداد ماه ۱۳۶۸ ص ۴۱،

یاداشتی بهشی دووهه م

۱- دایدلۆسی هونه رمه ند هه ستا به دروستکردنی بال بۆ خۆی و کوره که ی تا له ده ست «مینۆس» ی کریت رزگاریان بی. به لام «ئیکارۆس» هیتنده له خۆره وه نزیک که وه ته وه تا باله کانی هه لپه رووزان و که وه ته خواره وه. گوایه «عباس ابن فرناس» هه ولتیکه له م بابته ی هه بووه!

۲- پروانه. Ehvervskatoteket. (Politi) 1993.

فهره‌نگۆکی زاراوه به‌کاره‌ی زاراوه‌کان

بۆ ئاماده‌کردنی ئەم فهره‌نگۆکه دوو خالمان ره‌چاو کردوووه:

یه‌که‌م: مانای زاراوه‌کانمان به‌و جۆره لیکداونه‌ته‌وه که لهم به‌ره‌مه‌دا مه‌به‌ستم بوون و کارمان پێکردوون. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه که، مه‌رج نییه خۆتێره به‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ «فهره‌نگی زمان» هه‌مان مانای بێته‌ده‌ست؛ که لێره‌دا بۆ هه‌ندێ له زاراوه له پێش چاوه‌گیراوه.

دووه‌م: له ریزکردنی زاراوه‌کاندا شتیوه‌ی «ئەلف و بێ» م ره‌چاو نه‌کردوووه. به‌لکه‌ لایه‌ره به‌لایه‌ره گه‌راوم و هه‌ر وشه‌یه‌که‌م به‌ره‌چاوه‌وتبێ که لیکداونه‌وه‌ی پێویست بووبێ، لێره‌دا لێکه‌م داوه‌ته‌وه.

دیارده: ئەوه‌ی ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێ. بزوتنه‌وه‌یه‌که، یان هه‌ر جموجۆڵێک له کۆمه‌لگا و سروشتدا بێته‌ ده‌رکه‌وتن و خۆئاوایی، دیارده‌کان بۆیان هه‌یه ته‌مه‌نیکی درێژ یان کورتیان هه‌بێ و شۆینی خۆیان بۆ دیارده‌ی نوێ چۆل بکه‌ن.

دیارده‌گه‌را: ئەو که‌سه‌ی له‌ژێر فه‌رمانی دیارده‌کان و یاساکانیدا بێ، که‌سه‌ی به‌میکانیزمی دیارده‌کان مویته‌لا بێ و له‌گه‌ڵ هه‌لبه‌ز و دابه‌زیاندا خۆی بگۆنجه‌یتێ.

دیارده‌ناسی (فینۆمینۆلۆژی): ئەو ره‌وته فه‌لسه‌فیه‌ی له‌باره‌ی دیارده‌کانه‌وه ده‌دوێ و جیهان وه‌ک گشتیکی یه‌که‌گرتوو لیکده‌داته‌وه. «هوسرل» له ساڵی ۱۹۰۷ دا یه‌که‌م ده‌ستپێشخه‌ری بۆ وه‌دیه‌یتانی ئەو فه‌لسه‌فیه‌یه کرد و پاشانی هه‌ر یه‌که له هیدگر، مۆرلۆپۆنتی و سارته‌ر تیییدا به‌شدار بوون.

سیسته‌م: ئەو «کۆمه‌له» یه‌ی یاخود ئەو سه‌ره‌مه‌یه له ئەنجامی په‌یوه‌ندی بابه‌ته پێکفه‌یییه‌کان دێته‌دی، هه‌موو ئەو ئالوگۆر و هاوکاریه‌ی له نێوان چه‌ند بوار و بابه‌تێکدا هه‌یه و شتیوازی کارکردنیان ده‌بێته‌هۆی به‌ره‌مه‌یتانی کۆمه‌له‌یه‌که یان سیسته‌می، سیسته‌م زاده‌ی ته‌بابی نێوان لایه‌نه پێکه‌یتنه‌ره‌کانیتێ. «ژبانی من هه‌یج سیسته‌میکی تیا نییه»، خه‌لکی

سوێد ژبانیکی له‌بار ده‌ژین، چونکه سیسته‌میکی سیاسی چالاک نێداری و لاته‌که ده‌کا.

سوێزه‌کتیف: خودی و تاییه‌ت: ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ت زۆر تاییه‌تییه، واته بیروبوچوون و ئەزمونه‌کانی خۆت رۆلی سه‌ره‌کیان له به‌یاره‌که‌تدا هه‌یه. قسه‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی بابه‌تیکی بۆ پشتیوانی رای شه‌خسی.

نیشانه: شتی له بری شتیکی تر، ئەو ئەنجامه‌ی له هه‌موو «ده‌رپین» و «ناواخن» یک دێته‌ ده‌ستمان، گریانی مندالێک له هه‌مان کاتدا شتیوازیکی ده‌رپینه که نیشانه‌ی «برسیتی» یاخود ئازاریکه، له‌لای «بارت»، نیشانه‌ی ئەو مانایه‌یه که له ئەنجامی هاوکاری نێوان ده‌رپین و ناواخن یاخود «ناوه‌پۆک» دروست ده‌بێ. «شۆین پیتی سه‌ر ئەم به‌فره، نیشانه‌ی ئەوه‌یه که‌سه‌ی به‌م رێگایه‌دا رۆیشتوه». «ئەو دوکه‌له نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه‌که» .. هه‌ند.

نیشانه‌ناسی: تیۆرییه‌کی زانستی و میتۆدیکی فه‌لسه‌فی بۆ لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی «ژبانی نیشانه‌کانه‌وه له‌ناو کۆمه‌لدا» مۆڤ شته‌کانی ده‌وربه‌ری خۆیی و رووداوه‌کان، وه‌ک گوزارشگه‌ر و نوێنه‌ری شتی تر و رووداوی تر ده‌بینێ و لێیان تیده‌گا. ئەو شته‌ی ئەرکی گوزارش کردن و نوێنه‌ریکردنی شتیکی تری له‌سه‌ره، له‌په‌رۆسه‌ی ئالوگۆرکردندا، له‌لایه‌ن بیره‌وه‌ری مانه‌وه جله‌وه‌ده‌کری. بۆ ئەوه‌ی له‌وه تیبگه‌م که دوکه‌ل نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه مه‌رج نییه‌ پریشک و گری ناگره‌که «ببینم»، چونکه دوکه‌له‌که له «یادی» ی مندا به‌ره‌و بیره‌کردنه‌وه له ناگره‌ ده‌با: شه‌که‌ت و ماندوو بووم و نه‌مه‌دزانی روو له‌ کسوێ بکه‌م، له‌په‌رێکا دووراودوو رووناکاییه‌که‌م به‌دی کرد، تیبگه‌یشتم له‌ ئاوه‌دانییه‌که‌وه‌ نزیکم، له‌م نمونه‌یه‌دا رووناکی نیشانه‌یه‌که‌ راسته‌وخۆ هێما بۆ ئاوه‌دانی ده‌کا. به‌کورتیه‌یه‌که‌ی نیشانه‌ناسی به‌ هه‌ردوو مۆدێله‌که‌یه‌وه: مۆدێلی زانستی زمان له‌لای سۆسیر (۱۸۵۷-۱۹۱۳) و مۆدێلی فه‌لسه‌فی پیرس: (۱۸۳۹-۱۹۱۴) هه‌ول ده‌دا له‌ په‌یوه‌ندی نێوان «دیار» و «نادیار»، «ئاماده» و «ون» بکۆلینه‌وه و گه‌رنگی هه‌بوونی نادیار له‌ دیار و ئاماده له‌ ونبوودا سه‌باره‌ت به‌ژبانی مۆڤه‌کان به‌ره‌سته بکا.

ئەفسانە: ئەم زاراوھە لە لای بارت و لە کۆتایی کتیبی «میتۆلۆژییەکانی ئەمەریکا» (۱۹۵۷) بەوردی لیتی کۆلراو تەو، ئەو مەبەستەى که من لە لای بارت وەریدەگرم و لەم کتیبەدا کارى پێدەگەم دەشیت بەم جۆرە پێناسە بکە: «میتۆلۆژی یاخود ئەفسانەناسی ئەو گوتارەى که مەبەستىكى ئایدۆلۆژی لە پشتەووبە و بەهۆى باوکردن و بەسروشستبکردنى «حەقیقەتى» خۆبەو، که خزمەتى ئایدۆلۆژییەکەى دەکا، گەرەکیە راستییەکی گەرەترمان لى بشیونى. بەم پێشەش بەکارهێنانى زاراوکه لەم کتیبەدا سرووشتیکی نەگەتیشانەى پێدراو و تەواو لەو پێناسەى جیاوازه که لە بەشى یەکەمى «جیهانبینی شیعری نالی» دا خراوتە روو. لەوئێرەندى میتۆلۆجى - ئایینی زاراوکه مەبەستى منە و لێرەش مەبەستە ئایدۆلۆژییەکەى.

پەيام: بڕوانە (سیستەمى ئالوگۆز)

خۆ کردنە «بابەت» یەک بۆ لیکۆلینەو: من وەک «سۆزە» یەک لەبارەى «دیاردە» یەکەو دەنوسم که تاراوگەى، بەلام من بۆ خۆشم لەناو ئەو دیاردەى دام و لیتی جیا نایمەو. وەلى بەو ھۆیەو که ھۆشیاری من لە ڕێگای «لیکۆلینەو» و ئاراستە دەبێ و ئەو لیکۆلینەو دەش بەپەلەى یەکەم لیکۆلینەو دەبە لە شوێنگەى خۆم وەک پەنا بەرێ، ئەو تەوانیومە خۆم بەکەم بەبابەتێ بۆ لیکۆلینەو. بەدەرپێنێکی تر دەتوانم بڵێم: سۆزەى ئاگای من دەبیتە لیکۆلەرەو یەک بەسەر خۆبەو و بەو جۆرەى خۆى دەکاتە ئۆزە (بابەت).

میتۆد: ئەو پلانەى بۆ لیکۆلینەو بەبابەتیک و بەرەو پێشچوونى لە ڕەوتى لیکۆلینەو دا بەکار دینرێ.

دیسپلینی نیشانەناسانە: ئەو مەرج و ھەنگاوانەى که دەبێ لە کاتى کارکردن بەمیتۆدى نیشانەناسى و زاراوھەکانى لەبەرچاو بگيرين، یەکتیک لە دیسپلینەکانى نیشانەناسى ئەو دەبە که سوود لە بوارە زانستییەکانى ترەو وەرەگرت و لە مامەلەکردنى لەگەڵ بابەتەکانیدا ھىچ دوگمىک ڕەچاو ناکا.

پۆست- ڕوشدى: زاراوھەى کەم بەکارھاتوو و مەبەست لە بەکارھێنانى بریتییە لە قسەکردن لەمە پەنا بەران و تاراوگەو نەک ھەر لە سەر ئەو ئاستەى کە

پەنا بەران لە دەروەى کولتورى دالەدەرەو ھاتوون، بەلکو لەسەر ئەو ئاستەش کە ھەر لە دەروەش دەمێنەو. پاشبەندى «پۆست» لەو دا یارمەتیمان دەدا کە بلیتین ئەگەرچى ئەو دەو ھەم و سیتەمى پەنا بەران لەناو خودى و لاتانى دالەدەریشدا لە داىک بوون، بەلام لەبەر ئەو ھى ڕەچەلەکیكى نا ئەوروپییان ھەبە، ئەو دەکەونە بەر ھەمان ئەو تیروانینەى لەسەر پەنا بەران کە بەشیتوھەى گشتى لە ئارا دا ھە.

توندوتیژی سیمبولی: ئەو توندوتیژی و زەرەى نەک لە ڕێگەى لیدانى راستەوخۆى جەستە و لاشەو، بەلکو لە ڕێگەى دەروونى و ئاراستەوخۆو کار دەکا، سەبارەت بەو گەنجە پاکستانیىەى لە دانمارک لە داىکبوو و ھەرگیز پاکستانی نەدبوو، دەشیت ڕەتکردنەو ھى لە لایەن ئەم کۆمەلگایەو لەبەر ڕەنگى مووى یاخود بنەچە پاکستانیىەکە یەو بەھەمان شیتو زەرۆزەنگاوى بێ کە لە پاکستان خرابیتە بەندیخانەو لەبەر ئەو ھى ناتوانى وەک پاکستانیىەک وا بێت.

نەتروپۆلۆژى کلاسیک: زاراوھى ئەنترۆپۆلۆژى کلاسیک ئەم ڕۆ بۆ ئەو قوئاغەى تەمەنى کۆمەلناسى بەکار دەبرێ، کە کۆمەلناسان تیا دا دادو ڕۆ بوون بەسەر کولتورە جۆرە جۆرەکانەو. گۆشەى دید و مەعریفەى خۆیان دەکرە شایەت و تەرازوو بۆ برباردان لەسەر «باشە» و «خراپە» ی کولتورەکانى تر.

وینا: ئەو لیکدانەو زەینییەى لە کاتى دیتنى شتیکدا یاخود ناوھێنانى بابەتیکدا چالاک دەبێ، یان بەجۆرێ دێ: ئەو «یاد» ھى بەھۆى ناوھێنانى بابەتیکەو یاخود ھەر شتیکى ترەو لە زەیندا ئاكتیف دەبێ. چالاکییەكى زەینى بۆ وەپێشچاواھێنانى شتیک یان بارودۆخیک و دروستکردنى وینەى کى زەینى لەسەرى.

میکانیزم: یەکەبەكى سیستەمى خۆکار، ئەو بزافە خۆکارانەى بەشەکانى ھەر دەزگایەک پێى ھەلەدەسەن، (بڕوانە سیستەم).

ئالوگۆز: سادەترین پێناسەى ئالوگۆز ئەو ھى بگوترێ ئالوگۆز سیستەمیکە، بەلام بۆ ئەو ھى سیستەمیکى ئالوگۆز کردن کار بکا، پێوستیمان بەنێرەرێک ھەبە کە پەيامیک لە ڕێگەى «کۆد» یكى تاییەتەو بۆ وەرگەکانى دەنیرێ

بەمەرجى ۋەرگر بتوانى كۆدەكان بخوتىنپتەۋە.

نېرەر ← پەيام ← ۋەرگر
كۆد

كۆد: ئەو يەكەيە مانايەكى تايىبەت دەداتە دەرىپىنىكى تايىبەت. من ئەم دېرئانەم بەكوردى دەنوسم، ھەر وشەيەك كە بەكارىدېنم دەرىپىنىكە ۋە بۆكەسىكى شارەزا بەزمانى كوردى مانايەكى تايىبەتتەيىمان ھەيە. ئەو كەسە دەتوانى «كۆد»ى نووسىنەكەم بىكاتەۋە ۋە پەيامكەم ۋەرگرى چۈنكە، دەرىپىنەكانم بەزمانىكى ھاۋبەشى كۆلتوورىيە.

كۆلتوور: ئەو زانىارى ۋە ياسا ۋە نرخە ھاۋبەشانەي كۆمەلە خەلكتىك پېيىان قايلىن ۋە دەبنە دەرىپى شىۋازى ژيان ۋە ئاكارىيان، زمان ۋە كۆدە ھاۋبەشەكان لە گرنگىزىنى ئەو پېكەتە كۆلتوورىيىانەن، بەلاى «ئۆمبىرتۆ ئېكۆ» ۋە نېشانەناسى برىتسىيە لە توپىنەۋە لە كۆلتوور ۋەك مەۋدايەكى ئالوگۆزىكردن. كۆلتوور كۆزى ھەمۇ ئەو بەھايانەيە كە مىللەتتىك خاۋەنيانە.

ئەۋىتىر: تەنيا بەمەبەستى ئەۋىتىرى كۆلتوور بەكارمېتئاۋە، واتە ئەۋىتىرى كە دەكەۋىتە خانەي كۆلتوورىكى جودا لەۋەي «من - ئىمە» خاۋەنن ۋە، لىتەرىشەۋە «كۆد»ى پەيامكەنى جىاۋازن لە ھىنەكانى ئىمە.

شىكارى: سەرجەمى ئەم مەرجانەي دەپى بۆ خوتىندەۋەي بابەتتىك لەبەرچاۋ بگىرتىن ۋە لە پىگەيانەۋە كارى تىگەيشتن لەۋ بابەتە ياخود دياردەيە ئاسان بىكرى، كە دەگوتىرى ئەم قەسەيە بنەمايەكى شىكارى ھەيە، مەبەست ئەۋەيە كە بۆ گەيشتن بە «ئەنجام»ەي لە قەسەكە دايە، پەرچاۋى ھەلومەرجە شىكارىيەكان كراۋە ۋە قەسەي گىرفان نىيە.

مىتۇلۇزىست: ئەم كەسەي لە ژىر دەسەلاتى مىتۇلۇزىيەكاندايە ۋە پرواى پېيىانە. پەپىرەكارى ئەم حەقىقەتە دەستكردەي كە ئەفسانەكان بەرھەمى دېتىن. (پروانە: ئەفسانە)

فەندەمتالىست: زاراۋەي فەندەمتالىست زاراۋەيەكى دەزگاكانى راگەياندە ۋە زىباتر بۆ ئەم كەسانە بەكار دەبرى كە سەختگىر ۋە دۆگمايى بىر دەكەنەۋە.

لە خۆرتاۋا ئەم زاراۋەيە نەفرەتكارانە بۆ باسى ئەم بزۋوتنەۋەيە بەكار دەبرى كە لاى خۇمان پېيى دەگوتىرى «ئىسولپەتى ئىسلامى».

بەگشتىكردن: لېرەدا بەم مانايە بەكارھاتوۋە، ھەركات بەشتىكمان كرده پارسەنگ بۆ سەرجەمىك ۋە دانەيەكمان كرده نوپنەرى كۆمەللىك، ئەۋە پەپىرەيىمان لە بەگشتىكردن كروۋە. بەگشتىكردن ئەنجامى ھەلەي زۆر دەدا بەدەستەۋە ۋە بەزۆرى لەلايەن ئەم كەسانەۋە بەكار دېتىرى، كە ناتوانن بەلگە ۋە سەنەدى گونجاۋ بۆ بۆچۈنەكانىيان بەخەنە پروو.

نەرىتخواز: كەسەي پەپىرەۋكارى نەرىت ۋە دەستوورە دېرىنەكان بى، ئەم كەسە ناتوانى بەعەقلىكى پەخنەگرانەۋە تەماشاي جىھان ۋە دەۋرۋەرى خۆي بكا ۋە ھەر لەبەر ئەۋەش بەتوندى خۆي لەناۋ بۆچۈنە كۆنەكاندا دەشارىتەۋە. جۆرىك لە فەندەمتالىزم لە بوارى ژيانى رۆژانەدا.

رەۋشتامىز: پەۋشتامىز = اخلاقى.

سۇسپۇلۇزى: زاننن لەمەر كۆمەلگا ۋە پەپىرەندىيە كۆمەلەيەتتىيەكانەۋە. (زانستى كۆمەلەيەتى).

نەرىتپەرست (تراشپۇنالىست): نەرىتپەرستى جۆرىكە لە «داۋاى لىبوردن» بۆ ئەۋەي مرۆف تا ئەبەد بتوانى گەمژەيىيەكانى خۆي دوۋبارەكاتەۋە. نەرىتپەرست ئەم كەسەيە تا ئەبەد شانازى بەگەمژەيىيەكانىيەۋە دەكا.

فېمىنىزم: بزۋوتنەۋەي ئافىرەتان بۆ دەدەستەھىتانى مافى بەكسان لە بەرامبەر پىاۋدا «خوتىندەۋەي ئافىرەتانەي دىنيا».

ئىسولەپشن: گۆشەگىرى ۋە خۆ دوۋرخستتەۋە لە دەۋرۋەيەر، كەسە نەتوانى بەشدارى لە سېستەمىكى ئالوگۆزدا بكا. (پروانە سېستەمى ئالوگۆز).

ئەۋتۇرئىتە: زەبىركار ۋە زەبىر دۆست، پەفتارى دىكتاتورانە ۋە تاكرەۋانە. پەپىرەۋكردن لە بېرۋاى تاكەكەسى ۋە سەپاندىيان بەسەر دەۋرۋەيەردا بەزۆرى دەسەلات.

سايكۇلۇزىيە پەفتار (بېھافورىزم): ئەم رەۋتە سايكۇلۇزىيەي گەرەككىيە لە رېتى وردېۋونەۋە لە رەفتارى مرۆف، پەي بەدەروۋنى بىسات. رەۋتتىكى ئەمەرىكى سايكۇلۇزىيە ۋە رەفتار ۋە ھەلسوكەۋتى مرۆف بەلايەۋە بەپەلەي بەكەم دېت، بۆ تىگەيشتن لە ناۋەۋەي خۇدى ئەم مرۆفە.

رینیسانس: ئەو تەوژمە کۆلتووورییە ی لە ١٤٠٠ وە بەرەو سالانی ١٥٠٠ بەناوی «دوو بارە لە دایکبوونەو دە ی ئەنتیک» درێژ بوو و سەری هەلدا. تەوژمی کە هەموو بوارە کۆلتووورییە شارستانییه‌تی گرتەوه.

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر:

له‌بوارى په‌خنه و هزردها:

- نووسين و به‌پرسيارى ١٩٩٧، له بلاوكراوه‌كانى گۆڤارى بينين، ئەمهريكا.
- سۆڤيسته‌كان ١٩٩٨، چ ١ ستۆكهۆلم، چ ٢ سليمانى ده‌زگای سه‌ردهم ٢٠٠٠.
- دنياى شته بچووكه‌كان ١٩٩٩، ده‌زگای سه‌ردهم، سليمانى.
- كتيبي نالى ٢٠٠١، ده‌زگای موكرىانى، هه‌ولتير.

بهره‌مى نه‌ده‌بى:

- گۆرانبييه‌ك بۆ گونده سووتاه‌كان (شيعر) ١٩٨٩ كۆپنهاگن.
- كۆپنهاگن! (شيعر) ١٩٩٤ كانون فرهنگ ايران، كۆپنهاگن.
- من و ماره‌كان (كۆمه‌له چيرۆك) ١٩٩٩ سليمانى، مه‌لبه‌ندى لاوانى ميديا.
- زمانى عشق، زه‌مه‌نى نه‌نقال (شيعره كوردى و فارسىيه‌كان) ٢٠٠٠، سليمانى. چاپخانه‌ى رهنج.

وه‌رگيڤان:

- ئەفسانه‌ى خۆشه‌ويستى (سه‌مه‌د به‌ره‌نگى) ئەفسانه چيرۆك، سليمانى (١٩٨٣)، چاپخانه‌ى سه‌رکه‌وتن.
- پاپسكل دز (ڤيتۆريۆديسيكا) ١٩٨٤، هيتشتا چاپ نه‌كراوه.
- گۆرانبييه‌كانى خه‌بيام (سادق هيدايه‌ت) ١٩٨٧ هيتشتا ده‌ستنوسه.
- ده‌نگى پتي ناو (سه‌راب سه‌په‌رى) چ ١، ١٩٨٩، چ ٢، ١٩٩٠، كۆپنهاگن.

- در آمدى بر شعر معاصر كوردى (وه‌رگيڤانى به‌ره‌مه‌مى ١٧ شاعيرى كورد بۆ زمانى فارسى) ١٩٩٠، كۆپنهاگن.
- پيديرۆيارامۆ (رۆمان) خوان رۆلفۆ. (به‌هاوكارى نازاد به‌رزنجى) ده‌زگای سه‌ردهم، ١٩٩٩، سليمانى.
- دايمك هه‌رگيز جوان نه‌بوو! (شيعرى رها فه‌رمه‌ند) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى رها فه‌رمه‌ند، ده‌ستنوسه ٢٠٠٠، كۆپنهاگن.
- ده‌روازه‌كانى كۆمه‌لناسى (د. مه‌نوچه‌ر موحسىنى) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى كۆمه‌لتيك وه‌رگيڤر، ٢٠٠٢ هه‌ولتير، ده‌زگای موكرىانى.
- نه‌لبوومى كيژى جنۆكان (چيرۆكى مندالان له دانماركييه‌وه) ٢٠٠٢، ده‌زگای ده‌زگای سه‌ردهم، سليمانى.